

MUHTASAR

TEFSİR DERSLERİ 1-2

(KISA VE ÖZ)

م ٠ هارون ابوانصار العينتابي

www.tevhidi-hakikatlar.de
tevhidi-hakikat@hotmail.de

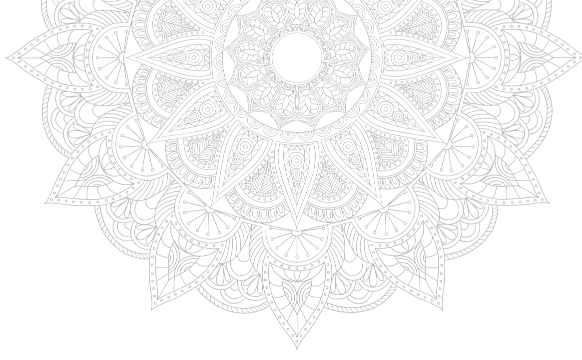
BOŞ

İÇİNDEKİLER

BOŞ

MUHTASAR

TEFSİR DERSLERİ -1-

(KISA VE ÖZ)

بسم الله الرحمن الرحيم

المقدمة

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على عبده ورسوله نبينا محمد وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم باحسان إلى يوم الدين *

TAKDİM

Besmele,hamdele ve salveleden sonra;
Elinizdeki bu küçük eser,Almanyanın bir şehrindeki küçük bir mescidte muvahhid kardeşlerle birlikde 14 günde bir yaptığımız tefsir ve hadis derslerimizden oluşan bir kitapcıktır. Derslerin içeriği hakkında kısa bir açıklamada bulunmadan önce,derslerimize katılan değerli kardeşlerimi,özellikle otuz,kırk ve hatta altmış kilometre gibi uzak mesafeleri kat'ederek derslere devam eden kardeşlerimi bu ve benzeri fedakarlıkları gösterdiklerinden dolayı tebrik ve takdir eder Allahu tealadan ecir ve mukafatlandırılmalarını dilerim.
Ayrıca,gerek vekaleten dersleri yürütmek ve gerekse dersleri yapmaya imkan sağlamak suretiyle hiçbir yardımını esirgemeyen mescidin imamı Vehbi Hoca kardeşimede teşekkürü üzerime bir borç bilmekteyim.Allahu tealadan ecir ve mukafatlandırılmasını dilerim.
Bu girişten sonra; Zamanımızın ve asrımızın problemlerine (Tevhid,Şirk,Amel,Itikad vs.gibi) adeta bire bir işaret eden ve aynı zamanda çare ve reçetesini sunan ayeti kerimelerin ve hadisi şeriflerin tefsir ve mutaalasını yapmaya gayret etdik.Elbetdeki ayeti kerime ve hadisi şerifler bunlardan ibaret değil.Biz sadece bir veya birkaçını almakla yetindik.Bu kitabcıkdaki zikredilen açıklamalar yine çok muhtasar bir şekilde ele alınmıştır.Geniş tefsir ve açıklamalar ders esnasında karşılıklı muteala vari bir uslubla işlenmiştir.Böyle kitabcık halinde takdim etme düşüncesi bizde sonradan oluştuğundan,derslerle alakalı hadisi şerifleri ve hadis ilmine dair bazı notlarla birlikte birde zamanımızın en büyük şirki durumunda olan Demokrasi ve onun vaz geçilmez birer parçaları olan partiler hakkında bir uyarı yazısını ayrıca ilave etmek durumunda kaldık.Hazırlarken, yazarken hata yapmamaya gayret ettiysekte,hatadan hali oldugunu söylemek en büyük hatamız olur. Allahu tealadan mağfiret,mümin kardeşlerimden anlayış ve dualarını beklerim. Allah resulunun (s.a.v);

'' مَنْ دَلَّ عَلَى خيْرٍ فلَهُ مِثْلُ اَجْرِ فاعِلِه " مسلم "Bir iyiliğe öncülük eden kimseye o iyiliği yapanın ecri gibi sevap vardır." hadisi şerifinden hareket ederek ve gayrete gelerek,bu dersleri yapmağa ve yine böylece derleyip bir kitapcık halinde takdim etmeğe karar verdik.
Alimi mutlak olan rabbimden dua ve temennim bu küçük eserden müslümanman kardeşlerimin istifade etmeleri ve bizimde bu ecirden payidar olmamızdır. Allahümme Amin.

وما توفيقي الا با الله عليه توكلت وهو رب العرش العظيم

م ٠هارون ابوانصار العينتابي

M.Harun ebu Ensar el-Ayıntabi
20. Zilhicce/1430 -Aralık/ 2009 m.

بسم الله الرحمن الرحيم

يَآيُّهَا الَّذِينَ اَمَنُوا اَطِيعُوا اللهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاُولِى الاَمْرِ مِنْكُمْ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوه
اِلَى اللهِ وَالرَّسُولِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ باللهِ وَالْيَوْمِ الاَخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأويلا * Nisa/ 59

Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Rasulüne itaat edin ve sizden olan ulul emirlerede itaat edin; ve herhangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah'a ve peygambere götürün, eğer Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız. Bu sizin için en hayırlısıdır ve sonuç olarakta en iyisidir. (Nisa/ 59)

Nuzul sebebi : Imamı Buhari (r.alh),ibni Abbasın bu ayeti kerime hakkında:" Bu ayet resulullahın (s.a.v)bir seriyyede göndermiş oldugu Abdullah ibni Kays bin Adiyy hakkında nazil olmuştur." dedigini rivayet eder. Ibni Kesir (r.alh):"Bu ayeti kerime delalet ediyorki,insanlarin gerek dinin usulune ve gerekse furu'una dair ihtilafa düştükleri her husus Allahın kitabına ve resulunun sünnetine bırakılacak'tır.„ Eger Allaha ve ahiret gününe inanmış'sanız" ayeti kerimenin bu kısmı;ihtilaf konularinda kitab ve sünnetin hakemligine baş vurarak bu konu da onlara dönmeyenlerin Allaha ve ahiret gününe inanmamış olduklarına delalet eder.

Ibni Abbasdan naklen Ali ibni Ebu Talha:" Sizden olan emir sahiblerine itaat edin"ayeti kerimesinin din ve fıkıh alimlerinin kasdedildigini söylemiştir. Mucahid,Ata,Hasan el Basri ve Ebul Aliye'de ayni görüste olup bu ayetlerde alimlerin kasd'edildiklerini söylemislerdir.Dogrusunu Allah bilir,ancak en isabetli görüs;ayetlerin emir ve alimlerden bütün emir sahibleri hakkinda genel oldugu'dur. (Tefsiri ibni Kesir)

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اَمَنُوا بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ اَنْ يَتَحَاكَمُوا
اِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ اُمِرُوا اَنْ يَكْفُروا بِهِ وَيرِيد الشَّيْطَانُ اَنْ يُضِلَّهمْ ضَلاَلاً بَعِيدًا * Nisa/ 60

Sana indirilene ve senden önce indirilenlere, inandıklarını iddia eden ama öte yandan, tagutlarin önünde,mahkeme olmayı isteyenleri görmedin mi? Oysa onu inkâr etmeleri buyrulmuştu. O Şeytan da onları bir daha dönemeyecekleri kadar uzak bir sapıklıkla büsbütün sapıtmak ister. (Nisa / 60)

Nuzul sebebi; Bu âyet-i kerîme'nin nüzul sebebi olarak zikredilenlere göre; bu âyet, ansârdan biri ile bir yahûdî hakkında nazil olmuştur. İhtilâfa düşmüşler

ve Yahûdî: Benimle senin aranda Muhammed hakemdir, derken öteki de: Benimle senin aranda Kâ'b İbn Eşraf hakemdir, demiştir. Bir görüşe göre ise, bu âyeti kerîme; zahiren müslüman olup da câhiliyye hâkimlerini hakem kılmak isteyen bir grup münafık hakkında nazil olmuştur. Başka görüş ve rivayetler de vardır. Ancak âyet-i kerîme hepsi hakkında genel olup, kitâb ve sünnetten yüz çevirerek bunların dışındaki bâtılları hakem kabul eden herkesi kötülemektedir. (Tefsiri ibni Kesir)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Allaha,resuluna ve müminlerden olan emir sahiblerine itaatın farz oldugu.
2- Ulul-emr,ifadesinin hem müminlerin başındaki emirlere ve hemde din alimlerine şamil olduğu. 3- Islam ümmetinin başında bir emirin (Halifenin)bulunmasının bir vecibe ve farz olduğunun beyanı. Müminlerin tağut ve müşriklerin emri ve sultası altında yaşayamayacağı,bunun bir zillet olduğu, ve dolayısıyla ancak kendileri gibi mümin olan bir emir etrafında toplanmalarının farz olduğu.
4- Müminler kendi aralarında anlaşamadıkları herhangi bir hususda hakem olarak kur'an ve sünnete baş vurmalarının kendilerine farz ve hatta imanlarının gereği olduğunun beyanı.
5- Bunun tam tersine ,kur'an ve sünnetin dışında,tağutun yani küfrün ve kafirin hakemliklerine (mahke melerine)baş vurmalarının küfür olacağının beyanı.
6- Yine bu ayeti kerimelerden açık ve net bir biçimde anlaşılan bir husus;
Her hangi bir ferdin,cemaatin vaya bir toplumun müslüman olduklarını iddia etdikleri halde, tağuti bir idarenin,bir sistemin ve onların mahkemelerinin devam ve bekasını istemesi,veyahutta buna yardımcı olması,o ferdin veya toplumun Allaha ve resuluna teslim olmadıklarının dolayısıyla mümin olmadıklarının açık bir şekilde ifade edilmesi'dir.Tagutlar reddedilmeden iman edilemeyeceği yine hz.kuranda açıkca ifade buyrulmakta'dır.Bak,Bakara/256.

بسم الله الرحمن الرحيم

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى *, اِنْ هُوَ اِلاَّ وَحْىٌ يُوحَى* Necim/3-4

-Peygamber (s.a.v) asla kendi heva ve hevesinden konusmaz.O'nun size aktardığı sözler, kendisine indirilen ilâhî haberden başka birşey degil'dir." Necim/3-4

Ayeti kerime hakkında: Imamı Ahmed (r.alh)derki;" Bize Yahya bin Saidin, Abdullah ibni Amırden rivayetine göre,o şöyle demiştir:" Ezberleme istegi ile Allah resulun (s.a.v)dan işitdigim herşeyi yazardım.Kureyş beni bundan men ederek,"Sen Allah resulundan (s.a)her işittiğini yazıyorsun. Allahın resuluda (s.a) bir beşerdir,öfkeli haldeykende konuşuyor" dediler.Bende yazmayı terk etdim. Sonra bunu Allah resuluna (s.a) anlattığımda bana:" Yaz,nefsim kudret elinde olan Allaha yemin ederimki benden hakdan başka birşey çıkmaz."buyurdu.

بسم الله الرحمن الرحيم

فَلاَ وَرَبِّكَ لاَ يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لاَ يَجِدُوا فِى اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْت وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا * Nisa/ 65

Hayır hayır, Rabbine andolsun ki onlar, aralarında anlaşmazlığa düştükleri her konuda sen peygamberi hakem yapmadıkça ve sonra senin kararına, kalplerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyetle tabi olmadıkca gerçekten inanmış olmazlar . .Nisa/65

Nuzul sebebi : Buhârî'nin Ebu'l-Yemân kanalıyla; Tirmizî'nin Kuteybe kanalıyla Urve ibnu Zübeyr'den rivayetine göre babası Zubeyr, Bedir gazvesinde bulunmuş ansardan birisi ile taşlık araziden gelen ve ikisinin de hurma bahçelerini suladıkları Harra'daki (Harra, Medine'de bir yer adıdır. Sanki ateş yakmış gibi siyahlaşmış taşlarla dolu taşlık bir yer imiş[154] bir su hakkında anlaşmazlığa düşmüşler. Ansarî: "Ey Zubeyr, suyu bırak benim bahçeme aksın." derken Zübeyr "Hayır, önce ben sulayacağım." demiş de Hz. Peygamber (sa)'e gelmişler. Hz. Peygamber: "Ey Zubeyr, o suyla bahçeni sula, sonra da suyu komşuna bırak." buyurmuşlar. Buna kızan ansarî: "Ey Allah'ın elçisi, halanın oğlu olduğu için mi?" demiş. Hz. Peygamber (sa)'in yüzünün rengi değişmiş (yüzü kızgınlığından kızarmış) ve: "Ey Zübeyr, bahçeni sula, sonra su duvarlara

(duvar diplerine) ulaşıncaya kadar suyu hapset, bırakma. Ancak ondan sonra suyu komşuna bırak." buyurmuş ve Zubeyr'in hakkını tam olarak vermiş. Halbuki daha önceki hükmünde hem Zübeyr'e ve hem de ansarîye bir genişlik ve müsamaha varken ansarî kendisini kızdırınca açık hükümde bulunan Zubeyr'in hakkını tam olarak kendisine vermiştir. (Buhârî,Tirmizi,vd.)

Bu görüşlerden biri de bu ayet, iki şahsın Peygamber'in huzurunda bir işten dolayı muhakeme olunması ve aleyhine hükmedilenin bu hükme razı olmayıp, Ebu bekir'e gitmeyi istemesi üzerine inmiştir. O ikisi ona gidince Ebu Bekir de Allah Rasulü'nün verdiği hükmü verince o adam Ömer'in hakem olmasını istemiştir. Hz. Ömer o ikisinin kelamını dinleyince evine girip kılıcını kuşandıktan sonra dışarı çıkmış ve peygamberin hükmünü kabul etmeyenin boynunu vurup öldürmüştür. (bak,Tefsiri ibni Kesir)

Allah Teâlâ: «Hayır, Rabbına andolsun ki; aralarında çekiştikleri şeylerde; seni hakem ta'yîn etmedikçe îmân etmiş olmazlar.» buyurarak kendi şerefli, mukaddes zâtına yemînle ifâde buyuruyor ki, bütün işlerde Allah Rasûlünü hakem ta'yîn etmedikçe hiç kimse gerçekten îmân etmiş olmaz. Onun verdiği hüküm gizli ve açık her zaman bağlanılması vâcib olan hak ve gerçektir. Bunun içindir ki, Allah Teâlâ : «Sonra haklarında verdiğin hükümden dolayı içlerinde bir sıkıntı duymadan kendilerini tamamen teslim etmedikçe îmân etmiş olmazlar.» buyurmuştur. Yani seni hakem ta'yîn ettiklerinde; içlerinden sana itaat ederler. İçlerinde senin verdiğin hükme karşı herhangi bir sıkıntı duymazlar. İç ve dışlariyla bu hükme uyarlar. Bir karşı koyma, bir müdâfaa ve münâkaşa olmaksızın bütünüyle bu hükme teslim olurlar. Nitekim bir hadîsi şerifte şöyle buyrulmuştur: Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki; arzusu benim getirdiğime tâbi olmadıkça hiç biriniz gerçekten îmân etmiş olmaz. (bak,Tefsiri ibni Kesir)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Her hususda Allah ve resulunu hakem tayin etmek,yani bu iki kaynaga baş vurmanın müminlere farz olduğu.
2- Allah ve resulunun vermiş olduğu hükümlere içlerinden bir sıkıntı duymaksızın razi olmak ve verilen hükmü kendi aleyhinede olsa kabul etmenin teslimiyyetin bir geregi oldugu.
3-Bu iki mukaddes kaynaga baş vurmayanların veya bu iki kaynağın hükümlerine içlerinden herhangi bir sıkıntı duymaksızın teslim olmayanların Allah ve resuluna gercekten iman etmiş olamayacakları.
4- Allah resulunun (s.a.v) asla kendi heva ve hevesinden konuşmadığı,ancak kendisine vahyolunanı açıklayıp bildirdiği.Burada, meselenin ehemmiyetine binaen kısaca değinmek gerekir ki; Resulu ekremi (s.a.v) sadece gelen vahyi insanlara tebliğ etmekle memur (Haşa) bir postacı konumuna indirgemeye gayret eden sünnet düşmanlarının iddia ettikleri gibi olmadığını altını cizerek söylüyor,onların bu mesnetsiz ve sapkın görüşlerini şiddetle red'ediyoruz.Zira Allahın resulu (s.a.v) gelen vahyi hem harfiyyen tebliğ etmeştir ve hemde Tebyin < Beyan etmiş > ve Tefsir etmiştir. Bu husustaki onlarca misalden sadece birkaç tanesini zikretmek istiyoruz; Mesela En'am suresi 82 ci ayeti kerimede mealen:" Onlar iman ederler ve sonra imanlarına asla zulmü bulaştırmazlar."
Bu ayeti kerimedeki " Zulüm" kelimesinden neyin kast olunduğunu bazı sahabelerin sual ettiklerini buna binaen resulullahın (s.a.v) onlara buradaki zulümden kastın şirk olduğunu beyan ettigini sahih hadislerden ögrenmekteyiz. Yani bazi kişi veya kişilere yapılan kötülük ve eziyet manasındaki bir zulümmü ?,veyahutta haksızlık ve adaletsizlik manasındaki bir zulümmü,kişiyi islam milletinden çıkarmayan küçük şirkmi ? Yoksa Hz.Lokman (a.s) oğlunu sakındırdığı büyük şirkmidir ? Işte bu hakikatı bizlere beyan eden ve açıklayan, tefsir eden Allahın resulu'dur. Yine bir kadını teyzesi veya halası ile birlikte aynı nikah altında bulundurmanın caiz olmadığını haram olduğu kuranda açıkca belirtilmediği halde sünneten ögrenmekteyiz.Daha benzeri birçok misallerde'de görebilecegimiz gibi Allahin resulu sadece teblig edip insanları kendi hallerine bırakmamıs,gelen ilahi vahyi bizzatihi haliyle ve kavliyle beyan etmis,tefsir etmistir.
5- Bu ve benzeri naslardan anlasilan o ki ; Sünnetleri (ve Hadisleri) inkar etme, reddedip kabullenmemek delalet ve sapiklik,mutevatir sünneti inkar ise kafirlikle neticelenen bir azginlik'tir.

بسم الله الرحمن الرحيم

NAMAZ:

Nisa/103 * فَاَقِيمُوا الصَّلوَةَ اِنَّ الصَّلوَةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا............

-Namazı tam ve dosdogru kılın,muhakkak namaz müminler üzerine belirli vakitlerde farz kılınmıştır.

Nuzul sebebi: Bir önceki ayeti kerimede (nisa/102) savaş anında namazların kısaltılarak ve belli şekilde kılanacağı belirtilmektedir.Imam Ahmedin bu ayeti kerimenin nuzul sebebine dair rivayet etdigi bir hadisi şerifde,savaş esnasında dahi namazı terk etmediklerini ve kısaltarak peygamberle (s.a.v)birlikde kıldıklari bildirilmektedir.(Imam Taberi-Mecmu'beyan)Nitekim ayeti kerimede bildirildigi gibi namaz müminler üzerine belirli vakitlerde farz kılınmıştır.Ihlal ve ihmali mevzu bahis olamaz.

ORUC :

بسم الله الرحمن الرحيم

Bakara/183 * يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Ey iman edenler,oruc sizden öncekilere farz kılındığı gibi sizlerin üzerinede farz kılındı.Taki korunasınız.

Bakara/185 ....فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ........

-" Içinizden kim o aya (ramazan ayına) erişirse onu (orucu) tutsun." Bakara/185

Nuzul sebebi : Ibni Cerir et-Tabari'nin Muaz bin cebelden rivayetine göre;Resulu ekrem (s.a.v)Medineye tesrif etdikleri zaman Asure günü ile her aydan ücgün oruc tutarlardi.Sonra Allah (cc)"Ey iman edenler,sizde evvelki ümmetlere yazildigi gibi,sizin üzerinizede oruc yazilmistir."ayeti kerimeleriyle oruc tutmayi farz kildi.(Genis tefsilat için bak,Tabari/Mecmul-Beyan). orucun tutulacagi ay (yani Ramazan ayı) Içinizden kim o aya erişirse onu (orucu) tutsun"bu ayeti kerimede'de zikredilmekte'dir.Yine ayeti kerimenin devaminda,sefer ve güc yetirememe gibi mesru sebebler müstesna, istisnasiz her müminin tutmasinin farz oldugu bildirilmektedir.

HACC : بسم الله الرحمن الرحيم

• وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيلاً وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللهَ غَنِىٌّ عَنِ الْعَالَمِين ....

“Ona yol bulabilen herkesin kabeyi haccetmesi,Allahın insanlar üzerindeki bir hakkı’dır. Artık kim inkâr ederse bilsin ki doğrusu Allah, âlemlere muhtaç değildir.. (A.Imran/ 97)

Ayeti kerime hakkinda: Bu ayeti kerime müminlerden gücü yetenler üzerine haccın farz olduğunun açik delili’dir.M.Ali Sabuni bu hususda şöyle demekte;”Kabe,Allahu tealanın insanlar için seçtiği kıblegahları’dır. Hz.Ibrahimin ibadet için yaptığı ilk evdir.Kabe,semadaki beytul-mamurun tam istikametinde’dir. Insanların yer yüzündeki tavaf yeri nasıl kaabeyse,meleklerinde semada tavaf etdikleri yer beytul-mamur’dur.Bunlardan dolayı Allahu teala Haccın orada yapılmasını emretmiş’tir. (bak,Ahkam Tefsiri/M.Ali es-Sabuni,cild-1)

Allame Ebu Suud (r.alh);”Mevzumuz ayetde”(Kim küfrederse)cümlesinin aslında “kim hac yapmazsa”cümlesi yerine getirilmesindeki hikmet,Haccın farz oluşunu tekid ve gücü oldugu halde hacc yapmayan kimsenin ne kadar büyük günah işlemiş olacağının bildirilmesi içindir. Çünkü resulullah (s.a.v)”Gücü oldugu halde hacc farizasını yapmadan ölen kimse,yahudilik ve hiristiyanlık dinlerinden birisi üzerine ölsün.”buyurmustur .
(Tafsilat icin bak,Tefsiri ebu-Suud,cild-1 / Ahkam Tefsiri,M.A.Sabuni,cild-1)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Namazın müminler üzerine belirli vakitlerde farz kılındığı,dolayısıyla bu vakitlerin ihlal edilemeyeceği beyan edilmektedir.Ihmal ve ihlali dahi haram olan namazı temamıyla terkeden ve bu ibadeti yerine getirmeyenler Allah resulunun (s.a.v):” Namazı terk eden küfretmiştir.” hadisi şerifini ve benzeri bir çok hadisi şerifleri,ayrıca Hanbeli mezhebinin Imamı,Imamı Ahmedin (r.alh) ve daha bir çok imamın, namazı mazeretsiz terk edenin kafir olduğu fetvasını verdiklerini iyi tefekkür etmek durumunda’dırlar.Hernekadar cumhur,namazı inkar etmeksizin, tembellik’ten dolayı kılmayan kişinin büyük haram işleyen bir asi olacağına kail olsada,kişi bunevi fetvalarıda son derece ciddiye alıp asla namaz ibadetini ihmal etmemeli’dir.
2- Orucun,şeriatın belirlemiş olduğu meşru mazeretler dışında müminlere ramazanda farz olduğu.

Mazeretsiz tutmayan kişilerin Allaha asi olacaklarının beyanıdır.Islam uleması ramazanda mazeretsiz alenen yeyip içen kişi hakkında öldürülür fetvasını verdiği malum'dur.
3- Orucun aynı şekilde,evvelki ümmetleredede aynen farz kılındığının beyanıdır. Zira oruc aynı zamanda kulun kendi acziyetiyle,Allahu subhanehu ve tealanın verdigi nimetlere ne kadar muhtac olduğunuhatırlayıp,nimetleri bahşeden yüce rabbisine taat ve ibadetlerini zamanında ve mükemmel bir şekilde
eda etmeye gayreti açısından son derece mühim bir ibadet'tir.
4- Resulullah (s.a.v) buyurduki:" Hilali gördüğünüzde oruc tutun,yine hilali gördüğünüzde iftar edin." Hadisi şerifte emir buyrulduğu gibi,müminler ramazanda hilalin tesbitini asla ihmal etmemelidir'ler. Çünkü hilalin gözetilmesi yani " Rü'yeti-hilal" aynı zamanda bir ibadet'tir.Farz olan bir ameli terk edip,müneccimlerin,bu günün tabiriyle rasathanelerin evvelden yapmış oldukları hesaba uymak islamın emirlerinden birini hiçe saymak ve terketmek olacak'tır.Zaten yıllardır yapılan takiplerde hilalin tesbitiyle,rasathanelerin yapmış oldukları hesabın uyuşmadığına defalarca şahit olunmuştur.
5- Gücü yeten her müslümanın hacc vazifesini eda etmesinin üzerine farz olduğu,gücü yettiği ve imkanı olduğu halde ihmal edip hacc yapmayanların Allaha karşı nankör ve asi oldukları beyan edilmekte'dir. Resulullah (s.a.v)"Gücü oldugu halde hacc farizasını yapmadan ölen kimse,yahudilik ve hiristiyanlık dinlerinden birisi üzerine ölsün."buyurmuştur.

3-Derse bir ilavedir. **بسم الله الرحمان الرحيم**

NAMAZIN TERKI HAKKINDAKI GÖRÜSLERIN DEGERLENDIRILMESI VE NETICE

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على عبده ورسوله نبينا محمد وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم باحسان إلى يوم الدين .

Allahu tealaya hamdu senadan,resulu ekreme (s.a.v) selatu selamdan sonra. Ben şehadet ederimki Allahtan başka ilah (mabud)yoktur.Ben yine şehadet ederimki,Hz.Muhammed (s.a.v) onun kulu ve resuludur.En doğru söz Allah'ın kitabıdır. En doğru hidayet yolu Rasulullah (s.a.v)'in yoludur. En kötü şeyler Kuran'a ve sünnete uymayan şeylerdir. Allahu Teala şöyle buyuruyor:

"Ey inananlar! Allah'tan sakınılması gerektiği gibi sakının, sizler ancak Müslümanlar olarak can verin." *< A.Imran/102 >*

Bütün islam alimleri,namazın farziyetini inkar eden,namazı hafife alan ve istihza eden bir kişinin kafir olacağı hususunda müttefiktirler.Bunda en ufak bir ihtilaf dahi mevcut değil.
Ancak,Ehli sünnet vel-cemaat menhecindeki islam uleması,namazı tembellikten dolayı terkeden,kılmayanların hükmü hususunda iki görüş belirtmektedirler.Bu görüşleri en ince teferruatına kadar burada zikretmek meseleyi uzatacağından,mümkün mertebe muhtasar yani kısa ve öz ifadelerle zikredip, daha sonrada Allahu subhanehu ve tealanın lutuf ve yardımına sığınarak bir neticeye varmaya gayret edeceğiz inşaallah.Her daim hatalar nefsinimize,hakikatlar islama aid'dir.Ondan magfiret ve yardım dileriz.

Namazın farziyeti ve ehemmiyeti hakkında birkaç Ayet ve Hadis ;

Nisa/103 * فَاَقِيمُوا الصَّلوَةَ اِنَّ الصَّلوَةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا............

-Namazı tam ve dosdoğru kılın,muhakkak namaz müminler üzerine belirli vakitlerde farz kılınmıştır.

Tevbe/11 * فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلوَةَ وَاٰتَوُا الزَّكوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِى الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

-Eğer tevbe ederler, namazı kılarlar, zekatı verirlerse dinde kardeşleriniz olurlar........ " Tevbe / 11

وعن ابن عُمرَ رضيَ الله عنهمَا قالَ: قالَ رسولُ الله : بُنِيَ الإسلامُ عَلى خَمْسٍ: شَهَادَةُ أنْ لا إلهَ إلاَّ الله، وَأنَّ مُحَمَّداً رسولُ الله، وإقامِ الصَّلاةِ، وَإيتاءِ الزكاةِ، وَحَجِّ البيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَان .

-Abdullah İbnu Ömer İbni'l-Hattâb (radıyallahu anh)'ın anlattığına göre:, "Ben Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'i işittim, şöyle buyurmuştu:"İslâm beş esas üzerine bina edilmiştir: Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna şehâdet etmek, namaz kılmak, oruç tutmak, Kâbe'ye haccetmek, Ramazan orucu tutmak" (Muttefakun aleyh)

وعن شقِيقِ بنِ عبدِ الله التابعيِّ المُتَّفَقِ عَلى جَلالَتِهِ رَحِمَه الله قال: كانَ أَصْحَابُ مُحَمَّد لاَ يَرَوْنَ شَيْئاً مِنَ الأعْمَالِ تَرْكُهُ كُفْرٌ غَيرَ الصَّلاةِ الترمذي

-Tabiinden, Abdullah b. Şakîk el Ukaylî (r.a.) şöyle diyor: "Muhammed'in (s.a.v)ashabı namazdan başka amellerden hiçbirinin terk edilmesini küfür say-

mazlardı ancak namazın terk edilmesini küfür sayarlardı.” (Müslim, İman: 35; İbn Mâce, İkame: 77)

وعن بُرَيْدَةَ رضيَ الله عنهُ عن النبيّ قال: العَهْدُ الَّذي بَيْنَنَا وَبينَهُمُ الصَّلاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ.

- Büreyde (r.a.)’den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: “Bizimle münafık, müşrik ve kafirler arasındaki fark namazdır. Kim onu terk ederse kafir olur.” (Müslim, İman: 35; İbn Mâce, İkame: 77)

Zikrettiğimiz ve daha benzeri birçok ayet ve hadislerden hareketen selef ve haleften oluşan bir kısım büyük islam alimlerimiz, farz namazı gerek kasten,gerek tembellikten dolayı terk eden ve kılmayan kişinin kafir olacağı,bu kişinin tekfirinin gerektiği görüşünü savunmuşlardır. Bu görüşte olanlardan bazıları şunlardır:Ömer bin Hattab, Abdullah bin Mesud, Abdullah bin (*) Abbas,Muaz bin Cebel, Cabir bin Abdullah ve Ebu Derda (r.anhum) Sahabenin dışında aynı görüşte olanlar ise Ahmed bin Hanbel, İshak bin Rahaveyh, Abdullah bin Mübarek, Nehai. < bak. et-Terğib > (*) Sahabenin görüşü hususunda bir açıklama ileride yapılacak inşaallah.

Yine aynı ayet ve hadislerden hareket eden seleften ve haleften bir kısım büyük islam alimleri,namazı tembellik ten dolayı kılmayanların tekfir edilemeyeceğini,bu kişilerin birer asi ve büyük günah sahibi oldukları görüşünü ileri sürmekte’dirler. Allahu alem, bizimde gördüğümüz ve bildiğimiz kadarıyla cumhurun görüşüde bu istikamette’dir.

Bunlardan bazılarından misal verecek olursak; İmam Ebu Hanife’(r.alh) ye göre namazı terk eden kimse namaz kılıncaya kadar hapsedilir. Kan çıkıncaya kadar dövülür. Tevbe edip namaz kılıncaya kadar tutuklu kalır.Ancak tekfir edilmez,yani kafir degildir.Bu aynı zamanda onun etbaı olan büyük imamlarımızında görüşüdür. < bak, Reddu’l Muhtar Haşiyesi./Ayrica bak;El-fikhu alel-Mezahibil Erbaati.>

İmam Şafi ve İmam Malik (r.alh) ve onların etbaı olan imamlara göre bir vakit namazı terk eden ya da vacip olan vaktinden çıkaran kimse tevbeye çağırılır. Namazı terk üzerinde ısrar ederse hadd cezası olarak öldürülür. Ancak tekfir edilmez.

< bak, Umdetul Kâri, 24/81/.Ayrica bak;El-fikhu alel-Mezahibil Erbaati.>

Şimdi bu kısa bilgiden sonra yukarıda belirttiğimiz gibi, (itiraz ve cevap şeklinde) Allahu tealanın lutuf ve yardımıyla meseleyi ele almaya ve bir neticeye varmaya gayret edecegiz inşaallah.

Itiraz: Gerek ayeti kerimelere ve gerekse rivayet edilen sahih hadislere binaen, namazı kasden veya tenbellikten ötürü kılmayanların,terk edenlerin küfre girdiklerini görmekteyiz.Bunca, çok bariz ve net delilleri görmemezlikten gelemeyiz.Zira Hadisi şeriflerde açıkca müşrik,ve kafir olduklari haber verilmekte'dir. Ayrıca hem sahabeden ve hemde selefin büyüklerinden'de aynı ifadelerin rivayet edildiğide ortada'dır.

Cevap: Namazın tembellikten dolayı terkini mutlak manada küfür olarak görmeyen ulema"Hadislerdegeçen küfür ve şirk kelimesi hakikî ma'nasındaki bir küfür olmayıp, küfran-ı ni'metdir." derler. Bir kısmıda;" Küfür kelimesi hakikî ma'nasında kullanılmıştır diye kabul edilirsede,hadisler namazı terketmeyi helâl i'tikad eden hakkındadır."demek suretiyle bir izahat getirirler. Ayrıca,bu nevi vaidler sakındırma ve korkutmak gayesine binaen zikredilmektedir.Bunlardan bir kaç örnek vermekle meseleye biraz daha açıklık getirmeye çalışalım:

Allahu subhanehu ve teala Kitabı mübininde:

وانْ طَآئفَتَان من الْمُؤْمنين اقْتَتلُوا فَاَصْلحوا بينهما فَانْ بغت احْديهما علَى الْاُخْرى فقَاتلوا الَّتى تبْغى حتّٰى تفىء الَى امْر الله فَانْ فَآء ت فَاَصْلحوا بينهما بالْعدْل واَقْسطوٓا انَّ الله يحبُّ الْمُقْسطين – , انَّما الْمُؤْمنونَ اخْوةٌ فَاَصْلحوا بين اخويْكُم واتَّقوا الله لَعَلَّكُم تُرْحمُونَ * Hucurat /9-10 .

"Eğer müminlerden iki grup birbirleriyle vuruşurlarsa aralarını düzeltin. Şayet biri ötekine saldırırsa, Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar saldıran tarafla savaşın. Eğer dönerse aralarını adaletle düzeltin ve (her işte) adaletli davranın. Şüphesiz ki Allah, adil davrananları sever. Müminler ancak skardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki rahmete eresiniz. "
Bu ayeti kerimede biri birleriyle savaşan iki mümin guruptan bahsedilmekte ve her iki taraf içinde mümin ifadesi kullanılmakta'dır.Halbuki bazı sahih hadisi şeriflerde ise bunun küfür olduğu zikredilmektedir;

. وعَن ابن مَسْعُودِ رَضِيَ الله عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ الله : سِبَابُ المُسْلِمِ فُسوق، وَقِتَالُهُ كُفْر.

-İbni Mes'ud şöyle demiş: Resulüllah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem):

« Müslümana söğmek fısk'tır. Onunla çarpışmak ise küfürdür» buyurdular." (Muttefakun aleyh)

«Her kim bize karşı silâh taşırsa bizden değildir. Bizi aldatan da bizden değildir.» buyurmuşlar. Ayrıca yine ; "Benden sonra biribirinizin boynunu vuran kafirler olmayın" hadisi. (Muttefakun aleyh)
Bu ve benzeri haberlerdeki küfür kelimesi hakiki manadaki küfür olmayıp,nimeti-küfür oldugu şüphe götürmeyecek kadar açıktır. Bir başka misalde;

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا *

-Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedî olarak kalacağı cehennemdir. Allah ona gazab ve lanetletmiş ve onun için büyük bir azab hazırlamıştır. " Nisa / 93

Ehli sünnet vel-Cemaat menhecindeki islam uleması öfkeden veya benzeri bir sebebe binaen kasden bir müslümanı öldüren kişi hakkında kafir olduğu ve ebedi cehennemde kalacağını söymemiştir. Ayeti kerimeden kasd olunan;kişiyi mümin olduğu için kasden öldürenlerdir" diyerek izahat yapmışlardır.

Mesela bir örnek daha zikretmek gerekirse:
Ebu Hureyreden(r.a) rivayet edilen bir sahih hadiste;
-"Zani bir kimse zina yaptığı sırada mümin olarak zina yapmaz,hırsızda çaldığı sırada mümin olarak çalmaz.Içkici,içki içtiği sırada mümin olduğu halde içki içmez." (Buhari,Müslim,Ebu Davud,Tirmizi)

Bu hadisin zahirine bakarak hareket etmeye kalkışılsa,bütün bunları işlerken kişinin kafir olduğu veya tekfirinin gerekeceğini dolayısıyla mürted olduğunu söylemek durumunda kalınacaktır.Halbuki Buhari "Hudud" bölümünde rivayet ettiği bir sahih hadisi şerifte,Abdullah adındaki bir sahabenin birkaç - defa içki içtiğinden dolayı Allah resulunun huzurunda kendisine sopa vurulduğunu,hazır bulunanalardan bir zatın: "Allah'ın laneti üzerine olsun, ne de çok bu haltı işliyor" dediğini,bunun üzerine Rasulullahın (s.a.v)ona şöyle cevap verdiğini: "Lanetleme!Allah'a yemin ederim ki o, Allah'ı ve Rasulü'nü sevmektedir."dediğini nakletmektedir. (bak,Buhari-Hudud-)

Yine bir başka hadisi şerifde:"Emanete hiyanet edenin imanı yoktur.Sözünde durmayanın dini yoktur." (Ahmed ibni Hanbel,Ibni Hibban sahihinde).O halde emaneti olmayanın imansız,sözünde durmayanın dinsiz olduğunu söylemek durumunda kalınacaktır ki bunu hiçbir islam alimi söylememiştir.

Bu örnekleri dahada çogalta biliriz; “Allah ona cenneti haram eder”, “Cennete giremez”, “Cennetin kokusunu bile alamaz” ifadeleri de bu türdendir. Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurur:
“Akrabalık ilişkilerini koparan kişi cennete giremez.” Buhari ve Müslim Başka bir hadiste de şöyle: “Komşusu, kötülüğünden emin olmayan kişi cennete giremez.” -MüslimImamı Nevevi Rahimehullah, “Cennete giremez” ifadesinin iki manaya gelebileceğini belirtmektedir. Bunlardan birincisi; kişinin haram olduğunu bilerek komşusuna eziyet etmesi ve bunu kendisine helal görmesi halinde kafir olup asla cennete giremeyeceğidir. İkinci mana ise, cennetin kapıları açılıp başkaları cennete girdiği halde bu kişinin yaptığı kötülükten dolayı, cezasını çekinceye kadar cennete giremeyeceğidir. Ancak bu kişi Allahu Teala tarafından bağışlanarak kapıları açıldığı anda da cennete girebilir.Çünkü hak ehlinin mezhebine göre büyük günahları işleyip tevbe etmeden ölenlerin işi Allahu Teala’ya kalmıştır. Dilerse onu bağışlar ve cennete koyar ya da onu cezalandırır ve cezasını çektikten sonra cennete koyar. Allahu Teala en iyisini bilir.” (Nevevi, Şerhu Müslim,2/15-16)(bak.Otuz Risale)
Itiraz: Ayeti kermede :
“Eğer tevbe ederler, namazı kılarlar, zekatı verirlerse dinde kardeşleriniz olurlar..... “ Tevbe / 11 buyrulmaktadır.Dolayısıyla iman ettik dedikten sonra ancak namazlarını kılıp,zekatlarını verdiklerinde dinde kardeşlerimiz olacakları açıkca ifade edilmektedir.O halde imandan sonra namaz kılmak şartıyle mümin kardeşlerimiz ola bilmektedirler.Aksi halde kardeşlerimiz olamazlar.
Bu ayeti kerimenin benzeri daha başka ayetlerde mevcut,hadislerde.Mesele çok açık değilmi ?
Cevap; Elbette ayeti kerimede ifadeler açık ve net.Ancak belki ilk bakışta sadece sizin ifade ettiğiniz mana anlaşılmakta isede,ikinci bir manayı ifade ihtimalide mevcut. Herşeyden evvel bu ayeti kerimelerde müşrikler bahis mevzu’dur. Müşriklerin müslümanlarla olan savaştan vaz geçip,iman edip şirkten vaz geçmeleri ve diğer müminler gibi namazlarını kılıp,zekatlarını vermelerinin akabinde ancak onlara güvene bilir ve kardeşlerimiz gözüyle baka biliriz,manasının ifadesi’dir. Bir hadisi şerifte söyle buyrulur ;

عَن بْن عُمَرَ رَضِىَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لاَ إِلَهَ
إِلاَّ اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيُقِيمُوا الصَّلاَةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُم
وَأَمْوَالَهُمْ إِلاَّ بِحَقِّ الْإِسْلاَمِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ *

- İbni Ömer (radıyallahu anh) anlatıyor: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm): "Ben insanlar Allah'tan başka ilâhın olmadığına, Muhammed'in de Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet edinceye, namaz kılıncaya, zekât verinceye kadar onlarla savaş etmekle emrolundum. Bunları yaptılar mı, kanlarını, mallarını bana karşı korumuş (emniyet altına almış) olurlar. İslâm'ın hakkı hâriç. Artık (samimi olup olmadıklarına dair) durumları Allah'a kalmıştır" (Muttefakun aleyh)

Bu hadisi şerif bizim bu görüşümüzü teyid etmekte'dir.Şöyleki; Şehadeteyn'den sonra namaz kılmaları, zekat vermeleri şartıyla kanlarının ve mallarının korunmuş olacağı ifadesini iki şekilde açıklamamız
mümkündür;

1- Islamın en önde gelen alametlerinden olan namaz ve zekat,aynı zamanda toplum içerisinde en zahir olan ibadetlerden'dir.Namaz cemaatla kılınan bir ibadet'tir.Aynı zamanda, haftalık cuma namazı,bayram namazı,teravih namazı gibi,toplum içerisinde cerayan eden ve zahir olan bir ibadet olması hasebiyle hiç kılmama gibi bir tutum veya gizlemek mümkün değildir.Aksi takdirde yakalanır sual edilir ve hesaba çekilir.Zekatta yine namaz gibi aleni yapılıp eda edilen bir ibadettir.Zekatını mal varlığı olduğu halde islamın devletine vermemek gibi bir tavır hiç şüphesiz,fakir müminlerin hakkını vermemek,islam devletini tanımamak anlamına geleceğinden müslümanlığından şüphe edilir ve hemen yakalanıp hesaba çekilir.Binaen aleyh hadisi şeriftede buyrulduğu gibi,kelimei-şehadet söyledikten sonra islam toplu mu içerisinde ancak bu iki sosyal,dikkatleri celb açısındandan mühim zahir ibadetleri yerine getirmek kaydıyla malını ve kanını korumuş olur.Imanında samimi olup olmadığını ancak Allahu subhanehu ve teala bilir.Hadisteki; "Artık durumları Allaha kalmıştır" ifadeside buna işaret etmektedir.Allahu Alem.

2- Ayet ve Hadislerdeki bu ifadelerde kastolunan "cüzden- külün" anlaşılması'dır.Yani Imandan sonra salih amellerin işlenmesinin istenmesi'dir.Nasılki "Asır suresinde" iman ettikten sonra salih amellerin istenmesi gibi.

Farz olan bütün ibadetler bir bir zikrolunmuyor, sadece namaz ve zekat gibi özellikle zahiri olan ibadetler zikrolunmakla kifayet edilmektedir.Ayeti kerimelerde ve Hadisi şeriflerde zikrolunan ibadetlerin dışındaki farz olan ibadetleri yerine getirmesede olur manası asla anlaşılamayacağı malum. Nitekim sahih hadislerde namaz kıldıkları müddetce zalim idarecilere karşı savaşın yasaklanması gibi. Zira orada'da yine namazdan kasıt, islamın farz olan emirlerini yerine getirdikleri,islam ahkamını icra ettikleri sürece savaşmayın manası vardır.Bu

mesele, ilim ehlince malumdur. Allahu Alem.

Itiraz: Ayet ve Hadisi şeriflerde zikrolunan "Küfür ve Şirk" kelimeleri "Elif Lam "takısıyla yani marife olarak gelmiştir,usul ulemasınca bu şekilde gelen kelimeler hakiki manasına hamledilir. Genel görüş ve kabulde budur.Namazın terki hususundaki hadislerde "Elif-Lam"tarifle gelmiştir, binaen aleyh burada kast olunan hakiki manasına olan küfür'dür.Namazın tembellikten'de olsa terkini küfür gören islam uleması bu hususuda önemle hatırlatırlar.Zira dediğimiz gibi usul ulemasının bu hususta genel görüşüde budur.

Cevap; Usul alimlerimizce (elif-lam takısı ile) marife olarak gelen küfür ve şirk sözlerinin hakiki manasına alınmasının gerektiğini söylemeleri doğrudur,ve bizde buna katılıyoruz.Ancak bazı istisnalarında olabileceğini söylemek durumundayız.Bu hususta Şeyh Ebu Muhammed Asım el-Makdisi (Allah kendisini Tağutlardan korusun) şöyle demektedir;

"Usül alimleri özellikle marife olarak (elif-lam takısı ile) kullanılan küfür sözcüğü ile ilgili şu kuralı belirtmişlerdir: Bu şekilde gelen küfür sözcüklerinin dinden çıkaran küfür anlamında alınması gerekir. Bu şekilde gelen küfür sözcüklerinde, dinden çıkaran küfür anlamında olmadığını belirten bir karine olmadığı sürece asıl olan budur.

Abdullatif bin Hasan Âlu'ş-şeyh şöyle der: "Kur'an ve Sünnet'te geçen zulüm, fasıklık, şirk vebuna benzer lafızlar, hakikat ve isimlendirme türünden mutlak olarak kullanıldığı gibi, bu şekilde kullanılmamış da olabilir. Usulcülere göre asıl olan, hakiki manada kullanılmış olmalarıdır.
Bu manada kullanılmadığını kararlaştırmak için lafzi veya mana olarak bunu destekleyen bir karinenin bulunması gerekir. Bu ise Rasulullah'ın (s.a.v) beyanı ve sünnetinin tefsiri ile bilinir. Allahu Teala şöyle buyurur: "(Allah'ın emirlerini) onlara iyice açıklasın diye her peygamberi yalnız kendi kavminin diliyle gönderdik." < Er-Risaletü's-Selasiniyye.../Seyh Ebu Muhammed Asim el-Makdisi >
Ibni Kayyim "Es-Salat"isimli eserinde ferdi ve muayyen bir meselede nefsine uyarak kitaba göre değilde kendi görüşüne göre hükmeden hakim hakkında meseleyi zikrederken şunları ifade etmekte'dir: "Allahın indirdiği ile hükmetmeyen hakim kafir'dir.Namazı terk eden'de resulullahın hadisine göre kafir'dir. Ancak bu amel küfrüdür,itikadi küfür değil'dir.Bu kişinin itikadi küfrü değil

ameli küfrü amaçlamış olduğu malum'dur.Bu küfürde kişiyi islam dairesinden ve dinden tamamıyla çıkarmayan bir küfür' dür."
< bak,Hakimiyet mefhumu-M.Gezenler >

Ayrıca,makalemizin başkısmında zikrettiğimiz hadisi şeriflerde'de görüleceği gibi, küfür ve şirk kelime lerinin bazılarının zannettiği gibi sadece "Elif-Lam" takısıyla gelmemektedir.Bilakis bir çok hadislerde"Nekire" olarakta gelmekte'dir. Binaen aleyh ihtimalden söz etmemiz boş bir iddiadan ibaret değildir.

Neticeyi-kelam ve hulasayı-meramımız olarak diyoruzki;

„Mümkün mertebe ihtisaren buraya kadar zikrettiğimiz deliller neticesinde muşahede ettiğimiz ihtilaf ve ihtimallerden hareketen,inanılması zaruri olan şeylere inanıp iman eden,ancak tenbellikten vedünya telaşesinden namazlarını devamlı kılamayan bir kişinin mutlak manada tekfirine değil,fakat Allaha (cc) karşi nankör ve asi bir fasık olacağı görüşünü dogru ve isabetli görmekteyiz. Ancak burada namazlarını devamlı kılamayan ve bundan dolayıda üzgün olup "inşaallah ilk fırsatta kendimi düzeltip namazlarımı dosdoğru kılacağım"diyen ve yaptığının asla doğru olmadığını kabul edip itiraf eden kişiyle,hiç namaz kılmaya niyyeti olmayan,yaptıklarından pişmanlık duymayan ve namazı asla ciddiye almayan kişi arasında ayırım yapmaktayız.Zira ikinci kısım kişilerin hakiki manadaki küfürden nasiblerinin olduğuna inanıyoruz.Işte bizim araştırmalarımız nihayetinde vardığımız netice budur.Allahu Alem.

(*) Bir Açıklama : Yazımızın baş kısmında sahabeden bazılarınında, namazın mazeretsiz terkini küfür kabul ettiklerinin rivayetinden bahsettik.Bunu şu şekilde açıklamak inşaallah yanlış olmaz; Herşeyden önce sahabenin (Radiyallahu anhum ecmain) Allah resulundan işittikleri her sözü ve haberi olduğu gibi harfiyyen muhafaza edip asıl şekliyle rivayet etmek hususundaki titizlikleri ehlince malum olan bir hakikat'tir.Binaen aleyh ifade edilen kelimelerin yorumuna ve tevilinede gitmezlerdi. Ancak kendileri bu nevi kelimelerin hakiki manasına mı, yoksa tehdit ve sakındırma amaçlı inkarınimet manasınamı söylendiğini bilmekte idiler.Insanların,bu tür tehdit ihtiva eden nasları hafife almamaları,gereyince sakınmaları açısından tevil etmekten sakınmışlardır.Çünkü bu haliyle bırakmak kötülüklerin işlenmesini engellemede daha etkilidir.Sahabenin ve selefi salihinin bu nevi tutumları hakkında bir misal daha vermekte fayda mulahaza etmekteyiz;

Enes (r.a.) anlatır: “Hz. Peygamber (s.a.v.) terkisinde, Muâz (r.a.) ile birlikte devenin üzerinde bulunuyordu: “Ey Cebel oğlu Muâz” buyurdu. O da: “Buyur, emret Ey Allah’ın Rasûlü” dedi: “Ey Muâz” O da üç defa: “Buyur emret Ey Allah’ın Rasûlü” dedi; “Sadakatle içten gelerek Allah’tan başka ilah olmadığına ve Muhammedin Allah’ın elçisi olduğuna şahitlik edip de Allah ‘ın cehennemi kendisine haram kılmadığı hiçbir kimse yoktur.” buyurdu. Muâz: “Ey Allah’ın Rûlü, bunu halka bildirsem de sevinseler?” dedi. Rasûlüllah: “O zaman buna güvenip kalırlar” buyurdu. Muâz (r.a.) bu bilgiyi tebliğ görevini yapmama günahından dolayı vefat edeceği sırada bildirmiştir.”< Muhammed Fuâd Abdülbâki, Müttefekun Aleyh Hadisler, >

Hatime;

Bazı selefi istikametteki kardeşlerimizin yazmış oldukları makale ve eserlerinde,adeta bu hususlarda hiç bir görüş ayrılığı yokmuş ve bütün bir ümmetin icmaa varmış gibi hareket ederek, bir vakit namazı bile tembellikten ötürü kılmayan kişinin mürted,müşrik ve kafir olacağını,müslümanların mezarlığına defnedilemeyecegini iddia ve ifade etmelerine binaen bizde bu makaleyi yazmak durumun da olduğumuzu hisset’tik.Fakat,bizim namaz kılmayanları savunmak veya onları temize çıkarmak gibi bir maksadımız olduğunu asla kimse düşünmesin.Böyle bir niyyet ve düşünceden Allahu subhanehu ve telaya sığınırız. Namazı dosdoğru kılmayanların kebair bir günahı işlemiş,Allaha asi,fasık, cehenneme müstehak bir kul olduklarından hiç kimsenin şüphesi olmasın.Bizim bu küçük çalışmamız,iki tarafında delil ve görüşlerini gözden geçirip,bir neticeye varma gayreti’dir.Yine bu kısa makalemizle,namazın terkini hakiki manada küfür gören bazı kardeşlerin bu ihtimal ve delillleride gözönünde bulundurmalarını, ulemai-islam beyninde bu hususta iki görüşün mevcudiyetini hatırlatmak,nihayet insaflı ve ölçülü olmaya davet etmek’tir..Hakikati en iyi bilen hiç şüphesiz alemleri rabbi olan Allahu azimuş-şandır. Nihayet olarak diyoruzki;” Namazı tembellikten’de olsa kılmayanların vay haline.” Zira Namazı tenbellikten bile olsa terk eden kişinin küfre ve şirke düşeceğini savunan,bu yönde fetva veren imamlarımızın ve selefimizin varlığı bile onlar için korkunç bir ceza,tehdit ve felaket’tir. - Ya,Allahu subhanehu ve tealanın kendilerini açıkca Cehennemle tehdidi ?? ‘’ Allah’ım! Bize imanı sevdir ve onu kalplerimizde süsle. Bize küfrü, fasıklığı ve isyanı çirkin göster ve bizi doğruyu bulanlardan kıl. Allah’ım! Bizim müslüman olarak ruhumuzu kabzet, müslüman olarak dirilt. Bizi bedbahtlara değil de salihlere ilhak eyle.” - Amin -

وما توفيقي الا با الله عليه توكلت وهو رب العرش العظيم

بسم الله الرحمن الرحيم

* قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّهَ فَاتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ اللّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّهُ غَفُورٌ رَحِيم*

De ki, ey peygamber! "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tabi olun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı affetsin, zira Allah çok affeden ve çok acıyandır. (Ali Imran/31)

Ayeti kerime hakkında :

Bu ayeti kerimenin hükmüne göre,Allahu tealayı sevdiğini iddia eden kişi,bu iddiasına rağmen Allah resuluna tabi olmadıkca ,yine onun emir ve nehiylerine muhalefet eddigi sürece iddiasında samimi olmayıp bilakis yalancıdır.Yine bu ayeti kerimeden anlaşılan, peygam bere itaat etmeyen ve onun emirlerine muhalefet edenleri Allahu tealanın sevmeyeceğidir. Ibni ebu Hatim diyor;bize babam,hz.Aişeden naklettiki resulu ekrem(s.a.v) şöyle buyurdu:" Din sevgi ve öfgeden başka bir şey değildir."(bak.Tefsiri ibni Kesir)

بسم الله الرحمن الرحيم

.... .وَمَآ اٰتَيكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ * Hasir/7

-Peygamber size ne verdiyse onu alın,sizi neyden sakındırmışsa ondan uzak durun. Allahdan korkun. Şüphesiz Allahın azabı şiddetlidir. (Hasir/ 7)

Ayeti kerime hakkında:

İmâm Ahmed İbn Hanbel der ki : Bize Abdurrahmân... Abdullah îbn Mes'ûd'dan nakletti ki; Allah saçına saç ekleyen ve ekletmek isteyen, yüzünün kılını yolan ve dişlerinin arasını güzellik için ayıranları ve Allah Azze ve Celle'nin yaratışını değiştirenleri lânetlemiştir. Abdullah İbn Mes'ûd der ki: Ümmü Ya'kûb denilen bir kadına bu haber ulaşınca, kalkıp yanına gelmiş ve bana ulaştığına göre sen şöyle ve şöyle demişsin, demiş. Abdullah İbn Mes'ûd demiş ki: Rasûlullah (s.a.)ın lanetlediğini ve Allah'ın kitabında lânetleneni ben neden lânetlemeyecekmişim? Kadın dedi ki: Ben, iki kapak arasında bulunan Allah'ın kitabını okudum, ama böyle bir şey görmedim. Abdullah İbn Mes'ûd demiş ki: Eğer sen okusaydın onu görürdün. Allah Teâlâ'nın «Peygamber size, ne verirse onu alın, neden de nehyederse, ondan sakının.» âyetini okumadın mı? Kadın; evet, deyince Abdullah îbn Mes'ûd şöyle demiş : Rasûlullah (s.a.) bunları yasaklam-

ıştır. Kadın demiş ki: Öyle sanıyorum ki senin ailen bunları yapıyor. O; git ve bak, demiş, kadın gitmiş istediği hiç bir şeyi bulamayınca : Bir şey bulamadım, demiş. Abdullah İbn Mes'ûd demiş ki: Böyle olsaydı sen bizi birlikte göremezdin. Buhârî ve Müslim Sahîh'lerinde bu rivayeti Süfyân es-Sevrı kanalıyla tahrîc ederler. (Tefsiri ibni Kesir)

.... فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ اَمْرِهِ اَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيم * Nur/ 63

– Peygamberin emrine aykırı davrananlar,kendilerine bir belanın çarpmasından,yahut onlara acı bir azabın ugramasından sakınsınlar.(Nur/ 63)

Ayeti kerime hakkinda;Daha önceki ayeti kerimede,Allahın resulu ile birlikde bir araya geldikleri önemli işlerinde (cuma namazı,bayram namazı veya istişare gibi)peygamberden izin almadan ayrılma malarının gerektiginin,yine hz.peygamberi "ya Muhammed"veya "ya Ebal kasim" diye çağıran ashabı bu şekilde aralarından birisini çagırıyormuş gibi çağırmalarından ve peygamberden izin almadan sıvışıp giden munafiklardan bahseddikten sonra,peygamberin emirlerine muhalefet edenleri bu şekilde tehdit buyurmuştur.Imâm Ahmed der ki: Bize Abdürrezzâk'ın... Ebu Hüreyre'den rivayetinde Allah Rasûlü (s.a.v) söyle buyurmuştur:..Benim ve sizin benzeriniz, ateş yakan bir adamın benzeri gibidir. Etrafi aydınlattığı zaman kelebekler ve ateşin ışığına gelen hayvancıklar ateşin içine düşerler. Adam onları engellemeye başlar ve fakat ona üstün gelip kendilerini ateşin içine atarlar, işte benim ve sizin benzeriniz budur. Ben sizin bellerinizden (kuşaklarınızdan) tutmuş ateşten alıkoyuyorum ve: Ateşten bana gelin, diyorum. Siz ise bana üstün gelip kendinizi ona atıyorsunuz. Buhâri ve Müslim hadîsi Abdürrezzâk kanalıyla tahrîc etmişlerdir. [Geniş tafsilat için bak; -Tefsiri ibni Kesir)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Allahu tealayı sevmenin ancak onun göndermiş olduğu elçisine itaatla gerçekleşe bileceği,bunun aksine peygambere itaat etmeyen,onun sünnetlerine temessük etmeyen kişinin bu iddiasında samimi olmadığı ve bir yalancı olduğu.

2- Allah resulunun (s.a.v) emrettiğini almak,nehyettiklerinden kaçınmak aynı zamanda Allahu tealaya itaat olduğu ve birnevi onun emri olduğu,ve yine ona isyanında Allaha isyan olacağını bilmek.

3- Hz.Peygamberin (s.a.v) emrine aykırı hareket edenlerin,dünyada huzur bulamayacağı, onun emrine muhalefet edenlerin başlarına bir belanın veya bir azabın geleceği ihtimali içerisinde bulundukları.Hz.Kuranın beyanıyle resulullaha (a.s) tabi olunmadan, hidayet üzeri olunamayacaktır.

4- "Peygamberin emrine aykırı davrananlar,kendilerine bir belanın çarpmasından,yahut onlara acı bir azabın uğramasından sakınsınlar."(Nur/ 63) Ayeti kerimesinde açıkca ifade buyrulduğu gibi, Allah resulunun(a.s) sünnetleriyle iktifa etmeyip,kendi kafalarından ibadet ve zikir türleri icad eden cahil sofular ile,sünneti tamamıyla devre dışı bırakıp,kuranı kendi heva ve hevesleri doğrultusunda te'vil ve tefsir etmek gayreti içerisinde olan azgın zındıkların, işte bu ve benzeri ayet ve hadislerin birer muhatabları olduklarini görmekteyiz.Kendileri için yinede hidayetler dilemekteyiz.Zira kuran da'da ifade edildiği gibi,dünya hayatında çabalayıp koşturup neticede cehennem ehli olmak hüsran ların en büyügü'dür. " Allahümme ihdinas-siratal mustekim." Allahümme Amin.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لاَ يَعْلَمُونَ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا اْلاَلْبَاب * Zümer/9 ......

“Deki: Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Bu gerçeği ancak kavrama yeteneği olanlar anlar ve hatırlarlar.”

Ayeti kerime hakkinda: Yüce rabbimiz bir önceki ayeti kerimede gerçekleri bilmeyen,fakat anlatıldıgında’da kabul etmeyen ve Allahu tealaya şirk koşan insandan bahsetmekte.Daha sonrada geceleyin secde ederek,kıyam ederek ve ahiretden korkup rabbisinin rahmetini dileyen insandan haber verip bu ikişinin yani rabbisini bilip ibadet edenle, inkar edip şirk koşan insanın bir olamayacağını bildirmektedir.

" وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلاَّ رِجَالاً نُوحِى اِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لاَ تَعْلَمُون * Nahl/43*

“ Andolsun,senden öncede kendilerine vahyetmekte olduğumuz insanlardan başkasını göndermedik.Şayet bilmiyorsanız,zikir ehlinden (bilenlerden) sorun.” Nahl/43 Ayeti kerime hakkinda: Ibni Abbas (r.a)dan rivayeten Dehhak derki: Allahu teala hz.Muhammedi peygamber olarak gönderince arablardan inkar edenler bunu kabullenmedi ve :” Allah bir beşeri elçi olarakgöndermeyecek kadar büyüktür “dediler.Allahu teala”Senden öncede ancak kendilerine vahyeder oldugumuz adamlar gönderdik.Öyleyse bilmiyorsaniz bilenlerden (zikir ehli) sorun.”ayeti kerimesini indirdi.(bak Tefsiri ibni Kesir)

- Burada ayeti kerimedeki “zikir ehlinden” murad ehli kitab oldugunu ve inanmiyorsanız onlardan sorunki onlara gönderilen elçiler birer insan yani beşermi idiler yoksa birer meleklermiydiler” diye söyleyenler oldugu gibi,zikir ehlinden murad ümmeti-muhammeddir diyenler ve yine ondan murad hz.kurandır diyenlerde olmuştur. Ancak her halukarda buradaki ortak nokta ve verilen mesaj, bilmeyenlerin bilenlerden sorup ögrenmemek durumunda olduklarıdır. Hatta islam uleması bu ayeti kerimeyi,ictihad edebilme seviye ve durumunda olmayan insanların ameli konularda bir müctehidi taklid edebileceğine delil olarak getirmişler’dir.

.........اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَؤُا اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ * Fatir/28.

“ Allahtan,kulları arasında ancak ulema hakkıyla korkarlar.”

Ayeti kerime hakkında: Allahu tealadan ancak bilgin kulları gereğin isimlerle ve mükemmel sıfatlarla nitelenen alim,kadir ve aziz olan Allahın azameti ve kudreti,ne kadar daha mükemmel bir bilgiyle bilinirse,ondan korkup ürpermekde okadar muazzam ve fazla olur.Yüce Allahın kudret ve azametinin idrak ve bilinci içerisinde olan ilim sahibi kişi,yine okadar onun kudretinin sonsuz,azabınında çok elim ve çetin olduğunun idrak ve bilinci içerisinde olur ve harama,isyana teşebbüs etmez.Allahu tealadan korkar,zira o hesabın bilincinde'dir. Ancak bütün bunlardan bihaber olup,bilinc ve idraki içerisinde olmayan bir cahilin haram ve isyana meyli daha çabuk olur ve bu hususda Allahtan korkusu tam olmaz.Binaen aleyh,Allahtan hakkıyla korkmak ancak onun kudret ve azametini bilmekle,haram ve helallarını,hududlarını bilmekleolur.Buda ancak ilimle elde edilir.

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Ayeti kerimede'de belirtildiği gibi,bilen bir insanla bilmeyen bir insan asla bir olmaz.Aralarında derece farkı var,nasılki kör ile gözü gören kimse arasındaki farkın çok açık bir şekilde mevcud olduğu gibi.

2-Yine ayeti kerimede işaret edildiği gibi,insan bir şeyi bilmediğinde bilen bir insana sormak suretiyle ögrenmek durumunda'dır.Bu aynı zamanda kuranın tavsiyesi'dir.Ilimde ancak sormakla öğrenilir,elde edilir.

3-Rabbimizin buyurduğu gibi,kulları arasında kendisinden ancak ulema ve ilim sahibleri gereğince korkar ve çekinir.Zira ilim ehli Allahu tealanın çizmiş olduğu hududlarını iyi bilir ve hududları çiğnediği takdirde'de onun azabının ve hesaba çekmesinin çok çetin olacağının idrak ve bilincinde'dir.

بسم الله الرحمن الرحيم

وَلاَ تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلاَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللهِ الْكَذِبَ اِنَّ الَّذِين يَفْتَرُونَ عَلَى اللهِ الْكَذِب لاَ يُفْلِحُون * Nahl/116

“ Kendi dillerinizin uydurmasıyla Allah’a iftira ederek, “Bu helaldir, şu haramdır” demeyin. Çünkü Allah’a karşı yalan düzenler asla kurtuluşa erişemezler.”

Helâl ve Haram Kılma Yetkisi:

Dârimî Ebu Muhammed, Müsnedinde (Sünen’indc) senedini kaydederek şöyle demektedir: Bize Harun, Hafs’dan haber verdi. O, el-A’meş’den dedi ki: Ben İbrahim’in asla: (Bu) helâldir, haramdır dediğini duymadım. Ama o şöyle derdi: Bunu mekruh görürlerdi, bunu müstehab görürlerdi.

İbn Vehb dedi kî: Malik dedi ki: İnsanların, bu helâldir, bu da haramdır diyerek fetva vermeleri uygun değildir. Bunun yerine şu ve şu işten sakının ve ben bu işi yapmam... demelidirler. Bunun anlamı da şudur; Helâl ve haram kılmak, ancak aziz ve celil olan Allah’ın yetkisindedir. Herhangi bir kimsenin muayyen bir şey hakkında yaratıcı yüce Allah’ın bu husustaki hükmü haber vermiş olması hali müstesna bunu açıkça ifade etme yetkisi yoktur.

İçtihad yolu ile haram olduğu kanaatine ulaşılan şey hakkında ise kişi: Ben bunu mekruh görmekteyim, demelidir. İşte Malik de daha önce geçen fetva verme ehliyetine sahip kimselere uyarak böyle yapardı. (Bak.El-Camiu li-Ahkamil-kuani.)

Çünkü Allah’ın hakkı bellidir. Yaratan O’dur, Rab, Melik O’-dur. İnsanın da, yiyeceklerin, içeceklerin yaratıcısı da O’dur. Bu dünyada gerek insanla, gerek tüm diğer tüm varlıklarla ilgili yasa koyma hakkı sadece Allah’a aittir. Şunu yiyebilirsin, şunu yiyemezsin deme yetkisi sadece O’na aittir.

Şu senin için serbesttir, şu da yasaktır deme hakkı sadece O’na aittir. Şu haramdır, bu helâldir deme hakkına sahip tek varlık, Allah’tır.

Çünkü göklerin ve yerin, göktekiler ve yerdekilerin tek yaratıcısı, tek sahibi, tek hakimi O’dur. Tüm varlıklar için tek hak sahibi O’dur. Çünkü yeryüzünde hiçbir hayvan yaratmasaydı ne yiyecektik biz? Hiçbir bitki yaratmasaydı ne yapacaktık? Bizi yaratmasaydı biz de olmayacaktık. Öyleyse bu hayatta şu haktır, bu bâtıldır, şu iyidir, bu kötüdür, şu helâldir bu haramdır, şu adâlettir bu zulümdür deme hakkına sahip; sadece Allah’tır. Kim ki Allah yasaları yanında yasa koymaya, Allah

yetkisi yanında yetki iddia etmeye kalkışırsa bilsin ki Allah'a en büyük iftirada bulunmuş demektir.
(Besairul-kuran)

ALINACAK DERSLER

1- Ilim öğrenmek her müslümana farz'dır,binaen aleyh her müslüman haram ve helalleri bilicek kadar ilim ögrenmesi ve en azından bu yolda gayret göstermesi zaruridir.
2-Müminler, helal ve haramları öğreten merciin hz.kuran ve sünnet olduğunun bilincinde olmak,şayet kaynağiyla kesin biliyorsa konuşmak,aksi takdirde susmak ve biran evvel öğrenmek durumunda'dır. Zira kendi kafasına göre fehvasızca haram ve helal tayin etmek küfürle neticelenen bir tutum'dur.
3- Ayni şekilde ,kuran ve sünnete kulak tıkayıp,Allahın helal kıldıklarını haram,haram kıldığı şeyleri ise helal kabul eden, kendi kafalarına göre kanun ve yasalar çıkaran toplum,idare ve sistemler birer kafir ve tağuti toplum,idare ve sistemlerdir.

بسم الله الرحمن الرحيم

يَاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بِرُؤُسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى اَوْ عَلَى سَفَرٍ اَوْ جَاءَ اَحَدٌ
مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ اَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ
وَاَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ Maide/6

Ey iman edenler! Namaz kılacağınız zaman yüzlerinizi, dirseklerinize kadar ellerinizi ve başlarınıza meshedip, topuklara kadar ayaklarınızı yıkayın. Eğer boy abdestini gerektirecek bir halde iseniz guslediniz. Eğer hasta iseniz veya seyahatte iseniz, yahut tabii ihtiyacınızı gidermişseniz veya kadınlarınızla cinsî birleşme yapmışsanız ve bu halde de su bulamamışsanız, o zaman temiz toprağa ellerinizi sürün ve onunla yüzünüzü ve kollarınızı hafifçe ovun. Allah sizi zora koşmak istemez; ama sizi tertemiz kılmak ve size olan nimetini tamamlamak istiyor ki, şükredenlerden olasınız.

Ayetin nuzul sebebi hususunda Imam suyuti:
Humeydî'nin... Hz. Aişe'den rivayetine göre Ebvâ gecesi gerdanlığı düşüp kaybolmuştu. Allah'ın Rasûlü (sa) iki kişiyi gerdanlığı aramaya gönderdi. Namaz vakti girdiğinde yanlarında su yoktu ve ne yapacaklarını da bilmiyorlarda da teyemmüm âyeti nazil oldu.
Üseyd ibn Hudayr (Hz. Aişe'ye) dedi ki: "Allah senin hayrını versin! Başına hoşlanmiyacağın bir iş gelip de Allah'ın sana bir çıkış yolu vermediği, müslümanlara da hayırlı kılmadığı hiçbir iş yok."[37]
Ancak, Hz. Aişe'nin gerdanlığının kaybolması hadisesinin de iki kere meydana geldiğini; bunlardan birincisinin İfk ehlinin iddiaları ile namuslu kadınlara zina iftirasında bulunanlara had uygulanmasını getiren âyetlerin inmesine, ikincisinin de bu teyemmüm ruhsatını getiren Maide 6 âyet-i kerimesinin inmesine sebep olduğunu da hatırlatmadan geçmemeliyiz. Nitekim Taberânî'nin Abbâd ibn Abdullah ibnu'z-Zubeyr kanalıyla Hz. Aişe'den rivayetle tahric ettiği bir haberde bu açıkça belirtilmektedir. Bu haberde Hz. Aişe şöyle anlatıyor: Gerdanlığımın kaybolduğu ve İfk ehlinin attıkları iftiralarla bunu takip eden olaylardan sonra yine bir defasında başka bir gazvede Hz. Peygamber (sa) ile birlikte sefere çıkarılmıştım. Yine gerdanlığım düştü ve insanlar, onu aramak
üzere hapsolundu, bulundukları yerden ayrılamadılar. Ebu Bekr bana: "Kızcağızım, her seferde insanlara yük ve belâ oluyorsun." dedi. Bunun üzenine

Allah Tealâ teyemmümle ilgili ruhsatı indirdi de Ebu Bekr: “Hiç kuşkusuz sen çok mübareksin.” dedi.[Esbabun-Nuzul)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Mü’minlere yöneltilmiş bir hitabı kapsamaktadır ki, onlara namaza kalkacakları zaman temizlenmelerini, ellerini, yüzlerini ve ayaklarını yıkamalarını ve başlarını meshetmelerini emrediyor. Cünüp olduklarında yıkanmalarını emrediyor. Seferde ve hadar-da (yerleşik oldukları yerde) su bulamıyorlarsa veya hasta iseler de su onlara zarar veriyorsa, tuvalette def-i hacet ettiklerinden dolayı abdest, kadınlara dokunduklarından dolayı da cünüp olmaktan gusül kendilerine farz olmuşsa temiz toprakla ellerini ve yüzlerini meshetmeleri onlar için yeterlidir.
2- Yüce Allah, bu emriyle sıkıntı ve güçlük istemediğini ancak onların temizlenmelerini ve nimetini onlara tamamlamayı istediğini açıklamaktadır
3- Fakihler, yüzü, elleri ve ayakları yıkamayı ve başı meshetmeyi farzlar ve rükunlar (temel şartlar) olarak, kalan diğer uygulamaları ise sünnet olarak isimlendirip, bu temelleri yerleştirdiler.
4- Ayeti kerimede:Abdestin farzlari ve cünüb olma durumunda gusül almanın farz olduğu ve yine su bulunamadığı takdirde temiz toprakla teyemmüm yapıla bilinecegi açıkca zikredilmektedir.

بسم الله الرحمن الرحيم

لآ اِكْرَاهَ فِى الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الغَىِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ باللهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لاَ انْفِصَامَ لَهَا وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ * Bakara/256

Dinde zorlama yoktur. Gerçekten iman ile küfür apaçık meydana çıkmıştır. Artık kim tâğûtu tanımayıp da Allah ‘a iman ederse o, muhakkak ki kopması olmayan en sağlam kulpa yapışmıştır. Allah Semî’dir, Alîm’dir.

Nuzul sebebi: Bir rivayete göre ilk ayet, Ensardan bir adam hakkında inmiştir. Bu adamın zenci bir kölesi vardı, onu müslüman olmaya zorluyordu. Durum Rasulullah’a bildirildi. Ardından ayet indi. Başka rivayetler ve görüşler de aktarılmıştır. Bunlardan birinde söylendiğine göre, Ensar kadınları, erkek çocuk doğururlarsa uzun ömürlü olsunlar diye onları Yahudi ve Hıristiyanlara katmayı adarlardı. Bu türden adanmış bir çok çocuk vardı. Babaları onları müslüman olmaya zorladılar. Durum Peygamberimize haber verilince de sözkonusu ayet indi.
Yine ayeti kerimede kişinin ancak tagutları (yani Allahu tealanin göndermiş olduğu islam dininin haricindeki tüm beşeri sistem,izim,mabud ve düzenleri) reddedip inkar etdikten sonra ancak iman edebilecegi hakikati çok açık ve net bir şekilde ifade edilmektedir.

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا وَاَنَابُوآ اِلَى اللهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَاد * Zümer/ 17

“ Tağuta kulluk etmekten kaçınan ve Allah’a yönelenlere müjde var. Müjdele kullarımı. “

Nuzul sebebi: Rivayete göre bu âyet-i kerime Osman, Abdurrahman b. Avf, Sa’d, Said, Talha ve ez- Zübeyir (Allah hepsinden razı olsun) hakkında inmiştir. Bunlar Ebu Bekir (r.a)’a sordular, o da onlara iman ettiğini haber verince, kendileri de iman ettiler.
Abdu’r-Rahman b. Zeyd dedi ki: Bu âyet-i kerime Zeyd b. Amr b. Nufeyl, Ebu Zerr el-Ğıfarî ve Selman el-Farisî hakkında inmiştir. Bunlar cahiliye dönemlerinde de tağuta ibadet etmekten uzak kalmışlar ve kendilerine ulaşan sözün en güzeline tabi olmuşlardır.(el-Camiu li Ahkâmi’l-Kur’an)

Tâğuta kulluktan ictinâb edenler, Allah dışında tanrılık iddiasında bulunan her türlü varlığın istediği hayattan uzaklaşıp Allah'a yönelenler, Allah'ın istediği hayata, Allah'ın rızasına yönelenlere müjdeler olsun. Kazançta olanlar onlardır. Tâğut, "tağa, tuğyan haddi aşmak, sınırı çiğnemek" demektir. Allah'a karşı haddi aşan, sınırı çiğneyen, Allah'a isyan içinde bulunan, başkalarını da Allah'a isyana çağıran ya da kendi arzularına, kendi yasalarına itaate çağıran her şey tâğuttur. Allah ve Resûlü'nün belirlediği ölçülerin dışında kanun koyarak, insanları Allah kanunlarını bırakıp kendi kanunlarına uymaya zorlayan, insanları kendisine kulluğa zorlayan ve böylece haddini aşan gerek şeytan, gerek insan, gerek put, gerek müessese ve kurumların hepsi tâğuttur. İnsanları Allah yolundan uzaklaştırmak isteyen, insanları Allah dinini öğrenmekten men eden, yâni din eğitimini yasaklayan her program, her sistem tâ-ğuttur. Allah'ın insan hayatı için belirlediği kulluk yasalarından habersiz olarak, Kitap ve Sünnete müracaat etmeyerek kendi hayatını belirlemeye kalkışan, kendi kendine bir hayat programı belirleyen herkes tâğuttur. (Basairul-kuran, tefsiri)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Dinde gayri-müslimlere bir zorlamanın olmadığı ve ancak tebliğ etmekle iktifa edilmesi.

2- Kişinin tağutları redde'dikten sonra ancak Allaha iman etmiş olabileceği.Yani imanın gereği olduğu

3- Ayeti kerimelerden de anlaşıldığı gibi,tağutlara ve tüm tağuti sistem ve düzenlere itaatın onlara ibadet ve kulluk olacağıdır.O halde müslüman asla bir Tagut mudafisi olamaz,reddetmek imanın gereği'dir. Reddetmek ise onları inkar etmek,düzen ve sistemlerinin küfür olduğunu iman gücüyle haykırmak'tır.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

اِن اللّهَ لاَ يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّهِ فَقَدْ ضَلَ ضَلاَلاً بَعِيدًا
Nisa/116

Elbette Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bundan başkasını ise dilediğine bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa işte o, çok uzak bir dalâlete düşmüş olur.(Nisa,116)

Nuzul sebebi: "Elbette Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bundan başkasını ise dilediğine bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa işte o, çok uzak bir dalâlete düşmüş olur." âyet-i kerimesinin nüzul sebebinde Dahhâk'ten başka bir sebep daha rivayet ediliyor. Şöyle ki: Yaşlı bir bedevî arap Allah'ın Rasûlüne (s.a.v)geldi ve: "Ey Allah'ın elçisi, ben, günahlara ve hatalara dalmış bir ihtiyarım. Şu kadar var ki Allah'ı bilip de O'na İman ettiğimden beri hiçbir şeyi O'na ortak koşmadım. Benim Allah katında halim nasıl olacak?" diye sordu da Allah Tealâ bu âyet-i kerimeyi indirdi (Imam Kurtubu,Tefsiri)
Alimler bu iki âyet-i kerimenin, Tu'me ibn Übeyrik hakkında, Hz. Peygamber (sa)'in, bu hırsızlığının cezası olarak elinin kesilmesine hükmedince Mekke'ye kaçıp irtidad etmesi üzerine nazil olduğunu söylemişlerdir. Saîd ibn Cubeyr der kİ: Mekke'ye kaçtıktan sonra orada da doğru durmamış, hırsızlık yapmak üzere bir evin duvarını delmiş, farkına varmışlar, hırsızlık üzerindeyken yakalamış ve öldürmüşler de bunun üzerine Allah Tealâ bu iki âyet-i kerimeyi indirmiştir. (Ibni Kayyim El-Cevzi)

اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا اِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولَئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُون * En'am/82

Îman edenler, bununla beraber imanlarını zulümle bulaştırmıyanlar var ya; işte onlardır ki emin olmak hakkı kendilerinindir. Onlar hidayete ermişlerdir.(En'am/82)

Nuzul sebebi:İbn Ebî Hâtim'in Bekr ibn Sevâde'den rivayetinde o şöyle anlatıyor: Düşman saflarından bir adam müslümanlara saldırıp birisini öldürdü, sonra tekrar bir hamle daha yaptı ve birisini daha öldürdü. Sonra bir hamle daha yaptı, bir müslümanı daha öldürdü, sonra gelip: "Bütün bunlardan sonra müslüman olmak bana bir fayda verir mi?" diye sordu. Rasûlullah (sa): "Evet, fayda verir." buyurdular. Kısrağını kamçılayıp iman etmezden önce arkadaşları olan kâfirlerin içine daldı, onlara saldırıp birisini, sonra birisini daha, sonra bir üçüncüsünü daha öldürdü, sonra da öldürüldü. Onlar "İman edenler, bununla

beraber imanlarını zulümle bulaştırmayanlar...” âyet-i kerimesinin onun hakkında indiğini söylerler . (Imam Suyuti/Esbabi-Nuzul)
. Kişi iman edecek Allah’ın istediği biçimde ve bu imanına zulmü karıştırmayacak. Bu âyet nâzil olduğu zaman gerçekten sahâbe-i kirâm efendilerimize çok ağır geldi. Dediler ki ey Allah’ın Resûlü! Hangi birimiz zulümden uzaktır? Hangi birimiz nefsine zulmetmez? diyerek korkularını, endişelerini dile getirince Allah’ın Resûlü onlara şöyle buyurdu: Hayır hayır! Bu iş sizin anladığınız gibi değildir! Siz Lokman sûresini okumuyor musunuz? Orada Rabbimiz şöyle buyuruyor:

“Lokman oğluna öğüt vererek: “Ey oğulcuğum! Allah’a eş koşma, doğrusu eş koşmak büyük zulümdür” demişti.” Lokman,13 < Buhari >

ALINACAK DERSLER

1- Allahu tealanın şirki asla bağışlamadığı,şirkin haricindekilerinden dilediğini bağışladığı.

2-Hakiki müminlerin iman etdikten sonra şirkden ve şirkin her nevinden ictinab etdikleri ve imanlarına şirk denen zulmu bulaştırmadıkları.Ve şirkin en büyük zulum olduğunun bilincinde oldukları.Şirk koşanın,şirke ortak olanın,şirke destek olup sahip çıkanlarında birer müşrik oldukları.

3- Bu ayeti kerime başta Hariciler olmak üzre,onların yolunu takip eden tekfirci guruplara bir reddiye mahiyetinde’dir.Zira kebair günahlarin (istihlalsiz)küfür olmadigi,kuran,sünnet ve icma ile sabittir.

بسم الله الرحمن الرحيم

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا اُولِى قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُم اَنَّهم اَصحاب الْجحِيم *

Allah'tan başkalarına ilahlık yakıştıran kimselerin cehennemlik oldukları besbelli olduktan sonra, yakın akrabalar olsa bile, onların bağışlanmalarını dilemek, artık ne peygambere, nede iman edenlere yakışır. (Tevbe/113)

Nuzul sebebi: Taberi bu ayetin nüzul sebebiyle ilgili çeşitli rivayetler zikretmiştir. Bir rivayete göre Hz. Peygamber, atalarının dininde ısrar eden ölüm döşeğindeki amcasına mağfiret dileyeceğini vaadetmiş ve ona mağfiret dilemek istemiş, Allah onu bundan nehyetmistir. Bir rivayete göre bir Mekke yolculuğu esnasında annesinin kabrini ziyaret etmiş ve ona mağfiret dilemek istemiş, Allah da onu bundan nehyetmiştir.
Ebû Talib'in ölümü yaklaştığında Rasulullah (s.a.v.) onun yanına girdi. Ebû Talib'in yanında Ebû Cehil ve Abdullah b. Ebî Ümeyye vardı. Rasulullah (s.a.v.): Ey amca! dedi. Lâ ilahe illallah de onun sayesinde sana Allah katında şahitlik edeceğim bu kelimeyi söyle. Ebû Cehil ile İbn Ebî Ümeyye de şöyle dediler: Ey Ebû Talib! Abdulmuttalib'in dininden dönüyor musun? Rasulullah (s.a.v.) ona sürekli olarak bu kelime-i tevhidi arzediyor ve tekrarlıyordu. Nihayet Ebû Talib son sözünde onlara Abdulmuttalib'in dini üzerine olduğunu söyledi, "lâ ilahe illallah" demekten kaçındı. Bunun üzerine Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: Vallahi senin için istiğfar etmek bana yasaklanmadığı sürece, senin affedilmeni dileyeceğim." Bundan dolayı Yüce Allah bu ayeti kerimeyi indirdi.(Müslim./Saffatut-Tefasir) Bir başka rivayete göre bu ayet-i kerime, bazı sahabilerin kendi (müşrik) akrabaları için mağrifet dilemeleri üzerine nazil olmuştur. (Hicazi/Furkan Tefsiri)

وَلاَ تُصَل عَلَى اَحَدٍ مِنْهُم مَاتَ اَبَدًا وَلاَ تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ اِنَّهُمْ كَفَرُوا باللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُو

Onlardan ölen hiçbir kimsenin namazını asla kılma. Kabrinin başında da durma. Çünkü onlar, Allah'ı ve Rasûlünü İnkar ettiler ve fasıklar olarak öldüler.(Tevbe/ 84)

Nuzul sebebi: Bu âyet-i kerimenin Abdullah b. Ubeyy b. Selûl ve Hz. Peygamberin onun cenaze namazını kıldırması üzerine nazil olduğu rivayet edilmiştir. Bu husus Buhârî ve Müslim'in Sahih'lerinde ve başka kaynaklarda da sabittir. Peygamber (sav)'ın onun cenaze namazını kıldırdığı ve bu âyet-i kerimenin de

bundan sonra indiğine dair rivayetler birbirini pekiştirmektedir.
Enes b. Malik'ten rivayet edildiğine göre Peygamber (sav) onun cenaze namazını kıldırmak üzere öne geçince, Hz. Cebrail'in ona gelerek elbisesini çekip ona: "Onlardan Ölen hiçbir kimsenin namazını asla kılma" âyetini okuması üzerine Rasûlullah (sav)'ın bundan vazgeçip namazını kıldırmadığı da ifade edilmiştir.
Ancak, bu hususta sabit rivayetler bunun aksini ortaya koymaktadır. Buhârî'de, İbn Abbas'tan şöyle dediği nakledilmektedir: Rasûlullah (sav) onun namazını kıldırdı, sonra bitirip ayrıldı. Aradan ancak az bir süre geçmişti ki, Berae (Tevbe) Sûresindeki: "Onlardan Ölen hiçbir kimsenin namazını asla kılma" (diye başlayan) âyeti kerime nazil oldu. (Tefsiri-Kurtubi)

ALINACAK DERSLER

1- Müşrik olarak ölen (Mürted,Ataist,vs.gibileride aynı hükme tabidir.)kimseler velevki en yakınımız olsalar,onlar için asla istiğfar ve dua caiz değil, bilakis haram kılınmıştır.Hatta küfür olduğuda söylenmiştir.

2-Ikinci ayeti kerimede'de açıkca ifade edildiği gibi,kafirlerin,müşriklerin,ataist ve mürtedlerin asla cenazenamazlarını kılmak caiz'değil,haramdır.Onların kabirleri başında kıyam etmek (ayakta saygı ile durmak) dahi haram ve kesinlikle yasak kılınmıştır.Yine bu hareketin yerine göre küfür olduğuda bir çok muvahhid islam alimleri tarafindan ilan edilmiş,kuran ve sünnetten deliller'le ortaya konmuştur.

بسم الله الرحمن الرحيم

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ - *, اِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِى الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ "Maide/90 -91

"Ey İnananlar! İçki, kumar, putlar ve fal okları şüphesiz şeytan işi pisliklerdir, bunlardan kaçının ki saâdete eresiniz. Şeytan şüphesiz içki ve kumar yüzünden aranıza düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah'ı anmaktan, namazdan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçersiniz değil mi?" Maide/90-91

Nuzul sebebi: İçkinin haram kılınışı, tedricî bîr şekilde ve birçok olay münasebetiyle gerçekleşmişti. Çünkü İslamdan önce, araplar içki içmeye çok düşkün idiler. İçki hakkında ilk nazil olan buyruk: "Sana içkiyi ve kumari sorarlar. De ki: İkisinde de hem büyük bir günah, hem de insanlar için bazı faydalar vardır" (el-Bakara, 2/219) buyruğudur. Yani içki ticaretinde bazı faydalar vardır, demektir.

Bu âyet-i kerime nazil olunca kimi insanlar, içki içmeyi terk ettiler ve: Büyük günahı bulunan bir şeye ihtiyacımız yoktur, dediler. Kimileri de içki içmeyi terk etmeyip: Biz, bu içkinin menfaatini alalım, günahını terk edelim, dediler.

Bu sefer: "Sarhoşken... namaza yaklaşmayın" (en-Nisâ, 4/43) âyeti nazil oldu. Yine bazı kimseler içki içmeyi terketti ve bizi namazdan alıkoyan birşeye ihtiyacımız yoktur, dediler.

Diğer bazıları ise: "Ey İman edenler,! İçki, kumar, putlar ve fal oldan şeytanın pis işlerindendir" (mealindeki) bu âyet-i kerime nazil oluncaya kadar içmeye devam ettiler. Bu âyet-i kerimenin nüzulü ile birlikte içki içmek onlar için kesin olarak haram oldu. O kadar ki, kimileri: Allah, şaraptan daha kesin ve ağır bir ifadeyle herhangi bir şeyi haram kılmış değildir, dediler. (Ebu Davud,El-Camiu li-Ahkamil-kurani/ Tefsiri Kurtubi)

1- Bakara /219.....يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا اِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا

2- Nisa/43................يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَارٰى حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ

İbn Abbas şöyle der: "Hamr, yani şarap sarhoşluk veren her türlü içki demektir. Meysir ise, Arapların Câhiliyye devrinde oynadıkları kumar demektir. Ensâb,

ibadet için dikilmiş putlardır. Ezlânı, Beytullah'ın ve putların hizmetçilerinin yanında bulunan oklardır." İbn Abbas ve Mücâhid şöyle der:
Ensâb, yanlarında kurbanlarını kestikleri taşlardır. Ezlâm, kısmet çektikleri oklardır.[Safvetüt-tefasir) Meysir, kolaylık anlamına gelen yüsür veya yesar kelimesinden gelir. Meysir zahmetsiz ve kolayca mal elde etmek demektir. Veya zar gibi ne olacağı belli olmayan tehlikeli bir şeye bağlanarak mal vermek, mal almak demektir. Rabbimiz bunlardan sakının ki kurtuluşa eresiniz buyuruyor. Ve: Şunu da bilesiniz ki muhakkak şeytan bu pislikler vasıtasıyla sizin aranıza düşmanlık ve kin atmak ister. Bunlar aracılığıyla sizleri birbirinize düşürmek, aranıza düşmanlık tohumları ekmek ister şeytan.
Ve sizi Allah'ı anmaktan, Allah'ı zikretmekten ve namazdan alıkoymak ister. Hangi oyun ki insanlar arasına, kardeşler arasına kin ve düşmanlık atıyor o haramdır. Hangi oyun ki Müslümanları kamplaştırıp birbirlerine karşı sevgi ve kardeşlik bağlarını koparıyor o haramdır. Hangi oyun ki insanları Allah'ın zikrinden ve namazdan alıkoyuyor o haramdır. Her şeyi bilen, mutlak bilen, bilgi kendisinden olan Rabbimiz burada bizim için haram kıldığı şeylerin hikmetlerini de beyan buyuruyor. (Besairul-Kurani)

(عن عائشة. قالت : قال رسول الله صلى الله عليه (كل شراب أسكر فهو حرام)
22-

Aişe (r.anha)dan rivayeten,Allah resulu <s.a.v> buyurduki:" Her sarhoşluk veren icecek haram'dır." Buhari/Müslim

عَنْ أبي مُوسَى الأشْعَرِيّ، أنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : « مَنْ لَعِبَ بالنَّرْدِ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَه<<

Allah resulu (s.a.v) buyurduki:"Tavla oynayan,Allaha ve resuluna isyan etmiştir." (Buhari)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : (كل مسكر حرام) (Müslim)

" Allahın resulu (s.a.v);" Her sarhoşluk veren şey haram'dır." Müslim

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Ayeti kerimelerden ve tefsirlerden anlaşılacağı gibi,Allahu teala hazretleri içki,kumar, put ve şans oyunlarını kesin ifadelerle (muhkem) yasak yani haram kılmıstır.Bunların haram olduğunu kabullenmeme veya hafife almak suretiyle alay etmek küfür'dür,kafirlik'tir.

2- Islamda; Içki ve içkinin her nev'isi, yani sarhoşluk verici ,aklı örtücü etkiye sahip hertürlüsü yasak kılınmıştır.Yine islamda; Kumar ve kumarın her nev'i,şans oyunları ve yine bunların her nev'i,put ve putculuğun her nev'i yasak kılınmıştır.Bu günümüzün tabiriyle heykel tıraşlık heykel yapmak'da buna dahil'dir.

3- Hakimi mutlak rabbimizin bu yasaklarını yasak kabul etmeyen,tam aksine bütün bu melanet leri serbest ve mubah kılan zihniyetlerin islamla herhangi bir bağı olamayacağı açıkdır.Velev müslüman olduklarını iddia ve ikrar etmiş olsalarda.Öyla ya,içki,kumar ve şans oyunlarının verdiği maddi be manevi zararları ortada olduğu ve bu hususda adeta ittifak edildiği halde, serbest ve mubah ilan edilmesi ve bunu kanunla,anayasayla tekid eden bir sistem ve idare, hele,hele birde müslüman olduklarını söyleyen bir idare bunu yaparsa ?......

4- Çok acaib ve acaib olduğu kadarda acı olan durumki,bu gün islam ülkelerine bir baktığımızda pek azı müstesna,içki,kumar ve şans oyunlarının artık önünü almak mümkün olamayacak hale gelmiştir.Bir yandanda batı ülkelerinden daha fazla put ve heykel üretilmekte'dir. Işte günümüz müslümanları bu meseleyi

iyice düşünmek ve tefekkür etmek durumunda'dır.Allaha teslim olduğunu iddia eden aynı zamanda bütün bunlara sessiz kalan bir kişinin bu iki ayrı ayrı tutumları arasındaki tenakuzun varlığının inkar edilemeyeceği ortada değilmidir?...

Not : Bugün kendi elleriyle putları ve heykelleri yıkan Hz.Ibrahimin milleti olduklarını, Kabenin içerisindeki bütün putları bir bir yıkıp yerle bir eden Hz.Muhammedin ümmeti olduklarını söyleyen müslümanların yaşadığı Anadoluda, M.Kemalin 1000'den fazla heykeli putu dikilidir.

بسم الله الرحمن الرحيم

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلاَّ لِيَعْبُدُون * Zariyat/56

“Ve iyi bilin ki, ben insanları ve cinleri ancak bana kulluk etsinler diye yarattım “

ACIKLAMA: Ayetler, Allah’ın cinleri ve insanları yaratması ile kendisinin İlahlığını itiraf etmelerini ve sadece O’na ibadet etmelerini farz kıldığını belirtmektedir. Kur’an’ı dinleyen Arap müşrikleri, kendilerini yaratanın o olduğunu itiraf etmelerine rağmen O’nun yanında başka ilahları ortak koştukları, ya da O’nu inkar edip, yolundan saptıkları için korkunç bir kınamayı hakettikleri bir tablo ortaya çıkar. (Et-Tefsirul-hadis)

قُلْ اِنّى اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدّين* Zümer/11

De ki: “Ben, dini yalnız Allah’a tahsis ederek ibadet etmekle emrolundum“ Zümer/11

Nuzul sebebi: Mukâtil der ki: Kureyş müşrikleri Hz. Peygamber (sa)’e: “Bize getirdiğin bu dine seni sevkeden nedir?
Babanın, dedenin ve kavminin ileri gelenlerinin dinini görmez misin; onlar Lât ve Uzzâ’ya tapmaktadırlar.” dediler de bunun üzerine Allah Tealâ bu âyet-i kerimeyi indirdi. (Esbabi-nuzul,B.Cetiner/ Fahreddin Rati ,Tefsiri)
“De ki: “Bana dini yalnız Allah’a halis kılarak O’na kulluk etmem emredildi.” Yani bana, ancak şirk, riya ve benzeri şeylerden arındırılmış bir ihlasla ibadeti Allah’a halis kılmam emredildi. Her ne kadar bu emir Hz. Peygamber (s.a.)’e yönelik ise de, bu ayette putlara kulluk edenler kınanmaktadır.
Dolayısıyla mesaj bütün müslümanlaradır. (Et-Tefsirul-Münir/Vehbi Zuhayli)
Biz sadece Rabbimize kullukla emr olunduk. Sadece Rabbimizi dinlemek ve O’ndan başka hiç kimseyi dinlememekle emr olunduk. Hayatımızın tümünde kulluğumuza, ibadetimize, itaatimize, duamıza Allah’tan başka hiç kimseyi, hiç bir şeyi ortak kılmadan, saf, katışıksız hayat yaşamakla emr olunduk. Hayatımızın bazı alanlarında Allah’ı, bazı alanlarında da başkalarını dinleyerek şirke düşmemekle emr olunduk. Kulluğun yerini, zamanını, miktarını, oranını sadece Rabbimizin belirlediği şekilde, ona hiç bir şey katıp karıştırmadan, sâfiyetini bozmadan, bidatlere, aşırılıklara düşmeden dini Allah’a vererek, O nasıl istediyse öylece yaşamakla emr olunduk. Biz tâğutların, yasaların kulu değil, Allah kulu olmakla emr olunduk. (Besairul-kurani)

غم وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا اُمِرُوا اِلاَّ لِيَعْبُدُوا اِلَهًا وَاحِدًا
سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ * Tevbe/31

Allah'ı bırakıp hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i Rabler edindiler. Halbuki hepsine de tek ilâha kulluk etmekten başka bir şey emrolunmadı. O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O, bunların ortak koştukları şeylerden uzaktır.

Nuzul sebebi: Helal ve haram kılma hususunda, Yahudiler hahamlarına ,Hıristiyanlar da rahiplerine itaat ettiler ve Allah'ın emrini bıraktılar. Sanki onlar Allah'ı bırakarak onlara ibadet ettiler. Yani: Her ne kadar onlara ibadet etmediyseler de, Allah'a itaat eder gibi onlara itaat ettiler. Bu, Rasûlullah (s.a.v.)'tan gelen tefsirdir. Adîy b. Hatim şöyle der: Boynumda altın bir haç takılı olduğu halde Rasûlullab'a geldim.
Rasûlullah (s.a.v.) buyurdu ki: Ey Adîy! bu putu üzerinden at. Adîy şöyle devam eder: O, Berâe sûresinin "Allah'ı bırakıp haham ve rahiplerini Rab edindiler." âyetini okudu. Onu dinledim. Dedim ki:
Ya Rasûlullah! Onlar hahamlara ve rahiplere ibadet etmiyorlardı." Rasûlullah (a.s.) şöyle buyurdu:
Haham ve rahipler Allah'ın helal kıldığını haram kılıyorlar, onlar da bunu haram kabul etmiyorlar mıydı? Allah'ın haram kıldığını da helal sayıyorlar ve onlar da bunu helal saymıyorlar mıydı? Ben: "evet" dedim. Rasûlullah (s.a.v.): İşte bu onlara ibadet etmektir." buyurdu.(Tirmizi/Safvetüt-Tefasir) Evet, eğer birileri Allah'ın hüküm koymadığı bir konuda bir hüküm koyarsa veya Allah'ın hüküm koyup yasakladığını emreder, emrettiğini yasaklarsa, Allah'ın helâllerini yasaklar, yasaklarını helâllerse, onun bu hareketini yol olarak, yasa olarak benimseyip uygulayan kişi müşriktir, öbürü de onun rabbidir .(Besairul-kuran,tefsiri)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Allahu subhanehu ve teala yeryüzüne gönderdigi Adem ogullarina hitaben; "Ve iyi bilin ki, ben insanları ve cinleri ancak bana kulluk etsinler diye yarattım " -Zariyat-56- buyurmak suretiyle gönderilis gayesini bildirmektedir.O halde dünya alemine ahad ve hakimi mutlak olan Allahu tealaya kulluk ve ibadet icin gelmistir.Onun göndermis oldugu nizam ve hayat programi dogrultusunda yasamak,onun hakimiyyeti disinda hicbir hakimiyyeti kabul etmemek,onun

nizami ve hükmünün gayrisindeki tüm nizam,sistem ve hükümleri (kanun ve anayasalari) reddetmekle sorumlu oldugunun bilinc ve idraki icerisinde ona ibadetle memurdur.

2- De ki: "Ben, dini yalnız Allah'a tahsis ederek ibadet etmekle emrolundum" Zümer/11 Yani bir müslüman;dinine sirki ve küfrü bulastirmaksizin,dini Allaha has kilarak,dinin yegane sahibi olan rabbisinin emrettigi ve taleb ettigi sekilde ibadetle emrolundugunun idraki icerisinde olmak durumunda'dır.Neye nasıl iman edecegini,nasıl ve nekadar ibadet edecegini,neyin haram,neyin helal oldugunu,yine neyin güzel ve neyin çirkin oldugunu, insanlar veya sistemler degil ancak ve ancak Allahu tealanın belirleyecegini bilmeli ve yine ona göre hareket etmeli'dir.Iste bu imanın geregi'dir.

3- Tevbe 31'ci ayeti kerimesinin tefsirinde görüldügü gibi,papaz ve rahibleri insanların rabler edindikle rinden maksat onlara ibadet etmeleri'dir.Ehli kitabın papaz ve hahamlarına secde ve ruku ederek ibadet ettiklerini kimse iddia edemez,o halde insanların onlari rabler edinmeleri ve onlara ibadet etmeleri sadece onların gönderilen kitaba muhalif emir ve yasaklar vaz etmelerine,haram ve helallar koymalarına karşı gelmemeleri,onlara itaat etmeleri idi.Zira ibadet en anlaşılır ifadeyle; " Verilen (konulan) emir ve yasakları boyun eyerek,isteyerek kabul etmek,tatbik etmek"demek'tir. Binaen aleyh,hakimi mutlak olan Allahu subhanehu ve tealanın koymuş oldugu emir ve yasaklar dışındaki emir ve yasakları kabul edip itaat etmek,Allahın hükümlerine muhalif hükümler koyan emir ve yasaklar koyan sistemlere ve düzenlere itaat etmek,kabul etmek,hiç süphesiz onları rabler edinmek ve yine onlara ibadet etmek'tir.Küfür ve Kafirlik'tir.Zira Hakimiyyet yani hüküm vermek, kanun vaz'etmek,emir ve yasak tayin etmek,kayıtsız ve şartsız Allahu tealaya mahsus'tur.

4- Allahu tealaya mahsus olan Hakimiyyet yetkisini insanlara vermek, milletin, insanlarin heva ve heveslerine göre kanun çıkarmalarını sağlamak,en az o yetkiyi kendilerinde gören ve meclislerde haram ve helal tayin etmekle ilahlığa kollarini sıvayan müşrikler ve tağutlar kadar suçlu ve küfür bataklığına dalmak'tır. Küfre rıza ve destek şüphesiz Küfür'dür.

بِسْم اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

وَإِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِى اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ لِتَفْترِىَ عَلَيْنَا غَيْرَه وَاِذًا لاَتَّخَذُوكَ خَلِيلا *

Neredeyse sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı uydurman için seni fitneye düşüreceklerdi. O zaman seni dost edineceklerdi.

- Şayet sana sebat vermemiş olsaydık, andolsun ki az da olsa onlara meyledecektin.
- Ve o zaman biz de sana hayatında kat kat azabını, ölümün de kat kat azabını tattırırdık, sanra bize karşı sana yardımcı olacak birini de bulamazdın. (Isra/ 73,74,75)

Nuzul sebebi; Saîd ibn Cubeyr der ki: Müşrikler Hz. Peygamber (sa)'e: "Bizim tanrılarımıza velev parmağının ucuyla olsa ilgi göstermedikçe sana karşı çıkmaktan vazgeçmiyeceğiz." dediler. Hz. Peygamber (sav):
"Allah benim hak üzere olduğumu biliyorken bunu yapıversem herhalde bana bir zararı olmaz." diye düşünmüştü ki Allah Tealâ bu âyet-i kerimeleri indirdi. (Vahidi,Esbabi-Nuzul)
Suyûtî olaya karışanları zikredip olayı daha müşahhas hale getirir ve İbn Abbâs'tan rivayetle şöyle anlatır: Ümeyye ibn Halef, Ebu Cehl ibn Hişâm ve Kureyş'ten diğer bazıları Rasûlullah (sa)'a gelerek:
"Ey Muhammed, gel, bizim tanrılarımızı bir kerecik meshediver ki biz de seninle birlikte senin dinine girelim." dediler. Hz. Peygamber (sa), kavminin İslâm'a girmelerini çok istiyordu. Onların İslâmına sebep olacağı için neredeyse bu isteklerine meyletmek üzereydi ki Allah Tealâ bu âyet-i kerimeleri indirdi. Bu âyet-i kerimelerin nüzul sebebinde rivayet edilenlerin en sahihi bu olup isnadı ceyyiddir ve bunu destekleyen başka rivayetler de vardır.(Imam Suyuti,Lübabun-nukm)
İbn Abbas şöyle der: Rasulullah (s.a.v) ma'sum idi. Fakat bu, mü'minlerden herhangi birinin, Allah'ın hüküm ve şeriatlarında müşriklere meyletmemesi için. konuyu ümmete öğretmektir. (Kurtubî, 10/300) Muhammed Ali Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir
Günümüzdeki sahte müslümanların muvahhid müminlerden isteklerine benzer, söyleki; „Meselâ bize cihaddan söz etmeyeceksin. Bu devirde olmaz böyle şey. Veya namaz sorumluluğundan bizi kurtaracaksın. İçkimize, kumarımıza

karışmayacaksın. Zinamıza, fuhşumuza ses çıkarmayacaksın. Ekonomimize, hukukumuza, eğitimimize ilişmeyeceksin. Düzenimize, devletimize göz yumacaksın. İlâh olarak, sözü dinlenecek varlık olarak sadece Allah demeyeceksin. Çünkü bizim Allah berisinde hayatımızda söz sahibi kabul ettiğimiz, yasalarını uygulamaya çalıştığımız tanrılarımız var, siyasîlerimiz var, egemenlerimiz var, Lât'ımız, Menat'ımız, Uzza'mız, yönetmeliklerimiz, yasalarımız, âdetlerimiz, törelerimiz var. „ (Besairul-kurani/A .Kücük)

ALINACAK DERSLER

1- Ayeti kerimelerden ve ayetlerin nuzul sebeblerinden anşılmaktadırki,islamda dinden taviz vermek asla caiz değil ve şiddetle yasaklanmıştır.

2- Bir müslüman,herhangi bir menfaat uğruna dininden taviz vermek suretiyle yüce Allahın (cc) sınır larını çiğneyemez.Aksi halde Allahu tealanın ihtar ve tehdidine muhatab olur.

3- Bugün islamı hakım kılacağız iddiasında bulunan bazı kimselerin,partiler kurup mürted ve müşrik lerle işbirliği yapmak suretiyle,bazı koltuk ve başkanlıkları elde edebilmek uğruna onların taleb etdikleri birçoğu küfür olan tavizleri verdiklerini ve kabul etdiklerini malesef görmekteyiz.Bu insanlar Allahu tealanın ihtar ve tehdidlerinin muhatabları olmaktadırlar.Zira Allaha isyanla,Allaha ibadet olmaz.Hz.Peygamberi (s.a.v) örnek almak ve öylece mucadele etmekle mükellefiz.

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

اِنَّا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بالْحَقّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بمَا اَرَيكَ اللهُ وَلاَ تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ؛

Allah'ın sana gösterdiği şekilde insanlar arasında hükmedesin diye bu kitabı gerçekleri içeren bir kitap olarak indirdik. Sakın hainlerin savunucusu olma. (Nisa/105)

Nuzul sebebi : Medine'de Ensâr'dan bir Müslümanın yanında misafir olarak bulunan Zafer oğullarından Tu'me Bin Ümeyrik isminde bir zât komşusu Katade Bin Mumanın evinden bir un dağarcığı ve içinde bir zırh çalar ve onu bir yahudi'ye emânet olarak bırakır. Sonra çalınan bu zırh yahudi'de bulununca, yahudi bunun kendisine Tu'me tarafından teslim edildiğini, kendisinin hırsızlıkla ilgisinin olmadığını söyler. Tu'menin kabilesi, akrabaları da Rasulullah Efendimize gelerek akrabaları olan Tu'menin temiz olduğuna, asla böyle bir şeyi yapmadığına, hırsızın yahudi olduğuna şehâdette bulunurlar. Allah ve Resûlüne iman etmiş bir Müslüman olan Tu'me ve onun dini adına yahudilerle mücadele etmesi konusunda Rasulullah Efendimizden ricada bulunurlar. Allah'ın Resûlü de onların bu şehâdetlerine inanarak yahudi'nin aleyhine hüküm vermeye yönelince Rabbimiz işte bu âyetleri indiriyordu. Peygamberim sakın hainleri savunma buyurarak Tu'me ve kavminin bu konudaki hainliklerini ilan ediyordu. Bunun üzerine Tu'me tevbe edip yaptığından dönecek yerde Mekke'ye kaçıp müşriklere katılmıştır.(Bak;Tefsiri-Kurtubi,Besairul-Kuran,Tefsiri-Taberi)
Dikkat ederseniz bu âyette ve bu âyetten sonra gelecek âyetlerde anlatıldığına göre Rabbimiz peygamber Efendimize kendisiyle hükmetsin, insanlar arasında adâletle hüküm versin diye hem bu kitabı gönderiyor hem de aynı zamanda bu kitapla nasıl hükmedileceğini, bu kitabın pratik hayatta nasıl uygulanacağını, bu kitabın hayata nasıl indirgeneceğini, bu kitapla hayatın problemlerinin nasıl çözüme kavuşturulacağını da ayrıca peygamberine öğretiyor, gösteriyor. "Bi-ma erakellah" buyuruyor. Allah'ın sana gösterdiği şekilde bu kitapla hükmedeceksin diyor. (Besairul-kuran) Binaen aleyh,Allahu teala hz.kuranı müminler kendi aralarında onunla hükmetmeleri ve onun hükümlerine tabi olmalari için bir kanun kıtabı olarak göndermiştir.Raflara kaldırılması için değil.

اِنِ الْحُكْمُ اِلاَّ لِلَّهِ اَمَرَ اَلاَّ تَعْبُدُوا اِلاَّ اِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لاَ يَعْلَمُونَ........

Hüküm ancak Allah'ındır. O kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru din İşte budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.(Yusuf,40)
Aciklama;Hüküm ancak Allah'a aittir. Hâkimiyet Allah'a aittir. Allah'tan başka hiç kimsenin hüküm koyma hakkı, hâkimiyet yetkisi yoktur. Bu dünyada kullarının hayat programlarını belirleme hakkı, kullarına yasa belirleme hakkı sadece Allah'a aittir. Yaşanan bu hayatın kanunlarını, değer yargılarını belirleme hakkı sadece Allah'a aittir. Tek olan, Kahhâr olan, kullarının tümüne egemen olan Odur.(Besairul-kurani)

فَلاَ تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلاَ تَشْتَرُوا بِآيَاتِى ثَمَنًا قَلِيلاً وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا اَنْزَلَ اللهُ فَاُولَئِكَ هُم الْكَافِرُون * (Maide/44)

„ Insanlardan korkmayin benden korkun ve benim ayetlerimi azbir dünya menfaati karsiliginda sat mayin.Kim Allahin indirdigi (kitabiyla) hükmetmezse iste onlar kafirlerin ta kendileri'dirler." -Maide/44-

.... وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا اَنْزَلَ اللهُ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُون * Maide/45

.... وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا اَنْزَلَ اللهُ فَاُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُون* Maide/47

Nuzul sebebi ; Bu ayeti kerimeler ehli kitap hakkında nazil olmuştur ancak hükmü umumi'dir.
Rivayete göre,"Zina suçu işleyen bir kadın ile bir erkek Allah resuluna (s.a.v) getirilir.Allah resulu (s.a.v)onlara:" Bu hususda kitabınızın hükmü nedir?"diye sordu.Onlarda cevaben:" Alimlerimiz tahmim(yüzünü karartma)tecbiye(bir hayvana ters bindirip sokaklarda dolaştirma)icad ve ihdas ettiler."dediler. Abdullah bin Selam araya girip dediki:"ya resulallah tevratı iste"dedi, tevrat getirildi,onlardan biri elini recim ayetinin üzerine koydu ve kapattı.Ayetin makablini ve mabadini okudu. Abdullah bin Selam."Elini kaldir dedi ve elini kaldırınca recim ayeti meydana çıktı.Bunun üzerine Allah resulu (s.a.v)bunların recmedilmesini emreddi.(Buhari ve Müslim)
Binaen aleyh yahudiler tevratın hükümlerini terkedip kendi kafalarına göre hükümler vaz etmekte ve kanun koymakta idiler. Ibni Hacer (r.alh);" Bu ayetler,her nekadar ehli kitap hakkında nazil oldu iselerde umumi olarak başka ümmetlerede tenavül etmektedir."Daha sonra ilaveten şunlari söyle-

mekte“:Ismail el Kadi,Ahkami-kuranda:“ Bir kimse,bunların yaptığını yapar-sa,yani Allahın hükmüne muhalif bir hüküm icad edip onu uyulması gereken bir din (kanun,anayasa) kabul ederse,onlara lazımgelenin bir misli bunlarada lazım gelir,yani kafir olur;ister hakim olsunister bir başkası olsun.“ (Fethul-Bari,c.13,s.120) (bak,Hakimiyyet.11/Merh.C.Hocaoglu(r.alh)) Rivayete göre, “Bu ayetlerin İsrailoğulları hakkında mı nazil oldu?” diye bir soruyu Huzeyfe (R.A.) ye sormuşlar, o da: “Evet, onlar hakkında nazil olmuştur. Sizler de ayakk-abılarının bastığı yerlere basarak onların yollarından yürüyeceksiniz.” cevabını verdi. Onlara üç değişik durum nedeniyle üç ayrı vasıf verilmiştir. Allah’ın ayetlerini inkâr ettikleri için kâfirlikle nitelenmişlerdir. Hükmün yerini değiştir-dikleri için, zalimlikle nitelenmişlerdir. Hak yoldan ayrıldıkları için de fasıklık-la nitelenmişlerdir. Denildi ki: Uygulanmaya elverişli olmadığına inandığı için Allah’ın hükmünü-terkeden kâfirdir. (Furkan-Tefsiri,M.Hicazi (r.alh))Ama biz müslümanların durumu daha da korkunçtur. Kur’an’ın hükmünü terkedip, hevâ ye hevesatımıza esir olduk. Dinimizden ve örfümüzden olmayan kimseler-in hükümlerine uyduk. “Her kim Allah’ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar kâfirdirler!’ Zalimdirler, fasıktırlar. (Furkan tefsiri,M.Hicazi)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Nisa ‘105 ci ayeti kerimede açık ve net bir biçimde Allahu teala hz.kuranı insanlar arasında hükmedilmesi için gönderdiğini beyan buyurmaktadır.Binaen aleyh,kuran aynı zamanda bir kanun kitabi’dır,anayasa’dır.

2-ikinci ayeti kerimede buyrulduğu gibi,hakimiyyet kayıdsız ve şartsız Al-lah’ındır.Hakimi mutlak odur.Hakimiyyet milletindir,felanındır veya fişmanındır demek şirk ve küfür’dür.

3-Ferdi olarak inkar etmeksizin, bir menfaat mukabilinde kitaba muhalif hüküm verenler bazı ulamaya göre zalim ve fasık olmakta,ancak bir mahkeme heyeti olarak,bir sistem,bir hükümet ve devlet olarak Allahın indirdiği kitapla hükmetmeyenler kur’anın ifadesiyle birer kafir,birer zalim ve birer fasıktırlar.

4- Bu tip sistem ve hükümetlere itaat edip,onların bekası için koşturan,onlara maddi ve manevi destek veren ferd,cemiyet ve topluluklarda onlar gibidir.O Tağutları kendilerine, tevbe suresi 31 de buyrulduğu gibi ilah ve rab edinmişle-rdir.Bunun aksini iddia edenler ya tevhidi gerçek manada kavrayamamışlar veyahutta maksatlı konuşmaktadırlar.Allah resulundan şöyle bir hadis rivayet olunmaktadır:” Sizin hakkınızda dilleriyle alim olan munafıklardan korkarım.” (Sahih)

-- DERS : 14' DE EK ILAVE--
(Müslümanların uyanmalarına vesile olması temennisiyle)

ALLAH'IN İNDİRDİKLERİYLE HÜKMETMEYENLERİN HÜKMÜ:

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:
"Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir." (1[167])
"Allah'ın indirdikleriyle hükmetmey enler zalimlerin ta kendileridir." (2[168])
"Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler fasıkların ta kendileridir." (3[169])

Bu ayetlerin nüzul sebebi hakkında alimler arasında bir kaç görüş vardır: Bazı alimler bu ayetlerin yahudiler hakkında nazil oduğunu söylemişler, bazıları ise "**kafirler**" sözünün müslümanlar, "**zalimler**" sözünün yahudiler "**fasıklar**" sözünün hiristiyanlar hakkında nazil olduğu görüşündedirler. Bir kısım alimler ayetlerin müslümanlar hakkında nazil olduğunu söylerken, diğer bir kısmı da tüm kâfirler hakkında nazil olduğunu" söylemişlerdir.
Fakat bütün alimler şunda ittifak etmişlerdir: Ayetlerin nüzul sebebi ne olursa olsun hükümleri müslümanları da kapsamına alır. Çünkü ayetlerin kapsadığı genel manaya bakılır, nüzul sebebine değil....

İbn Kesir şöyle diyor:
"**Hasan el-Basri:** Bu ayetler ehli kitap hakkında nazil oldular. Ama bize de uygulanır. **Abdürrezzak Süfyan-ı** Sevri'de o da Mansur'dan o da İbrahim en-Nehai'den naklen: "Bu ayetler beni israil hakkında nazil oldu ve Allah bu ümmeti de kapsamına aldı." (4[170])
Şeyh Sadık Hasen Han sahih bir senetle Huzeyfe'den diyor ki: "Bu ayetler zikredildiği zaman, bir adam: "Bunlar Beni İsrail hakkında'dır." dedi. Huzeyfe'de: "Beni İsrail size ne güzel kardeş oldu. Tatlı olan her şey size, ama acı oldumu onlara... Hayır, vallahi siz de onların yollarını adım adım takip edeceksiniz." İbni Abbas'ta da aynı şey geçer, (5[171])
Şeyh Cemaleddin Kasımıy tefsirinde şöyle diyor:
"İsmail el-Kadiy Ahkâm-ul Kur'an'da diyor ki: "Ayetlerin zahiri, yahudilerin yaptığını yapan dolayısıyla Allah'ın hükmü dışında hüküm koyan, bunu kanun edinerek bununla amel eden kişinin yahudiler hakkında inen hükme tabi olduğunu belirtiyor. Bu kişi ister hükmeden ister bir başkası olsun." (6[172])
Şeyh Şankitıy şöyle diyor: Mukeyyide (Allah ondan razı olsun): "Ayetlerin di-

zilişi “Allah’ın indirdikleriyle hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir.” ayetinin müslümanlar hakkında indiğini gösteriyor. Çünkü Allah-u teâlâ ondan önce müslümanları muhatap alarak: İnsanlardan değil benden korkunuz ve ayetlerimi az bir ücret karşılığında değiştirmeyin diye buyuruyor.” (7[173])
Böyle anlaşılması daha uygundur. Çünkü sözün genelleştirilmesine itibar edilir, özel sebeplere değil.” (8[174])

1 (1) Maide:44
2 Maide:45
3 Maide:47
4 Ibni Kesir tefsiri:1/160
5 Fethul Beyan 3/30 ayrica bak;Tefsiri Kurtubi
6 Mahasinut-Te’vil Tefsiri :s;200
7 Edav ul Beyan :2/92
8 Fethul Beyan: 3/30

Bu ayetler yahudiler hakkında nazil olmuştur ama onlarla sınırlı değildir. Çünkü sözlerin genelineitibar edilir, nüzul sebebine değil... Zira **"kim"** kelimesi şart edatı olması nedeniyle umumu kapsamaktadır. Dolayısıyla bu yüce ayetler, Allah'ın hük-mü olan kitap ve sünnet ile hükmetmeyen herkesi kapsar. (9[175])
Mücahid (r.a) şöyle diyor: "Ayet bu noktada genelleştirilir."
İbni Mesud ve Hasan da: "Bu ayetler genel olarak Allah'ın hükmü ile hükmetmeyen herkes içindir. İster yahudi, ister kâfir, ister müslüman olsun" demektedir. (10[176])
Allame Kasımi, "Tenbihat" başlığı altında dördüncü maddede şöyle diyor: "Müslim Berra'dan nakletti: Allahu Teâlâ'nın buyurduğu: "Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse" şeklindeki üç ayet tüm kâfirleredir. Ebu Davud da İbn Abbas'dan şu şekilde rivayet etmiştir, "bu ayetler yahudiler hakkındadır. (Kurayza ve Nadir). Ama bu, başkalarının bu ayetin kapsamı dışında olduğu anlamına gelmez. Çünkü sözlerin genelleştirilmesine itibar edilir, özel sebeplere değil... "Kim" kelimesi de bir şart edatıdır, dolayısıyla umumu muhatap alır. Kim olursa olsun Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler bu hükme dahildir." (11[177])

Hükmedenlerin Sınıflandırılması:
Alimlerin görüşlerinden dört kısım hakim çıkarabiliriz:
1) Allah'ın şeriatıyla hükmedip, tam olarak infaz eden ve hiç bir şeyde İslâm şeriatının dışına çıkmayan hakim.
2) Allah'ın şeriatıyla hükmedip bazı konularda yanlış içtihattan dolayı hataya düşen hakim.
3) Allah'ın şeriatıyla hükmetmesine rağmen, bazı meselelerde nefsine ve hevasına uyduğundan, Allah'ın hükmünü tatbik etmeyen hakim.
4) Allah'ın şeriatıyla hükmetmeyen hakim iki kısımdır:
a) Allah'ın şeriatı olmayan hükümleri İslâm şeriatıdır diye iddia eden hakim.
b) Tatbik ettiği hükümlerin İslâm olmadığını, beşeri ve nefsi olduğunu itiraf eden hakim. Alimlere göre bu sınıflardaki hakimlerin İslam'a göre hükümleri şöyledir:
1 - Birinci gruptaki hüküm sahibinin müslüman olduğu üzerinde hiç bir ihtilaf yoktur, olamaz da.
2 - İkinci gruptaki hüküm sahibi de ittifakla müslümandır. Hatalı içtihat yaptığı için bir ecir alır. Yalnız burada şu şartlar söz konusudur: İçtihadı fer'i meselelerde olacak, usulde değil ve herkesin

bilmesi gereken dini meselelerde de olmayacağı gibi bu konuda yeterli araştırma yapmış ve iyi düşünmüş olması esastır.
3 - Üçüncü gruba dahil olan hüküm sahiplerine gelince selefi salibinin (sahabeler (ra) bunlara dair bir çok sözü vardır. Buna göre bu gruptaki hakimler kâfirdir. Ama bu küfür onları İslâm milletinden çıkarmaz. (Ehli sünnete göre) bu gruptaki hakim asidir, haramkârdır.

Alimlerin buna dair görüşleri:
Tavus ve diğerleri: "Bu, islâm milletinden çıkartan küfür değil, ancak bu küfür başka bir küfürdür."
İbni Cerir: "Alim Ata diyor ki: Bu küfür başka küfür, bu zulüm başka zulüm, bu fısk başka fısktır" diyor.
İbni Abbas: "Kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse kâfirlerin ta kendileridir" bu düşündüğünüz gibi insanı İslâm milletinden çıkartan küfür değildir." (12[[178]])
Kurtubi: "Heva ve hevesine uyup, isyan ederek Allah'ın hükmü dışında bir hüküm verirse bu bir haramdır. Ehli sünnet itikadına göre mağfiret umulur." (13[[179]])
Şeyh Sankitiy: "Haram ve kötü bir şey istediğinin inancını taşıyarak Allah'ın hükmü dışında bir hüküm verirse, bunun küfrü, zulmü, fıskı onu İslâm milletinden çıkarmaz."(14[[180]])

---

9 Fethul Beyan:3/30
10 Kurtubi Tefsiri:s;2187
11 Mahasin-üt-Te'vil Tefsiri:s;1999
12 Ibni Kesir Tefsiri:1/61
13 Kurtubi Tefsiri:s:2187
14 Edava'ul Beyan:2/97

İbnu Ebu-el İz: “Bir meselede inanır, buna rağmen olaya başka bir hükümle hükmederse asi olur, buna mecazi küfür veya küçük küfür denir. Yalnız bu noktada kişi haramından dolayı Allah katında azabı hak ettiğine inanacak.”(15[[181]])
İbnül Kayyım: Eğer bir meselede Allah'ın hükmünün uygulanması gerektiğine inanır ve buna rağmen başka bir hüküm verirse bu küçük küfürdür.” (16[[182]])
Selefin (sahabelerin) (r.a) sözlerini iyi inceleyen bir araştırmacı, Selefin yalnız tek bir meselede Allah'ın hükmünü tatbik etmeyen kişiyi sözlerine muhatap kıldıklarını görür. Bu meselede Allah'ın hükmünü değiştirmek değil uygulamamak söz konusu. Selefin tüm sözleri de, bu durumdaki bir hakimin İslâm milletinden çıkmayacağı noktasındadır. Yalnız dikkat etmek gereken husus şudur ki; burada hakim Allah'ın hükmünü değiştirmiyor, sadece olaya tatbik etmiyor. (Yoksa heva ve hevesinden kaynaklanan beşeri bir takım kanunları hayat nizamı olarak toplum hayatına tatbik eden bir hakime şimdiye kadar İslâm tarihinde rastlanmamıştır.)
Örneğin; bir hırsızlık hadisesini düşünelim. Burada hakim Allah'ın hükmünü değiştirip “Hırsızlığın cezası şu değil bu” demiyor, suçluyu kayırarak onun hırsızlık değil hile yaptığını karara bağlıyor. Oysaki, hakim suçlunun hırsızlık yaptığının farkındadır. Ve gereken şer'i cezayı vermesi gerekmektedir. Hakim yeni bir ölçü getirmiyor. Buna rağmen İslâm milletinden çıkması için bazı şartlar gerekir.
Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi diyor ki: “Sahabe (Allah kendilerinden razı olsun) devrinden şu kötü günlerimize kadar, İslâmi hükümetler halka hükmediyorlardı. Onlar da Allah'ın hükümlerine bağlı idiler. Bu çerçevede hükümetlerden biri İslâm şeriatına aykırı bir davranışta bulunursa, bu söz konusu hükümet için hata işleyen müslüman bir fert gibi Allah'tan korkarak ve halktan çekinerek, uta-narak vuku bulurdu. Ama İslâm'ın kontrolünden çıkmayı ilân etme, dini devlet işlerinden soyutlama (tecrit etme) İslâmi siyasetten, idareden koparıp atma, yeni bir sosyal düzen arama, ecnebileri taklit etme fikri, ne kadar fasık olursa olsun hareketlerinde ne kadar haram işlerse işlesin hiç bir müslüman hükümetin kafasına takacağı, düşüneceği bir şey değildi.” (17[[183]])
Üçüncü gruba dahil olan hakimlerin müslüman sayılabilmesi için aşağıdaki şartların gerçekleşmesi gerekir. Bunlardan biri eksik olursa mürtet olur. .

1 - Allah'ın hükmünü uygulamamak muayyen tek bir meselede ise ve bu meselede verilen İslâm dışı hüküm hayatın pratiğine bir değer yargısı olarak yerleştirilmemişse.

2 - O meselede asıl verilmesi gereken hükmün Allah'ın hükmü olduğuna dair iman tam ise. 3 - Yaptığının haram ve kötü olduğuna inanıyorsa.
4 - Hüküm verme veya Allah'ın hükmünü uygulama hususunda serbest olduğuna itikat etmiyorsa.
5 - Allah'ın hükmünü küçümsemiyorsa.
Hakimlerin dördüncü kısmı: Allah'ın şeriatını bir yana bırakıp, beşeri kanunlarla hükmedenler.

Bunlar iki kısımdır.
l) Allah'ın şeriatı olmayan hükümleri Allah'ın şeriatıdır diye iddia edenler, Allah'ın şeriatını değiştirdiği için kâfirdir.Kurtubi diyor ki: "Kendi getirdiği hükümleri

Allah'ın hükümleridir diyen kimse Allahıın hükmünü değiştirdiğinden küfre girer." ([18][[184]])

2) Bir araya getirip uygulamaya koydukları Allah'ın şeriatına muhalif kanunların kendi heva ve heveslerinden veya insanların heva ve heveslerinden kaynaklandığını ve toplumları için bunu uygun gördüklerini itiraf eden hakimler. Bunlar şüphesiz kâfirdir. Asıl günümüzde söz konusu olan bu güçler tüm islâm alimlerinin ittifakıyla İslâm milletinden değildir.
Çünkü birinci olarak: Kitap ve sünnetin dışında bir hüküm istediği veya bunların dışında bir şeye muhakeme olmak istediği için seksiz şüphesiz kâfirdir.
İkinci olarak: Allah'ın indirdiği ile hükmetmenin gerekliliğine inanıyor. Bununla Allah'ın indirdiklerini inkâr arasında fark var, ama ikisi de küfürdür. Biri Allah'ın hükmünü kabul etmekle beraber, onunla hükmetmenin gerekliliğine inanmıyor, başka kanunlarla da hükmetmenin caiz olduğuna inanıyor

---

15 Tahavi Akidesinin serhi:s;363
16 Medaricu es-Salikin:1/336
17 Alem,ilim,akil ve Allah:4/292
18 Kurtubi Tefsiri:s;2188

Örneğin cahiliyle hükmünün de insanlara uygulanmasının Allah'ın hükmünü uygulamak gibi caiz olabileceğine inanıyor. Bu kâfirdir. Bu kişinin yürürlüğe koyduğu kanunlar Allah'ın hükmüne uygun olsa bile, böyle düşündüğü için, kâfirdir. İnkâra gelince bu bizzat küfürdür. İnkarcı Allah'ın hükmüyle hükmetse bile kâfirdir.

İbni Kayyım diyor ki: "Bazıları ayeti, Allah'ın indirdiklerini inkârlarından ötürü uygulamayanlara te'vil ediyorlar, İkrime gibi. Zaten inkârın kendisi küfürdür, Allah'ın indirdikleriyle hükmetse de." (19[185])

Üçüncüsü: Allah'ın kanunundan başka bir kanun koymuş ve bununla amel etmeyi meşru saymıştır.

Kitap ve sünnet dışında bir şeye muhakeme olanlara ilişkin alimlerin görüşlerini zikrettik. Şimdi ise Allah'ın hükümlerini uygulamadan kaldırmanın gerekliliğine inanan veya toplumuna nefsinden kaynaklanan düsturlar vazeden veya başkalarının vazettikleri hükümleri caiz görenlere ilişkin, alimlerin naslara dayalı görüşlerini sunuyoruz.

İbni Kayyım: "Allah'ın hükmü olduğunu bilmekle beraber, eğer, bununla hükmetmenin gerekmediğine veya bununla hükmedip hükmetmemede serbest olduğuna inanıyorsa bu büyük küfürdür." ([20][186])

Tahavi Akidesi Şerhinde İbn Ebul İz diyor ki: "Burada hatırlatılması gereken bir durum yar. Allah'ın indirdikleri ile hükmetmemek İslâm milletinden çıkartıcı bir küfürdür. Tabii bu hakimin haliyle ilgili. Eğer, Allah'ın hükmünü bilmekle beraber, bununla hükmetmenin gerekmediğine veya bununla hükmedip hükmetmemede serbest olduğuna inanıyorsa ya da küçümsüyorsa yaptığı büyük bir küfürdür." ([21][187])

Ahkâmül Kur'an'da **İsmail Kadı** şöyle diyor:"Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir" ayetinin zahiri, yahudilerin yaptıklarını yapan ve Allah'ın hükmüne muhalif bir hüküm çıkarıp, onu din (kanun) edinenin, yahudiler için geçerli hükme tabi olduğunu gösteriyor. Hakim veya başkan olsun farketmez." ([22][188])

İbni Kesir: "Onlar cahiliyenin hükmünü mü istiyorlar? İnanan bir kavim için Allah'ın hükmünden daha güzeli hangisidir?" ayetinin tefsirinde diyor ki: "Allah-u Teâlâ, her hayrı kapsayıcı, her şerri yasaklayıcı hükmünden yüz çevirip bunun dışında cahiliyyede olduğu gibi, kişilerin görüşlerine dayanan hevalarını ve delalet ve sapıklığı ifade eden değer yargılarına ya da taraftarların siyasi hayatında olduğu gibi çeşitli din karışımı ve beşeri görüşlerden meydana gelen Cengiz Han'ın vazettiği "Ye'sak" gibi İslâm dışı hükümlere yönele-

nin imanını kabul etmiyor. Böyle davranan kâfirdir. Onunla, büyük küçük her meselede Allah'ın hükmüne dönünceye kadar savaşmak lâzımdır."([23][189])

Yazar: Abdülhak el-Heytemi Çeviren: Halil Müftüoğlu

19 Medaricu es-Salikin:1/336
20 Medaricu es-Salikin:1/337
21 Akidet-ül Tahaviye serhi,ibni Ebu Iz :8/363
22 Mehasin-üt Tevil:s;200
23 Ibni Kesir tefsiri:2/67

بسم الله الرحمن الرحيم Ders:15

اسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلاَ تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ - *, وَلاَ تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِ
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لاَ تُنْصَرُونَ * Hud /112-113

" Artık sende, beraberindeki tevbe edenlerde emrolunduğun gibi dosdoğru ol ve aşırı gitmeyin.Şüphesiz O, bütün yaptıklarınızı çok iyi görür.Bir de zulmedenlere meyletmeyin. Sonra size ateş dokunur. Zaten sizin Allah'tan başka yardımcılarınız yoktur. Sonra size yardımcı da olunmaz."

AÇIKLAMA: *İbni Abbas (r) der ki: Rasulullah (s)'a inen hiç bir ayet yoktur ki bu ayetden daha şiddetli (ağır) olsun. Çünkü Rasulullah (s); Hud sûresi ve kardeşleri beni ihtiyarlattı/' buyurdu. Ona: '"Bu sûredeki hangi ayet ihtiyarlattı diye sorulunca. O: "Emrolunduğun gibi doğru ol" ayeti buyurdu."*
(Bkz. Begavi, Zemahşeri. Hazin Tefsirleri)

"Emrolunduğun gibi" Rabbinin emriyle amel etmek ve ona davet etmek üzere "dosdoğru ol." İstikamet, vahyî ve İslâmî hükümleri indirildiği gibi, beyan etmek ve ibadet vazifelerini eksiksiz ve aşırıya gitmeden yerine getirmek gibi hem akaid hem de amellerde dosdoğru olma manasını ihtiva etmektedir. Bundan dolayı istikamet üzere olmak çok zordur. Bunun için Efendimiz (s.a.) "Beni Hûd suresi ihtiyarlattı" buyurmuştur.
"Seninle birlikte tevbe edenler de." Yani şirk ve küfürden tevbe edip iman etmek suretiyle seninle birlikte Allah'a yönelenler de dosdoğru olsunlar.
Zalimlere asla meyletmeyin." En az haliyle bile onların tarafına yönelmeyin. Rükün, az bir şekilde meyletmek demektir. Sevgi, yağcılık veya amellerinden razı olmak suretiyle zalimlere meyletmeyin. "Aksi takdirde" onlara meyletmeniz sebebiyle "cehennem ateşi size dokunur."
(Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir,)

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ - *, إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ * Hicir /94-95

" Sen emrolunduğun şeyi açıkça söyle ve müşriklerden yüz çevir. O alaycılara karşı biz sana yeteriz".

Nuzul sebebi : Urve ibnu'z-Zubeyr, Saîd ibn Cübeyr ve İkrime'den rivayete göre Rasûlullah'a eziyet eden ve onunla alay eden beş kişi hakkında nazil olmuş-

tur ve hepsi de Bedr'den önce helak olunmuşlardır.Urve ibnu'z-Zubeyr'den, o şöyle anlatıyor: Rasûlullah (sa) ile alay edenlerin büyükleri ve ileri gelenleri kavimlerinden yaşlı ve şerefli beş kişi idiler.Bunlar, Hz. Peygamber (sa)'e eziyette devam edip alaylarını çoğaltınca Allah Tealâ bu ayeti kerimeleri inzal buyurdu. (Taberî, Câmiu'i-Beyân, Bedreddin Çetiner, Esbab-ı Nüzul)

ALINACAK DERSLER

1- Hud suresinde rabbimizin beyan buyurduğu gibi, müminlerin gerek ameli ve gerekse itikadi sahada, ibadet hayatımızda ve tebliğ faaliyetlerimizde tavizsiz ve dosdoğru olmamız farz kılınmış'tır.

2-Yine ayeti celilede,zalimlere birtakım çıkar,menfaat ve yağcılık yapmak suretiyle meyl'etmek,yaklaşmak, onlarla haşır ve neşir olmak şiddetle yasaklanmış ve yapanlar ateşle tehdit edilmiştir.

3- Hicir suresi 94-95 de; Allahın kitabını,islamın hakikatlarını açık ve net bir şekilde anlatmanın,bunu yaparkende alay eden ,tehditler savuran müşrik ve kafirlerin bu alay ve tehditlerine aldırmadan yolu na devam etmenin vucub ve gerekliliği vurgulanmakta'dır.Tebliğ açık ve net yapılmalı'dır.

4- Hakka davet eden mümin, alaycı ve tehditcilere karşı Allahu tealanın himaye ve koruması altında olduğunu bilmeli ve bu şuurla korkmadan ve yılmadan insanlara tebliğatını yapmalıdır.

5- Hakkı açık ve net söylemeyip,ağızlarında geveleyen, korku libasını giyenlere tehdit ve bir uyarı'dır.

بسْـم اللهِ الرَّحْمَن الرَّحِيم Ders:16-

مَنْ كَفَرَ بِاللّهِ مِنْ بَعْدِ اِيمَانِهِ اِلاَّ مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالاِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيم * Nahl/ 106

Kalbi imanla dolu olduğu halde zorlanan müstesna olmak üzere, kim imandan sonra Allah'ı inkar eder ve küfre göğüs açarsa, işte Allah'ın gazabı onların üzerinedir ve onlar için çok büyük bir azabda vardır." Nahl/106

Nuzul sebebi: İbn Abbas bu olayı şöyle anlatmaktadır:
«Müşrikler Ammar'ı, babasını, annesi Sümeyye'yi, Süheyb-i Rumî'yi, Bilâl Habeşi'yi, Habbab b. Esed'i ve Salim'i yakalayıp onlara işkence yaptılar.Hz.Ammarın anne ve babasını işkence sonucu onun gözleri önünde şehid etdiler. Sümeyye ile Yasir İslâm'daki ilk şehidlerdir. Ammar'a gelince, o kalbi ikrah ettiği halde, diliyle onların sözlerini ikrar etti. Daha sonra, gelip meseleyi Hz. Peygamber'e açtı. Hz. Peygamber ona, o sözleri söylerken kalbinin nasıl olduğunu sordu. O da kalbinin iman ile mutmain olduğunu söyledi. Bunun üzerine Hz. Peygamber şöyle buyurdu: «Eğer onlar sana ikinci kez işkence etmek isterlerse, sen yine ikinci kez o sözleri söyle».(Bak,Tefsir-i Kebir, 20/121; Taberi, 14/122. vd.)
Ayrıca Mekke'de Âmir b. Hadremî'nin kölesi Cebir de Resûlüllah (A.S.) Efendimiz'e imân edenlerden biri idi. Efendisi onu ölümle tehdit edip İslâm'dan dönmesini sağladı. Ne var ki, onun da kalbi Ammar gibi, imânla dolup taşıyordu. Yukarıdaki âyetlerin iniş sebeplerinden birinin de bu olay olduğu rivayet edilir.
Yine İbni Ebî Hatim, Mücahid'den naklediyor: Bu ayet Mekke'lilerden iman eden bir gurup insan hakkında nazil oldu. Bunlara Medine'deki bazı sahabîler hicret edin diye mektup yazdılar. Bu müminler de Medine'ye gitmek üzere yola çıktılar. Kureyşliler yolda onlara yetiştiler ve onları işkenceye tabi tuttular. Bunlar da zorlama altında küfrü kabul ettiler. Bu ayet onlar hakkında nazil oldu.
(Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

لاَ يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللهِ فِى شَىْءٍ اِلاَّ اَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَيةً *A.Imran/28

Müminler müminleri bırakıp kâfirleri veli (dost) edinmesin. Kim bunu yaparsa Allah'a dostluğu kalmaz. Meğer ki onlardan gelecek bir zarardan korunmuş olasınız. Allah size kendisinden sakınmanızı emrediyor. Nihayet dönüş Allah'adır.
(A.Imran / 28)

Nuzul sebebi ; Kurtubî tefsirinde, İbn-i Abbas (ra)'dan rivayetle; «(Mevzumuz) âyet, Ubade bin Sâmit e! Ensâri hakkında nazil olmuştur. Onun yahudilerden bir çok dostları vardı. Hendek muharebesine hazırlanan Resulullah (sav)'a O, «Ya Resulullah (sav), benim beş yüz tane Yahudi dostum var, Onların bize yardım için savaşa gelmelerini uygun görüyorum. Ne buyurursunuz?» dedi. Resuiullah (sav)'a yapılan bu teklif üzerine, «Müminler, müminleri bırakıp ta kafirleri dost edinmesin. Kim bunu yaparsa (ona) Allah'tan başka hiç bir şey yoktur...» âyeti nazil oldu» denmektedir.
(Revâiu'l-beyân /1/399- Safvetü't-Tefasir/ es-Sabuni)
İbn Abbas der ki: Takiyye kalbi iman ile mutmain olduğu halde dili ile (imana aykırı) sözler söyleyip öldürülmemesi ve bir günah da işlememesi demektir. el-Hasen der ki: Takiyye, kişi için Kıyamet gününe kadar caizdir. Fakat öldürmede takiyye sözkonusu değildir.

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- İKRAH; lûgatta bir kimseyi istemediği bir sözü söylemeye veya bir işi yapmaya zorlamaktır. İslâmi ıstılâhta: "Bir kimseyi; tehdit ederek (icbarla) râzı olmadığı bir sözü söylemeye veya bir işi yapmaya, haksız yere sevk etmektir.
Şöyle ki; ikrah altında olan kimsenin, ölüm tehlikesi veya bir uzvunun koparılması sözkonusu olursa "İkrah-ı Mülci" gündeme girer. Bu halde; hem rızâ, hem ihtiyâr ortadan kalkar. Ancak hapis etmek, dövmek veya bağlamak gibi durumlarda (Ölüm tehlikesi ve uzvun koparılması sözkonusu olmadığı sabit ise) "İkrah-ı Gayri mülci'den" sözedilebilir. Bu halde ferdin rızası yoktur, ancak ihtiyârı mevcuttur. (Kişinin korku oranı ve dövülmeye karşi tahammul gücüde önem arzeder.)
Bir mümin bir "ikrahı mülciden dolayı sözle küfrü kabul etse Allah katında kâfir olmuş olmaz. Yeter ki, kalben imanında sebat etmiş olsun. Bununla beraber böyle bir zorlamaya rağmen sebat edip de küfrü sözlede olsa kabul etmezse faziletli olan yolu tercih etmiş olur, bu yüzden öldürülürse şehit olur.
** İkrah'ın(Tehdit'in)sâbit olabilmesi için bazı şartlar vardır.Aksi takdirde ikrah sahih olmaz;

1- Tehdit eden kimsenin (ister devlet,ister ferd olsun); tehdit ettiği şeyi hakikaten yapabilecek kudrette olması
2-Mükellefin; tehdit eden kimsenin, tehdit ettiği şeyi yapabileceğine inanması ve korkması şarttır.(Kisinin korku orani ve darb'a tahammül gücü burada önemli rol oynamaktadır.)
3- Tehdit eden kimsenin; öldürmeyi veya bir uzvu koparmayı zâhiren ilân etmiş olması gerekir. Yani rızâyı yok eden ve ızdırabı beraberinde getiren bir hal gündeme girmelidir.
4- Tehdit edilen kisinin kacmaktan,mukavemet etmekten ve yardım istemekten aciz ve çaresiz olması.

2- TAKIYYE

Takiyye; kalbi iman ile mutmain olduğu halde dili ile (imana aykırı) sözler söyleyip öldürülmemesi ve bir günah da işlememesi demektir.
İbn Cerir ve İbn Ebi Hatim, El Ufi tarikıyla îbn Abbas'tan: «Takıyye dille olur. Kim ki bir işi yapmaya zorlanırsa, dil ile onu konuşur, tehdid edenin tehdidinden sakınır. Fakat kalbi îman ile mutmain olacaktır. Böyle olursa, ona bu

davranış hiçbir zarar vermez. Çünkü takıyye ancak dille olur.»
Abd bin Humeyd ve İbn Cerir, İbn ul Munzir" ve Hakim, Ata tarikıyla İbn Abbas'tan rivayet ettiler:
«Takıyye dil ile konuşmaktır. Kalb îman ile mutmain olacaktır. Elini uzatıp öldürmeyecektir. Herhangi bir günaha elini uzatmayacaktır. Böylece mahzurlu sayılmaz.»
Nitekim Buharı, Ebu Derda'dan rivayet etmiştir:
«Şüphesiz biz bazı kavimlerin yüzüne gülümsüyoruz.«Şüphesiz ki kalbimiz onlardan buğzediyor.»
Es Sevri, İbn Abbas'tan rivayet ediyor: «Takiyye amelle değil ancak lisan ile olur.»
El Ufi de İbn Abbas'tan böyle rivayet etti: «Takiyye ancak dilledir.» (Ali Arslan, Büyük Kur'an Tefsiri,)
Merhum Seyyid kutub(r.alh) takiyye hususunda söyle der;
„ Kişinin korku içinde bulunduğu yer ve zamanlarda Takiyye ile buna izin verilmiştir. Yalnız bu, dil ilegerçekleşen bir takiyyedir. Kalp ile beslenen bir dostluk, ya da fiilî olarak gerçekleşen bir dostluk değildir. İbn-i Abbas (Allah ondan razı olsun) diyor ki: "Takiyye, eylem ile olmaz. Takiyye, ancak dil ileolur." Mümin ile kâfir arasında bir sevginin meydana gelmesi izin verilen takiyye kapsamına girmediği gibi, mü'minin takiyye adı altında pratik olarak herhangi bir şekilde kafire yardım etmesi de izin verilen takiyye kapsamına girmez. Allah'a karşı bu tür düzenbazlıklara başvurmak doğru değildir!"
(Fi'zilalil-kur'ani)

• *Not = Kisa ifadeyle; Ikrah birşeye zorlanmak,Takiyye ise korkudan dolayı inancını gizlemek'dir.*

Ders: 17

بسم الله الرحمن الرحيم

وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلاً مِمَّنْ دَعَآ اِلَى اللهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ اِنَّنِى مِنَ الْمُسْلِمِين * Fussilet/ 33

-"Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve: "Şüphesiz ki ben müslümanlardanım" diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir." (Fussilet-33)

Nuzul sebebi: Imami Kurtubi (r.alh) ayetin nuzul sebebi hakkındaki birkaç rivayetin zikrinden sonra derki; Derim ki: Bu hususta aynı zamanda en güzelleri olan üçüncü bir görüş daha vardır. el-Hasen dedi ki: Bu âyet-i kerime yüce Allah'ın yoluna davet eden herkes hakkında umumidir. Kays b. Ebi Hazim de böyle demiştir. O: Her mü'min hakkında inmiştir.

Derim ki: Bu, haramlardan kaçınmak ve mendub amelleri çokça işlemek ile birlikte olmak şartıyla açıklamaların en güzelidir. Doğrusunu en iyi bilen Allah'tır. (İmam Kurtubi, Camiu li-Ahkami'l-Kur'an)

İbn Kesîr şöyle der: Bu âyet, kendisi doğru yolda olduğu halde başkalarını hayra çağıran herkes hakkında geneldir. Zemahşerî de şöyle der: Bu âyet, şu üç şeyi birlikte yapan herkes hakkında geneldir: 1. İslam dinine inanan biri olması, 2. İyi amel yapan olması, 3. Başkalarını bu iyi amele davet edici olması. Bunlar, ilmiyle amel eden âlimler zümresinden başkası değildir. [Keşşaf, 4/156 -Muhammed Ali Es Sabuni, Safvetü't-Tefasir)

* وَمَا عَلَيْنَآ اِلاَّ الْبَلاَغُ الْمُبين * Yasin/ 17

" Bizim üzerimize gereken ise apaçık bir tebliğden başka birşey değildir."

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّكَ لاَ تَهْدِى مَنْ اَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللهَ يَهْدِى مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بالْمُهْتَدِين * Kasas/ 56

"Şüphesiz sen sevdiğini hidayete erdiremezsin. Fakat Allah dilediğini hidayete erdirir. O hidayete erecekleri çok iyi bilir."(Kasas-56)

Nuzul sebebi ; Kurtubî diyor ki: Doğru olan şöyle denilmesidir: Müfessirlerin büyük çoğunluğu bu ayetin Peygamberimiz'in (s.a.v) amcası Ebu Talib hakkında nazil olduğu hususunda icma ve ittifak etmişlerdir. Bu, Buharî ve Müslim'in açık ifadeleridir. (Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

Ebu Talib, Resulullah'ı himaye ediyor, ona yardımda bulunuyor ve onu şefkatle seviyordu Ebu Talib'in Ölüm hastalığında Resulullah onu iman etmeye ısrarla

davet etmişti. Fakat Ebu Talib, üzerinde bulunduğu bâtıl inançtan dönmemiş ve iman etmemiştir. (Tefsiri- Taberi)

ALINACAK DERSLER

1-Süphesiz davetlerin en güzeli Hz.Allaha iman ve ibadete çağıran davet,yine sözlerin engüzeli, salih ameller işleyip ve ben müslümanım diyen kişilerin Allaha çağıran sözleri'dir.
2- Ayeti kerimeden anlaşıldığı gibi,davetci tebliğ edeceği davayı evvela kendisi çok iyi bilmek ve yaşamakla davaya sadakatını ortaya koymalıdır.Yani ilim sahibi ve aynı zamanda ilmiyle amil olmalıdır.
3-Yasin /17'de buyruldugu gibi,davetciye düşen açık ve net bir şekilde hakkı tebliğ etmekden ibaretdir.
4-Yine davetci ayeti kerimelerde beyan edildiği gibi sadece açık ve anlaşılır dille vede delillerle tebliğ etmekle memur olduğunun şuur ve bilincinde olmak ve öylece hareket etmek durumunda'dır. Zira hidayeti nasib edecek veya etmeyecek olan sadece hakimi mutlak ve kadiri mutlak olan Hz.Allah (cc)dır.

Ders-18 بسم الله الرحمن الرحيم

الم - , اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُتْرَكُوا اَنْ يَقُولُوا اَمَنَّا وَهُمْ لاَ يُفْتَنُونَ - , وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِم
فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ * Ankebut /1,2,3

Elif. Lâm. Mîm.
İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece "İman ettik" demeleriyle bırakılı vericeklerinimi sandılar?
Andolsunki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır. (Ankebut/ 1,2,3)

Nuzul Sebebi: İbn Cüzeyy şöyle der: Bu âyet, Mekke'de bulunan zayıf mü'minlerden bir grup hakkında inmiştir. Ammâr b. Yâsir (r.a.) ve diğerleri, bu mü'minlerdendir. Kureyş kâfirleri, müslüman oldular diye onlara eziyet verir ve işkence ederlerdi. Bundan dolayı mü'minlerin gönülleri daralmış, Allah da, bu âyetle onları rahatlatmış, öğüt vermiş ve bunun bir imtihan olduğunu bildirmiştir ki, eziyetlere karşı sabretmeye ve iman üzerinde sebat etmeye kendilerini alıştırsınlar. Bunun, kulları hakkında devamlı uyguladığı bir kanun olduğunu onlara bildirdi. Allah, kâfirleri mü'minlere musallat kılar ki, bununla mü'minleri temize çıkarsın ve gerçek mü'minle yalancı mü'min ortaya çıksın.
(Muhammed Ali Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir)

Sa'd b. Ebi Vakkas da şöyle demiştir: Ey Allah'ın Rasûlü, insanlar arasında belaları en ağır kimlerdir? dedim. Şöyle buyurdu: "Peygamberlerdir, sonra en iyileri, sonra onlardan sonra gelenler. Kişi dinine göre belalara maruz kalır. Eğer dininde sapasağlam bir kimse ise belası artar. Şayet dinine bağlılığı nisbeten zayıf ise dinine göre belalara maruz kalır. Bela kula gelip isabet etmeye devam eder durur ve nihayet kişiyi yeryüzünde üzerinde hiçbir günah olmaksızın yürüyecek hale getirir.(Tefsiri-Kurtubi) (Hadis icin bak; Tirmizi, IV, 601; İbn Mâce, II, 1334; Müsned, 1, 185.)

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاۤءُ وَالضَّرَّاۤءُ وَزُلْزِلُوا
حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللّٰهِ اَلآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيب * Bakara/ 214

Yoksa siz, sizden önce geçenlerin başlarına gelenler sizin başınıza gelmeden cennete girivereceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntılar gelip çattı ve

sarsıldılar ki, peygamber, beraberindeki mü'minlerle birlikte "Allah 'in yardımı ne zaman? " diyordu. Gözünüzü açın, Hiç kuşkusuz Allah 'n yardım ı çok yakındır (Bakara/ 214)

Nüzul Sebepleri ; 214. ayet-i kerimenin nüzul sebebi ile ilgili olarak Katâde ve es-Süddî şöyle demektedirler: Bu ayet-i kerime müslümanlarin oldukça sıkıntılara, zorluklara düşüp de sıcak ve soğuk ile karşı karşıya kaldığı, kötü bir geçim ve türlü eziyetler onlara gelip çattığı Hendek gazvesi hakkında nazil olmuştur. Bu gazada durum Yüce Allah'ın şu buyruklarında dile getirdiği hale gelmişti: "Ve kalpler gırtlarlara kadar gelmişti." (Ahzâb, 33/10); "Ve şiddetli bir şekilde sarsılmışlardı." (Ahzâb, 33/11). Münafıklar ise: "Allah ve rasulü bize aldanıştan başkasını vadetmediler." (Ahzâb, 33/12) demişlerdi. İmanlarında doğru ve samimi olanlar ise şöyle demişlerdi: "İşte bu Allah'ın ve rasulünün bize va'dettiğidir, Allah ve rasulü bize doğru söylemiştir. Bu durum onların iman ve teslimiyetlerinden başka bir şeylerini arttırmamıştı." (Ahzab, 33/22).
Atâ ise şöyle demektdir: Resulullah (s.a.) ve ashabı Medine'ye girince oldukça sıkıntılarla karşı karşıya kalmışlardı. Çünkü mallarını almadan Mekke'den çıkmış, evlerini barklarını ve mallarını müşriklerin ellerine terketmiş Allah'ın ve rasulünün rızasını bunlara tercih etmişlerdi. Bir taraftan Yahudiler Allah'ın rasulüne açıktan açığa düşmanlık ediyorlar diğer taraftan da zengin bir takım kimseler içten içe münafıklığını gizliyordu. Yüce Allah da müminlerin kalplerini hoşnut etmek üzere: 'Yoksa siz... mi sandınız?" buyruğunu indirdi.
Tıpkı önceki peygamberlerin türlü sıkıntılarla, oldukça ağır üzüntülerle karşı karşıya kaldıkları gibi. Onlar bu hallere kurtuluncaya ve zafere erinceye kadar sabrettiler, sebat gösterdiler. Çünkü cennetlere girmek, Allah'ın rızasına nail olmak, cihad etmeyi, sıkıntılara katlanmayı, eziyetlere göğüs germeyi gerektirir. Fitne ve mihnetleri başarıyla geçmeyi, imtihanları başarı ve sebatla bitirmeyi gerektirir.
Herhangi bir şekilde darlık göstermeden usanç ve tahammülsüzlük belirtileri ortaya koymadan, hidayet yolundan sapma göstermeden. Bununla birlikte de ilahî tekliflerin yükümlülüklerini yerine getirerek...
Müminin, zaferin geciktiğini sanma, hakkı yoktur. Şüphesiz Allah'ın dostlarına ve sevdiklerine olan yardımı pek yakındır.
Önceki peygamberlerin ve ona uyan müminlerin maruz kaldıkları bu durumlar, ibret ve öğüt almak için dosdoğru bir örnektir. İşte sizler de İslamın ilk döneminde bulunan ey müslümanlar; henüz onların düştükleri belâların ben-

zeri belâlara düşmediniz. Onlar öyle darlık, korku, fakirlik, acı ve hastalıklara maruz kaldılar ve bu belâlar onları o derece rahatsız etti ki, çektikleri acı ve karşı karşıya kaldıkları bu katı durumlar sonucunda peygamberde -ki insanlar arasında Allah'ı en iyi bilen, tanıyan, onun güvenine en çok ihtiyaç duyanlardır- Allah'ın yardımı ne zaman? demek zorunda kaldı.
(Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

el-Habbâb b.el-Eret'den; (ashab) dediler ki: Rasûlullah (sav) Kabe'nin gölgesinde bürdesine yaslanmış iken şikâyette bulunduk ve ona: Bizim İçin yardım dilemez misin? Bizim için dua etmez misin? dedik.
Şöyle buyurdu: "Sizden öncekilerden bir adam alınır, onun için yerde bir çukur kazılır ve o çukura atılırdı. Sonra testere getirilir, başının üzerine konuiur ve iki parçaya bölünürdü. Eti ve kemiği demir taraklarla birbirinden ayrılırdı ve bu dahi o kimseyi dininden geri döndürmezdi. Allah'a yemin ederim O, bu işi tamamlayacaktır. Öyle ki, bineği üzerinde kişi kalbinde Allah korkusu ile kurdun koyunlarına saldıracağı korkusundan başka hiçbir korku bulunmaksızın San'a'dan, Hadramût'a kadar yolculuk yapacaktır, fakat siz acele ediyorsunuz. (Hadis icin bak;Buharı, VI, 2546; Eb& Dâvûd, III, 47; Müsned,
V, III, VI, 395)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Allah Tealâ mutlaka mümin kullarını taşıdıkları imana göre imtihan edecektir. Nitekim sahih hadiste şöyle buyurulmuştur: İnsanlar arasında en şiddetli belâya uğrayanlar Peygamberler, sonra salih kullar, sonrada Allah'ın diğer iyi kullarıdır.Kişi dinine göre belâya uğrar. Dininde sağlam ve çetin ise belâsı artırılır.
2- İmtihanın amacı Allah'ın kulunun imanını ve sebatını ortaya çıkarmak suretiyle onların durumunu belli etmektir.
3- Allah iman davasında sadık olanlarla sözünde ve davasında yalancı olanları ortaya çıkaracak ve herkesi takdim ettiği amelle cezalandırıcaktır.
4- Her iki ayeti kerimedeki müşterek mesaj; Bir takım insanların iman etdik dedikten sonra imtihana tabi tutulmayacakmış gibi bir hale girip,Allah yolunda mücadele ve mücahede etmeden,her hangi bir zorluklarla karşı karşıya gelmeden,kuranın hakimiyyeti için çaba sarfetmeden yalnızca zikir ve ibadetle cennete gireceklerini zannetmelerinin boş bir hayal oldugunun beyani'dir.

5- Ve yine ,müslüman olduğunu iddia etdiği halde,bu ve benzeri ayeti kerimelerden ders alamayan bazı gafillerin,zamanımızın müşrik ve tağutlariyla elele verip onların düzen ve sistemlerine ayak uydurup, bu şekilde herhangı bir eziyyet ve sıkıntıya maruz kalmadan islamı hakim kılacaklarını zannedip koşturmalarının boş ve neticesiz kalacağının açık bir ifadesi'dir. Zira peygamberi bir metod olan,teblig kıyamve cihad'ın dışındaki metod ve yollar ancak küfrün işine yarayacak,müslümanları oyalayacak'tır.

بسم الله الرحمن الرحيم Ders :19

....اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْىٌ فِى الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ اِلَى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ * Bakara/ 85

Yoksa siz, kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden böyle yapanların cezası, dünya hayatında rezillik ve kepazelik, ahirette de acıklı azaptan başkası değildir. Allah yaptıklarınızı bilmez değil ki. (Bakara / 85)

Nuzul sebebi : Medine yahudileri, Kureyza Oğulları ve Nadir oğullari olmak üzere iki guruptu. Kureyza oğullan Evs kabilesiyle; Nadir oğullari da Hazreç kabilesiyle anlaşma yapmışlardı. Bu guruplardan her biri, anlaşma yaptığı kabileyle birlikte diğer guruba karşı savaşır, onları yurtlanndan sürüp çıkarirdı. Esir düşerlerse, fidyelerini verirlerdi.Bazısı bazısını öldürüyor, kimi kimini ülkeden çıkarıyordu. Oysa Öldürülenler, çıkarılanlar dil, din ve soy bakımından kendilerinden olanlardı. Bunlar günah, suç ve düşmanlıkta başkalarıyla yardımlaştiklari gibi, Hz. Peygambere karşı gelmekte de aynı şekilde davranıyorlardı. Başkalarına esir düşmeleri halinde fidyeleşeceklerine dair söz de vermişlerdi. Biribirinizi öldürmek ve yurtlarından sürüp çıkarmak, Tevrat'ta yasaklanmıştı, öyleyse, yasaklanan bu işleri nasıl yaparsınız? Hangi hakla kitabın bazısına iman ediyorsunuz? Esirler için fidyeleşmeyi öngören ayetin gereklerini yerine getiriyorsunuz da, adam öldürmenin, biribirinizi yurtlarından sürüp çıkarmanın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmanın haram olduğunu bildiren ayeti niçin kabuletmiyorsunuz? (Prof. Dr. Muhammed Mahmud Hicazi, Furkan Tefsiri)

اَلَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْاَنَ عِضِينَ * Hicir/ 91

"Onlar Kur'an'ı (bir kısmına iman edip bir kısmına iman etmeyerek) parçalara böldüler"

Acıklama: Onlar Kur'an-ı Kerim'i parçalara ayırdılar ve onun hakkında farklı görüşler ileri sürdüler. İbn Abbas şöyle der: Bir kısmına inandılar, bir kısmını inkâr ettiler. (, Safvetü't-Tefasir) Yani, onlar hak ile bâtıl olarak Kur'an'ı taksim ettiler, inad ve düşmanlıkları sebebiyle de dediler ki, «Bazısı haktır, Tevrat ve İncil'e uygundur. Bazısı da bâtıldır, ona muhaliftir».(Büyük Kur'an Tefsiri)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Allahu teala,Yahudilerin tevratın bir kısmını tatbik edip,diger birkısmını ise görmezden gelip tatbik ve amel etmemelerinin kitabın birkısmına inanmak ve birkısmını ise inkar olduğunu bildirmekte'dir.
2-Ayeti kerimeler her nekadar kitab ehli hakkında inzal buyurulmuşsada bu ümmetden her kim onların yaptıkları gibi yaparsa aynı hükme tabi'dirler ve aynı cezaya mustehaktırlar.
3- Kendilerini müslüman olarak takdim eden birtakım kişilerin"ben müslümanım ama şeriatcı değilim, veya bu zamanda el ayak mı kesilir "gibi sözleri kuranın bir kısmına inanıp,bir kısmını inkar etmekdir ve bu kişilerin birer münafık ve kafir olduklarını Hz.Kuran bizlere bildirmekte'dir.
4- Din bir bütündür ve parçalanamaz,bugün islam ülkelerinin başlarındaki idare ve hükümetler kuranı anayasa olarak kabullenmeyip,dinin dört temeli olan; itikat,ibadet,muamalat ve ukubat kısımlarından birini dahi yürürlükden kaldırıp engel olup yasak koysalar,kuranı bölük bölük parçalamaya kalkmış ve dolayısıyla kitabın bir kısmını inkar etmiş olacaklarından birer müşrik ve mürted idare ve devletler olurlar.Kendilerine hak verip sahip çikan topluluklarda ayni hükme tabi'dirler.

بسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

Ders: 20

وَاِذَا دُعُوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ - , وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوآ اِلَيْهِ مُذْعِنِينَ - , اَفِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُوآ اَمْ يَخَافُونَ اَنْ يَحِيفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ
بَلْ اُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ - , اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ اِذَا دُعُوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ * (Nur/ 48-49-50-51)

- Aralarında hüküm vermek için onlar, Allah'a ve Rasûlü'ne çağrılsa, onlardan bir gurup hemen yüz çevirir. Eğer gerçek kendilerinden yana olursa boyun eğerek kabul ederler. Bunların kalplerinde bir hastalık mı var?
Yoksa bunun ilâhî bir mesaj olduğundan şüphe mi ediyorlar? Yahut Allah ve elçisinin kendilerine haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, kendilerine haksızlık yapanlar, onların kendileridir. Aralarında ilâhî kitap hüküm versin diye, Allah'a ve O'nun elçisine çağırıldıkları zaman, mü'minlerin söyleyeceği tek söz, işittik ve itaat ettik olmalıdır. Gerçek kurtuluşa erenler, işte böyleleridir. (Nur,48,49,50,51)

Nuzul sebebi : Tefsirciler, bu ayetlerin münafık bir adam ile bir yahudi arasında baş gösteren bir anlaşmaşlık üzerine indiğini rivayet ederler. Münafık adam, Rasulullah'ın hükmüne baş vurmaktan kaçınır ve Yahudi kökenli Tağutlardan (Allah'ın hükmüne alternatif olarak hevası doğrultusunda hükümler verenlerden biri olan Ka'b b. Eşrefin hükmüne başvurmayı ister. Bir diğer rivayete göre, ayetler Ali b. Ebu Talip ile Muğire b. Vail arasında baş gösteren bir anlaşmazlık üzere inmiştir. Muğire Peygamberin hükmüne başvurmayı reddederek şöyle dedi: "O bana kızıyor. Korkarım ki benden intikam almaya kalkar" demesi üzerine inmişlerdir. Daha sonra sadık ve muhlis mü'minlerin Allah'a ve Rasulü'ne, aralarında hüküm vermek üzere çağrıldıklarında, tereddütsüz koşarak: "İşittik ve itaat ettik" demeleri gerektiği açıklanmıştır.
- Bu şekilde olanlar övgüye layık görülmüştür. İşte bunlar gerçekten kurtuluşu bulanlardır. Allah ve Rasulü'ne itaat edip Allah'tan korkan ve O'ndan sakınanlar gerçek kurtuluşa erenlerdir. (İzzet Derveze/ et-tefsiru'l-hadis ,Zemahşeri, Taberi, Beğavi, Hazin)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Kalblerinde marazlık bulunan munafıkların, ancak hüküm kendi lehlerine verileceğini bilir veya tahmin ederlerse hüküm verilmesi için Allaha ve resuluna gittiklerini,veyine butür bir tavrı ancak munafıkların sergileyeceklerini ayeti kerimeler bizlere bildirmekte'dir.
2- Yine ayeti kerimeler bizlere,gerçek müminlerin herhangi bir anlaşmazlık karşısında aralarında hüküm verilmek için Allaha ve resulune (Kitab ve Sünnete)çağrıldıklarında tereddütsüz bir tavır ve teslimiyyetle işittik ve itaat ettik demek suretiyle icabet edeceklerini, veyine bu şekil tavır ve teslimiyyet sergileyenlerin gerçek müminler olduğunu haber vermekte'dir.
3-Nisa 59 ayeti kerimenin tefsirinde merhum Ibni Kesirin(r.alh)de söylediği gibi, bir meselede ihtilaf etdiklerinde müminlerin kuran ve sünnete baş vurmalarının imanın gereği olup,aksini yapanların ise Allaha ve ahiret gününe inanmamış olacakları hükmü açık bir hakikatdır.Binaen aleyh,bu gün islamın hakim olmadığı küfrün egemen olduğu ülkelerde en basit ve küçük meselelerde bile biri birlerini küfrün ve tağutların mahkemelerine verip dava açanların durumlarını tarife hacet varmıdır ?
4-Ayeti kerimelerin zahirindende anlaşıldığı gibi,müminlerin çağıralabilecekleri,baş vura bilecekleri şer'i mahkemelere ve o mahkemelerin icraatta olduğu islami ortama yani islamın hakimiyyet ve devletine ihtiyacları vardır.Bu uğurda mucadele ve mucahede müminler üzerine farzı ayındır.

بسم الله الرحمن الرحيم Ders:21-

وَاِذَا رَاَيْت الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِى اٰيَاتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَان

فَلاَ تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِين * Enam/68

-- Ayetlerimiz hakkında (münasebetsizliğe) dalanları gödüğün zaman, onlar başka bir söze geçinceye kadar onlardan yüz çevir; eğer şeytan sana (bunu) unutturursa hatırladıktan sonra (hemen kalk), o zalimler topluluğuyla oturma! (Enam/68)

Nüzul Sebebi: Said bir Cübeyr (R.A.) den rivayet: Bu ayetler, Kur'an-i Kerim ve peygamber (s.a.v.) efendimizle alay eden müşrikler hakkında nazil olmuştur. (Prof. Dr. Muhammed Mahmud Hicazi, Furkan Tefsiri)
Ey Muhammed vede bu çağrıya muhatab olan bende Müslümanım diyen herkes! Yalanlama ve istihza ile ayetlerimizin üzerinde çekişenleri gördüğünde, onlardan yüz çevir. Küfürden başka bir söze geçmedikçe onlarla bir arada oturma. Hiçbir asla dayanmadan salt hevesleri doğrultusunda Kur'anı tevil etmeye'dalanlar da bu hükme bağlıdırlar. Onların da meclislerinde oturma ve onlardan uzak dur. Bu görüş, İbn Abbas (R.A.) dan rivayet edilmiştir. Bundaki sır, şu olsa gerek. Sen onlardan yüz çevirir ve bulundukları meclislerinden kalkarsan, bu davranışın; onların söylediklerine katılmadığına ve yaptıkları işe razı olmadığına apaçık bir şekilde işaret eder. ((Prof. Dr. M. Mahmud Hicazi, Furkan Tefsiri)

وَقَدْ نَزَّل عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَات اللّٰهِ يُكْفَر بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلاَ تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِ اِنَّكُم اِذًا مِثْلُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا

O size kitabda, Allah'ın âyetlerine küfredildiğini ve alaya alındığını işittiğinizde, onlar başka bir konuya geçinceye kadar yanlarında oturmayın. Yoksa siz de onlar gibi olursunuz. " diye bildirdi.Doğrusu Allah, münafıkların ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır.(Nisa/140)

Nuzul sebebi: Müşrikler, meclislerinde Kur'ân'dan bahseder ve onunla alay ederlerdi. Bunun üzerine Allah Tealâ "Ayetlerimiz hakkında münasebetsizliğe dalanları gördüğün zaman onlar, Kur'ân'dan başka bir sözle meşgul oluncaya kadar kendilerinden yüz çevir. Eğer şeytan sana bunu unutturursa, o halde

hatırladıktan sonra artık o zalimler topluluğu ile birlikte oturma." (En'âm, 6/68) âyet-i kerimesini indirdi. Bu, Mekke'de idi. Hz. Peygamber (sav) Medine-i Münevvere'ye hicret ettikten sonra bu sefer yahudiler aynı şeyi yapmaya başladılar. Bu meclislerinde dinleyicileri de münafıklardı. Bunun üzerine de Allah Tealâ bu âyeti: "O size kitabda, Allah'ın âyetlerine küfredildiğini ve alaya alındığını işittiğinizde, onlar başka bir konuya geçinceye kadar yanlarında oturmayın. Yoksa siz de onlar gibi olursunuz, diye bildirdi..." âyet-i kerimesini indirdi. (Râzî, Mefâtîhu'l-Ğayb /-B.Cetiner,Esbabi-nuzul)
Besairul kuranda,müellifi söyle demekredir:"Birileri oturmuş bir yerlerde Allah'ın sistemini, Allah'ın kitabını, Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar, Allah'ın âyetlerini yalanlıyorlar, Allah'ın âyetleriyle istihza ediyorlar, Allah'ın âyetleriyle dalga geçiyorlar, Allah'ın âyetlerini eğlencelerine, lehviyyatlarına, lağviyyatlarına malzeme ediyorlar." Yine devamla:"Allah'ın diniyle, Allah'ın âyetleriyle alay edilen meclislerde oturan bazı zavallı kimseler kendilerini güya sabırlı, müsamahakâr kimseler olarak kabul ederler. Böylece siyaset yaptıklarını, fikir hürriyetinden yana olduklarını iddia ederler. Halbuki Allah: Eğer onlarla oturmaya devam ederseniz, o zaman siz de onlardan olursunuz, buyurmaktadır„ der.

ALINACAK DERSLER VE IBRETLER

1-Hakimi mutlak olan rabbimizinde ayeti kerimelerde ifade buyurduğu gibi,muvahhid bir mümin,islamın ve Allahın ayetlerinin alay konusu edildiği,hakaret edilip hafife alındığı bir toplum içerisinde asla oturmaz ve onlarla bir çatı altında barınamaz,aksi takdirde imanını tehlikeye sokar.
2-Her iki ayeti kerime,aynı zamanda müminlerin Allaha isyan edilen mekan ve meclislerden uzak durmalarının gerekliliğine ve bu tür fısk ve isyan yuvalarına girip oturmanın, oradaki facirlerle sohbetlere dalmanın haram olduğuna delil arzetmektedir.
3- Allahın dinine ve kitabına iftira edilen veya alay edilip tahkir edilen bir toplum içerisindeki bir müslümana iki şeyden birisini yapmak düşer:
1) Öylesi bir yerde hakkı haykırmak ve yapılanların küfür olup asla doğru olmadığını söylemek. Yani Islamı yiğitce mudafa edip gücü yetiyorsa onlara mani olmak
2) Şayet buna gücü yetmiyorsa o toplumu veya meclisi anında kalkıp terk etmek. Işte bu iki şeyden hiçbirisini yapmayıp kafirlerin ve müşriklerin küfür ve şirk dolu söz ve fiillerine rağman onların içerisinde oturup kalmak ve onları

dinlemek maazallah küfre rıza küfürdür kaidesi ve fetvasınca küfür olup kişiyi iman dairesinden çıkarır.(Akaid kitaplarina bakılsın..)

4- Bu gün Büyük millet meclisi denilen küfür meclislerine ve tağuthanelere millet vekili vasfıyla girip Allahın hakimiyyetini reddedip kendi kafalarına göre kanun vaz edip hüküm koyan müşriklerle aynı çatı altında aynı vasıfla oturan şahıslar,yukardaki zikrettiğimiz iki şeyden hiçbirisini yapmadık larından ve hatta onlara bu ilahlık iddialarında yardımcı olduklarından onlar gibi olmaktadırlar. Yani onların şirk ve küfürlerine ortak olmaktadırlar.Zira Allah ; onlar gibi olursunuz ‘buyurmaktadır.

5- Binaen aleyhi,dünyanın her bölgesinde, devlet ve ülkesinde, islama,kur'ana ve gerçek müminlere hakaret edilip saldırıldığı,muvahhid müminleri terörist ilan edilip zindanlara doldurulduğu veya katledildiği bu asırda gerçek müminlere çok büyük görevler düşmektedir.Bunca esarat ve zelillikten kurtulmanın yegane ve tek çaresi Allahın kitabına ve resulunun sünnetine yapışıp var gücümüzle onun dininin hakimiyyeti için mucadele ve mucahede etmek'dir. Aksi takdirde maazallah onlar gibi oluruz.

بسم الله الرحمن الرحيم   Ders:22-

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِ اُمَّةٍ رَسُولاً اَنِ اعْبُدُوا اللهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوت Nahl/36

"Andolsun ki biz, her ümmete «Allah'a kulluk edin, Tağut'tan kaçının» demeleri için peygamberler gönderdik."

Acıklama ve Ayetin tefsiri: Mezkûr ayet her ümmete bir peygamber gönderilmiş olduğu ve o peygamberlerin de insanları sadece Allah'ın birliğine ve O'na ibadete çağırdıkları gerçeğini ortaya koymaktadır.«Tağut» kelimesi, şeytan, sihirbaz, kâhin ve put gibi Allah'ın dışında kendisine tapılan şeylere denir. Ayrıca insanları dalâlete çağıran her şey de Tağut kapsamına girer.Alusî, tefsirinde Tağut'un insanları dalâlete götüren her şey olduğunu söylemektedir.
(Büyük Kuran Tefsiri)
Yani, "Siz işlediğiniz günahlara 'Allah'ın dileği böyle' diye özür öne sürerek kurtulamazsınız, çünkü biz her ümmete 'Benden başkasına kulluk etmeyin, tağuta uyup, ona itaat etmeyin' diye tebliğ eden bir peygamber gönderdik. Bunun yanısıra sizi, daha önceden amellerinizi ve sapıklıklarınızı kabul etmediğimiz konusunda uyarmıştık. O halde neden sapıklıklarınız için özürler bulmaya çalışıyorsunuz?
Yoksa size gönderdiğimiz rasûllerin size dini tebliğ etmek yerine, sizi zorlaması gerektiğini mi söylemek istiyorsunuz?" (Tefhimul-Kuran/Mevdudi)

قَالَ اجْعَلْنِى عَلَى خَزَائِنِ الْاَرْضِ اِنّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ - , وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى الْاَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا

حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلاَ نُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِين * Yusuf/55-56

Yûsuf "Beni bu yerin hazinelerine tayin et! Çünkü ben çok iyi koruyan ve pek iyi bilenim." dedi. . Ve böylece Yûsuf'u orada dilediği yerde konaklamak üzere o yerde yerleştirdik. Biz dilediğimiz kimseye rahmetimizi eriştiririz. Ve güzel davrananların mükâfatını zayi etmeyiz. (Yusuf/55-56)

Ayeti kerimenin tefsir ve açıklaması: Ayetin manası şöyledir: Kral şöyle dedi: "Onu hapishaneden çıkartıp bana getirin" O artık benim hususi yardımcım, danışacağım ve güveneceğim bir kişidir. Kral , Yusuf (a.s.) ile konuşup, onu

tanıyınca fazilet, bilgi, iffet ve güzel ahlakını gördü ve Yusuf'a şöyle dedi: "Sen artık bundan sonra katımızda yüksek bir mevki ve izzet sahibisin. Devlet yönetiminde sana her hususta güvenilecektir. Ülkenin bütün işlerinde seni tam yetki sahibi kılıyorum". (Tefsirul-Munir/V.Zuhayli)

Hz. Yusuf un Görev Alması Île İlgili Görüşler Ve Hükümler: „ Ve ne zaman ki Yusuf zindandan çıkıp hükümdarın yanına geldi, ne zaman ki hükümdar Onunla konuştu, dedi ki bugün senin bizim yanımızda güvenilir bir makamın vardır. Sen bugün bizim yanımızda emin bir makama sahipsin. Bunun üzerine Yusuf (a.s) dedi ki:Beni memleketin hazinelerine memur et, çünkü ben korumasını ve yönetmesini bilirim". (Basairul-Kurani/A.Kucuk)
Evet kimileri Yusuf (a.s)'ın hükümdardan sanki bir hazine müsteşarlığı veya maliye bakanlığı istediğini iddia etmeye çalışmışlardır. Sanki bir peygamberi bir küfür sisteminin yedek parçası yapmaya çalışanlar olmuştur. Kendi durumlarına delil çıkarmaya çalışanlar böyle anlamışlar. Halbuki bir peygamberin böyle bir göreve talip olması düşünülemez. Halbuki ilerde gelecek 72. âyette kendisine melik diyecek Rabbimiz. Yine 100. âyette de arşından, tahtından, o tahta oturduğundan söz edilecek. Böylece Biz Yusuf'a iktidar verdik, artık ülkenin her tarafında dilediği gibi tasarruf hakkına sahip kıldık buyuracak Rabbimiz. Değilse bir peygamberin nefesini, gücünü, Allah bilgisini bir Kâfir devletin güçlenmesine harcaması kesinlikle düşünülemez. Çünkü Yusuf (a.s) sûrenin önceki âyetlerinde geçti. Hapisteyken hâkimiyet sadece Allah'ın dememiş miydi? Hapisteyken farklı, çıkınca farklı davranan bir kimse peygamber olabilir miydi? Bu bir peygambere yapılabilecek en büyük bir iftiradır. (Besairul-Kurani/A.Kücük)
Kimi ilim adamı der ki: Bu âyeti kerîmeden, faziletli bir insanın facir bir kimseye ve kâfir bir yöneticiye iş yapmasının mubah olduğu anlaşılmaktadır. Ancak kendisine verilen işte bu görevi verenin kendisine karşı çıkmayacağının bilinmesi şarttır. Dolayısıyla göreve getirilen bu salih insan o işte dilediği gibi ıslahat yapabilmelidir. Şayet salih insanın işleri facir kimsenin tercihi, arzuları ve fücuruna göre yapılacaksa böyle bir şey caiz olmaz.
Bir başka kesim de şöyle demektedir: Böyle bir iş Hz. Yûsufa has idi. Bugün böyle bir şey caiz değildir. Ancak birinci görüş sözünü ettiğimiz şarta bağlı kalmak kaydıyla daha uygundur. Doğrusunu en iyi bilen Allah'tır. Hz. Yûsuf'un dönemindeki Firavun salih bir kişi idi. Azgın kişi Hz. Musa dönemindeki Firavun'du. (Bak. İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkâmi'l-Kur'an)

Allame Alusi (r.alh) bu konuda söyle der:“ Kişi ikame’i Adalet ve Icra-i Şeriat yapmaya muktedir olduğu konularda görev istemesi caiz’dir.Velevki bu görevin verilmesi bir kafirin veya facirin eliyle olsa bile.“ < Bak: Ruhul-Meani/Alusi (r.alh)/Daru’l Erkam Darun’Nedve Çarpışması-M.Çelik >
Seyyid Kutub (r.alh):“Aynı zamanda hz.Yusuf,bir cahiliyyet toplumunda cahiliyyenin emriyle hareket eden hizmetci olmayı değil,emrine itaat olunan bir hükümdar olmayı taleb ediyordu.“ (Fizilalil-Kurani)
M.Hamdi Yazir (R.alh) bu konuda:“Bunda adl-u hakkı Ikame ile Ahkamı-Şer’i icra edebileceğini bilen bir kimse imaret ve velayetı taleb ve ona isti’dadını izhar eylemek caiz olduğuna ve hatta Ikame-i Hakka ve siyaseti-halka başka suretle yol olmadığı tagdirde kafirden bile Ahzi velayet caiz olduğuna delil vardır denilmiştir. Fakat ayetde bu Melikin küfrüne dair delil yoktur.Bilakis Mücahid’den islam olduğu mervidir.Birde „Beni arzın hazineleri üzerine emir tayin et“diyen Hz.Yusuf(a.s),salahiyyeti kamile taleb etmiştir.Bu suretde ise bazı müfessirlerin dedikleri gibi Melik,Hz.Yusufun (a.s) re’yine tabi ve ona munkad olmuş demektir. < Hak Dini-Kuran-Dili/M.Hamdi Yazir,Cild;4,sh,2877 >

AYETLERDEN ALINACAK IBRET VE DERSLER

1- Nahl 36 cı ayeti kerimede bütün kavimlere mutlaka bir resul gönderildiği,onlara yalnızca Allaha kulluk etmelerinin,tağutlardan ictinab edip onlara kulluk etmemelerinin açıkca tebliğ edildiği haber verilmekte’dir.
2- Yine aynı ayeti kerimede verilen diğer çok mühim mesaj;gönderilen tüm resullerin hepsininde ortak daveti; yalnızca kadiri ve hakimi mutlak olan Allah (cc)ya ibadet etmek ve tağutlardan ictinab ve red etmek oldugu’dur.
3- Yusuf suresi 55ci ayeti kerimede ifade buyrulduğu gibi,Hz.Yusuf zamanın Melikinden o günün en önemli mevkii olan bütün bir ülkenin hazinelerinin sorumluluğunu ve tam tasarruf hakkını taleb etmiş ve bu görev kendisine kral tarafından verilmiştir.Bu ayeti kerimeden çıkan hüküm ve incelikleri kısaca toparlarsak ;
a) Bir çok tefsirlerde Mücahid’den (r.alh), Melikin müslüman ve salih bir kişi olduğu rivayeti zikrolunmaktadır.
b) Müfessirlerin (R.alhm)de söyledigi gibi,Hz.Yusuf,bu görevi salahiyyeti-kamile olarak almış’tır.Yani tam bir yetki kendisine verilmiş,ne Melik ve nede bir başkaları onun görevine mudahale edemiyordu.
Başka bir ifadeyle,başkalarının emir ve direktifleri veya heva hevesleri doğrul-

tusunda görev yapmıyordu.
c) Tağut ve küfür olan bir devletden ancak,Ikame-i adalet ve Icra-i Şeriat yapmaya muktedir olmak şartıyla görev almak caizdir.Aksi takdirde küfre ve tağuta hizmet ve destek olacaktır.
d) Binaen aleyhi,bu gün tağutların ve müşriklerin küfür meclislerine girip,onların şirk ve küfürden müteşekkil olan devlet ve idarelerinden görev almak,görev paylaşmak isteyen bazı gafillerin,hz.Yusufun bu kıssa'sını kendilerine delil olarak ileri sürmeleri,hz.yusufa iftira ve hakkı batıla bulaştırmak'dır.
e) Işte bu mesele,gerek cemaat,gerek cemiyyet ve gerek toplu halde ve gerekse ferd olarak,tağut ve şirk olan bir idare ve sistemde görev almak isteyenler için bir ölçü olmalıdır.Taki hiçkimse yapacağı cürmüne,zulum ve isyanına islamı ve islamın hakikatlarını alet etmeye kalkışmasın,kılıf aramasın.Bir dava uğruna mucadele ve mucahede edecekse adam gibi yapsın.Davanın ulvi prensib ve esaslarını ayaklar altına alarak,hiçe sayarak hareket etmekle dava adamı olunmaz, ancak sahte kahramanlık olur,iki yüzlülük olur.

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم Ders: 23-

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلاَ مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَن يَعْصِ اللهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلاَلاً مُبِينًا *36 Ahzab/

Allah ve Rasûlü bir şeye hükmettiği zaman ne mü'min erkekler için, ne de mü 'min kadınlar için artık işlerinde bir seçme hakkı olamaz. Kim de Allah 'a ve Rasûlü 'ne isyan ederse şüphesiz ki apaçık bir şekilde dalâlete düşmüş olur. (Ahzab/ 36)

Ayeti kerimenin nuzul sebebi : İbn Abbâs'tan rivayete göre Rasûlullah (sa), halasının kızı olan Zeyneb bint Cahş el-Esediyye'yi evlâtlığı Zeyd ibn Harise için istemeye gitmiş, yanına girip onu istemiş.
Zeyneb: "Hayır, onunla evlenecek değilim." demiş, Rasûlullah (sa) ısrar etmiş, Zeyneb: "Ey Allah'ın elçisi, durumum hakkında bir istişare edeyim." demiş. O sırada Allah Tealâ, Rasûlü'ne bu "Allah ve Rasûlü bir şeye hükmettiği zaman ne mü'min erkekler için, ne de mü'min kadınlar için artık işlerinde bir seçme hakkı olamaz..." âyet-i kerimesini indirmiş de Zeyneb: "Ey Allah'ın elçisi, benim için koca olarak ona mı razı oldun?" diye sormuş, Hz. Peygamber (sa)'in evet cevabı üzerine de: "O halde Allah'a ve Rasûlü'ne elbette karşı duracak değilim, onunla evlenmeye razı oldum." demiş.
(Bak; Esbabi-nuzul/ tefsiri Taberi / Ibni Kesir)

وَالَّذِينَ إِذاَ ذُكِّرُوا بآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا * Furkan / 73

Aciklama; *Rabbının âyetleri kendisine anıldığı halde sanki hiç işitmemiş gibi kör ve sağır halde içinde bulunduğu durumda devam eden kâfirin tersine «Onlar, Rablarinın âyetlerine karşı kör ve sağır davranmazlar.» Mücâhid, bu âyet-i kerîme'yi şöyle anlıyor: Onlara Rablarinın âyetleri hatırlatıldığı vakit onlara karşı hiç işitmemiş, görmemiş ve hiç bir şey anlamamış gibi kör ve sağır davranmazlar. Hasan el-Basrî de der ki: Niceleri vardır ki, Allah'ın âyetlerini okudukları halde onlara karşı kör ve sağırdırlar. «Onlar ki; kendilerine Rablarinin âyetleri hatırlatıldığı vakit, onlara karşı kör ve sağır davranmazlar.» âyetinde Katâde der ki: Onlar, hakka karşı sağır ve kör değildirler. Allah'a yemîn olsun ki onlar; Allah'tan geleni anlayan, Allah'ın kitabında işittiklerinden faydalanıp istifâde eden bir topluluktur. (Tefsiri ibni Kesir)*

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Ahzab 36 ci ayeti celilede ifade buyrulduğu gibi,Allaha ve resulune iman etmiş olan bir mümin için yine kitap ve sünnetin vermiş olduğu hükme tam bir teslimiyyetle teslim olmak ve kabul etmek düşer.Dilediğine inanıp,dilediklerini de reddetmek,bir kısmını alıb,diger bir kısmını almamak ancak münafık ve kafirlerin işidir.Nitekim müslüman demek her şeyiyle Allaha teslim olmuş demek'dir.
2-Bu gün islam aleminin başindaki idareciler dinin sadece ibadet ve itikat bölümünün bir kısmını almış, ancak en mühimi olan Allahın hakimiyyetini ellerinin tersiyle bir kenara itip almamışlardır. Binaen aleyh kendilerini bu husussda muhayyer görmüşlerdir dolayısıyla şirke ve küfre kucak açmışlardır.
3-Günümüz müslümanlarının (Tam manasıyla teslim olamamışları kastetmekteyiz) en büyük sorunu teslimiyyet sorunu'dur.Işitir ama hakiki manada teslim olamaz.Başka bir ifadeyle;Teslimiyeti;
'' Deki,ben dini Allaha has kılarak ona ibadetle emrolundum" Zümer/11)ayeti kerimesiyle örtüşmeyen, bağdaşmayan bir insanın Allaha teslimiyet iddiası sadece kuru bir iddia'dan ibaret'tir.
4- Furkan 73 de,yegane ve mutlak yaratıcı olan Hz.Allahın (cc) ayetleri okunduğunda ve ya işitildiğinde iman etmiş olan kişiyle inkarcı ve munafıkların reaksiyonları elbetde farklılık arzeder. Munafık ve kafirler aldırmadan,vurdum duymazca bir tavır sergilerken,gerçek müminler kendilerine Rablerinin âyetleri hatırlatıldığı zaman, Rahmânın âyetleri kendilerine teblig edildigi zaman o âyetlere karşı kör ve sağır davranmazlar. O âyetlere kulak verirler, dinlerler, işitirler, görürler, bakarlar ve o âyetlere göre bir hayat yaşamaya yönelirler. Hayatlarını o âyetlerle düzenlemenin kavgası içine girerler,gayretiyle cırpınır çaba gösterirler.Duymazdan ve görmezden gelmezler.

وما توفيقي الا با الله عليه توكلت وهو رب العرش العظيم

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

Bu derslerimizde istifade ve alıntı yaptığımız eserlerin bir kısmının listesi:

1- Kuranı kerim ve meali
2- İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an, Buruç Yayınları
3-Bedreddin Çetiner, Esbab-ı Nüzul, Çağrı Yayınları

4- İzzet Derveze, et-tefsiru'l-hadis, Ekin Yayınları
5- Ebu Bekir Cabir el-Cezâiri, En Kolay Tefsir, Mektup Yayınları
6- Prof. Dr. Muhammed Mahmud Hicazi, Furkan Tefsiri, İlim Yayınları
7- Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir, Risale Yayınları
8- İmam Nesefi, Nesefi Tefsiri, Ravza Yayınları
9- Muhammed Ali Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir, Ensar Neşriyat
10-Muhtasar-ı İbni Kesir / Muhammed Ali Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir, Ensar Neşriyat
11-Ebu Cafer Muhammed b. Cerir et-Taberi, Taberi Tefsiri, Hisar Yayınevi
12-Tefhimul-kuran / Mevdudi
13-Fizilalil-kurani / S.Kutub,Merve yayınları
14-Muhammed Ali Sabuni, Ahkâm Tefsiri, Şamil Yayınları
15-Besairul-kuran / A.Küçük
16-Ebu'l-Fida İsmail İbn Kesir, Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri, Çağrı Yayınları
17-Fahruddin Er-Râzi, Tefsir-i Kebir Mefâtihu'l-Gayb,Akçağ yayınları
18- Kütübi-Sitte / Akçağ yayınları / Ayrıca diğer malum ve maruf Hadis kitabları

< Arabca eserler >

Kurani kerim
İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an,Beyrut bask.
Muhammed Ali Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir, Beyrut bask.
Muhtasar-ı İbni Kesir / Muhammed Ali Es-Sabuni,Dersaadet
Medarikut-tenzil ve Haka'ikut-tevil,en-Nesefi / Beyrut bask.
Teysirul-Vusul İla Cami'ul-usuli,İbnu Deybe,Darul-Fikir/Beyrut bask.
Sahihi-Buhari / Pamuk yayınları
Muhtasar Sahihi Buhari / Beyrut bask.
Muhtasar Sahihi Müslim / Darus-Safa.Kahire bask.

Not: Bu listedeki terceme tefsir kitaplarının büyük bir kısmını,ayrıca arabca metinleri bilgisayar ortamında yazdırmak hususunda '' Darul Kitap- İslam Ansiklopedisinin 2 v.''dan ve '' Arabca Darul Kitap İslam Ansiklopedisi v.1 '' den çok istifade ettik.

Allahu teala islama samimi olarak hizmet edenlerin emeklerini boşa çıkarmasın ve kendilerini engüzel bir şekilde mukafatlandırsın. Allahümme Amin.

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

HADISI SERIFLER VE KISIMLARI

Hadisin tarifi : Hz.Peygamberin (s.a.v) söz,fiil ve takrirlerine hadis denir.

HADISLER BAŞLICA 5 KISMA AYRILIR

1- Mutevatir : Aklın ve adaletin yalan üzerine birleşmelerini imkansız gördüğü bir topluluğun rivayet etdiği hadislere mutevatır hadis denir.
2- Sahih : Adalet ve zabt sahibi bir ravinin ,şaz ve illetden selim,senedinin nihayetine kadar muttasıl olarak rivayet etdiği hadise sahih hadis denir.
3- Hasen : Adalet sahibi olmakla beraber zabtı mükemmel olmayan bir ravinin,şaz ve illetden selim, senedi'de nihayetine kadar muttasıl olarak rivayet etdiği hadise hasen hadis denir.
4- Zayif : Sahih ve Hasen hadislerdeki şartlar kendisinde bulunmayan hadislere zayıf hadis denir. *Zayıf hadisin birçok kısımları vardır.*
5- Mevdu (mevzu) : Aslı ve astarı olmayan, bazı kişiler tarafindan uydurulmuş hadisler (sözler)dir.
• **Muttefakun-aleyh :** Imami Buhari ve Imami Müslimin ittifak etdikleri hadislere verilen isimdir.
** **Hadisi kudsi :** Lafizlari resulu ekreme aid olmakla beraber,manasi ilham yoluyla veya uykuda
bildirilmek suretiyle Allahu tealaya aid olan hadislere hadisi-kudsi denir.
** **Kütübi-Sitte :** 1-Buhari 2-Müslim 3-Ebu Davud 4-Ibni Mace 5-Tirmizi 6-Nese'i

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

HADİS İSTİLAHLARI VE KISIMLARI (KISA VE ÖZ)

1- MUTEVATIR: Aklın ve Adaletin yalan üzerine birleşmelerini imkansız gördüğü bir topluluğun rivaettiği hadislere mutevatır hadis denir.
2-SAHİH: Adalet ve zabt sahibi bir ravinin,şaz ve illetten selim,senedinin nihayetine kadar muttasıl olarak rivayet ettiği hadise -sahih- hadis denir.
3-HASEN: Adalet sahibi olmakla beraber zabtı mükemmel olmayan bir ravinin,şaz ve illetten selim,

senedinide nihayetine kadar muttasıl olarak rivayet ettiği hadise -hasen- hadis denir.
4-ZAYIF: Sahih ve Hasen hadislerdeki şartlar kendisinde bulunmayan hadislere -zayıf- hadis denir. -- Zayıf hadislerin birçok kısımları vardır--
5-MEVZU: Aslı ve astarı olmayan,bazın kişiler tarafından uydurulmuş hadisler < sözler> dir.
6-MERFU HADİS: Sened yönünden hz.peygambere(s.a) kadar uzanıp onda nihayet bulan hadislerdir.
7-MEVKUF HADİS: Söz veya fiilin sahabeye aid olduğu hadisler,yani senedi sahabede nihayet bulan.
8-MAKTU HADİS: Tabiinden rivayet edilen söz ve fiiller,yani senedi tabiinde nihayet bulan hadisler.
9-MUTTASIL: Bidayetinden nihayetine kadar ravilerinden düşüş (zikredilmemiş) olmayan hadisler.
10-MUNKATIĞ: Rivayet zincirinde,bir veya birkaç ravinin düştüğü (zikredilmediği) hadislerdir.
11-MÜRSEL: Tabiinden bir zatın sahabeyi atlayarak direk peygamberden(a.s) rivayet ettiği hadisler'dir.
12-MUALLAK: Senedin başından bir veya birkaç ravinin atlanarak zikredilmeyen hadisler'dir.
13-MÜSNED: Senedi tam ve bidayetinden nihayetine kadar muttasıl olan merfu hadisler'dir.
14-MÜDELLES : Ravinin kendi şeyhini atlayarak,şeyhinin şeyhinden bizzatihi duymuş gibi rivayet ettiği hadislerdir.Tedlis zemmedilen çirkin bir iştir.Sahih bir maslahat icabı müstesna.
15-ŞAZ: Sika bir ravinin,yine kendisi gibi sika olan ravinin rivayetine muhalif olarak rivayet ettiği hadis'tir. Diğer bir tarifte:Sika (güvenilir)bir ravinin tek başına rivayet ettiği hadise denir.
16-MÜNKER: Zayıf bir ravinin kendisi gibi zayıf olan bir raviye muhalif olarak rivayet ettiği hadis'tir.
17-MUALLEL: Kendisinde sıhhatini zedeleyen gizli illet ve sebebler bulunan hadisler'dir.
18-MÜDREC: İçerisine ravinin kendi sözünü karıştırdığı (veya hataen karıştığı) hadisler'dir
19-MUZDARİB: Ravinin,sözleri ve isimleri karıştırmak suretiyle,muhtelif bir şekilde rivayet ettiği'dir.

20-METRUK: Yalan söylediği sabit olunan veya yalancılığıyla meşhur olan bir kimsenin rivayetleri'dir. ** Ahad hadisler ayrıca kendi aralarında üç kısma ayrılırlar **
1-ĞARİB: Ravinin isnadın bir veya birkaç yerinde tek başına kaldığı hadisler'dir
2-AZİZ : Ravileri baştan sona kadar her devirde en az iki olan hadisler'dir.
3- MEŞHUR (MÜSTEFİYZ): Ravileri baştan sona kadar her devirde ikiden fazla olan hadislerdir.
Not: Haberi ahad olan hadisler mutevatır olmayan hadisler'dir.

HADIS ILMININ KISIMLARI (ÖZET)

1- Rivayetul-Hadis ilmi: Hz.Peygambere(sav),sahabeye ve tabiine nisbet edilen kavil,fiil ve sıfatlardan ibaret olan yazılı nakillerin nakledildiği bir ilim'dir.
2- Dirayetul-Hadis ilmi: Ravi ile mervinin makbul olup olmamak bakımından durumlarını gösteren bir takım bilgilerden meydana gelen bir ilim'dir.

HADIS ILMI ALTI NEV'E AYRILIR : (Dirayetul-Hadis ilimleri)
1- Cerh ve Tadil ilmi: Bu ilimde ravilerin kusurları ve meziyyetleri incelenir.
2- Hadis ravileri (Ricalleri) ilmi: Bu ilim hadis ravilerini hadis rivayet bakımından tetkik eder.
3- Muhteleful-Hadis ilmi: Aralarını telif etme imkanı olmakla beraber,dış görünüşü bakımından tezat teşkil ediyormuş gibi görünen hadisleri inceler.
4- İlelul-Hadis ilmi: Hadisin sıhhatini zedeleyen gizli sebeblerden bahseden bir ilim'dir.
5- Garibul-Hadis ilmi: Arabca bozulmaya başladıktan sonra,hadisi şeriflerin bir çoklarınca mübhem kalan taraflarını inceleyen bir ilim'dir.
6- Nasih ve Mensuh ilmi: Bir kısmı nasih,diğer bir kısmıda mensuh oldugu için aralarını telif etmek imkanı bulunmayan birbirlerine zıd hadislerden bahseden bir ilim'dir.

RIVAYETUL-HADIS ILIMLERI
1-Sahih hadis kitabları: (Kütübi-Sitte): Sahih hadislerin ekserisi kasd'edilerek söylenmiştir.Zira sahiheyn dışındakilerinde azda olsa zayıf hadislerde mevcut'dur.
2- Camiler: Sekiz tane oldugu kabul edilen bütün hadis bablarını içerisine alan kitaplar'dır.

3- Müsnedler: İslama giriş sırası esas alınarak sahabe adlarına veya neseblerine göre hadislerin zikredildiği kitaplar.Ahmed ibni Hanbelin müsnedi gibi.
4- Mucemler : Hocalarının veya şahısların,yahut kabilelerin adlarına göre hadislerin alfabetik sıralandığı kitaplardır.
5-Müstedrekler: Bir müellifin sartlarina uygun oldugu halde kitaplarina almadigi hadislerin toplandi gi kitaplara müstedrek denir.
6- Müstehrecler: Bir muhaddisin herhangi bir kitabındaki hadislerini,o kitabın müellifinin senedleriyle değilde,kendisine ulaşan başka senedlerle rivayet etdigi kitaplara denir.
7- Cüz'ler: Sahabeden veya daha sonra gelen birinden rivayet edilen bütün hadislerin bir araya toplan ması ile meydana gelen kitaplara cüz'denir.

DEMOKRASİ VE ONUN VAZ GEÇİLMEZ PARÇASI OLAN PARTİLER NEDEN ŞİRK'TİR ?

Merhum alim Said Havva (r.alh) derki: " Demokrasi seçimle iş başına gelen ve başka bir kurumla temsil edilen (Çogunluk egemenliğine dayanan) sistemdir. Seçimle işbaşına gelmiş meclis vaya kurul (bazı ülkelerde anayasa ile sınırlı olarak) dilediği gibi kanun koymaya yetkili sayılmaktadır. Zaten anayasalar birtakım mercilerin sınırsız görüş ve düşünceleriyle hazırlanmaktadır.Işte böyle bir sistem ve kanun koyma,helal kılma ve haram kılma yetkisi doğrudan doğruya insanlara verilmektedir.Ki buda
Şirk'dir. -Said Havva (r.alh)/Şehadet-sh.116-

Bu açıklamadan sonra şimdi particiliğin ve partiyle iştiğalin şirk olduğunu 7 madde'de görelim:

1-Herşeyden evvel herhangi bir parti kurulurken, 68'ci partiler kanunu 4'cü maddesi geregi demokrasi ve laiklik ilkelerine (ki her ikiside küfür ve şirk'dir) bağlı kalınacağına dair söz vermek, laik ve demokratik sistemin müsaade ettiği dogrultuda çalışacağına dair imza atıp bunu tasdiklemek.Bu yapılan ahid leşme,daha işin başındayken müşriklere teslim olmak ve kabul etmekdir.Halbuki Allah(c.c)Tağutu ve tağuti sistemleri red ve inkar etmeyi emretmektedir.
-" Artık dine girmekte baskı ve zorlama yoktur. Islâm yeryüzünde duyulup bilinmek suretiyle doğruluk, sapıklıktan ayrılıp belli olmuştur. O halde şeytânî güçlere ve düzenlere uymayı reddedenler ve Allah'a inananlar,hiçbir zaman kopmayacak en sağlam kulp olan Islâm'a tutunmuşlardır. Zira Allah herşeyi işitendir, herşeyi bilendir." Bakara/ 256

“Hüküm vermek ancak Allah’a aittir; kendisinden başkasına değil, O’na tapmanızı emretmiştir. Bu,dosdoğru dindir, fakat insanların çogu bilmezler.” Yusuf/40

“Sonra ey Muhammed! Seni de din konusunda bir şeriat sahibi kıldık, ona uy; bilmeyenlerin heveslerine uyma.” Casiye/18 -

2- Millet vekillleri olarak meclisde yapılan yemin törenlerinde 70 milyon insan (Türkiye misal) huzurunda (ki bu milyonlarca insanı şahid tutmuş olmaktadırlar) Demokrasiye ve laikliğe,M.Kemalin ilke inkilablarına bağlı kalıp onları koruyacağına dair yemin ederlerki bu şirk’dir. Zira sahih hadislerde bu tür yeminlerin şirk ve küfür oldugu açıkca zikredilmektedir. ‘’O halde şeytânî güçlere ve düzenlere uymayı reddedenler ve Allah’a inananlar, hiçbir zaman kopmayacak en saglam kulp olan Islâm’a tutunmuşlardır. Zira Allah herşeyi işitendir, herşeyi bilendir.“
Bakara/ 256

Ayeti kerimede beyan buyrulduğu gibi,insana düşen evvela tağutu ve onun sistemlerini redetmek ve akebinde Allaha iman etmek’dir.Yani tagut ve şeytani sistemler redde’dilmeden iman etmek mümkün olmamaktadır. Çünkü bir kalbde hem şirk ve hemde iman barınamaz.Kaldıki millet vekilleri küfri ve tağuti sistemi koruyacaklarına dair and içmektedirler.

Ibni Ömerden rivayeten,resulu ekrem (s.av)buyurduki:
“Allah’tan başkası adına yemin eden kimse küfre veya şirke düşmüş olur.” Tirmizî, Nüzûr 8

Ebu Hureyreden (r.a)rivayeten,resulullah (s.a.v) buyurduki:“Yemin,yemin ettirenin niyyetine göredir.“
(Müslim)

“**Putlara ve babalarınıza yemin etmeyiniz.**”
Müslim, Eymân 6. Ayrica bk. Buhârî, Eymân 5; Nesâî, Eymân 10; Ibni Mâce, Keffârât 2

3- Başta Anıt kabir olmak üzere,ölen müşrik ve kafirlerin cenaze namazlarını kılmak,haklarında istiğfarda ve duada bulunmak,onların kabirleri başında saygı duruşunda bulunmak suretiyle Allah düşmanlarına saygı ve tazimde bulunmak vs, halbuki Kuranda bütün bu fiiller kesin yasaklanmış’tır.

''Ey peygamber! O münafıklardan, ölen kimsenin asla namazını kılma, mezarı başında da ne maksatla olursa olsun, durma sakın. Çünkü onlar, Allah'ı ve O'nun elçisini inkâr ettiler ve ilâhî buyrukları hiçesayarak çiğneyip can verdiler „ Tevbe/84

--"Allah'tan başkalarına ilahlık yakıştıran kimselerin cehennemlik oldukları besbelli olduktan sonra, yakın akrabalar olsa bile, onların bağışlanmalarını dilemek, artık ne peygambere, ne de iman edenlere yakışır „ Tevbe /113

4-Millet meclisi denen küfür meclislerine ve zamanımızın puthanelerine üye olmak,orada bulunup onlarla bir'arada oturmak,yine onlarla haşır neşir olmak suretiyle,Allahın kanunlarını begenmeyip, kendi kafalarına göre kanunlar vaz eden müşriklerin bu şirklerine yine orada bulunmak suretiyle ortak olmak. Halbuki Allahu teala Hz.Kuranında sizde onlar gibi olursunuz buyurmakta ve uyarmaktadır. Kaldıki,resulu ekrem(s.a)mekke döneminde müşriklerin parlementosu olan darun-nedvelerine tebliğ amaçlıda olsa ne kendisi gitmiş nede bir sahabesini göndermiş'tir.

--"Âyetlerimizi çekişmeye dalanları görünce, başka bir bahse geçmelerine kadar onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturursa hatırladıktan sonra artık zulmedenlerle beraber oturma." Enam/68

--"O,size kitapta "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve alaya alındığını işittiğinizde, başka bir söze geçmedikce,onlarla bir arada oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah münâfıkları ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır." Nisa/140

Allahın dinine ve kitabına iftira edilen veya alay edilip tahkir edilen bir toplum içerisindeki bir müslümana iki şeyden birisini yapmak düşer:

1) Öylesi bir yerde hakkı haykırmak ve yapılanların küfür olup asla doğru olmadığını söylemek. Yani Islamı yiğitce mudaafa edip gücü yetiyorsa onlara mani olmak

2) Şayet buna gücü yetmiyorsa o toplumu veya meclisi anında kalkıp terk etmek. Işte bu iki şeyden hiçbirisini yapmayıp kafirlerin ve müşriklerin küfür ve şirk dolu söz ve fiillerine rağman onların içerisinde oturup kalmak ve onları dinlemek maazallah küfre rıza küfürdür kaidesi ve fetvasınca küfür olup kişiyi iman dairesinden çıkarır.(Akaid kitaplarına bakılsın..)

5- Particiligin gereği müslümanlarla alakası bulunmayan ve hatta birçoğunun müslümanlar için acı ve kara günler olan günleri ve gayri islami bayramları birer sevinc günleri olarak algılamak,diğerleri ile bu sevinci paylaşmak ve bayram mesajları ve tebrikleri yayınlamak.Bütün halkımız ve milletimizin bayramı kutlu olsun demek. Binaen aleyh müminlerin katledildiği,hilafetin ve şeriat kanunlarının kaldırılıp lağv edildiği (Türkiye misal) bu günleri bayram ve sevinc günleri olarak kabul etdiklerini ilan ve izhar etmek suretiyle bunca katliam ve tahribatlara ortak olmak.Koca bir ülkeyide bu çirkin tutum ve tavırlarına şahid tutmakta'dırlar.
''Kim kendisine dogru yol apaçık belli olduktan sonra Peygambere karşı gelir ve mü'mirilerin yolundan başkasınauyup giderse, onu döndügü o yolda bırakır ve cehenneme atarız. O ne kötü bir dönüş yeridir" Nisa/115

-Ayrıca akaid kitaplarımızın Elfazı ve Efali küfür bahsine bakılsın.

"Şüphesiz ki, münafıklar ateşin en aşağı tabakasına atılacaklardır. Sen onlara yardım edici birini bulamayacaksın. -Nisa/145 -

6- Müslüman isminin dışında gayri islami isimler edinmek suretiyle gerçek kimlik ve hüviyetlerini ilan ve izhar etmek."Biz Laikiz ve Laikligi koruyacagız-Bizde demokratız,demokrasi tarafdarlarıyız, atatürkcüyüz v.s"gibi.Şeriat nazarında Ikrahi-Mülci olmaksızın bu sözleri kullanmak küfür ve şirk 'dir.

Zira kişinin Ikrahi-Mülci haricinde " Ben Mülhidim veya kafirim "demesi küfürdür.Velevki şakadan dahi söyleyecek olsa nazarı itibara alınmaz ve mürted muamelesi görür. (Ayrıca yine Elfazı ve Efali küfür meselesine dair fetvalara bakılsın.)

"Mü'minler inananları bırakıp da, Allah'tan gelen gerçekleri örtbas edenleri dost edinmesinler. Kim böyle yaparsa,Allah ile bağını koparmış olur, kendinizi onlardan gelecek tehlikelerden korumak için bu yola başvurmanız hariç. Ancak Allah sizi kendi emirlerine karşı gelmekten sakındırıyor. Çünkü bütün yollar Allah'a varır." -Ali -Imran/28.-

Ayeti kerimede ikrah tabiri kullanılmaktadır,ki tefsirlerde bu mesele geniş bir şekilde ele alınmaktadır.

Gerek Takiyye ve gerekse ikrahi-mülci meselesi iyice kavranmadan ve şartlarına riayet etmeden, hiçkimsenin kalkıp bu iki meseleyi yapacagı cürüm ve isyanına kılıf olarak istismar etmeye asla hakkı yoktur.

“ Insanları Allah yoluna çagıran, dogru dürüst işler işleyen ve ben müslümanlardanım diyenden daha iyi sözlü kim olabilir? “ Fussilet/33

7- Hükümet oldukları takdirde Hakimiyyet Kayıtsız ve şartsız Allahındır,ayetlerini birtarafa itip, Hakimiyyet milletindir mantık ve sistemiyle icraat edip halkı yönetmek,yani küfrün ve kafirin kanunlariyla idare ve icraatta bulunmak. Halbuki bu tutum kafirliğin ta kendisi'dir.Allahın indirdikleri ile hükmetmeyenler kafirlerin ta kendileri'dir" diye buyuran hakimi mutlak olan rabbimiz'dir. Şu hakikat asla unutulmamalı'dırki,hz.kuran müminleriçin hem ibadet ve hemde bir kanun kitabı'dır.Anayasamız kur'andır. Şeriat kanunları yani hakimi mutlak olan rabbimizin emir ve nehiyleri dururken, batıdan getirilme ve karma kanunlar olan şirk ve küfür kanunlarıyla icraat ve idarede bulunmak şirk veküfrün ta kendisi'dir.

“Hüküm vermek ancak Allah'a aittir; kendisinden başkasına değil, O'na tapmanızı emretmiştir.Bu, dosdoğru dindir, fakat insanların çogu bilmezler.” -Yusuf/40-

“Ey Muhammed! Dogrusu, insanlar arasında Allahın sana gösterdigi gibi hükmedesin diye Kitabı sana hak olarak indirdik; hakkı gözet, hainlerden taraf olma.” -Nisa/105-

‘’O halde insanlardan korkmayın, benden korkun, âyetlerimi hiçbir değerle değiştirmeyin: Allah'ın indirdigi ile hükmetmeyenler, işte onlar kâfirlerdir.” Maide/44

“Ey Muhammed! Kur'an'ı, önce gelen Kitabı tasdik ederek ve ona şahit olarak gerçekle sana indirdik. Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet; gerçek olan sana gelmiş bulunduğuna göre, onların heveslerine uyma.” Maide/48

“Cahiliye devri hükmünü mü istiyorlar? Yakinen bilen bir millet için Allah'tan daha iyi hüküm veren kim vardır?” Maide/ 50
Milletvekillerinin, zikretdigimiz bunca şirk ve cürümleri apaçık ortada iken,bunlara ve bunların mensubu bulundukları partilere oy vermek suretiyle,ilahlığa ve şirke kolları sıvıyan bu şahıs ve kurumları o makamlara vekalet
vererek gönderen seçmenlerin fıkhi ve itikadi durumlarını aklı selim olan zevatın vicdanlarına bırakıyorum.
Hadisi serifde:”Kim Allah'a herhangi bir şeyi ortak kılmış olarak ölürse bu kimse ateşe girecektir. Kim de Allah'a hiçbir şeyi ortak kılmadan ölürse o da cennete girecektir”buyurmustur. (Müslim)

Resulu ekrem (s.a.v) buyurduki:" Size iki şey (emir) bırakıyorum,onlara sarıldığınız müddetce asla delalete düşmezsiniz; Allahın kitabı ve benim sünnetlerim." (ImamMalik/Muvatta)

وما توفيقي الا با الله عليه توكلت وهو رب العرش العظيم

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

سم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على عبده ورسوله نبينا محمد وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم باحسان إلى يوم الدين *

Biz, Allah'tan başka ilah olmadığına, O'nun ortağı ve şerikinin bulunmadığına şahidlik ederiz. Yine sıdk ve ihlasla şehadet ederizki ki Hz.Muhammed (s.a.v) Allahın kulu ve resuludur. Allah'ı, Resulunu ve inananları dost edinir ve sever, Allah'tan başka ibadet edilenlerden, tağutlardan ve onların şirklerinden uzak durur, yalnızca Allaha (cc) ibadet ederiz.

Günümüzde islam adına ortada dolaşan;

1-İnsanları nefis tezkiyesine davet ettiklerini iddia maskesi altında şirk,bidat ve hurafelerle dolu devrişlik morfiniyle adeta uyuşturup cihad ruhundan yetmişyıl uzaklara taşıyan ve yetmezmiş gibi birde zalim ve tağutlara itaata davet eden, TagutlarIn gözbebegi ekmekci sofilerin,

2- Ellerine geçirdikleri Prof'luk ve Doçentlik vs.diplomalarının gölgesinde; meydanlarda,basın ve medyalarda kuranı ve sünnetleri inkar veya tahrifi eylem ve çalışmalarını sergileyen ancak düzenin şirkinden veTağutluğundan asla bahsetmedikleri gibi tam aksine itaata ve desteğe sürükleyen, sandık başına davet eden Bel'amların,

3- Üç kuruşluk dünya menfaatına mukabil din ve imanlarını satan,mürtedlerin,müşriklerin avukat ve tellallığını yapan,mescidlere gelen insanlara kuranı ve tevhidi hakikatları anlatmak yerine onları şirkin ve küfrün kucağına itmekle zulum ve ihanet eden sistemin sahte ve bel`am hocalarının, 4-Nihayet, kendilerini selefi müslümanlar olarak isimlendiren ve takdim eden,bid'at,hurafe ve şirkle mucadele eden (!!) fakat enbüyük Bid'at ve Şirk olan; Allahın (cc) indirdiği kitabıyla hükmetmeyip, kendi kafalarından çıkardıkları ve uydurdukları kanunlarla hükmeden tağutların bu yaptıklarının kafirlik olmadığını,sadece günah ve haram olduğunu iddia edenler ve dolayısıyla henüz kendileri şirk ve tevhidi anlayamamış olan,bundan dolayıdırki cihad'tan asla bahsedemeyen Telefilerin, Işte bu yukarıdan aşağıya doğru zikretmekte olduğumuz gurupların şerlerinden Allahu tealaya sığınır, muvahhid müminleri bu ve benzeri sapkınlara karşı uyanık ve dikkatli olmağa davet ederiz.

Kendileri içinde Allahtan hidayetler dileriz.

'' Allah'ım! Bize imanı sevdir ve onu kalplerimizde süsle. Bize küfrü, fasıklığı ve isyanı çirkin göster ve bizi doğruyu bulanlardan kıl. "Allah'ım! Bizim müslüman olarak ruhumuzu kabzet, müslüman olarak dirilt. Bizi bedbahtlara degil,Muvahhid ve mucahid salih kullarınla beraber haşr eyle." -Allahümme Amin-

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

بسْـمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

DERS-1- ALLAHA,RESULUNA VE ULUL'EMRE İTAATIN FARZ OLDUĞU. İHTİLAF ANINDA KUR'AN VE SÜNNETE BAŞVURMANIN İMANIN BİR GEREĞİ OLDUĞU

يَاَايُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاُولِى الْاَمْرِ مِنْكُمْ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْوِيلًا * Nisa/ 59

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ اَنْ يَتَحَاكَمُوا اِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ اُمِرُوا اَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا * Nisa/ 60

HADİSİ ŞERİFLER

:صحيح) وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم)
من كذب علي متعمدا فليتبوأ مقعده من النار - رواه البخاري ومسلم وغيرهما -

Resulu ekrem (s.a.v) buyurduki:" Kim kasden bana yalan isnad ederse,cehennemdeki yerine hazırlansın". (Muttefakun-aleyhi)*

وعنْ سَمُرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ قالَ: قالَ: رَسُولُ الله : مَنْ حَدَّثَ عَنّي بحَدِيثٍ يَرَى أنّهُ كَذِبٌ، فَهُوَ أَحَدُ الكَاذِبِيْنَ : رواه ومسلم

** Resulu ekrem (s.a.v) buyurduki:"Kim yalan oldugunu bildigi halde benden bir hadis rivayet ederse,o yalancılardan birisi de o dur." (Imam Müslim)*

عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

" لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوف "

Resulullah (s.av) buyurduki:" Allaha isyan hususunda hiç bir kişiye itaat yoktur . Itaat ancak maruf olan şeylerde'dir." (Imami Malik)

DERS-2- HZ.PEYGAMBERİ HAKEM EDİNMEK VE ONUN VERMİŞ OLDUĞU HÜKME TEREDDÜTSÜZ TESLİM OLMAK/ O, ASLA HEVA VE HEVESDEN KONUŞMAZ

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى *, اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْىٌ يُوحَى* Necim/3-4

HADİSİ ŞERİFLER

عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : « تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ، لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَكْتُم بِهِمَا : كِتَابَ اللَّهِ، وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ

Allah resulu (s.a.v) buyurduki:"Size iki şey bırakıyorum,onlara sarıldıgınız müddetce asla delalete düşmezsiniz,Allahın kitabı ve benim sünnetlerim." (Imam Malik)

DERS- 3- HZ.KUR'ANDA NAMAZ, ORUC VE HAC

NAMAZ:

Nisa/103 * فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا............

ORUC :

Bakara/183 * يَاۤاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُون

Bakara/185 ....فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ........

HACC :

• وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيلاً وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ عَنِ الْعَالَمِين ....

(A.Imran/ 97

HADİSİ ŞERİFLER

وعن ابنِ عُمرَ رضيَ الله عنهمَا قالَ: قالَ رسولُ الله : بُنِيَ الإسلامُ عَلى خَمْسٍ: شَهَادَةُ أنْ لا
• إلهَ إلاَّ الله، وَأَنَّ مُحَمَّداً رسولُ الله، وإقامِ الصَّلاةِ، وَإيتاءِ الزكاةِ، وَحَجِّ البَيْتِ، وَصَومِ رَمَضَان .

Allah resulu (s.av) buyurduki:" Islam beş temel üzerine bina edilmiştir;Allahdan başka ilah olmadığına ve Hz.Muhammedin onun kulu ve resulu olduguna şahadet etmek,namazı kılmak,zekatı vermek,hacca gıtmek ve ramazanda oruc tutmak." (Muttefakun-aleyhi)

أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال

(وصلوا كما رأيتموني أصلي،) (رواه البخاري)

(Resulu ekrem buyurduki:" Beni nasıl namaz kılarken gördüyseniz o şekilde kılın."(Buhari-)

وعنْ أبي هُرَيْرَةَ، رضيَ الله عَنْهُ، عَنِ النَّبي

قالَ: صُوْموا لِرُؤْيَتِهِ وَأفْطِروا لِرُؤْيَتِه، فإن غَبى عَليكم، فَأكْمِلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلاثينَ .

(رواه البخاري ومسلم)

Resulullah (s.a.v) buyurduki:" Hilali gördüğünüzde oruc tutun,yine hilali gördüğünüzde iftar edin, Şayet hilali göremezseniz,sabani otuza tamamlayiniz.

عن أبي هريرة. قال: خطبنا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال

أيها الناس ! قد فرض الله عليكم الحج فحجوا ".

Allah resulu (s.a.v) buyurduki:"Ey insanlar,Allah (cc) üzerinize haccı farz kılmıştır. Hacc görevini yerine getirin." (Imam Müslim)

DERS-4- ALLAH RESULUNA (S.A.V) TABİ OLMAK, ONA ITAATIN IMANIN GEREĞİ OLDUĞU

* قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ* A.İmran/31

وَمَٓا اٰتٰيكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ ومَا نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ. .... * Hasir/7

.... فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ اَمْرِهِ اَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ * **Nur/ 63**

HADİSİ ŞERİFLER

(صحيح) وعن أنس رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(من رغب عن سنتي فليس مني)

Hz.Enes (r.anh) dan rivayeten resulu ekrem buyurduki:Kim benim sünnetimden yüz çevirirse benden değildir. (Muttefakun aleyh)

. وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ الله عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ الله : مَن عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أمْرُنَا فَهُوَ رد

(رواه البخاري ومسلم)

Aise (r.anha) rivayeten,resulullah (s.a.v) buyurduki:"Kim bizim emretmedigimiz bir amel işlerse o ameli reddolunur." (Muttefakun aleyhi)

عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : « تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ، لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَكْتُم بِهِمَا : كِتَابَ اللَّهِ، وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ

Allah resulu (s.a.v) buyurduki:"Size iki şey bırakıyorum,onlara sarıldıgınız müddetce asla delalete düşmezsiniz,Allahın kitabı ve benim sünnetlerim." (Imam Malik)

DERS-5- HZ.KUR'ANDA İLMİN VE ÜLEMANIN DEĞER VE EHEMMİYYETİ

...... قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لاَ يَعْلَمُونَ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ * Zümer/9

" وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلاَّ رِجَالاً نُوحِى اِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ * Nahl/43*

.........اِنَّمَا يَخْشَى اللهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَؤُا اِنَّ اللهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ * Fatir/28.

HADİSİ ŞERİFLER

(صحيح) وروي عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

" طلب العلم فريضة على كل مسلم" .

".Resulu ekrem(s.a.v)buyurduki;" Ilim taleb etmek (öğrenmek) her müslümana farzdır . (Ibni Mace,Tirmizi ve digerleri)

وعن عثمانَ بن عفان قال: قالَ رسولُ الله : خَيركُم مَنْ تَعَلَّمَ القُرْآنَ وَعلَّمه . (رواه البخاري ومسلم

Resulu ekrem (s.a.v) buyurduki" En hayırlınız,kur'anı öğrenen ve ögreteniniz'dir." (Buh ve Müslim)

DERS- 6- HELAL VE HARAM KILMA YETKİSİ YALNIZCA ALLAHA (c.c) MAHSUS OLDUĞU

وَلاَ تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلاَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللهِ الْكَذِبَ اِنَّ الَّذِين يَفْتَرُونَ عَلَى اللهِ الْكَذِب لاَ يُفْلِحُون * Nahl/ 116

HADİSİ ŞERİFLER

وعن النُّعمانِ بن بَشيرٍ قال: سَمِعْتُ رسُولَ الله يقُولُ: إنَ الحَلاَلَ بينٌ، وإنَّ الحَرَامَ بينٌ، وَبيْنَهُما مُشْتَبِهاتٌ لاَ يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاس، فَمَن اتَقى الشُّبهاتِ، اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وعِرضِه

Resulullah buyurduki:" Helal belli haram bellidir.Bu ikisi arasında bazı şüpheli şeyler vardır.Insanların çoğu onları bilmezler.Kim şüphelilerden kaçınırsa dinini ve ırzını korumuş olur. (Buh,Müslim)

DERS-7 - HZ.KURANDA ABDEST-ĞUSUL- TEYEMMÜM VE HÜKÜMLERİ

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بِرُؤُسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَاءَ اَحَدٌ
مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ
وَاَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ * Maide/ 6

HADİSİ ŞERİFLER

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاص ,

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ { وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنْ النَّارِ)

Resulu ekrem (s.a.v)buyurduki) : Ateşten çekeceklerinden dolayı topukların vay haline! (Muttefakun-aleyhi)

عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تَقُولُ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم
فَقَالَ وَجِّهُوا هَذِهِ الْبُيُوتَ عَنْ الْمَسْجِدِ فَإِنِّي لَا أُحِلُّ الْمَسْجِدَ لِحَائِضٍ وَلَا جُنُبٍ - - **أَبُو دَاوُد**

Hz.Aise (r.anha)den,resulullah (s.a.v) buyurduki;"Hayızlının ve cünübün mescidlere girmesini helal görmem." (Ebu Davud/Hasen)

عن بلال قال رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم يمسح على الخفين

Hz.Bilal (r.anh) dediki;"Ben resulullahı (sav)mestlerinin üzerine mesh ederken gördüm. (Muttefakun-aleyhi)

عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ { كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَالَ ، وَتَوَضَّأَ
وَمَسَحَ عَلَى خُفَّيْهِ ،

Huzeyfe ibni Yeman dediki:Ben Hz.Peygamberle beraber idim,ufak su dan sonra abdest aldı ve mestleri üzerine mesh etdi.(Muttefakun aleyh)

DERS-8- TAĞUTLARI REDDETME İMANIN BİR ŞARTI, ONLARA ITAATIN BİR IBADET OLDUĞU

لآ اِكْرَاهَ فِى الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الغَىِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ باللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لاَ انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ * Bakara/256

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا وَاَنَابُوآ اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَاد * Zümer/ 17

HADİSİ ŞERİFLER

عَنْ أبي هُرَيْرَةَ أنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ حُجِبَتِ النَّارُ بالشَّهَوَاتِ وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بالْمَكَارِه .

Resulu ekrem (s.a.v)buyurduki:" Cehennem şehevi arzularla,cennet ise nefsin kerih gördügü şeylerle perdelendi." (Muttefakun-aleyhi)

DERS-9- ALLAHU TEALANIN ŞİRKİ ASLA BAĞIŞLAMADIĞI
(TEVBE VE İMAN ETMEDİKCE)

اِنَ اللّٰهَ لاَ يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ باللّٰهِ فَقَدْ ضَلَ ضَلاَلاً بَعِيدًا
Nisa/116

اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يَلْبسُوا اِيمَانَهُمْ بظُلْمٍ اُولَئِكَ لَهُمُ اْلاَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُون * En'am/82

HADİSİ ŞERİFLER

وعن ابنِ مسعودٍ قال: قالَ رسُولُ الله: الجنةُ أقْرَبُ إلى أحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ، وَالنَّارُ مِثْلُ ذلِكَ

Allah resulu (s.a.v) buyurduki:" Cennet sizden herbirinize ayakkabılarınızın bağından daha yakın .dır,cehennemde hakeza." (Imam Buhari)

DERS-10- MÜŞRİKLERE DUA ETMENİN ,ONLARIN CENAZE NAMAZLARINI KILMANIN YASAK VE HARAM OLDUĞU.

مَا كَانَ لِلنَّبِىِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا اُولِى قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُم اَنَّهُمْ اَصْحَابُ الْجَحِيم *

وَلاَ تُصَل عَلَى اَحَدٍ مِنْهُم مَاتَ اَبَدًا وَلاَ تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ اِنَّهُمْ كَفَرُوا باللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُون

HADİSİ ŞERİFLER

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ الله عَنْهُمَا، ، قَالَ ابْنُ عُمَرَ: لاَ تَحْلِفْ بِغَيْرِ الله، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولُ الله، يَقُول " مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ الله، فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ "

Abdullah ibni Ömer (R.Anhuma) dediki;"Allahın gayrısıyle yemin etmeyin,ben Allahın resulundan (s.a.v) işittimki:"Allahın isminden gayriyle yemin eden küfretmiştir(veyahut) şirk koşmuştur."(Imam Ahmed,Tirmizi ve digerleri)

عَنْ اَبى هُرَيْرَةَ اَنَّ النَّبىَّ قَالَ: اَلرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ اَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ. *

Allah resulu (s.a.v) buyurduki: "Kişi dostunun dini üzeredir. O halde kimi dost edindiğinize dikkat edin." (Ebu Davud,Tirmizi)

DERS-11- HZ.ALLAH: İÇKİ,KUMAR,PUT VE ŞANS OYUNLARINI KESİNLİKLE HARAM KILMIŞTIR.

يَاۤاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ - *, اِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِى الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ "Maide/90 -91

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا اِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَاۤ اَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا.....1- Bakara /219

يَاۤاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَارٰى حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ................2- Nisa/43

HADİSİ ŞERİFLER

عن عائشة. قالت : قال رسول الله صلى الله عليه:

(كل شراب أسكر فهو حرام)

Aise (r.anha)dan rivayeten, Allah resulu buyurduki:" Her sarhoşluk veren icecek haram'dır." Buhari/Müslim

عَنْ أبي مُوسَى الأشْعَرِيِّ، أنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : « مَنْ لَعِبَ بالنَّرْدِ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ>>

Allah resulu (s.a.v) buyurduki:"Tavla oynayan,Allaha ve resuluna isyan etmiştir." (Buhari -Malik)

عن ابن بريدة، عن أبيه
أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : (كل مسكر حرام)

Allah resulu (s.a.v) buyurduki:"Her sarhoşluk veren şey haram'dir." (Müslim)

DERS-12- İNSANLAR VE CİNLER SADECE VE SADECE ALLAHA İBADET İÇİN YATARILDIKLARI, İBADETİN MANA VE MAHİYETİ.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلاَّ لِيَعْبُدُون * Zariyat/56

قُلْ اِنِّى اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّين* Zümer/11

اِتَّخَذُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُون الله وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا اُمِرُوا اِلاَّ لِيَعْبُدُوا اِلَهًا لاَ اِلَهَ اِلاَّ هُو سبحانه عمّا يشركُونَ * Tevbe/31

HADİSİ ŞERİFLER

عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ؛ قَالَ :
((قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صلى الله عليه وسلم: ((إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ))

(Allah resulu (s.a.v) buyurduki: " Dua bir ibadet'dir (Tirmizi)

عَنْ مَعْقِلِ بنِ يَسَارٍ، رَضِيَ الله عَنْهُ، قال: قَالَ رَسُولُ الله : العِبَادَةُ في الهَرْجِ كهِجْرَة إليَّ

Allah resulu (s.a.v) buyurduki:" Fitneler zamanında ibadete sarılmak, bana hicret etmek gibi'dir."
-- Müslim ve Tirmizi --

DERS-13- DİNDEN TAVİZ VERMEK KESİNLİKLE YASAK VE HARAM KILINMIŞTIR.

وَاِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِى اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ لِتَفْتَرِىَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَاِذًا لاَتَّخَذُوكَ خَلِيلا *

وَلَوْلاَ اَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلاً - *, اِذًا لاَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لاَ تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا * Isra/73, 74,75

HADİSİ ŞERİFLER

وَعَنْ أبي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ الله

عَنِ النَّبيِّ   قالَ: إنَّ الْعَبْدَ لَيَتكَلَّمُ بالكَلِمَةِ مِن رِضْوانِ الله تَعَالى ما يُلْقِي لَها بَالاً يَرْفَعُهُ الله بهَا دَرَجَات،

وَإنَّ الْعَبْدَ لَيَتكَلَّمُ بالْكَلِمَةِ مِن سَخَطِ الله تَعَالى لا يُلْقي لَها بَالاً يَهْوي بهَا في جَهَنَّم

Ebu Hureyre (r.anh)dan rivayeten,resulu ekrem (s.a.v) buyurduki:
"Kişi farkında olmadan Allahu tealanın rızasına uygun bir kelime konuşurda,Allah onun katındaki derecesini yüceltir.Yine bir kul farkında olmadan Allahu tealanın gazabına uğratacak bir kelime konuşurda,o kelime yüzünden Allah onu cehennemin dibine atar." (Buhari ve Tirmizi)

DERS-14- HAKİMİYYET ALLAHINDIR.KURAN HEM IBADET KİTABIMIZ VE HEMDE ANAYASAMIZDIR.

اِنَّا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا اَرٰيكَ الله وَلاَ تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا * Nisa/105

اِنِ الْحُكْمُ اِلاَّ لِلّٰهِ اَمَرَ اَلاَّ تَعْبُدُوا اِلاَّ اِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لاَ يَعْلَمُونَ........Yusuf,40

فَلاَ تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلاَ تَشْتَرُوا بِاٰيَاتِى ثَمَنًا قَلِيلاً وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا اَنْزَلَ الله فَاُولٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ * (Maide/44)

.... وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا اَنْزَلَ الله فَاُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ * Maide/45

.... وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا اَنْزَلَ الله فَاُولٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ* Maide/47

HADİSİ ŞERİFLER

عَنْ ابى سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ   قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ مَنْ رَأى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإنْ لَم يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أضْعَفُ الإيمَان

Ebu Said el Hudri (r.an);resulullahın (s.a.v)şöyle buyurduğunu işittim:"
" Kim bir münkerin işlendiğini görürse onu eliyle men etsin (mani olsun,degiştirsin),gücü yetmezse
diliyle men etsin,şayet bunada gücü yetmiyorsa kalbiyle (bugz edip,reddetsin)ki buda imanın en zayıf
olanı'dır. " (Imam Müslim)

DERS-15- MÜMİNE YAKIŞAN VE YARAŞAN DOSDOĞRU OLMAK,HER ZAMAN İSLAMIN HAKİKATLARINI KETMETMEDEN AÇIK VE NET BIR ŞEKİLDE SÖYLEMEKTİR.

فَاسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلاَ تَطْغَوْا اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ - *, وَلاَ تَرْكَنُوا اِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّهِ مِنْ اَوْلِيَاءَ ثُمَّ لاَ تُنْصَرُونَ * Hud /112-113

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ - *, اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ * Hicir /94-95

" Sen emrolunduğun şeyi açıkça söyle ve müşriklerden yüz çevir. O alaycılara karsi biz sana yeteriz".

HADİSİ ŞERİFLER

عَنْ اَبِى سَعِيدِ الْخُدْرِىِّ عَنِ النَّبِىِّ قَالَ: اَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ. (أبو داود)

Ebû Saîd el Hudrî (r.a.)'den rivâyete göre, Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu: "En üstün cihâd zâlim olup haksızlık yapan devlet idarecisine gerçeği söylemektir." (İbn Mâce, Fiten: 5-Tirmizi-Ebu Davud)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : " قل الحق وإن كان مرا "

رواه أحمد والطبراني وابن حبان في صحيحه والحاكم واللفظ له وقال صحيح الإسناد

- Esved bin Esrem (r.a)" Ben resulullaha bana nasihatda bulunurmusun"dedim ,Resulu ekrem (s.a.v) bana:" Daima hakkı söyle velevki acıda (zorda) olsa."buyurdu. (Imam Ahmed,Tabarani,Hakim,Ibni Hibban)

DERS-16- İSLAMDA İKRAH VE TAKİYYE / MANA,MAHİYET VE ŞARTLARI

مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اِيمَانِهِ اِلاَّ مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا

فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيم * Nahl/ 106

لاَ يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِى شَىْءٍ اِلاَّ اَنْ
تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَيةً *A.Imran/28

HADİSİ ŞERİFLER

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ فَسَتَكُونُ فِتَنٌ كَقِطَعِ اللَّيْلِ
الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَ يُمْسِي كَافِرًا وَ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَالدُّنْيَا

Ebu Hüreyre'den (r.a) rivayet edildiğine göre, RasûlülIah (s.a) şöyle buyurmuştur: "Hayırlı işler yapmakta acele ediniz! Yakında karanlık gece parçaları gibi fitneler olacaktır. Kişi mü'min olarak sabahlar, kâfir olarak geceler, yine mümin olarak geceler, kâfir olarak sabahlar. Çünkü dünya malı karşılığında dinini satar". (Müslim rivayet etmiştir).

عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَال: سَمِعْتُ النَّبِىَّ يَقُول: " اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ " مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

Adiyy b. Hâtim'den (r.a) Nebi'yi (s.a) şöyle derken işittim, dediği rivayet edilmiştir: Buyurdular ki: "Yarım hurma ile de olsa, cehennemden sakınınız". (Buhârî ve Müslim rivayet etmiştir)

DERS-17- İSLAMA DAVET ETMEK, DAVETCİDE BULUNMASI GEREKEN VASIFLAR

وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلاً مِمَّنْ دَعَآ اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ اِنَّنِى مِنَ الْمُسْلِمِين * Fussilet/ 33

* وَمَا عَلَيْنَآ اِلاَّ الْبَلاَغُ الْمُبين * Yasin/ 17

اِنَّكَ لاَ تَهْدِى مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِى مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِين * Kasas/ 56

HADİSİ ŞERİFLER

وعن أنس عن النبى قال: يَسِّرُوا وَلا تُعَسِّرُوا. وَبَشِّرُوا وَلا تُنفزوا مُتَّفَق عَلَيْه

Enes'den (r.a) Rasülullah'in (s.a) şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Kolaylaştırınız, zorlaştirmayınız; müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz". (Buhârî ve Müslim rivayet etmiştir).

عَنْ اَبى مَسْعُودٍ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرٍو اْلأَنْصَارِيِّ قَال: قَالَ رَسُولُ الله مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ اَجْر فَاعِلِه
رواه مسلم

Ebu Mesud'dan rivayeten; resulu ekrem(s.a) söyle buyurdu:"Bir iyiliğe öncülük eden kimseye o iyiliği yapanın ecri gibi sevap vardır." (Müslim, İmâre 133. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Edeb 115; Tirmizî, İlim 14)

وعن علي رَضِيَ اللّهُ عَنْهُ قال:]حَدِّثُوا النَّاسَ بمَا يَعْرِفُونَ أتُحِبُّونَ أنْ يُكَذَّبَ اللّهُ وَرَسُولُه)
(رواه البخار

Hz. Ali (radıyallahu anh) demiştir ki: "İnsanlara anlayacakları şeyleri anlatın. Allah ve Resulünün tekzib edilmelerini ister misiniz?" [Buhârî, İlm 49.]

DERS-18- İMANDAN SONRA MUTLAKA İMTİHANLARDAN GEÇİLECEĞİNİN BİLİNCİNDE OLMAK

الم - , اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُتْرَكُوا اَنْ يَقُولُوا اَمَنَّا وَهُمْ لاَ يُفْتَنُونَ - , وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِم
فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰه الَّذِين صدقُوا ولَيعلَمن الْكَاذِبين * Ankebut /1,2,3

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاۤءُ وَالضَّرَّاۤءُ وَزُلْزِلُوا
حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللّٰهِ اَلآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيب * Bakara/ 214

HADİSİ ŞERİFLER

.وعن كَعْبِ بن عِيَاضٍ ، قالَ سمعتُ رسولَ الله ، يقول: إنَّ لكلِّ أمَّةٍ فِتْنَةً، وَفِتْنَةُ أُمَّتي المَالُ
تر مذى

Ka'b b. Iyaz (r.a.)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.)'den şöyle derken işitmiştir: "Her ümmetin bir fitnesi vardır, benim ümmetimin fitnesi ise maldır." (İbn Mâce, Fiten: 18)Tirmizi

عَنْ أبي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِبْ مِنْهُ مُتَّفَقٌ عَلَيْه

Ebu Hüreyre (ra) Rasülüllah'ın (s.a.) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor "Allah her kime hayır dilerse, onu musîbete uğratır." (Buhâri rivayet etmiştir).

وعنه قال: قال رسول الله : الدُّنْيَا سِجْنُ المُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الكَافِرِ رواه مسلم

Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Dünya; mü'min için bir hapishane, kafir için ise bir Cennettir." (İbn Mâce, Zühd: 3; Müslim, Zühd: 1/Tirmizi)

DERS-19- KİTABIN BİR KISMINA İNANIP,BİR KISMINIDA İNKAR EDENLERİN VASIF VE AKİBETLERİ

..اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ ببعضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ اِلاَّ خِزْىٌ فِى الْحَيَوةِ الدُّنْيَا
ويوم الْقِيمةِ يردُّونَ اِلَى اَشدِّ الْعذَابِ وما الله بغَافِلٍ عمّا تعملُون * Bakara/ 85

اَلَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِين * Hicir/ 91

"Onlar Kur'an'ı (bir kısmına iman edip bir kısmına iman etmeyerek parçalara böldüler"

HADİSİ ŞERİFLER

عن أبي هريرة أنَّ رسولَ الله قال: آيَةُ المُنَافِقِ ثَلاثٌ: إذا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإذَا وَعَدَ أخلَفَ، وإذا اؤْتُمن خَانَ

Ebu Hureyreden (r.a) rivayeten,resulu ekrem buyurduki:" Münafıkın alameti üçtür: Konuştuğu vakit yalan söyler,söz verir sonrada verdigi sözünde durmaz,kendisine bir emanet verildiğinde ona ihanet eder." (Muttefakun aleyh)

DERS- 20- ŞER'İ MAHKEMEYE İCABET ETMENİN ÖNEMİ,AKSİNİ YAPANLARIN ŞER'İ HÜKÜMLRİ

وَاِذَا دُعُوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ - , وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوا اِلَيْهِ مُذْعِنِينَ - , اَفِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُوا اَمْ يَخَافُونَ اَنْ يَحِيفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ
بَلْ اُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ - , اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ اِذَا دُعُوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ * (Nur/ 48-49-50-51)

HADİSİ ŞERİFLER

عن معاذٍ قال: قالَ رسولُ الله : مَنْ كَانَ آخِرَ كَلامِهِ لا إلهَ إلاَّ الله دَخَلَ الجَنَّةَ . الدارقطني

Hz.Muaz (r.anh) dan rivayeten,resulu ekrem (s.a.v.)buyurduki:"Kimin son sözü Lailahe illallah olursa o kişi cennete girer." (Darekudni)

وَعَنْ أبي مُوسَى رَضِيَ الله عَنْهُ قَال: قُلْتُ: يا رسُولَ اللهِ أيُّ المُسْلِمِينَ أفْضَلُ ؟ قَالَ: مَنْ سَلِمَ المُسْلِمُونَ مِن لِسَانِهِ وَيَده . مُتَّفَقٌ عَلَيْه

Ebu Musa (r.an)dan rivayeten kendisi resulu ekreme (s.a) "Ya resulallah (a.s) ,en faziletli müslüman kimdir?" diye sordum. Allah resulu (s.a) cevaben:"Müslümanların kendisinin elinden ve dilinden emin oldukları kişidir"buyurdu. (Muttefakun aleyhi)

DERS-21-ALLAHIN KİTABININ ALAY EDİLDİĞİ ,HAFİFE ALINDIĞI BİR MECLİSE GİRMENİN HÜKMÜ VE ŞARTI

وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِى اٰيَاتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ * Enam/68

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى
يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا .

HADİSİ ŞERİFLER

عَنْ جَابِرٍ قَال:

جَاءَ اَعْرَابِىٌّ اِلَى النَّبِيّ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْمُوجِبَتَانِ؟ فَقَالَ مَنْ مَاتَ لاَ يُشْرِكُ باللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ باللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّار مسلم

Hz.Cabir (r.a)dan rivayeten,resulu ekrem (s.a)buyurduki"Iki şey varki gerekli kılıcıdır."Adamın birisi sorduki:"Ya resulallah o iki şey nelerdir?"Resulullah cevaben:"Kim Allah'a herhangi bir şeyi ortak kılmış olarak ölürse bu kimse ateşe girecektir. Kim de Allah'a hiçbir şeyi ortak kılmadan ölürse o da cennete girecektir" cevabını verdi" (Müslim)

عن أبي بكر الصديق قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ملعون من ضار مؤمنا أو مكر به

Hz.Ebu Bekir (r.a)dan rivayeten,resulullah(s.a.v):"Mümine zarar veren veya onu aldatan mel'un'dur." buyurdu. (Tirmizi)

عن أبي هريرة. قال:

(قال رسول الله صلى الله عليه وسلم (اليمين على نية المستحلف)

Ebu Hureyreden (r.a)rivayeten,resulullah (s.a.v) buyurduki:"Yemin,yemin ettirenin niyyetine göredir." Müslim

DERS-22- TAĞUTLARDAN ICTİNAB ETMEK.ONLARDAN GÖREV ALMANIN HÜKMÜ VE ŞARTLARI

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولاً اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبوا الطَّاغُوت Nahl/36

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ - وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى الْاَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حيثُ يشاء نَصِيب برحمتِنا من نشاء ولاَ نضِيع اَجر الْمحسِنِين * Yusuf/55-56

HADİSİ ŞERİFLER

وَعَنْ أبي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ، أنَّ النَّبيَّ قَالَ:لا يُلْدَغُ المُؤْمِنُ مِنْ جُحْرٍ مَرَّتَيْنِ مُتَّفَقٌ عَلَيْه

Ebu Hureyre (r.a)dan rivayeten,resulullah (s.a.v) buyurduki:" Mümin bir delikten iki defa ısırılmaz." (Muttefakun aleyh)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لاَ يَعْنِيهِ . (البخاري والترمذي)

Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Bir kimsenin lüzumsuz ve boş şeyleri terk etmesi iyi bir Müslüman oluşundandır ."buyurdu. (Tirmizi,Buhari)

عن بن عباس عن النبي صلى الله عليه وسلم قال :" من قال في القرآن بغير علم فليتبوأ مقعده من النار * النسائي

Ibni Abbas (r.a) dediki,Resulullah (s.a.v) buyurduki:"Kim bilgisi olmadığı halde kuranın ayetleri hakkında (kendi kafasına göre) konuşursa cehennemdeki yerine hazırlansın." (Nese'i)

DERS-23- ALLAHA VE RESULUNUN VERMİŞ OLDUKLARI HÜKÜMLERE KAYITSIZ VE ŞARTSIZ TESLİM OLMAK İMANIN GEREĞİDİR.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلاَ مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَمْرًا اَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ وَمَن يَعْصِ اللّٰه وَرَسولَه فَقَدْ ضَلَّ ضَلاَلاً مبينًا *Ahzab/ 36

وَالَّذِينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا * Furkan / 73

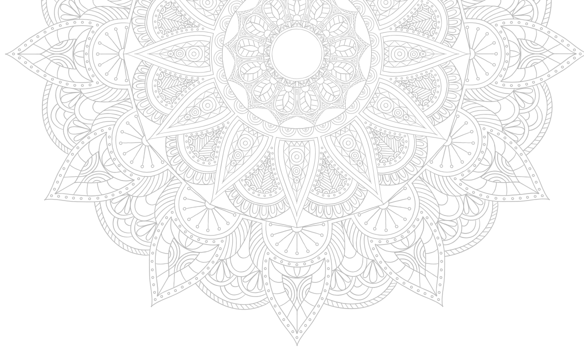
HADİSİ ŞERİFLER

عَن ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ الله نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصِّحَّةُ وَالْفَرَاغ. مُتَفَقٌ عَلَيْه

İbn Abbas'dan (r.a) rivayet edildiğine göre, Rasülullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "İki (önemli) ni'met vardır ki; insanların çoğu onlar hakkında aldanip kıymetini bilmemiştir: Onlar, sıhhat ve boş vakittir". (Buhârî rivayet etmiştir)

قَالَ رَسُولُ الله : إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلاَّ مِنْ ثَلاثٍ: إلا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالح يَدْعُو لَه . مُتَفَقٌ عَلَيْه

Hz.Enes (r.a)den rivayeten,resulu ekrem (s.a.v) buyurduki :" Adem oglu ölürde amel defteri kapanır.Ancak şu üç şey müstesna; Sadaka'i-cariye,kendisinden istifade edilen ilim,birde kendisine dua eden salih bir evlat." (Muttefakun aleyh)

MUHTASAR

TEFSİR DERSLERİ -1-

(KISA VE ÖZ)

بسم الله الرحمن الرحيم

المقدمة

TAKDİM

الحَمدُ للَّه نحمده ونستعينه ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده اللَّه فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا اللَّه وحده لا شريك له، وأن محمداً عبده ورسوله, والصلاة والسلام على عبده ورسوله نبينا محمد وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم باحسان إلى يوم الدين *

Besmele,hamdele ve salveleden sonra ;

Ben, Allah'tan başka ilah olmadığına, O'nun ortağı ve şerikinin bulunmadığına şahidlik ederim. Yine sıdk ve ihlasla şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. Allah'ı, Rasulünü ve inananları dost edinir ve sever, Allah'tan başka ibadet edilenlerden, tağutlardan ve onların şirklerinden uzak durur, yalnızca Allah (cc)'ya ibadet ederim. Tefsir derslerimizin ikinci kısmınıda derslere devam eden muvahhid kardeşlerle birlikte bitirmeğe muvaffak kılan rabbime sonsuz hamdu senalar olsun.Birinci cildin mukaddimesinde'de ifade ettiğimiz gibi,dersleri yapmamızdaki esas gayemiz;yaşadığımız asırda mevcut olan veya geçmişten bu yana hala etkinliğini koruyan, dolayısıyla vahdete engel teşkil etmeğe devam eden konuların hepsini değilsede bir çoğunu birlikte inceleyip,Hz. Kurandaki ve sünnetdeki yerlerini, hüküm ve çarelerini bulmaya,görmeye çalışmaktır.Bütün bunları yaparken kuranın ve sahih sünnetin yanında, maruf ve meşhur olan hem rivayet ve hemde dirayet tefsirlerinden istifade etmeğe gayret ettik.Konular ders esnasında geniş ve teferruatlı birşekilde işlenmiştir. Ancak, bu derslerimizi kitapcık halinde bir araya toplamağa sonradan karar verdiğimizden dolayı,burada çok kısa ve öz birşekilde topladık ve ihtisar ettik."Her adem oğlu hata edicidir" hadisi şerif mucibince hata yapmak biz insanlara mahsustur,ancak hata yapmamak için azami gayreti gösterdiğimizi rahatca söyleye biliriz.Rabbimizden hata ve kusurlarımızı bağışlamasını temenni ederiz. Derslerin yapılmasında, hertürlü imkan ve yardımı esirgemeyen ders vekili ve mescidin imamı Vehbi hoca kardeşime yine teşekkürü kendime bir borç bilmekteyim.Ayrıca, hizmet ve emeği geçen tüm kardeşlerimede ayrı ayrı teşekkür eder,rabbimden kendilerini ecir ve mukafatlandırmasını dilerim.

Ve nihayet hakimi mutlak olan yüce rabbimden, aciz ve onun rahmetine şiddetle muhtac olan bu kulunu affvu mağfiret eylemesini ve bu küçücük hizmeti okunup, istifade edilen sadaka'i-cariye olarak ben kulundan kabul buyurmasını dua ve niyaz ederim.
Allahümme Amin.

'' Allah'ım! Bize imanı sevdir ve onu kalplerimizde süsle. Bize küfrü, fasıklığı ve isyanı çirkin göster ve bizi doğruyu bulanlardan kıl. Allah'ım! Bizim müslüman olarak ruhumuzu kabzet, müslüman olarak dirilt. Bizi bedbahtlara değil de salihlere ilhak eyle.'' - Amin -

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

م ٠هارون ابوانصار العينتابي

M.Harun ebu Ensar el-Ayıntabi
9 Safer 1432 h./14 Ocak 2011 m.
Almanya

Ders : 1-

بسْم اللهِ الرَّحْمَن الرَّحِيم

اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُون * Hicir/9

„ Kur'an'ı muhakkak biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız." -Hicir/9 **Ayeti kerime hakkında:**Yüce Allah'ın: "Şüphe yok ki o Zikri" yani, Kur'ân'ı "Biz indirdik. Onu" ona bir şey ilave edilmesinden, yahut ondan bir şey eksiltilmesinden yana "koruyacak olan elbette Biziz." Katade ve Sabit el- el-Bünânî dedi ki: Yüce Allah, o Kitabı, şeytanların ona herhangi bir batılı ilave etmelerine yahut ondan herhangi bir hakkı eksiltmelerine karşı korumuştur. Onu korumayı bizzat yüce Allah üzerine almıştır. O bakımdan o her zaman İçin korunma altındadır. Ondan başka kitaplar hakkında
ise; "Allah'ın kitabını korumaları istendiğinden" (el-Maide, 5/44) buyruğu ile korumayı kendilerine havale etmiş, onlar da değiştirmiş ve değişikliklere uğratmışlardır. (İmam Kurtubi, el-Camiu li-
Ahkami'l-Kur'an) Tefsirciler şöyle der: Allah, bu Kur'an'ı korumayı üzerine aldı. Onun için hiçkimse onu fazlalaştıramaz ve eksiltemez; değiştiremez ve bozamaz. Halbuki diğer kitaplarda bunlar olmuştur. Zira, Allah'ın kitabını korumaları kendilerinden istendiği için.. âyetine göre onları koruma görevi Ehl-i kitaba verilmişti. Bu ayete göre ise, Kur'anin korunmasını Allah kendi üzerine almıştır.Ehl-i kitab kendilerine indirilen kitabı değiştirmiş ve bozmuştur. (Muhammed Ali Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir,) Gerçekten bu insanlık için en büyük bir lütuftur. Tüm dünya bu kitaba, bu dine ve bu peygambere düşman kesilse, bu dini, bu kitabı ve peygamberi ortadan kaldırmaya, ilga etmeye, bozmaya, saptırmaya, tahrif etmeye soyunsa kimsenin asla buna gücü yetmeyecektir. Allah bu dini, bu kitabı kıyâmete kadar korumayı üzerine almıştır. Kimse bu kitabın bir tek harfini bile ortadan kaldıramayacak, değiştiremeyecektir. (Besair-ul-kurani)

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْاٰنِ لاَ يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُم لِبَعْضٍ ظَهِيرًا * Isra/88

Ders : 1-

5-Binaen aleyh,küfre meydan okuyan bu kelamı ilahinin,Allah teala tarafından gönderildiğinden zerreìmiskal kadar dahi şüphesi olmayan biz muvahhid müminlere düşen;ona dört elle sarılıp,anlamak,yaşamak, tatbik etmek, anlatmak ve uyarmak, gaye ve azmi içerisinde okumak'dır.Onu hayata ve hayatımıza hakim kılma uğrunda can ve mallarımızla yine onun yolunda cihad etmek'dir. Hiç şüphesiz sahabe (r.anhum) Allahın kitabına bu haleti ruhiyye içerisinde yaklaşmış ve yine zikretdiğimiz gaye ve amaçla onu okumuş ve ona sahib çıkmışlardır.

Ders: 2-

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلاَ تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِينَ لاَ يَعْلَمُون * Casiye/18

“Sonra ey Muhammed! Seni de din konusunda bir şeriat sahibi kıldık, ona uy; bilmeyenlerin hevalarina uyma.“ - Casiye / 18 -

Nuzul sebebi : Kelbî der ki: Kureyş'in ileri gelenleri Mekke'de iken Hz. Peygamber(a.s)'e: “Atalarının dinine dön. Elbette onlar senden daha faziletli ve senden daha yaşlıdırlar.” demişler de bunun üzerine Allah Tealâ bu âyet-i kerimeyi indirmiştir. (Râzî, Mefâtîhu'l-Ğayb) Şeriat; Kitap ve sünnetle ortaya konan hayat programıdır. Şeriat, yeryüzünde yaratıcı tarafından ortaya konmuş ve kulların tümünün tâbi olması gereken bir yol, bir sistemdir. Çünkü bu yolu, bu sistemi, bu yaşam biçimini göklerde ve yerlerde yegâne hâkimiyet sahibi olan, göklerde ve yerlerde ne varsa hepsini yoktan var eden Allah koymuştur. (bak; Besairul-kuran)

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلَهَهُ هَوَيهُ وَاَضَلَّهُ اللهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِه غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللهِ اَفَلاَ تَذَكَّرُونَ *

Gördün mü o kimseyi ki hevâ ve hevesini kendine ilah edinmiş, bilgisi olduğu halde Allah onu şaşırtmış, kulağını, kalbini mühürlemiş ve gözüne perde koymuştur. Allah'tan sonra onu kim hidayete eriştirebilir? Halâ tezekkür etmiyecek misiniz?" Casiye / 23

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ * Maide/50

"Cahiliye devri hükmünü mü istiyorlar? Yakinen bilen bir millet için Allah'tan daha iyi hüküm veren kim vardır?" - Maide/ 50 -

Nuzul sebebi : Mukatil der ki: Hz. Muhammed (sav) peygamber olarak gönderilmezden önce Kurayza oğulları ile Nadîr oğulları arasmda bazı öldürme olayları geçmişti. Hz. Muhammed (sav) peygamber olarak gönderilince bunlar gelip onun hakemliğine başvurdular. Kurayza oğulları: "Nadîr oğulları bizim kardeşlerimizdir; babamız bir, dinimiz birdir. Ama Nadîr oğullan bizden birini öldürdüğünde onlar bize 70 vesak hurma verdiler, biz onlardan birini öldürdük mü de onlar bizden yüz kırk vesak hurma aldılar. Biz onlardan birisini öldürdük mü onlar bunun karşılığında bizden iki kişi öldürdüler. Biz onlardan bir kadını öldürdük mü onun karşılığında bizden bir erkek öldürdüler. Yaraların diyetinde de bizim yaralarımızın diyeti onların yaralarının diyetinin yarısı oldu. Şimdi onlarla bizim aramızda sen hüküm ver." dediler. Allah'ın Rasûlü (sav): "Ben hükmediyorum ki Kurayzalının kanı Nadirlinin kanına eşittir; Nadirlinin kanı da Kurayzahnın kanına eşittir. Ne kısasta, ne diyette, ne yaralarda birinin diğerine hiçbir üstünlüğü yoktur." buyurunca Nadîr oğulları kızdılar ve: "Senin hükmüne razı olmıyacağız, emrine de itaat etmiyeceğiz, hiç şüphesiz sen bizim düşmanımızsın." dediler de Allah Tealâ "Cahiliye hükmünü mü istiyorlar?..." âyet-i kerimesini indirdi. (Tefsiri kebir/Imam F. Razi)

Yoksa onlar cahiliye hükmünü, cahiliye kanununu, cahiliye hayatını, cahiliye yasalarını mı arıyorlar? Yâni bu beyinsizler Rableri kendilerini adam yerine koyup, muhatap kabul edip vahiyle -

şereflendirdiği halde onu bırakıp da cahiliye yasalarını mı istiyorlar? Cahiliyenin hükümlerini, değer yargılarını Allah hükümlerine, Allah yasalarına tercih mi ediyorlar? Hevâ ve heveslerini, menfaatlerini Allah bilgilerinden üstün mü tutuyorlar? Çünkü cahiliye yasaları hevâ ve hevesler üzerine bina edilir
-Besairul-Kurani -

‘’ Bu ayete göre cahiliyyet,muayyen bir zamana mahsus degildir.O,bir durum,bir vaziyetdir.Bu durum, dün mevcut oldugu gibi,bugünde,yarinda olur. Iste o zaman islama karsi olarak o,cahiliyye ismini alir. Insan ya Allahin seriati ile hükmeder,onu kabul edip kendilerini ona teslim ederler ve Allahin dinine girerler.Veya kul yapisi bir sistemi tatbik ederler,onu kabul ederler ve cahiliyet batakligina düserler. Onlar kimin hükmünü tatbik ediyorlarsa,onun dinin-den'dirler,Allahın değil.Cahiliyyet hükmünün arandıgı yerde Allahın hükmü aranmaz.Allahın şeriatının terk edildiği yerde cahiliyet prensibi bulunur ve yaşanan hayatta,cahiliyet hayatı olur.’’ (Cemaleddin Hocaoglu (Kaplan)(r.alyh)/ Hakimiyyet-5)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Casiye suresi 18 ayeti kerimede hiç şüphesiz resulullahın (s.a.v) zımmında bizlerede hitab edilmek te ve bizlerede aynı sorumluluk yüklenmekte`'dir.Yani bilmeyen cahillerin ve inkarcıların heva ve heveslerini
inkar ve ret'edip,Allahın göndermiş olduğu yola seriata tabi olmamız.Kuranın ve sünnetin gösterdiği ve tarif ettiği yolda yürümemiz bizlerden istenmekte'dir.

2- Iman ettiğini iddia eden kişinin Allahu tealanın:"Seni de din konusunda bir şeriat sahibi kıldık, ona uy; bilmeyenlerin hevalarına uyma." hitabına kulak vermek ve gereğini yerine getirmekle mükellef olduğunu,aksi halde kendi heva ve hevesini ilah edinenlerden olacağını Casiye suresi ayet 23 de görmekteyiz" Gördün mü o kimseyi ki hevâ ve hevesini kendine ilah edinmiş, bilgisi olduğu halde Allah onu şaşırtmış, kulağını, kalbini mühürlemiş ve gözüne perde koymuştur. Allah'tan sonra onu kim hidayete eriştirebilir? Halâ tezekkür etmeyecekmisiniz?" Casiye / 23

Yine bu ayeti kerimede Allahın şeriatına sırtını dönen,kabul etmeyip tabi olmayan,kendi arzu ve heveslerine uygun şeriatlara,sistem ve kanunlara uyanların, bu tutumlarıyla kendi heva ve heveslerini ilah edinmiş olacaklarını açıkca görmekte ve buna şahid olmaktayız.Bu gün bir çok ilahiyyatcı

Doktorlar,Doçentler,Profösörler vs.ler ilim sahibi oldukları halde adeta kulakları ve kalbleri mühürlenmiş, gözlerinede birer perde çekilmişçesine,Allahın şeriatını kabul etmeyen ve onu aziz kitabına kafa tutan Tağut ve münafıkların ekmeklerine yağ sürmekte'dirler.Halbuki kendilerinden istenen yalnızca insanları heva ve heveslerini ilah edinmekten sakındırmak,Allahın şeriatı dışında kanunlar vaz eden müşriklerden sakındırmak idi.Ilahlık iddiasında bulunanları savunmak, alkışlamak değil.

3- Cahiliyye; bir zamana,bir topluma,veya kişilere mahsus değil,bilakis her zaman ve mekanda ola bilecek bir olay'dır.Insanların kendilerine vahiy yoluyla belirtilen ve gösterilen yolun ve hayat nizamının dışında yollar, sistem ve nizamlar edinmeleri ,cahiliyye ve cahili hayatın ta kendisidir.Nitekim maide 50 ci ayeti kerimenin nuzul sebebindede görüleceği gibi,Allah resulunun vermiş olduğu hükmü kendi arzu ve hevalarına uygun görmediklerinden dolayı inkar edip kabullenmediler.Işte bu tavırları cahiliyye ve cahiliyye hükümlerini istemek olarak tarif edilmekte'dir.

4-Müslümanlar ;*"Seriata tabi olmak,kendi heva ve hevesini ilah edinmek ve cahiliyye hükümlerini istemek,sirk,Tevhid,"* tabirlerini ve bunların mana ve mahiyetlerini çok iyi bilmek ve gereğini yerine getirmek durumundalar.Hadisi şerifde ifade buyrulduğu gibi ilim ögrenmek bütün müminler üzerine bir vecibedir.Şer'i ilimleri imkanı olduğu halde taleb etmeyenler,kendilerini Tevhid ve Şirk hususunda bilgilendirmeyenler, farzı ihmalden dolayı asi olduklari gibi,aynı zamanda imanlarınıda bu tutumlarıyla tehlikeye terk etmekte'dirler.Allahu teala muhafaza buyursun.Amin.

بسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

Ders: 3-

وَلاَ تَلْبسُوا الْحَقَّ بالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُون * Bakara/42

„Sizler bilip dururken hakkı bâtıla karıştırıp hakkı gizlemeyin.“

Nuzul sebebi :İbn Abbas ve başkasından rivayet edildiğine göre: Siz de Kitap'ta bulunan hakkı batıla karıştırmayınız. Bu değiştirmek ve değişikliğe uğratmaktır. Ebu'l-Âliye der ki: Yahudiler şöyle dediler: Evet, Muhammed gönderilmiş bir peygamberdir, fakat bizden başkasına. Onların Hz. Peygamber'in gönderilmiş bir peygamber olduğunu kabul etmeleri bir haktır, fakat kendilerine gönderildiğini inkâr etmeleri ise bir batıldır. (bak,Tefsiri Kurtubi ve digerleri)

Allah tarafından indirilmiş olan hakkı, uydurduğunuz bâtıl ile karıştırmayın ve sizin uydurduğunuz yalanlarla Tevrat'ı tahrif etmeyin. Muhammed (s.a.v.)'in evsafı ile ilgili kitabınızda bulunan bilgileri ile bile gizlemeyin. Halbuki siz, bu bilgilerin hak olduğunu biliyorsunuz.(Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir)

Kur'an-ı Kerim'in bir çok yerde belirttiği gibi yahudiler, önlerine çıkan her fırsatta hakkı batıl ile örtmüşler, bunları birbirine karıştırmışlar ve hakkı gözlerden saklamışlardır. Bunun sonucu olarak,İslâm toplumunda sürekli bir fitne,kargaşa ve bölücülük unsuru olmuşlardır. (Fizilalil-Kuran)

Allah Teâlâ, yahûdîleri dayanmakta oldukları hak ile bâtılı karıştırma ve birbirine katma, hakkı gizleyip bâtılı açığa çıkarma gibi davranışlardan nehyediyor ve «hakkı bâtıla karıştırıp da bile bile siz gerçeği gizlemeyin» buyuruyor. Burada iki şeyi birden men'etmekte ve bâtıla karşılık hakkı izhâr edip onu açıklamalarını emretmektedir. Bunun için Dahhâk, İbn Abbâs'dan nakleder ki o şöyle demiş : «Hakkı bâtıla karıştırıp da bile bile gerçeği gizlemeyin.» yani hak ile bâtılı, doğru ile yanlışı birbirine karıştırmayın, demektir.(Tefsiri ibni Kesir)

اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِى الْكِتَابِ اُولئِكَ يَلْعَنُهُمُ الله
وَيَلْعَنُهُمُ اللاَّعِنُونَ - , اِلاَّ الَّذِينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولَئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيم*

İndirdiğimiz, açık delilleri ve hidâyeti, kitâbda insanlara açıkça beyân ettikten sonra gizleyenlere; muhakkak ki onlara, Allah la'net eder ve la'net etmek sânından olanlar da la'net eder.Ancak tevbe edenler, durumlarını düzeltenler ve tebliğ edilen gerçekleri önce gizledikleri halde, pişman olup tekrar insanlara duyuranlar bunun dışındadırlar: Onların tevbesini kabul edeceğim, zira yalnızca benim, tevbeleri kabul eden ve çokça acıyan." Bakara /159-160

Nuzul sebebi :İbn Abbâs'tan gelen bir rivayete göre ise bu âyet, Seleme oğulları kardeşi Muâz ibn Cebel, Abdu'l-Eşhel oğullari kardeşi Sa'd ibn Muâz ve el-Hâris ibnu'l-Hazrec oğulları kardeşi Hârice ibn Zeyd'in bazı yahudi hahamlarına gidip Tevrat'taki bazı bilgileri sormaları, onların da gizleyerek onlara haber vermemeleri üzerine nâzil olmuştur. (bak,Tefsiri Taberi)

Bu; peygamberlerin getirdikleri ve dosdoğru amaçlara müteveccih apaçık belgeleri, kalplere fayda veren hidâyeti inkâr edenlere şiddetli bir tehdîttir. Aİlah Teâlâ'nin peygamberlerine indirdiği kitaplari vasıtasıyla kullarına açıkladığı hakîkatlari gizleyenler için ağır bir tehdîttir.Ebu'l-Âliye der ki; bu âyet ehl-i kitâb hakkinda nazil olmuştur. Onlar Hz Muhammed (s.a.) in sıfatlarıni gizlemişlerdir. Ayrıca Allah Teâlâ bu davranıştan dolayı kendilerini lanetleyeceğini bildirmiştir. Nasıl, bilgin kişiye; denizdeki balık, havadaki kuş dâhil olmak üzere her varlık mağfiret dilerse, bilginlerin aksine onlara da herşey la'net eder. Müsned bir hadîste birbirine bağlı yollarla Ebu Hüreyre ve diğerlerinden nakledilir ki Rasûlullah (s.a.) şöyle buyurmuştur: Kime bir bilgi sorulur da o kimse bildiğini gizlerse kıyamet gününde ateşten bir gemle gemlenir. Sahih bir rivayette Ebu Hüreyre (r.a.); eğer Allah'ın kitabında bir âyet olmasaydı kimseye bir söz söylemezdim demiş ve «İndirdiğimiz açık delilleri ve hidâyeti kitapta insanlara açıkça beyân ettikten sonra gizleyenlere......... » âyetini okumuş. (bak,Tefsiri ibni Kesir)

Denmiş ki; bu âyet hakkı bildikleri halde gizleyen ehl-i kitabın bilginleri, özellikle de yahudi âlimleri hakkında inmiştir. Ama biliyoruz ki sebebin özel oluşu hükmün genel oluşuna engel değildir. Öyleyse âyet din konusunda bildiği herhangi bir bilgiyi, herhangi bir gerçeği gizleyen, onu insanlara anlatmayan kimselerin hepsini içine almaktadır. İhtiyaç anında onu söylemeyen veya yaymayan ya da yayılmasına engel olmaya çalışan herkes için geçerlidir bu.

Belki dün bu işi yapan ehl-i kitap bilginleriydi; lâkin dönem geçmiş, müslümanlar yeryüzünde çoğalmış, ama bu sefer de Müslümanlar bu kitabı gizlemeye başlamışlar. Bakara'yı gizleyenler, Âl-i İmrân'ı, Nisâ'yı, Mâide'yi gizleyenler. Kur'an'ı bilip de ümmete anlatmayanlar, gündeme getirmeyenler, işlerine gelen âyetlerle vaziyeti idare edip, hoşlarına gitmeyecek âyetleri örtbas ederek kendi heva ve heveslerine göre bir dünya kuranlar. (Besairul-Kuran)

Taberi diyor ki: "Âyet, her ne kadar bu özel kişilere işaret etmekte ise de hükmü, Allah'ın insanlara açıklanmasını farz kıldığı bilgileri saklayan herkesi içine almaktadır." İslam dini, Allah'ın insanlara gönderdiği bilgileri onlardan gizlemeyi yasaklamış ve bunu yapanların lanetleneceklerini beyan etmiştir." (bak,Tefsiri-Taberi)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Bakara 42 de beyan buyrulduğu gibi,hak ile batılı birbirine karıştırmak yasaklanmıştır.Zira hak ayrı batıl ayrı şeylerdir,biri adaleti ifade etmekte ,diğeri ise zulmu ifade etmekte'dir.Bunları biri birine karıştırmak, bile bile hakkı ketmetmek(gizlemek) başlı başına bir zulum ve zalimliktir.

2- Binaen aleyh, ğayri islami ve ğayri meşru sistem,düzen ve ideolojileri , hz.kurandan bazı ayetleri kendi kafalarına göre tevil ve yorumlayarak meşru göstermeğe kalkışanlar en büyük zalimlerdir. Mesela; Laikligin ve Laik sisitemin Islamla bağdaştığını,kişinin hem laik ve hemde müslüman olabilecegini iddia eden ahmak zalimler gibi.

3- Bakara 159 da buyruldugu gibi;Allahu tealanın hak ve hakikatları,şeriatı ve şer'i hükümleri kitabında çok açik ve net bir biçimde beyan ettikten sonra onları ketmeden ve gizlemek suretiyle insanlara tebliğ etmeyenler Allahın ve meleklerin lanetine mustehak olmuşlardır.

4- Bu gün,islam aleminde müslümanlarin başına çöreklenmiş olan Tağutların ve müşriklerin tuğyan ve şirklerini insanlara anlatmayanlar,islamın hem ibadet ve hemde devlet olduğundan bahsetmeyenler, Hz.Kuranın aynı zamanda bir kanun kitabı olduğunu söylemeyenler,kuranın muhtavasını olduğu gibi tebliğ etmeyip,menfaatının ve maaşının peşinde koşturanlar aynı hükme tabi'dirler. Yani lanete.

5-Ayetin ikinci kısmında; ancak tevbe edenler ve hallerini düzeltenler ve aynı zamanda gizledik leri hakikatları açıkca beyan edenlerin affedilecekleri buyrulmaktadır.Yani tevbeyle iş bitmiyor, ayrıca o güne kadar ketmettiği ve insanlardan gizlediği hakikatları açıkca tebliğ etmekle sorumludurlar. Zira doğruları ketmetmekle bir çok insanın delaletine ve isyanına sebeb veya vesile olmuşlardı.

Ders: 4-

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

قُلْ لاَ اَقُولُ لَكُمْ عِنْدِى خَزَائِنُ اللّٰهِ وَلاَ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلاَ اَقُولُ لَكُمْ اِنِّى مَلَكٌ اِنْ اَتَّبِعُ اِلاَّ مَا يُوحَى اِلَى.........*..
En'am/ 50

"De ki: Size Allah'ın hazineleri elimdedir, demiyorum; gaybı da bilmiyorum; Size, ben meleğim de demiyorum, ben ancak bana vahy olunana uyuyorum." En'am/50

Nuzul sebebi: Ebu Salih'in İbn Abbâs'tan rivayetine göre Mekkeliler Hz. Peygamber (sav)'e: "Ey Muhammed, Allah sana bir hazine indirse de zengin olsan. Görüyoruz ki sen fakirsin. Ya da senin bir bahçen olsa da onun meyvesinden yesen. Görüyoruz ki açsın." dediler de bu âyet-i kerime indi. [Esbabi-Nuzul)

Müşrikler Resulullah (a.s.)'tan peygamberin ve onun risaletinin görev ve fonksiyonunun ne olduğunu bilmediklerinden dolayı kendilerini ikna edici maddî bir takım mucizeler göstermesini istiyorlardı. Yüce Alllah indirdiği buyruklarla ona şöyle demesini emretti: "Ey Peygamber! Şunlara de ki: Ben Allah'ın hazinelerine sahip değilim. Onları paylaştırma, dağıtma ve onlarda tasarruf etme gücüm yoktur. Bu, yalnızca Allah'a ait olan bir iştir. O, bu hazinelerden hikmetine uygun ve kendi iradesiyle kullarından dilediğine verir.

Ben sizlere "Şüphesiz ki ben gaybı bilirim" de demiyorum. Bu da aziz ve celil olan Allah'a ait bir şeydir. Ben gaybdan ancak Allah'ın bana bildirdiği şeyleri bilebilirim. Nitekim Yüce Allah bir başka yerde şöyle buyurmaktadır: "O gaybı bilendir, O gaybına hiç bir kimseyi muttali kılmaz, meğer ki beğenip seçtiği bir peygamber ola." (Cin, 72/26-27)

Ben meleklerden bir melek olduğumu da iddia etmiyorum. Ben ancak bir insanım, Allah tarafından bana vahiy geliyor. O bakımdan insanların yapamayacakları şeyleri yapabilme gücüm yoktur.

Peygamberin görevi ise vahye tabi olmaktır. Yüce Allah'ın, "Ben ancak bana vahyolunana uyarım" buyruğunun anlamı işte budur. Yani ben bana vahyo-lunanın dışına, çok az bir mikdar dahi olsa çıkmam .(Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

Âişe (r.nha) dedi ki:"Kim Muhammed'in yarın ne olacağını bildiğini iddia ediyor ise hiç şüphesiz yüce Allah'a karşı büyük bîr iftirada bulunmuş olur. Çünkü yüce Allah: "De ki; Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez." diye buyurmaktadır. (Sahihi-Müslim)

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لاَ يَعْلَمُهَا اِلاَّ هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ....* En'am/ 59

"Gaybın anahtarları onun katındadır, onları ancak O bilir. Karada ve denizde olanı bilir. Düşen yaprağı, yerin karanlıklarında olan taneyi, yaşı kuruyu ki apaçık kitaptadır ancak O bilir."

Ayeti kerime hakkında ;

"Gaybın anahtarlarından kasıt; gayba yahut gaybın hazinelerine götüren yollar demektir. Bunlar "O'nun" yani Yüce Allah'ın "yanındadır." "Karada" yani yüryüzünün su bulunmayan bölümünde "ve denizde" bol suların bulunduğu geniş yerlerde "ne varsa O bilir" (Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

İnsan hayalı, bu kısacık ayetin ötesine geçip bilinen ve bilinmeyen ufuklara, görünen ve görünmeyen aleme kanatlanıyor. Uçsuz bucaksız evrenin her köşesinde ve görünen evrenin sınırlarının ötesinde adım adım Allah'ın ilmini izliyor. Her vadide, her derede çeşitli tablo ve sahnelerle karşılaşırken insanın içi ürperiyor. Geçmiş, şimdiki zaman ve gelecekte mühürlü boyutları, ufukları ve derinliği bitmez tükenmez gaybın perdelerini kaldırıyor ya da kaldırmağa çalışıyor. Oysa bilinmezliklerin anahtarı yüce Allah'ın katındadır, O'ndan başkası bilemez.

Bütünüyle Allah'ın bilgisine açık karanın bilinmezliklerinde, denizin dipsiz derinliklerinde dolanıp duruyor insan hayalı. Yeryüzünün tüm ağaçlarından kopan sayısız yaprakları izliyor. Orada, burada ve şuracıkta kopan her yaprağı görmektedir yüce Allah. Yerin derinliklerinde gizlenmiş hiçbir tane Allah'ın gözünden kaçmaz. İçindeki hiçbir şeyin Allah'ın kuşatıcı bilgisinin dışında kalmadığı uçsuz bucaksız evrende yer alan yaş, kuru her şey onun kontrolündedir. (Sehid,Seyyid Kutub,Fizilalil-kuran)

قُلْ لاَ يَعْلَمُ مَنْ فِى السَّمَوَاتِ وَالاَرْضِ الْغَيْبَ اِلاَّ اللّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُبْعَثُون* Neml/ 65

De ki: "Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse gaybı bilmez. Ne zaman dirileceklerinide bilmezler."

Nuzul sebebi: Denildiğine göre âyet-i kerime, Peygamber (sav)'a müşriklerin kıyametin kopmasına dair soru sormaları üzerine nazil olmuştur.

Yüce Allah'ın gaybından habersiz olan sadece insan değildir. Yerde ve göklerde Allah tarafından yaratılan her varlık, melekler, cinler ve yalnız Allah'ın kendilerinin varlığından haberdar bulunduğu diğer varlıklar da gaybdan habersizdir. Bunların hepsi de gayb perdesinin açılmasını gerektirmeyen yükümlükler altındadırlar. Böylece gaybın sırrı sadece Allah'ın katında kalır. Başkasına açılmaz.

Dirilişin zamanına ilişkin hiçbir bilgilerinin olamayacağını ifade ediyor. En kapalı şekliyle bile onu hissetmekten uzak olduklarını bildiriyor. Onlar dirilişin zamanını kesin biçimde bilemezler. Burunlarının dibine kadar gelip yaklaşsa dahi onu duygu olarak hissedemezler. Çünkü bu konu, yerde ve gökte kimsenin bilemeyeceği belirtilen gayb konularından biridir. (Fi'zilalil-kurani)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Ayeti kerimede'de ifade edildiği gibi,Allahın resulu ayni zamanda bir kul olması hasebiyle gayba dair hususları kesinlikle bilmemekte'dir.Ancak cenabı hakkın kendisine vahyettiğine tabi olmaktadır. Bunun yanısıra peygamberler kendilerine Allahu tealanın bildirdiği kadar gaybdan haberdar'dırlar. Nitekim ayeti kerimede şöyle buyrulmakta'dır; " Görülmeyeni bilen Allah, görülmeyene kimseyi muttali kılmaz Ancak peygamberlerden, bildirmek istediği bunun dışındadır ." Cin/26-27

2- Hal böyleyken,yani Allahu tealanın seçtiği peygamberler dahi gaybi bilmezlerken,bazı kişilerin küstahca böylesi iddialarda bulunmaları,gaybdan haber vermeleri,gelecekte olacak bir takim vakialardan bahsetmeleri kafirlik,kahinlik ve tağutluktan başka birşey değildir.

3- Müslüman olduklarını iddia eden bazı ahmak cahillerin,falcılara,cincilere ve muskacılara gidip gelecekten haber sormaları,onları tasdik edip para yedirmeleri ise ayrı bir küfür'dür.

4- Binaen aleyh ,gayb meselesini idrak etmiş,gaybı ve gayba dair hususları ancak ve ancak alimi mutlak olan cenabı Allahın (c.c) bildiğine,hiçbir mahlukun gaybı asla bilmediğine inanıp,iman etmiş olan muvahhid müminler kurtuluşa erenlerdir.Rabbimiz onları gerçek müminler ve muttakiler olarak vasıflandırmakta'dır; "`Onlar ki görmediklerine(gayba) inanırlar'" Bakara/3

„Sen ancak, Kur'an'a uyan ve görmediği halde Rahmân'dan korkan kimseyi uyarabilirsin.Artık o kimseyi, bağışlanma ve cömertçe verilecek bir ecirle müjdele." Yasin/11

Ders: 5- بسْـم اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلاَ اَوْلاَدُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Ey iman etmiş olanlar, mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah 'ı anmaktan alıkoymasın. Kim bunu yaparsa onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir." Münafikun/ 9

Aciklama :
"Ey iman edenler, ne mallarınız ne evlâtlarınız sizi Allah'ı zikretmekten alıkoymasın." Yani ey Allah'ı ve peygamberini tasdik eden müminler, mallarınız ve onlara ait tedbirler, evlâdınız ve onların işleriyle meşgul olmanız, sizi Kur'an okumak, namaz kılmak, farzları eda etmek, Allah'a karşı vazifelerinizi yerine getirmek gibi Allah'ı zikretmek sayılan amellerden alıkoymasın. Sonra Allah Tealâ emrine muhalefet edilmemesini ikaz ederek ve dünyaya aldananların sonunun kötü olacağını bildirerek şöyle buyurdu:

"Kim bunu yaparsa işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir." Yani kim dünya ile, süs ve zinetiyle, mal ve metaı ile oyalanır, dinden, Rabbine ibadetten ve O'nu zikretmekten uzak kalırsa, kıyamet günü kendini ve ehlü iyalini tamamen kaybedenlerden olur. Çünkü o, bakiyi vermiş, faniyi almıştır. (Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

Ey Müslümanlar sakın sizi mallarınız ve evlâtlarınız Allah'la yücelmekten, Allah'la izzet ve şerefe ulaşmaktan, Allah'ın kitabını gündem yapmaktan alıkoymasın.

Kim de böyle yaparsa, yani kim de bu işlerle uğraşacağım diye, dünya derdiyle, çoluk-çocuk derdiyle uğraşacağım, mal kazanacağım, çoluk çocuğumu razı edeceğim diye Allah'ın zikrinden, namazdan, Kur'an'ı tanıyarak o istikâmette yürümekten, Cumadan, Allah yolunda cihaddan ve hâsılı Allah için bir hayat yaşamaktan uzak kalırsa, işte bu kişi hem dünyada, hem de âhirette hüsrana uğrayan, eli boşa çıkan ve kaybeden kişidir. (bak;Besairul-Kuran)

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوآ اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلاَدِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَاِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَاِنَّ اللّٰه
غَفُورٌ رَحِيمٌ - , اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلاَدُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ اَجْرٌ عَظِيم * Teğabun/14-15

Ey iman edenler! Eşlerinizin, evlâtlarınızın içinde hakikaten size düşman da vardır, öyleyse onlardan sakının. Af eder, kusurlarını başlarına kakmaz örterseniz, şüphesiz Allah çok yarlığayıcı, çok esirgeyicidir. Mallarınız da evlâtlarınız da sizin için ancak bir imtihandır. Allah ise, büyük mükâfat O'nun nezdindedir." -Teğabun/14-15-

Nüzul Sebebi: "Ey iman edenler, eşlerinizin, evlâtlarınızın içinde hakikaten size düşman da vardır." ayetinin (14. ayet) nüzul sebebiyle ilgili olarak Tirmizi, Hakim ve İbni Cerir'in İbni Abbas'tan rivayet ettiklerine göre "Ey iman edenler eşlerinizin..." ayeti bir grup Mekkeli hakkında nazil olmuştur. Bunlar üslüman olduklarında eşleri ve çocukları onları bırakmak istemediler. Medine'ye Rasulullah(a.s)'a geldiklerinde insanların dinlerini daha iyi öğrendiklerini görünce eş ve evlâtlarını cezalandırmak istediler. Bunun üzerine "Af eder, kusurlarını başlarına kakmaz, örterseniz..." ayeti nazil oldu.

İbni Cerir'in Ata b. Yesar'dan rivayet ettiğine göre bu on dördüncü ayet hariç Teğabün Suresinin hepsi Mekke'de nazil olmuştur. Bu ayetler ise Evf b. Malik el-Eşcai hakkında nazil olmuştur. Malik, ehlü iyal sahibi birisi idi. Gazaya çıkmak istediği zaman ailesi ağlaştılar, önüne geçip "Bizi kime bırakıyorsun!" dediler. O da dayanamayıp kaldı. Bunun üzerine bu ayet indi. Surenin sonuna kadar ki diğer ayetler Medine'de indi.

İbni Abbas'tan bir başka rivayete göre birisi hicret etmek istiyor hanımı bırakmıyordu. Adam ona "Yemin ederim ki Allah bizi hicret yurdunda bir araya getirirse şunları şunları yapacağım." dedi.

Allah da onu ve çoluk çocuğunu hicret yurdunda birleştirdi. Bunun üzerine bu ayet nazil oldu. (Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

<u>Mücâhid der ki :</u> «Eşlerinizin ve çocuklarınızın içinde size düşmanlık edenler vardır. Onlardan sakının. » Onlar, kişiyi akrabalarla münâsebeti kesmeye veya Rabbine isyan etmeye sevkeder. Binâenaleyh, kişi onun sevgisinden dolayı çocuğuna ve eşine itaat etmekten başka bir şey yapmaz. İbn Ebu Hatim der ki: Bize babam... îbn Abbâs'tan nakletti ki; adamın birisi ona bu âyeti sorduğunda İbn Abbâs şöyle demiş: Bunlar Mekke'de müslüman olan bazı kimselerdir ki, Rasûlullah'a gelmek istediler. Ancak eşleri ve çocukları onları bırakmadılar. Rasûlullah'ın yanına geldiklerinde, halkın dinde derin bilgiye sahip bulunduğunu gördüler ve bu sebeple ailelerini cezalandırmak istediler. Bunun üzerine: «Ama affeder, kusurlarını başlarına kalkmaz ve örterseniz; şüphesiz ki Allah, Gafûr'dur, Rahîm'-dir» âyeti nazil oldu. Tirmizî de Muhammed İbn .Yahya kanalıyla... İsrail'den bu rivayeti nakleder ve; hasendir, sahihtir, der. İbn Cerîr ve Taberânî de bu rivayeti îsrâîl kanalıyla İbn Abbâs'tan rivayet ederler. Keza Avfî vasıtasıyla îbn Abbâs'tan buna benzer bir rivayet nakledilir. Onun efendisi îkrime'den de aynı şekilde rivayet edilmiştir. (bak; Tefsiri Ibni Kesir)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Dünya malı ve evlât gaye ve amaç değil, hayatın geçici süsleridir. Bunlarla uğraşırken Allah'ı ve ikinci hayatı unutmak, ibâdeti ihmal etmek büyük gaflettir ve neticesi hüsrandır.Ayeti kerimede ifade edilen zikirden kasıt;Allahu azimuşşanın dilediği ve razı olduğu bir biçimde yaşamak,onun emretmiş oldugu beş vakit namaz,hac ,oruc vs.gibi ibadetler,cihad ve yine Allahu tealayı anmak ve zikretmenin yanısıra ilim öğrenmek manalarının hepsini içermektedir.Evlad ve emval ile iştiğal bütün bu ve benzeri zikirleri ihmal ve terk etmeğe kadar gittiğinde işte o zaman kişi büyük bir hüsranda'dır.

2- Dünya malı edineceğim sevdasına,gecesini gündüzüne katarak doymaz bir hırsla çalışan ve bu yüzden Allahın zikrinden uzak kalmanın yanısıra,yine evladı iyaline iyi ve ferah bir gelecek sunmak, onlara bol bol mal ve servet bırakmak sevdasına taat ve ibadetleri terk ve ihmal eden kişilerin neticede hem dünyasını,hem ahiretini ve hemde evladlarını kaybettiklerine çokca şahid olunmaktadır. Şairin dediği gibi:“ *Yamadık dünyamızı yırtarak dinimizden,dinde gitti dünyada gitti elimizden*“.

3-Hic süphesiz çalışıp ehlinin nafakasını kazanmak her erkeğin başlıca görevlerinden biridir.Hatta çalı şıp ehlini kimseye muhtac etmemek kişinin üzerine farz'dır.Ancak bütün bunlar kişiyi Allahın zikrin den alıkoymayacak ve ihmal ettirmeyecek kadar olmak şartı ve kaydıyla. Mallarınız da evlâtlarınız da sizin için ancak bir imtihandır (fitne'dir)buyrulmakta,yani zorlu bir imtihandan geçilmekte'dir.

4-- Teğabun suresinde rabbimiz;"Ey iman edenler! Eşlerinizin, evlâtlarınızın içinde hakikaten size düşmanda vardır, öyleyse onlardan sakının".buyurmakta'dır.Anlaşılacağı gibi buradaki düşmanlık bizim bildiğimiz tür düşmanlığın yanısıra, aynı zamanda korku,sevgi veya dünyaya düşkünlük sebebiyle kişiye hayır ve taat işlerinde engel olmak veya zorluklar çıkarmak suretiyle yapılan düşmanlıktır. Müminler bu hususda dikkatli ve uyanık olmak durumundadırlar.Aksi halde hüsrana düşerler.Hadisi serifde: "Allaha isyanda hiç bir kula itaat yoktur"buyrulmuştur.

5- Ayeti kerimenin tefsirinde'de görüleceği gibi,zaman olmuş sahabenin hanımlarından bile ilme, cihada ve hicrete engel olmak isteyenler olmuştur. Arzetdiğimiz gibi korku,sevgi ve benzeri sebebler onları böylesi tutumlara sürüklemiştir.Ancak bu tutumları düşmanlık olarak vasıflandırılmıştır. Zira hiç şüphesiz onların bu tutumları hayırlı bir iş değildi.Müminler böylesi durumlarda tedbirli ve kararlı olmak durumunda'dırlar.Kişinin evlatları,hanımı,yaptığı ticareti vs.leri,ibadetlerine, cihadına ,kuranı bir hayat yaşamasına,ilim öğrenmesine herhangi bir sebeble veya bahanelerle engel olmağa,mani olmağa kalkışa bilir.Bu düşmanlıklar karşısında tavrımız ayeti kerimede ifade edildiği gibi bir imtihan oldugu bilinci içerisinde olmak,taviz vermemek ve hayırlarda kararlılık olmalıdır.

Ders: 6- بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

{وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا}

"... Allah'ı çokça anan erkekler ve çokça anan kadınlar var ya; Allah işte bunlar için bir mağfiret ve büyük bir mükâfat (cennet) hazırlamıştır." Ahzab/ 35

Göklerde ve yerdeki varlıkların, sıra sıra uçan kuşların Allah'ı tesbih ettiğini görmezminisin? Her biri kendi niyaz ve tesbihini bilir. Allah da onların yaptıklarını bilir ." Nur/ 41

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً كَثِيراً* وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلا *

„ Ey inananlar, Allah'ı çok anın.Ve O'nu sabah akşam tesbih edin." Ahzab/41-42

Açıklama:

"Ey iman edenler! Allah'ı çok zikredin." Vakitlerin çoğunda Allah'ı zikredin. Zikr ifadesi takdis, temcid, tehlil ve tahmid çeşitlerinin hepsini ihtiva eder.

"O'nu sabah-akşam" günün başında ve sonunda "tesbih edin." Zikir için sabah-akşamın özellikle belirtilmesi, bu iki vakitte gece ve gündüz melekleri hazır bulunduğundan diğer vakitlere olan üstünlüğünü belirtmek içindir.Allah Tealâ "Ey iman edenler! Allah'ı çok zikredin." ayetiyle müminlere bol sevap vermek ve onları küfrün karanlıklarından iman nuruna çıkartmak için pek çok vakitte Allah'ı zikretmek ve tesbih etmek suretiyle, ayrıca çeşitli taat şekilleriyle O'na ta'zim ve hürmette bulunma şeklinde peygamberlere verdiği emrini mümin kullarına da teşmil etti. (V. Zuhayli,et-Tefsirü'l-Münir)

Ey iman edenler, Allah'ı çokça zikredin. Allah'ı çokça gündemlerinize alın. Gündeminizi hep Allah belirlesin. Hep Allah'la, Allah'ın kitabıyla ve Resûlünün sünnetiyle beraber olun. Hareket noktanız hep vahiy olsun. Diliniz hep Allah'ın sözcülüğünü yapsın. Hep vahyi konuşun.

Kalbinizin güveni, bağlılığı hep sadece Allah'a olsun. Azalarınız hep Allah adına hareket etsin. Gözünüz hep Allah için baksın. Kulaklarınız hep Allah için işitsin. Allah'ın bak dediği yere bakın, Allah'ın işit dediklerini işitin, O'nun yap dediklerini yapın, yapma dediklerinden kaçının. (bak; Besairul-Kuran)

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِى نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاَصَالِ وَلاَ تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ *

„ Ey Muhammed, sabah akşam yalvararak, korkarak, yüksek olmayan bir sesle rabbini içinden zikret. Gafillerden olma.“ Araf /205

Bu Ayetin Tefsiri:

Buradaki hitab Hz. Peygamber'edir. Ancak umumiyet ifade eder. Yani Allah'ı anan herkesi veya her zikri kapsamaktadır. Çünkü Allah'ı gizlice zikretmek, ihlasa daha yakın, kabule daha şayandır. Nitekim bir haberde «Nefsinde beni (gizlice) zikredeni, nefsimde zikrederim. Bir cemaatte beni zikredeni ondan daha hayırlı bir cemaatte zikrederim» buyurulmuştur.

Nefisteki zikirden maksad, kişinin diliyle söylemiş olduğu şeylerin anlamlarını bilmesidir. Kişi, kemal, izzet, azamet ve celal sıfatlarını da kalbinde hazır bulunduracaktır. Çünkü dil ile zikir, kalb ile zikirden boş oldumu bir faydası yok gibidir, demiştir.Bir grup da kalbin müdahelesi olmaksızın dil ile yapılan zikirde hiçbir sevap yoktur“demistir. (bak; Büyük Kuran Tefsiri)

Zikrin bu zaman dilimlerinde emredilmesi beş vakit namazın daha farz olmadığı zamanlarla ilgilidir diye bir iddiada bulunmaya da gerek yoktur. Zira böyle bir yaklaşım farz namazların bu anlardaki zikirden gereksiz kıldığı imajını verebilir. Halbuki burada sözkonusu edilen zikir namazdan daha geniş kapsamlıdır. Bu zikrin vakitleri de farz namazların vakitleriyle sınırlı değildir. Ayrıca bu zikir farz ve nafile namazların şekillerinden başka bir şekilde de yapılabilir. Kalp ile zikir, kalp ve dil ile zikir şeklinde, namazın diğer hareketlerine başvurulmadan da bu zikir şekli gerçekleşebilir. Hatta zikrin kapsamı bundan da geniştir. Burada sözkonusu edilen zikir sürekli olarak yüce Allah'ın büyüklüğünü hatırlamak, sürekli halde uyanık bulunmak, gizli açık,....

büyük küçük her işte kendisini kontrol altında tuttuğunu hesaplamak, hareketinde, duruşunda, eyleminde ve niyetinde Allah'ın kendisini gözetlediği bilinciyle hareket etmektedir. Burada özellikle sabah-akşam ve gece zikrine dikkat çekilmesi yüce Allah'ın bu zamanların insanın kalbi üzerindeki özel etkilerini bilmesindendir. Çünkü Allah insanın yaratıcısı ve fıtratını, oluşumunun tabiatını en iyi bilendir. (bak; Fi'zilalil-Kurani)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Ayeti kerimede „Allahi çok zikredin,sabah akşam onu tesbih edin"buyrulmak suretiyle,müminlere Allahu tealayı çokca zikir ve tesbih etmek hususunda uyarı ve tenbih yapılmakta'dır.Ayeti kerimelerden bunun müminler üzerine bir vecibe olduğu açıkca anlaşılmakta'dır.Vacib olan zikrullah ise usul ve adabına muvafık bir sekilde yapılmalıdır. Bu günkü bazı bidatcı cahillerin ayakda raks ederek tepinmeleri,hatta kadın erkek bir arada tepinmeleri asla caiz olmayan bidat ve haramlardır.

2- Buradaki zikirden maksad;Allahu tealayı zikretmek yani çokca anmak,takdis,tahmid,tenzih,tesbih, herşeyden yüce bilmek,kuran okumak,namaz kılmak,emrettiklerini yerine getirip,nehyettiklerinden kaçınıp onları terk etmek,Allahın kitabına ve resulunun sünnetine sarılmak vb.taatlardır.

3-Araf suresinde rabbinden korkarak,yalvararak,sessizce onu an,zikret ve gafillerden olma,buyrulmaktadır. Rabblerinin azametini tefekkür etmek,tüm noksanlıklardan tenzih etmek suretiyle, ahiret ve Allah korkusuyla göz yaşı dökerek,gecenin karanlıklarında ve seher vakitlerinde onu zikretmeyenlerin büyük bir gaflet içerisinde olduklarının açık bir ifadesi'dir.Yine burada,hafi yani sessiz yapılan zikrin ve virdin daha faziletli ve daha takvaya uygun olduğuna açıkca işaret edilmekte'dir.

4- Burada bilinmesi gereken bir husus;müminlerin zikir hususunda ifrat ve tefritden uzak durmak durumunda olmalarının gerekliliğidir.Yine burada'da yegane ölçü kitap ve sünnet olmalı'dır.Bir kısımı tamamıyla zikre ve uzlete çekilip,cihadı ve Allahın dinini mudafayı terk ederken,diğer bir kısımı cihad ediyorum,şeriatı savunuyorum derken bir yandan zikrullahı,tesbihatı ve istiğfarı terk ve ihmal noktasına gelmiştir.Dolayısıyla Allahın resulunun mübarek hayatı bizler için kaçınılmaz ölçü olmalıdır.Bir yandan islamın hayata hakimiyyeti uğrunda mucadele ederken,diğer yandanda ahiret hazırlığı içerisinde ola bilmek.Nafile ibadetlerle,orucla,zikirle,tesbih ve istiğfarla,takvayla hazırlık.

5- Dikkat edilmesi gereken bir hususda; zikir ve virt'lerde yine ölçü ve kaynak kitap ve sünnet olmalı'dır. Yani sahih sünnette sabit olan zikir ve virtler alınmalı ve öylece tatbik edilmeli'dir.Bugün birtakım insanların kendi kafalarından ve arzularından kaynaklanan beş bin,on bin ,yüz bin gibi zikir ve virt sayıları asla sahih bir kaynağa dayanmamakta'dır.Insanları zora ve meşekkate sürüklemekte'dir. Sahih sünnetde sabit olan bazı zikir,tesbih,istiğfar ve tahmitleri ek ilave olarak zikredecegiz inşaallah.

بسم الله الرحمن الرحيم Ders:6 /Ek ilave

SAHIH HADISI SERIFLERDE TAVSIYE EDILEN BAZI ZIKIR VE VIRTLER

،وعَنْ أبي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ الله عَنْهُ، قال: قالَ رَسُولُ الله : كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلى اللِّسان
ثَقِيلَتَانِ في المِيزَانِ، حَبيبَتَانِ إلى الرَّحْمن: سُبْحانَ الله وَبحَمْدِهِ، سُبْحَانَ الله العظِيم . مُتَفقٌ عَلَيْهِ

Ebû Hüreyre radıyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Dile hafif, mîzana konduğunda ağır gelen ve Rahmân olan Allah'ı hoşnut eden iki cümle vardır: Sübhânallahi ve bi-hamdihî sübhânallahi'l-azîm: Ben Allah'ı ulûhiyyet makamına yakışmayan sıfatlardan tenzih eder ve O'na hamdederim. Ben Yüce Allah'ı ulûhiyyet makamına yakışmayan sıfatlardan tekrar tenzih ederim"
Buhârî, Daavât 65, Eymân 19, Tevhîd 58; Müslim, Zikir 31. Ayrıca bk. Tirmizî, Daavât 60; İbni Mâce, Edeb 56

وعَنْ أبي أيوبَ الأنصَاريّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النبيّ قال: مَنْ قالَ لا إلهَ إلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ، له المُلْكُ، ولَه الحمد، وهو عَلى كُلّ شيءٍ قَدِير، عشر مرّاتٍ، كانَ كَمَنْ أعْتَقَ أرْبَعَةَ أنْفُسٍ مِنْ ولَد إسْماعِيل
مُتَفقٌ عَلَيْهِ

Ebû Eyyûb el-Ensârî radıyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:
"Bir kimse on defa, lâ ilâhe illallahü vahdehû lâ şerîke leh, lehü'l-mülkü ve lehü'l-hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr, derse, İsmâil aleyhisselâm'ın soyundan dört kimseyi hürriyetine kavuşturmuş gibi sevap kazanır." Buhârî, Daavât 64; Müslim, Zikir 30. Ayrıca bk. Tirmizî, Daavât 103

عَنِ الاَغَرّ بْنِ يَسارٍ الْمُزَنِيّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ . رواه مسلم

Resûlüllah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)
«Ey insanlar, Allah'a tevbe edin! Çünkü ben ona günde yüz defa tevbe ederim.» buyurdular.(müslim)

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من قرأ
عشر آيات في ليلة لم يكتب من الغافلين* (الحاكم وقال صحيح على شرط مسلم

Ebu Hureyreden (r.a)rivayeten,resulu ekrem (s.av):“ Kim bir gecede on ayeti kerime okursa,gafillerderden yazilmaz.“ (Hakim,ve sahih ‘dir dedi.)

وعَنْ أبي هُريرةَ ، رضي اللَّه عنْهُ قالَ : قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وسَلَّم:
من قالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبحمْدِهِ ، في يوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ ، حُطَّتْ خَطَاياهُ ، وإنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ البَحْرِ » مُتَفَقٌ عَلَيْهِ»

Ebû Hureyre (r.a.ydan. Rasûİüllah (s.a.v.): “Kim, bir günde yüz defa “Sübhanellahi ve bi hamdihî” derse günahları deniz köpüğü kadar olsa bile silinir “buyurmuştur. (Muttefakun aleyhi)

وعَنْ أبي مُوسى رضيَ الله عَنْهُ قالَ: قالَ لي رَسُولُ الله ;

ألا أدُلُكَ عَلى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الجَنَّةِ ؟ فقلت: بَلى يا رسولَ الله قالَ: لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إلاَّ باللَّه"

Ebu Musa (Allah Ondan razı olsun) şöyle demiştir: Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) bana hitaben: “Cennet hazinelerinden bir hazineyi sana kılavuzluk edeyim mi?” buyurdu. Ben de, “Evet ya Rasûlallah” dedim. Şöyle buyurdular: “La havle vela kuvvete illa billah = Her türlü güç ve kuvvet sadece Allah’ın yardımı iledir ve hepsi Allah’a aittir.” (Buhari, Megazi, 38; Müslim, Zikir, 44)

وعَنْ جابر رَضِيَ الله عَنْهُ قال: سَمِعْتُ رَسُولَ الله يقولُ. أفْضَلُ الذِّكْرِ: لا إله إلاَ الله

Cabir (Allah Ondan razı olsun), Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem)’i şöyle buyururken işittim dedi: “Zikrin en faziletlisi la ilahe illallahtır.” (Tirmizi,Daavat, 9)

عن شداد بن أوس رضى الله تعالى عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال له ألا أدلك على
سيد الاستغفار: اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت خلقتني وأنا عبدك وأنا على عهدك ووعدك ما
استطعت أعوذ بك من شر ما صنعت وأبوء إليك بنعمتك علي وأعترف بذنوبي فأغفر لي ذنوبي
إنه لا يغفر الذنوب إلا أنت لا يقولها أحدكم حين يمسي فيأتي عليه قدر قبل أن يصبح إلا وجبت
له الجنة البخاري والترمذي

-Şeddâd İbni Evs radıyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"İstiğfârın en üstünü kulun şöyle demesidir: Allâhümme ente rabbî, lâ ilâhe illâ ente, halaktenî ve ene 'abdüke, ve ene 'alâ 'ahdike ve va'dike m'esteta'tü. Eûzü bike min şerri mâ sana'tü, ebûü leke bini' metike 'aleyye, ve ebûü bi-zenbî, fağfir lî fe-innehû lâ yağfirü'z-zünûbe illâ ente.

" Resûl-i Ekrem sözüne şöyle devam etti: "Her kim, bu seyyidü'l-istiğfârı sevabına ve faziletine bütün kalbiyle inanarak gündüz okur da o gün akşam olmadan ölürse cennetlik olur. Yine her kim, sevabına ve faziletine gönülden inanarak gece okur da sabah olmadan ölürse cennetlik olur."

(Buhârî, Daavât 2, 16. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Edeb 100-101; Tirmizî, Daavât 15; Nesâî, İstiâze 57)

عن أبي هريرةَ رضيَ الله عنه، أنَّ رسولَ الله   قال ؛:
مَنْ سَبَّحَ الله في دُبرِ كُلِّ صَلاةٍ ثَلاثاً وَثَلاثِينَ، وَحَمِدَ الله ثَلاثاً وَثَلاثِينَ، وكَبَّرَ الله ثَلاثاً وَثَلاثِين،
وقالَ تَمَامَ المِائَة: لاَ إلهَ إلاَّ الله وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ المُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ، وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِير، غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإن كانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْر .   رواه مسلم

Yine Ebu Hureyre (Allah Ondan razı olsun)'dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu:Her kim namazların arkasında otuz üç defa Sübhanallah, otuz üç defa"Elhamdülillah, otuz üç defa Allahu ekber der ve yüze tamamlamak için de , la ilaheillallahu vahdehu la şerike leh lehul mülkü ve lehül hamdü ve hüve ala külli şeyin kadir derse ,günahları denizin köpüğü kadar olsa bile afedilir." (Müslim, Mesacid, 146)

وعنْ عَبْدِ الله بن عَمرو بن العاص، رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا أنَّهُ سَمِعَ رَسُولِ الله   يَقُول :
"مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاةً، صَلَّى الله عَلَيْهِ بِهَا عَشْراً "   رواه مسلم

Abdullah İbni Amr İbni Âs radıyallahu anhümâ Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken dinlediğini söylemiştir:"Kim bana bir defa salâtü selâm getirirse, bu sebeple Allah Teâlâ da ona on misli merhamet eder." (Müslim)

بسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ   Ders: 7-

يَاۤاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوا اِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِى سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ * Maide/35

"Ey İnananlar! Allah'tan sakının, O'na ulaşmaya yol(vesile) arayın, yolunda cihad edin ki kurtulasınız.

Ayeti kerime hakkında: Ayetlerin ibaresi açıktır. Bu ayetlerde hitap mü'minleredir. İlk olarak, mü'minlere bir teşvik vardır. Onları Allah'tan korkup sakınmaya, Allah'ın rızası ve O'na yakınlık bulunan herşeyi araştırmaya ve Allah yolunda cihad etmeye teşvik etmiştir. İkinci olarak, mü'minlere kurtuluş ve mutluluğun takva ve Allah yolunda cihad etmekte olduğuna dair bir açıklama vardır. (İzzet Derveze, et-tefsiru'l-hadis,)

Tevessül hususunda söylenecek sözlerin tahkiki Alûsî Tefsirinde kaydedilenlere dayanarak şöyle özetlenebilinir:

Evvelâ, Yüce Allah'a itaat, onu razı edecek şeyleri işlemek suretiyle yaklaşmak anlamında tevessül: Ona yaklaşmak için yol (vesile) arayın" ayetinde kastedilendir. Dinin esası ve İslâmın farzı budur.

Bir mağaraya sığınıp mağaranın ağzını kapatan bir kayanın mağara kapısından çekilmesi için yapılan dua ve tevessüller buna hamledilir. Onlar salih amelleri Allah'a vesile kıldılar. Yani salih amelleri ile kurtuluşu istediler. Şüphe yok ki, salih ameller Yüce Allah'ın bize sevap vermesi için bir sebeptir. Bu kişiler şahısları öne sürerek tevessüle kalkışmadılar. (Âlûsî Tefsiri, VI/124-128)

Ebû Yezîd el-Bistâmi şöyle der: „Mahlûkun mahlûktan yardım dilemesi (istiğâse) tıpkı hapisteki tutuklunun bir başka tutukludan yardım dilemesi gibidir."

İlim adamları "mahlukatın hakkı için" diyerek dua etmeyi mekruh görmüşlerdir.Çünkü hiç bir yaratığın yaratan üzerinde bir hakkı yoktur.

Özetle: Yüce Allah'a dua dolaysız olmalıdır, vasıtasız olmalıdır. Çünkü Kur'ânî nass ile ifade edildiği gibi Allah'ın aracıya ihtiyacı yoktur: "Rabbiniz dedi ki: Bana dua ediniz; ben de duanızı kabul edeyim." (Mü'min, 40/60); "Kullarım sana beni soracak olurlarsa gerçek şu ki, ben pek yakınım. Dua edenin dua ettiğinde duasını kabul ederim." (Bakara, 2/186); 'Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz." (Fatiha, 1/5). (Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

Takvalı olun ve de Rabbinize yaklaşma konusunda, Rabbinizin yakınlığını, hoşnutluğunu kazanma konusunda vesileler arayın, vesilelere sarılın. Vesile aslında yönelmek demektir. Allah'ın rızasını, yakınlığını kazandıracak sebeplere tutunmak, vasıtalara yönelmek demektir. Âyetin devamında bu vasıtaların en başta geleni zikrediliyor. Allah'ın dinini yüceltmek, Allah'ın arzularını, egemenliğini gerçekleştirmek için, Allah'a kulluk yolunun önündeki tüm engelleri kaldırıp Müslümanca bir hayatın ortamını hazırlamak üzere Allah yolunda cihad edin. İnancınızın gereği bir hayatı yaşamak adına tüm gücünüzle cehd-ü gayret gösterin. Allah karşısında acizliğinizi, güçsüzlüğünüzü, çaresizliğinizi anlayarak O'nun istediği kulluklara koşun. O'nun istediği tavırları takının. O'na lâyık ibâdet, itaat ve teslimiyetlerle Rabbinize yakınlığı arayın.

İşte vesile budur. Vesile Allah'a Allah'ın istediği kulluk şekilleriyle yaklaşmaya çalışmaktır. Değilse kimilerinin iddia ettikleri gibi vesile Allah'la kul arasına, kulları arasına aracılar, şefaatçiler, mürşidler sokmak, Allah'a yaklaşabilmek için bunlara yakın olmaya koşmak değildir. (bak; Besairul-Kurani)

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ* Tevbe/119

Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sâdıklarla beraber olun.

Nüzul Sebebi: Buharî ve başka alimler Ka'b b. Malik'ten şöyle dediğini rivayet etmişlerdir: Bedir hariç, Peygamberimiz (s.a.v)'in katıldığı hiçbir gazveden geri kalmadım.Nihayet Tebuk Gazvesi yapıldı.Bu son gazve idi. İnsanlara hareket emrini verdi... Allah bizim tevbemizin kabulü hakkındaki ayetleri

indirdi: 'Yemin olsun ki, Allah Peygamberin ve o güçlük zamanında O'na uyan Muhacirler ve Ensar'ın tevbelerini kabul etti." (Tevbe, 9/117) Yine bizim hakkımızda "Ey iman edenler!. Allah'tan korkun ve doğru sözlülerle beraber olun." (Tevbe, 9/119) buyurmuştur. (Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir,)

Buharî ve Müslim'in rivayetlerine göre doğru olan da budur. Müslim'in rivayetinde Ka'b şöyle diyor: Biz üç kişi, Rasulullah (s.a.v)'ın mazeretlerini kabul ettiği yemin eden o kişilerden geri bırakıldık. Rasulullah (s.a.v) onlar için istiğfar ettiği halde bizim durumumuzu geciktirdi. Nihayet Allah bu husustaki hükmünü bildirdi. Bu sebeple Cenabı Hak "Geri bırakılan üç kişi" ifadesini kullandı

Allah Tealâ bu üç kişinin tevbelerini kabul ettiğine dair ayetleri indirince işlenen bu -Cihad'da Rasulullah (s.a.v.)'ı bırakıp geride kalmak, cihada katılmamak -hatasının tekrarlanmasını şiddetle yasakladı ve şöyle buyurdu.

"Ey İman edenler! Allah'tan korkun ve sadıklarla beraber olun." Yani Rasulullah (a.s.)'a muhalefet etme vb. Allah'ın razı olmayacağı şeylerden sakının ve kaçının. Gazvelerde Rasulullah (s.a.) ve ashabı ile beraber olun. Münafıklarla birlikte evlerinizde oturarak savaştan geri kalmayın. Dünyada iman ve ahdinde durma hususunda sadık olan, Allah'ın dininde niyeti, sözü ve davranışları ile sadık olan kimselerle beraber olun ki, cennette de yine sadıklarla beraber olasınız. (V.Zuhayli,et-Tefsirü'l-Münir)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Ayeti kerimede Allahtan korkmak ve yine ona yaklaştıracak vesileler aramak buyrulur,buradaki vesileden kasdın müfessirlerin cumhuruna göre salih ameller ve nafile ibadetlerdir.Yine muteber hadisler de zikredilen hz.peygambere (sav)verilecek olan ona mahsus bir şefaat yetkisi olduğu zikredilmiştir.

2- Ayeti kerimede dikkata şayan olan bir hususda,takvanın hemen peşinden Allah yolunda cihadın zikrolunmasıdır. Yani, Allahdan hakkıyla korkmak,ona yaklaştıracak vesileler aramak ve bu arada onun yolunda onun dini uğrunda cihad etmek.Bazı ekmekci sofilerin anlayamadığı nokta burası olmalı.

3-Gerek Maide35,ve gerekse Tevbe119 ayeti kerimelerinden tarikatcıların aptığı rabıta manasını çıkar mak,hakikatdan son derece uzak ve yanlış bir iddia olur.Nuzul sebebleride bu hakikatı ifade eder.

4- Allaha kulluk,ibadet,zikir ve dua vasıtasız olmalıdır.Rabıta ve vasıta kuranın şu ifadelerine aykırıdır;
a) "Rabbiniz dedi ki: Bana dua ediniz; ben de duanızı kabul edeyim." (Mü'min, 40/60);

b) Kullarım sana beni soracak olurlarsa gerçek şu ki, ben pek yakınım. Dua edenin dua ettiğinde duasını kabul ederim." (Bakara, 2/186);

c) 'Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz." (Fatiha, 1/5).

d) "Andolsun ki insanı Biz yarattık; nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz; Biz ona şah damarından daha yakınız."Kaf/16

e) Ey peygamber! Biz sana da bu uyarıcı kitabı indirdik ki, insanlara başından beri indirile gelen mesajın aslını, olanca açıklığıyla anlatasın diye, onlar da böylece belki düşünürler. (Nahl/44)

5- Muvahhid müminler bu ayeti kerimelerdeki ifadelerin,kendilerine uyarıcı birer nasihat oldugunu bilmeli'dir. Taki, Allahdan korkup yine ona yaklaştıracak salih ameller ,nafile ibadetler ve onu zikretmek,aynı zamanda dini mübini ahmediyye uğrunda mucadele ve mucahede etmek suretiyle ona hakkıyla kul olabilsinler.

6- Şayet Rabıta'dan kasıt kişinin sevdiklerini düşünmesi ve tefekkür etmesiyse bundan daha doğalı olamaz. Tarikati manada Rabıtanın mana ve mahiyeti hakkında ve yine bu her iki ayeti kerimelerin mana ve tefsirleri hakkında müfessirlerin görüşlerini toplu halde ek ilave sahifelerde sizlere arzediyoruz.> > >

7- Binaen aleyh tarıkatcıların yapmakta olduğu şekliyle rabıta,delilsiz ve esnetsiz bir bid'at'dır.

RABITA / TEVESSÜL / İSTİĞASE : MANA,MAHİYET VE HÜKÜMLERİ <muhtasar>

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوا اِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِى سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ * Maide/

"Ey İnananlar! Allah'tan sakının, O'na ulaşmaya yol(vesile) arayın, yolunda cihad edin ki kurtulasınız.

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ Tevbe/

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sâdıklarla beraber olun."

Müslümanların yüzyıllardır anlaşamadığı,üzerinde ihtilaf etdikleri meselelerin en büyüklerinden biride hiç şüphesiz Rabıta,Tevessül ve Istiğase meselesi'dir.Ayrıca hakkında ifrat ve tefrit'e gidilen bir konudur.Yukarıda zikretdiğimiz Maide 35 tevessüle ve istiğaseye delil teşkil ediyormu? Tevbe 119 Rabıtaya delilmidir değilmidir?...... Alimlerin büyük bir kısmı bu ayeti kerimelerin ve takviye eden bazi hadislerin Tevessül icin delil teşkil ettikgini savunurken,bir diger kısım ilim adamları delil teşkil etmediklerini ve hatta dahada ötesi bir kaç şekli müstesna rabıta ve tevessülün şirk olduğunu iddia edip savunmaktadırlar.Ayrıca bu konuda bazı ayeti kerimeleri ve yine takviye eden hadisi şerifleri delil olarak getirmektedirler. Evvela her iki tarafinda delil ve beyyinelerini kısaca zikretmek istiyoruz;

<u>* Delil olarak kabul etmeyen ilim adamları</u>,sadece peygambere (s.a.v) ve kişinin yapmış olduğu kendi salih amelleriyle yapacağı tevessülün ancak caiz olacağını bunun dışında her türlü tevessülün caiz olmadığını söylerler.Ve bu iki şekil tevessülün caiz olduğu hususunda her iki tarafda müttefikdirler. Bu iki şeklin dışında kalan tevessül çeşitlerinin caiz olmadığı ve hatta kişiyi şirke kadar götürebileceğine delil olarak otaya koydukları beyyineleri şunlardır;

Dikkat edin, halis din Allah'ındır; O'nu bırakıp da putlardan dostlar edinenler: "Onlara bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz" derler. (Zümer/3)

„ Biz ona (insanogluna) şahdamarından daha yakınız.." Kaf/16

„Eğer kullarım sana beni sorarlarsa, şüphesiz ki ben onlara çok yakınım. Dua edenin duasına, her zaman karşılık veririm." Bakara/186

„O inkârcı putperestler Allah'ı bırakıp, ne kendilerine ne de kendilerine tapanlara yarar ve zarar vermeyen, veremeyen cisimlere tapıyorlar ve bunlar "Allah yanında şefaatçilerimizdir" diyorlar."Yunus/18

Istiğase (Allahtan başkalarından yardım taleb etmek) hususunda ise ;
„ Sadece sana kul köle olur, yardımı da sadece senden isteriz.“ Fatiha/5

Hadisi-serif; „ Dileyince Allah'tan dile,yardım isteyince Allah'tan iste“ (Tirmizi, ibni Abbastan)

Buharinin rivayet etdiği hadisi şerifte; yağmurun kesilmesinden muzdarip olduklarında Hz.Ömerin resulu ekremin amcası Hz.Abbasla tevessül ederek yağmur duasına çıktığı ve dolayısıyla hz.peygamberle değilde amcası hz. Abbas ile tevessül etmesini delil olarak getirmektedirler. Ayrıca sahih bir hadiste zikrolunan ve mağarada kapalı kalıp çıkamayınca kendi yaptıkları salih amelleriyle tevessülde bulunan üç kişinin bu tutumlarınıda delil olarak zikrederler. Ki hadis sahih'dir. Bu ve benzeri ayet ve hadisleri delil olarak alan bu kısım ilim adamları aslında sadece peygamber efendimize ki oda sağlığında tevessül edile bilineceğini,ve birde mağarada kapalı kalan üç kişi hadisinde ki kendi amelleriyle tevessülün dışındaki her türlü tevessülü reddederler.Kabir ehlinden yardım (istiğase) dilemeği ve onlardan taleblerde bulunmayı şirk kabul ederler.Ve deliller getirirler.

** Yukarıda zikrettigimiz ayeti kerimeleri tevessüle delil olarak kabul edenler ayrıca:

“Ey İnananlar! Allah'tan sakının, O'na ulaşmaya yol(vesile) arayın, yolunda cihad edin ki kurtulasınız. Maide/35 ‘’Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sâdıklarla beraber olun.“ Tevbe/119

Yukarıda da zikrettiğimiz,Ibni Ömer (r.a)den Buharinin (r.alh) rivayet etdiği yağmurdan dolayı bir mağaraya sığınan ve orada kapalı kalıp çıkamayınca daha önce yapmış oldukları salih amelleriyle tevessül ederek Allahu tealaya yalvarmaları ve bu şekilde oradan kurtulmalarını anlatan hadisi şerifi delil olarak getirirler.Hadis sahih ‘dir.

Başka bir hadisi şerifde; Adamın birisi hz.peygambere gelip:Ya resulallah (s.a.v) gözümden oldum.Açılması için bana duada bulunurmusun"deyince Allah resulu (s.a) ona":Abdest al,iki rekat namaz kıl,sonrada deki;"Allahım senden dilerim ve peygamberin Muhammedin (s.a) hürmetine sana teveccüh ediyorum.Ey Muhammed (s.a.v)! Gözümün açılması için senden şefaat dilerim,Allahım peygamberini bana şefaatcı kıl."dersin.Yine efendimiz ona:"Şayet senin başka ihtiyacında olursa bu gibi duada bulun(yani yine böyle dua et)."buyurdu. (Nesai-Tirmizi-Ibi Mace) Hadis sahih denmiştir. Ve yine hz.Enes b.malik'den (r.a)rivayet edilen sahih bir hadise göre Hz.Enes derki:"Ali bin Ebi Talibin annesi Fatima binti Esed vefat edince,peygamber efendimizi (s.av) küçük iken bakıp beslediği için peygamber (s.a.v)onun cenazesine geldi,baş ucuna oturup buyurdularki:"Ey Annemden sonra annem! Allah sana rahmet etsin"dedi ve onu methetti.Kabrinin kazınmasını emretti.Hafriyati-.lahde gelince kendi eliyle lehdini kazdı,eliyle toprağını çıkardı.Kabir işi tamamlandıktan sonra şöyle dedi:"Dirilten ve öldüren Allah'tır.Ey Rabbim,peygamberlerinin (benim) ve benden evvelki peygamberlerinin hürmetine anam Fatima binti Esedi bağışla,yerini geniş eyle.Çünkü sen merhamet erdenlerin en merhametlisisin."buyurdu.(Bu hadisi Tabarani"El-Kebir" ve „El-Evsat"adlı eserlerinde,Ibni Hibban ile Hakim,sahih bir senetle rivayet etmişlerdir)

Yusuf ed-Dicvi bu hususda şöyleder:"Şunu da ilave edelimki,salih amellerle tevessül etmenin caiz olduğu meselesi bizimle (muhalifler) arasında ittifak edilen bir konudur.Öyle ise peygamberlere veya salih zatlara tevessül eden kimsenin maksadı onların,Allahın sevdiği salih amelleriyle'dir.Mağarada sıkışıp kalan üç kişi hakkında hadisi şerif rivayet edilmiştir.Demekki bu ikimizin arasında kabul edilen bir meseledir.Salih zatlara tevessül eden kişi,şüphesiz ancak salih oldukları için onlara tevessül eder.Nihayet mesele aramızda ittifak ettiğimiz salih amellerle tevessülün caiz olduğuna döner. (Yüksek ulema heyetinden,Yusuf ed-Dicvi)

HULASAYI KELAM

1-Görüldügü gibi her iki tarafta kendi görüşlerine dair ayet ve hadislerden deliller getirmekte'dirler.

2- Dua ve ibadetlerde tevessül ve istiğaseyi bir tarafa bırakıp sadece Allahu tealaya yalvarmak,ondan başkasınsan bir şey taleb etmemek her ne kadar

kuranın zahirine uygun olmakla beraber, kalkıp sünnetle sabit olan şekliyle peygamberlerle ve salih zatlarla tevessül eden müslümanları,bidatcılık ve hatta şirkle itham etmek merhamet ve insaf sınırlarını aşan çirkin bir tutumdur.Kaldıki müşrikler hakkında nazil olan ayeti kerimeleri müslümanlara hamletmek son derce sakat ve yanlıştır.Zira ayeti kerimelerde,müşriklerin putlara şefaatcı olmaları için ibadet etdikleri zikrolunmaktadır.Halbuki müslümanlardan tevesssül edenler ne peygamberlere ve nede salih zatlara ibadet etmemektedirler. Peygamberi (s.a.v) veya salih bir kulu vesile ederek"Yarabbi!peygamberin hürmetine beni bağışla" diyerek Allahu tealaya el açıp yalvaran,dolayısıyla Allahtan bağışlanmak dileyen ve isteyen bazı müslümanlarla, putları aracı ve birer ilah edinerek onlara yine kuranın ifadesiyle ibadet eden,onların huzurunda eyilip secde eden,onların önlerinde yine o putların isimlerini anarak seslenerek kurban kesen müşrikleri bir tutmak ve müşrik demek, bilmiyorum acaba hangi vicdan ve insafla bağdaşır ?

3- Ancak, tevessül ve istiğase hususunda bir meseleyi dikkatli ele alamak gerekmekte'dir.Tevessül hakkında delillerin varlığını gördük,tevessül;" peygamberi veya salih zatları vesile edinmek, onların hürmetine duada bulunmakdır." Istiğase ise „Allahtan başkasından yardım istemek,talebde bulunmakdır" Işte bu hususta dikkatli olmak lazım,Zira Allahı bırakıp insanlardan veya ölmüş bazı zatlardan direk olarak ihtiyacının giderilmesini taleb etmek veya bana yardım et gibi isteklerde bulunmak,kabirleri başında dikilip çocuğu olmayanların çocuk istemesi,hastaların onlardan şifa beklemeleri,çabutlar bağlayıp adaklar adamaları islamın temel esaslarına ters düşen ve aykırı olan hareketlerdir.Kişiyi sapık itikatlara ve şirke kadar sürükleyici tavırlardır.Bid'at ve haramlardır.Elbetdeki Istigaseden (yardım talebinden) kasdımız,insanlardan taleb edilen sosyal ve insani yardımlasmalar değil,çünkü o tür yardımlarda bulunmak veya taleb etmek makbul ve doğaldır.Burada kasdettiğimiz, Allahu tealadan başka kimsenin yerine getiremeyeceği yardım ve destek çesitleri dir.Işte Istiğase bu manada caiz değildir,ve tehlikelidir.Bu gün birtakım sofilerin sıkıştıklarında „ya şeyhim yardim et,yetiş ya Abdulkadir Geylani,vb.söz ve çağrıları gibi. Bu gibi şeyler halıkı bırakıp,mahluka sığınmaktır.

4-Gerek Maide 35 ve gerekse Tevbe119 da bazı tarikatcıların iddia etdiği gibi Rabıta için bir delil teşkil etmemekte'dir.Cumhuru müfessiri izam hazaratları bu hususta müttefikdirler.Çünkü rabıta hicri altı veya yediyüz yıllarında ortaya atılmış bir konudur.Çok zayıf tevil ve delillere yaslanmak suretiyle iman ve itikatı ilgilendiren böylesi meseleler hususunda yanlış iddialarda bulunmak akıllı bir kişinin yapacağı,kabul edip savuna bilecegi bir şey degil.Akıllı mümin kitab ve sünnete temessük edendir.

5-Tevbe 119 ayeti kerimenin nuzul sebebinde görüleceği gibi,tebuk savaşında peygamber ve sahabesiy le birlikde gazveye çıkmayanlara uyarı ve tehdit mahiyetinde inzal buyrulmuştur.Sadıklarla beraber olun onlardan yani peygamber ve müminlerin yolundan ayrılmayın manasını içermekte'dir.Kalkıp bu ayeti kerimedeki „sadıklarla beraber olun „ifadesinden Rabıta manasını çıkarmak ve rabıtaya delil olarak göstermek hakikatla ve ilimle bağdaşmamakta'dır.

6-Tevessülün caiz olduğunu savunan ulemanın ifadelerine dikkat edersek,hiç birisi bu gün bazı tarikat ların mutlaka yapılması geretiğini iddia etdikleri rabıtadan söz etmemekte'dirler.Rabıtanın, tarikat cıların ve sofistlerin yaptığı mana ve şekliyle yapılacağına veya caiz olacağına dair sahih ve muteber bir delil bulunmamakta'dır.Aksine Bid'at ve uydurma oldugu tesbit edilmekte'dir.

7-Rabıta kelime olarak Kuranda; Kehf-14/ Kasas-10 / Enfal-11 ve 60 /A.Imran-200 de geçmekte'dir. Kuranda değişik siğadada olsa geçen bu kelimeler her biri aşağı yukarı aynı manayı ifade etmektedir. Ki, beraber olmak,bağlı bulunmak,gözetmek ve yakınlık gibi manalar ifade ederler. Şayet Rabıtadan kasıt kişinin sevdiği zevat ve şahsiyetleri düşünmesi,hayal etmesi ve tefekkür etmek suretiyle hatırlaması ise buna kimsenin karşı çıkacağını ve bid'at ve yasak olduğunu iddia edeceğini hiç zannetmiyorum,Zira bu çok doğal olan bir şeydir,ve hatta güzel olan bir tutumdur.Allah resulunu ve onun güzide ashabını,onların dini mübini ahmediyye uğrunda gayret ve mucadelelerini,zühd ve **takva dolu hayatlarını düşünüp, tefekkür edip kişinin kendi kendine nefis muhasebesi yapması gibi.**

8- „Âdab“ isimli ve benzeri tasavvufi eserlerde iddia edilen ‚Rabıtasız Allaha ulaşılamayacağı, rabıtasız gerçek manada takva ehli olunamayacağı ve hatta kurtuluşa erişilemeyeceği,yine rabıtasız resulullaha (s.a.v) ittiba edilmiş olunamayacağı gibi (ki burada yine kasdolunan kendilerinin yapmış ve yapmakta oldukları şekildeki rabıtayı kasd etmektedirler) söz ve iddiaları mesnetsiz ve saçmadır. Zira Allahın resulu (a.s)efendimizden,gerek Buhari ve gerekse Müslimde zikrolunan hadisi şeriflerde, mektubatlardan yani farz kılınmış olan ibadetlerin haricinde hiçbir nafile ibadette bulunmayacağını söyleyen ve hatta bu hususda yeminle konuşan şahıs hakkında Allah resulu (s.a.v);şayet dediğini yaparsa (yani farz olan ibadetleri kusursuz yerine getirirse,velevki nafile ibadetlerde bulunmasada Allaha şirk koşmadığı müddetce bu hal üzere ölürse) cennete gireceğini söylemektedir.Işte bu hususu iyi tefekkür etmek lazım.Yine bugün islam aleminin birçok beldelerinde ilim ve irfandan çok uzak bir halde,kadın ve erkeklerin bir arada hoplaya zıplaya raks etdiklerini,insanı imandan çıkarıcı bir çok küfür dolu sözleri sarf etmek suretiyle zikretdiklerini(güya),ve benzeri bir çok küfre ve şirke götürücü ef'al ve akvallarına şahid olmaktayız.Allahu teala bu tip insanlara basiret ve hidayetler nasib eyleyip bu hallarinden kurtarsın,bizleride bu tip insanların şerlerinden ve amellerinden hıfzı muhafaza buyurup, ayaklarımızı dininde sabit kılıp kaydırmasın.Kuran ve sünnete ittibadan ayırmasın. Amin.

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم Ders: 8-

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِى خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَن يَدْخُلُوهَآ اِلاَّ خَائِفِينَ لَهُمْ فِى الدُّنْيَا خِزْىٌ وَلَهُمْ فِى اْلاَخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيم * Bakara/114

„Allahın mescidlerinde, Allah'ın adının anılmasına engel olan ve onların harap olmasına çalışandan daha zalim kim vardır? Bunların, oralara korka korka girmeleri gerekir (başka türlü girmeğe hakları yoktur). Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük azab vardır."Bakara/114

Ayeti kerimenin nuzul sebebine dair:

Allah'ın mescidlerinde, Onun adının anılmasına engel olan ve onların harap olmasına çalışandan daha zâlim kim vardır?!.. Bu soru, bu işi yapanlardan daha zâlim birisinin bulunabileceğinin çok uzak ve imkânsız olduğunu vurgular. Yani, insanların, Allah'ın evlerinde O'na kulluk etmesini engelleyen ve Romalıların Beyt-i Makdis'i yıktıkları veya Kureyş kâfirlerinin Beytullah'ta ibadeti engelledikleri gibi o mescitlerin harap olmasına çalışan kimseden daha zâlim hiç kimse yoktur,: O kâfirlerin mescitleri yıkma veya oralarda ibadeti engelleme cüretleri bir tarafa, oralara korku içinde ve boyun eğmeksizin girme hakları da yoktur. İşte yukarıda adı geçenler için dünyada zillet ve zorluk vardır. Onlar ahirette de büyük bir azab yani cehennem azabı içindedirler. (Saffatut-Tefasir,es-Sabuni)

Bu âyet-i celîle bazı rivayetlere göre Kudüs'ün tahribi üzerine nazil olmuştur. Bir başka rivayete göre; peygamberi ve ashabını Mekke'ye girmekten alıkoyan müşrik Araplar hakkında nazil olmuştur. Bir diğer rivayete göre; ilerde müslümanların mukaddes makamlarına saldıracak ve onları mukaddes ma'bedden uzaklaştıracak kavimler hakkında nazil olmuştur. Ancak kelâm umûmîdir ve tüm ehl-i kitâb ile onların yolunda olanlara hitâb etmektedir.

Allah'ın mabedlerini tahrîbten ve insanları ibâdetten alıkoymaktan daha büyük bir zulüm olamaz. Ne şekilde olursa olsun, mescidlerde Allah'ın adının anılmasını önleyen ve mescidlerin vazifesini yapmasına engel olandan zâlim kimse yoktur.

Bunu yapanlar, Allah'tan uzaktırlar. Onların mescidlere korku ve ürperti içerisinde girmekten başka yapacakları birşey yoktur. Müslümanlar güç ve kudret kazanınca ve Kur'an'ın hükümlerini yerine getirince, Allah yolundan alıkoyanlar mabedlere ancak korku içerisinde girebilirler. Aksi takdirde müşrikler mabedlere girmekle kalmayacaklar, onları tahrîb edeceklerdir. Mescidlerde Allah'ın adının anılmasına engel olanlar, dünyada zillet ve âhirette de azaba çarptırılırlar. Doğusuyla Batısıyla tüm yeryüzü Allah'ındır. Nerede namaz kılarsanız ve Allah'a yönelirseniz Allah oradadır. Allah hiçbir mekâna sığmaz, O, bütün mekânı ihata eder . (bak,Tefsiri- ibni Kesir (r.alh))

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَاِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْل وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَا اِلاَّ الْحُسْنَى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ * لاَ تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ .... * Tevbe/107-108

„Zarar vermek, inkâr etmek, mü'minlerin arasıni ayırmak, Allah ve Peygamber'ine karşı savaşanlara daha önceden gözcülük yapmak üzere bir mescid kurup "Biz sadece iyilik yapmak istedik" diye yemin edenlerin yalancı olduklarına şüphesiz ki Allah şahiddir.Orada asla namaza durma. Şüphesiz ki, ilk gününden itibaren takva üzerine kurulan mescitte namaza durman daha uygundur....." Tevbe/107-108

<u>Ayeti kerimelerin nuzul sebebi:</u>

Münâfıklar Medine'de Rasulullah ve Müslümanlara zarar vermek, komplo kurmak üzere böyle bir mescid inşa ettiler. Ebu Amır adında daha önce Hıristiyan olmuş, Hıristiyanlıkta çok ilerlemiş, ilim sahibi, yetki sahibi olmuş, Rahip olmuş bir Allah düşmanı vardı. Allah ve Resûlüne karşı her tür düşmanlıkların, her tür komploların içinde bulunmuş bir kâfir. Bedirde, Uhut'ta, Hendekte ve diğer savaşlarda hep müşriklerin safında yer almış, müşriklere destek sağlayıp onları peygambere karşı kışkırtmış bir adam. Ama Hendek'te Rabbimizin yardımıyla mü'minlerin Mekkeli müşriklere ve onların safında yer alan tüm birleşik ordulara karşı galip gelmelerinden ve daha sonra gerçekleşen kesin fetihten, Mekke'nin fethinden sonra Rasulullah'ın karşısına hiç bir güçle çıkamayacağını anlamıştır. (bak,Besairul-Kuran)

Muhammed İbn İshâk İbn Yessâr'ın Zührî kanalıyla... Asım İbn Ömer İbn Katâde ve başkalarından rivayetine göre; onlar, şöyle demiştir : Allah Rasûlü Tebûk'ten gelişinde Medine'ye bir günden az bir mesafede bulunan Zû Evân'da konakladı. Daha önce o, Tebûk için hazırlanırken, Mescid-i dırâr'ın sahipleri ona gelmişler ve : Ey Allah'ın elçisi, biz hastalıklı ve ihtiyâclı kimseler için yağmurlu ve soğuk gecelerde (namaz kılmaları İçin) bir mescid inşâ ettik. Gelip orada bize namaz kıldırmanı isterdik, dediler. Hz. Peygamber : Ben şimdi yola çıkmak üzereyim ve meşgulüm. —Veya buna benzer bir söz söyledi— Allah diler de gelirsek (dönersek) size gelir ve orada size namaz kıldırırım, buyurdu. (Dönüşünde) Zû Evân'da konakladığında bu mescidin haberi (mescid-i dırâr olduğu) nazil olunca Allah Rasûlü (s.a.v) Salim İbn Avf oğullarından Mâlik İbn ed-Dahşum ve Ma'n İbn Adiyy'i veya Bil'ac-lân kabilesinden olan kardeşi Âmir İbn Adiyy'i çağırdı ve : Gidin, halkı zâlim olan şu mescidi yıkın ve yakın, buyurdu. Sür'atle çıkıp Mâlik İbn ed-Dahşum'un topluluğu olan Salim İbn Avf oğullarına geldiler. Mâlik, Ma'na : Beni bekle, ailemden sana ateş getireyim, dedi. Ailesinin yanına girip yapraklı bir hurma dalı aldı, onu yaktı, sonra çıkıp hızla gittiler ve mescide girdiler. Mescid halkı mescidin içindeydi. Mescidi yaktılar, yıktılar. İçindekiler kaçıp dağıldı." (bak,Tefsiri-ibni Kesir)

<u>AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER</u>

1- Bakara 114 de işaret buyrulduğu gibi,mescidler Allahu tealanın evleri,müminlerin mabedleri 'dir. Oralarda Allahu teala zikredilir,ona ibadet edilir.Yine o mescidlerde onun mübarek ve mukaddes kitabı Hz.kuran insanlara tek bir ayeti bile ketmetmeksizin anlatılır ve açıklanır.Aksi halde mescide zulum ve ihanet olur.Allahın mescidinde,Allah düşmanları övülüp,methu sena edilmez ve anlatılmaz.

2- Allahın mescidlerinde,onun aziz dinine ihanet etmiş olan zalim ve münafıkların anlatılıp övgüyle bahsedilmesi nasıl bir zulum ise,Allahın mescidlerinde, göndermiş olduğu kitabı tüm hakikatlarıyla ve gerçekleriyle insanlara anlatmamak veya anlatılmasına engel olmakta aynı şekilde zalimlik'dir. Imamların ağzına adeta gem vurup,onlara haftalık cuma sohbetlerinde anlatacaklarını önceden belirle mek,kendilerinin musaade ettiği şeyleri,musaade ettikleri kadar anlattırmak ne islama ve nede insanlı ğa sığan bir tutum ve tavırdır.Elbette bura

3- Tevbe 107-108 de Mescidi- Dırar'dan bahsedilmektedir.Yani Zarar veren,zararlı mescidler. Demekki Takva mescidlerin yanı sıra zarar veren, müminlere zararlı olan mescidlerde mevcut olabilmekteymiş. **<u>Ayeti kerimede Mescidi- Dırar-ların özellikleri şöyle sıralanmaktadır ;</u>**

<u>a) Zarar vermek:</u> Misal: Allahın kanunlarını kabullenmeyip,şirk kanunlarıyla yöneten tağut ve munafık lara itaata çağırmak,bazı ayeti kerimeleri ketmetmek açıklamamak suretiyle insanlara zarar vermek.

Zira mescidlere gelen insanlar oralarda islamın hakikat ve gerçeklerini ögrene bilmek,Allahın kitabı nı anlaya bilmek gaye ve niyyetiyle gelmektedirler.Tevhidi hakikatlar ketmedilip analtılmadığı için bu insanlar tağuti ve şirki bir hayata itilmiş olunacaklarından zarar ve ziyana uğrayacaklardır.

<u>b) Inkar etmek:</u> Misal;Kur'anın aynı zamanda bir anayasa,şeriatın kanun olduğunu inkar etmek,veya inkar eden kabul etmeyen inkarcı idare ve tağutlara sevgi beslemek,sahiplenmek,onlara itaata çağır mak ,onların birer tağut olduklarını söylememek suretiyle küfür ve inkarlarını meşrulaştırmak gibi.

<u>c) Müminlerin arasına tefrika sokmak :</u> Misal;Yukarıdan beri zikrettiğimiz tahribatları gerçekleştirmekle müslümanların arasını açmak.Yani iki sınıf insan meydana getirmek suretiyle müslümanların birlik ve beraberliklerini,gücünü ve vahdetini bozmak, engel olmak.

<u>d) Daha önce Allaha ve resuluna karşı harb etmiş olanları gözetmek :</u>Misal; Dini devletden,devleti dinden ayırmakla ,devleti dinsiz,dini ise devletsiz bırakmak suretiyle Allaha ve resuluna harb ilan etmiş olan münafıkları methu sena etmek,onların inkilaplarını övgülerle anlatmak,yine o tağutları yerenlere karşı koruyup mudaafa etmek suretiyle onların hak ve hukuklarını gözetmek.

4-Binaen aleyh,işte bu gaye ve niyyetle inşa edilen mescidler birer Mescidi-Dırar'dır.Oralarda namaz kılmak ayeti kerimede kesinlikle yasaklanmaktadır. Bu dört vasıf ve özelliğe sahip olan mescidlerde namaz kılmak asla caiz olmadığı gibi,bu kafa yapısına sahip imamların arkalarında namaz kılmakta caiz değildir. Bunun aksini savunan ve iddia edenler ya tevhidi anlayamamış bi rer cahil,veya

hutda tağut ve munafıkların Avukatlığını üstlenen birer inatcı bel'amlardır.

5- Bir kimse, Ashabın tanınmış tabiilerinden olan Atâ b. Ebi Rabah'a sordu: "Benim kardeşim Emevî hakimiyetinde olan Kûfe'nin vali kâtibi... Gerçi halkın meseleleriyle ilgili kararları o vermiyor ama kararlar onun kalemiyle neşrediliyor. Bu hizmeti sürdürmek zorunda, çünkü bu onun tek gelir kaynağı..." Hz. Atâ bu ayeti okudu ve şöyle dedi: "O kardeşin kalemini elinden atsın. Rezzak Allah'dır." (bak,Tefhimul-kurani)

"Abdurrahman b. Müslim, Dahhak'dan yalnızca Buhara'ya gidip oradaki memurların maaşlarını dağıtmasını istemişti, fakat o bunu bile reddetti. Arkadaşları bunda bir kötülük olmadığını söyleyince şöyle cevap verdi: "Bir zalime hiç bir şekilde yardımcı olmak istemem." (Ruh'ul-Meani c:20, sh: 49)

İmam ebu Hanife'nin hayat hikayesini sahih biçimde yazanlardan el-Muvaffak el-Mekkî, İbn el-Bezzâz el-Karvarî, Molla Ali Kârî, v.s de dahil olmak üzere tümü, Mansur'un başkomutanı Hasan b. Kahtuba'nın sırf imamın direktifiyle görevinden şu sözleri sarfederek istifa ettiğini kaydetmişlerdir: "Bugüne kadar sizin saltanatınızın lehine yaptığım şeyler eğer bu saltanat Allah yolunda idiyse bana yeter. Yok eğer zulüm ve zorbalık yolunda ise amel defterimdeki günahlarıma yenilerini eklemek istemiyorum." (bak,Tefhimul-kurani)

Bir parça dünyalık elde edeceğiz diye zalimlerin tellallığını yapanlar,kürsülerde tağutları methu sena eden,ama islam devletinden ve şeriat kanunlarından asla bahsetmeyen ve dolayısıyla ahiretlerini heba eden imamların kulakları çınlasın. Allahu tealaya hesap vermek yakındır.......

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم Ders: 9-

وَاِذْ يَتَحَاجُّونَ فِى النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَآءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوآ اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا
مِنَ النَّارِ - قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوآ اِنَّا كُلٌّ فِيهَآ اِنَّ اللهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ * Mümin/47-48

“Ateşin içinde birbirleriyle tartışırlarken, mustaz’aflar (Güçsüzler) müstekbirlere (Büyüklük taslayanlara): “Doğrusu biz size uymuştuk, şimdi ateşin bir parçasını olsun bizden savabilirmisiniz?” derler. Müstekbirler de: “Doğrusu hepimiz onun içindeyiz. Şüphesiz ki Allah kullar arasında hükmünü vermiştir,” derler.” Mümin/47-48

Ayeti kerime Hakkında
Cehennemde, ateşin içinde aynı azabı paylaşan insanların tartışmalarını, birbirlerini suçlamalarını anlatıyor burada Rabbimiz. Demek ki bu iki grup da cehennemdedir. Demek ki mustaz’afların zayıflığı onları kurtarmayacaktır. Davar sürüsü gibi idarecilerinin kanunlarına itaat etmek zorunda kalmış bu insanların, “ne yapalım, biz güçsüzdük, zayıftık, gücümüz kuvvetimiz yoktu, elimizden bir şey gelmiyordu,” demeleri onları kurtarmayacaktır. Çünkü Allah onlara akıl, irade vermişti. Seçme hürriyeti vermişti Allah onlara. Bunlar hiçbir zaman böyle sürüler değildi. Berikiler onların iradelerini satın lmak istedikleri zaman, boyunlarına ip takıp kendilerine kul-köle yapmaya zorladıkları zaman, hiçbir tepki göstermediler. Sanki bu işe dünden razıymış gibi boyunlarını teslim ettiler. (Besairul-Kurani)

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَالَيْتَنِى اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلاً - يَاوَيْلَتَى لَيْتَنِى لَمْ اَتَّخِذْ
فُلاَنًا خَلِيلاً - لَقَدْ اَضَلَّنِى عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذ جَاءَ نِى وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلاِنْسَانِ خَذُولا * Furkan/27-29

“O gün, zalim kimse ellerini ısırıp: “Keşke Peygamberle bir yol tutsaydım, vay başıma gelene; keşke falancayı dost edinmeseydim. Andolsun ki beni, bana gelen Kur’an’dan o saptırdı. Şeytan insanı yalnız ve yardımcısız bırakıyor” der.” (Furkan/27-28-29)

Nüzul Sebebi Rivayete göre, Ubeyy b. Halefin arkadaşı olan Ukbe b. Ebî Muayt bir ziyafet hazırlayıp Kureyşlileri ve Rasulullah (s.a.v.)'ı davet etti. Yemek getirilince Rasulullah (s.a.v.): "Sen, benim Allah'ın elçisi olduğuma şehadet getirinceye kadar yemeğini yemem" dedi. Bunun üzerine Ukbe şehadet getirdi. Rasulullah (s.a.v.)'da onun yemeğini yedi. Ubeyy b. Halef bunu duyunca, arkadaşı Ukbe'ye: "Dinden çıktın" dedi.Oda: "Hayır çıkmadım. Fakat evime büyük bir adam geldi ve kendisinin peygamberliğine şehadet getirmedikçe yemeğimden yemedi" dedi. Bunun üzerine Übeyy ona şöyle dedi: "Muhammed'i görür de yüzüne tükürmez, boynunu çiğnemez ve şöyle şöyle demezsen, senin yüzün bana haram olsun." Allah'ın düşmanı, dostunun kendisine emrettiğini yaptı. Bunun üzerine Yüce Allah: O gün zâlim ellerini ısırır" âyetini indirdi."
(Fahreddin Râzî, et-Tefsîrul-kebîr/Muhammed Ali Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir)

Zalim ve Munafıklara tabi olanların cehaletleri kendileri için bir mazeret teşkil edermi ???

Ayeti kerimeler,her ne kadar Ubeyb.Halef ve arkadaşları hakkında nazil buyrulmuşsada,yine müfessirler ayeti kerimelerin umuma hitab olduğunu zikretmektedirler.Yani zalim ve müşriklere tabi olanlar Allahın kitabı ve resulunun sünneti ortada oldugu halde böyle yaptıkları için mes'ul ve suçludurlar. Hangi şartlarda ve hususlarda kişinin cehaletinin (bilgisizliğinin) mazeret olabileceği,ve yine hangi hususlarda mazereti kabul edilemeyeceği hakkında islam ulemasının görüş ve fetvalarına bakalım:

İSLAM ULEMASININ BU HUSUSDAKİ (CEHALET VE MAZERET) GÖRÜŞLERİ :
Genel kaide olarak:<u>"Darul-Harb de bilmemek (cehalet)mazeret'dir.Ancak Darul-Islamda bilmemek ma zeret değil'dir."</u>denmiştir. (Ameli meseleler kasıt olunmaktadır.) < bak, Multeka, El-Mebsut,vd.leri.>

<u>Imamı Kasani (r.alh):</u>Darul-Islam, islam ahkamının icra edildiği darul-ilimdir. Burada cehalet bir mazeret değildir.Darul-Harb ise;darul-cehaletdir.Bilmemek bir mazeretdir.Ancak Allaha iman etmek konusunda(Tevhidi konularda)her iki darda'da yani hem Darul-islamda ve hemde Darul-harb de bilmemek ma

zeret değil'dir."demektedir. (El Bedaiu's Senai fi Tertibi's-Serai--Darul harb fıkhı/ M.Celik))

Imamı Kurtubi (r.alh): Şüphesiz her mükellefin üzerine tevhidi ve tevhidi yok eden durumları öğrenmek farz'dır." der. (El-Camiu li Ahkamil kuran)

Ibni Teymiyye (r.alh): Evet Darul-harb bir darul-cehalet'dir.Bu darda müslümaların en önemli meselesi tevhid'dir.Esasen her zaman ve her mekanda müslümanların en önemli meselesi imandır."der.

(Minhacussünne/D.Harb fıkhı, M.Celik)

Molla Aliyyul Kari (r.alh) : Bilki bir kimse ikrah olmaksızın ve manasına nanmadan bilerek bir küfür kelimesini telaffuz ederse onun küfrüne hüküm verilir. Fakat bilmeden o kelimeyi söylerse Kadihan fetvasına göre bu kişinin küfründe ihtilaf vardır.Ancak ben birinci görüşü tercih ederim.Fakat eğer konu zaruriyyatı- diniyyeden ise söyleyen kafir olur.Cehaleti özür sayılmaz. (A.Kari/Fıkhı Ekber şerhi,244)

Şeyh Abdulkadir bin Abdulaziz cehaletin mazeret olduğu durumlardan bir tanesinin ilim elde etme imkânına sahip olmamak olduğunu söyledikten sonra "Vacip olan ilmi talep etmek için gerekli çabayı sarfetmeyen ve kusurlu davranan kişilerin cehaleti mazeret değildir" demiş ve bu görüşüne dair 15 ayrı âlimden nakillerde bulunmuştur. (El-Cami fi Talebil ilmis-serif/Cehalet Özrü,Murat Gezenler)

SeyhEbu Muhammed el-Makdisi :"Tekrar belirtmek isteriz ki, anayasaya (gayri-islami anayasalara)) yemin etmek, ona ve kanunlarına saygılı olmak ve anayasaya uygun kanunlar yapmak gibi bizzat küfür olan işler için parlamenterleri seçen kişileri cehaletlerinden dolayı mazur görmüyoruz. Bu konuda "Cehalet Özrü" muteber değildir. Çünkü bu, bütün peygamberlerin gönderiliş amacı olan Tevhid ilkesine açık bir küfürdür. Bunu bilmemek, öğrenme imkânı ve kolaylığı bulunduğu halde dinin temeli olan bir şeyi öğrenmeyi reddetmek demektir. Kaldı ki aklı başında bir insanın yasama hakkının Allahu Teala'nın hakkı olduğunu bilmemesi mümkün değildir. Özellikle tağutların kendi ve parlamentolarının hakkı olarak gördükleri ve genel olarak bütün din ve dünya işlerini kapsayan yasama konusundan insanın habersiz olması sözkonusu değildir."

(Tekfirde Hatalardan Sakındırma/ Seyh el-Makdisi /M.Gezenler)

Beyazı Zade, İmam Ebu Hanife'nin itikadi görüşlerini topladığı"el-Usulu-l Munife Li İmam Ebu Hanife" isimli eserinde konuya dair şunları söylemektedir:

„ Bir kişi tevhid ilminin inceliklerinden bir şeyi anlamakta zorluk çekse, bir âlime soruncaya kadar Allah katında doğru olan ne ise onun hak olduğuna inanması gerekir. Sormayı erteleyerek tereddüt içerisinde kalması caiz değildir. Zira daimi tereddüt küfürdür."24 (Cehalet Özrü / Murat Gezenler)

Ibni Hazim: Kişi cehaleti ile ve bilgiden yoksun olması ile mazur olabilir. Kendisine Nebi'nin varlığı ulaşan kimse ise yeryüzünün neresinde olursa olsun onu araştırması kendisine farzdır. Eğer kendisine Nebi'nin uyarısı ulaşırsa, O'nu tasdik ve O'na ittiba, kendisine gerekli olan dini bilgileri talep etmek ve bunun için gerekirse vatanından çıkmak üzerine farzdır. Eğer bunu yapmaz ise kâfirliği, ateşte ebedi kalmayı ve Kur'an naslarında bildirilen azabı hak etmiş olur.25demektedir.Bir kafir için durum böyle olunca,acaba kuran ve sünnet elinde bulunan müslümana cehalet (şirkte) nasıl mazeret olur ?

24 El- Usulu-l Munife Li İmam Ebu Hanife, sy:39.
25 İbn-i Hazm, el-Faslu Fil Milel, 4/106.

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Gerek yukarıda zikrettiğimiz ayeti kerimeler ve gerekse hz.kurandaki benzer ayeti kerimelerde, ateş ehli kendi aralarında munakaşa ettiklerini dolayısıyla hem tabilerin ve hemde metbularının cehen - nemde olduklarını görmekteyiz. Buda bize kişilerin inkar,nifak ve şirk'de birtakım lider ve önderlere tabi olduklarında,kendilerine gönderilen kitab ve elçiye baş vurmadan körü körüne tabi olduklarından dolayı mes'ul ve sorumlu olduklarını ve nihayet suçlu olduklarını açıkca ifade etmekte'dir. Nitekim Tevbe 31 ayeti kerimesinin tefsirinde'de gördüğümüz gibi,Allahu teala ehli kitabın papaz ve hahamlarını rabb edinmelerini, onların kendi kitaplarına baş vurmadan kendilerine verilen fetvalara tabi olmalarına bağlamıştır.Yani cahilce körü,körüne tabi olmalarına,okuyup ögrenmemelerine.

2- Islam ulemasının tarif ve açıklamalarından,Darul-harb'de cehalet ameli noktada mazeret olduğunu, Darul-islamda ise cehaletin (ameli noktada)mazeret olamyacağını anlamış olmaktayız.Ancak heriki darda'da,yani gerek Darul-harb'de ve gerekse darul-islamda Itakadi (Tevhidi) konularda,Allaha iman,resuluna iman ve diğer zaruriyyatı diniyyeden olan konularda cehaletin (bilgisizliğin) kişi için mazeret olmadığını görmekteyiz. Zira Tevhidi kabul,Şirki reddetmek imanın başlıca şart ve esası'dır.

3- Biz davetciler olarak:“ Darul-harb'de yani islamın hakim olmadığı ortamlarda cehalet mazeret'dir“ kaide ve prensibini daima gözönünde bulundurmak suretiyle insanlara islamın hakikatlarını açık ve net bir biçimde anlatmak,uyarmak ve hakka davet etmekle mükellef olduğumuzu unutmamalıyız. Ifrat ve Tefrit ehlilleri olan,Mürcilik ve Haricilik fikir ve mantığını kesinlilkle kabul etmemeliyiz. Tekfirci değil,tevhidci ve tevhide davetciler olmalıyız. Zaten en doğru ve en sahih olan yolda budur

4- Ancak,günümüz insanlarının durum ve ahvali işte ortada.Islam ülkelerinde az veya çok islamın yaşandığı,kişilerin cami cemaatlara gitmek,ilim ehlinden Tevhidin ve Şirkin mana ve mahiyetlerini öğrenmek fırsatını bulabilme imkanlarının olduğuda bir hakikatdır.Durum böyle iken araştırıp öğrenmeyen

içerisinde bulunduğu zillet vari hayata razı olan,ınandığını iddia ettiği rabbisinin göndermiş olduğu kitabı açıpta okuma zahmetinde bile bulunmayan,tüm bunların yanısıra canıyla malıyla ve tüm imkanlarını seferber ederek zamanımızın münafık ve müşriklerine yine onların kurmuş oldukları tağuti ve küfri rejimlerine destek ve sahip çıkanlarıda asla mazur ve suçsuz gösteremeyiz. Canıyla ve malıyla,yine tüm imkanlarını seferber ederek ila'i kelimetullah uğrunda mücadele ve mücahede eden ,bu uğurda şehid edilen veya tağutların zindanlarında inletilen şanlı muvahhid müminlerle bu tip insanları bir tutmak,eşit görmek, ne islama,ne insanlığa ve nede insafa sığar.Tekfirci değiliz buna şiddetle karşıyız,ancak telfikci ve mürcilerde değiliz,asla olamayız.Selam" **Tevhide evet,Şirke hayır**" diyen ve bu yolda mucadele ve mucahede eden muvahhid müminlerin üzerine olsun.Amin.

CEHALET HER HUSUSTA UMUMI MAZERETMIDIR ? Ders:9 / Ek Ilave

Konuya Dair Şeyh Ebu Muhammed El-Makdisi'nin Değerlendirmeleri

Allah'a şirk koşan kimselerin müşrik olarak isimlendirileceği ve bu hususta bir özrün olmadığı konusuna dair en net açıklamalardan bir tanesi Şeyh Ebu Muhammed el-Makdisî'den (Allah kendisini korusun) gelmiştir. Burada özellikle onun açıklamalarına yer vermemizin sebebi ise öncelikle konunun daha net bir şekilde aydınlanması, bununla beraber bazı kesimlerin bu âlimin açık şirk konusunda cehaleti mazeret gördüğü iddialarının ne denli büyük bir iftira olduğunun ortaya çıkmasıdır.

Şeyh Ebu Muhammed, Allah'a şirk koşan kimsenin cehaleti sebebi ile mazeret sahibi olamayacağına dair şu bilgileri vermektedir: "Açık olan büyük şirk konusunda, Allah (Subhanehu ve Tealâ) hüccetini ikame etmiştir. Cahilin bu konudaki mazereti kabul edilmez, çünkü onun bilgisizliği ve durumu, ancak dinden ve kendisi için yaratılmış olduğu en önemli şeyi öğrenmekten yüz çevirmesi sebebiyledir. Bu konudaki cehaleti, kendisine hüccetin ikame edilmemiş olmasından dolayı değildir. Zeyd bin Amr bin Nufeyl'in kıssasında bu konu ile alâkalı ibretler vardır. O Tevhid'i, kendi zamanına özel olarak gönderilmiş bir rasul olmamasına rağmen gerçekleştirmişti. Ki onun yaşadığı dönem, Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in peygamber olarak gönderildiği dönemden kısa bir süre önce idi. O, Allahu Teala'nın kendileri hakkında şöyle buyurduğu topluluktandır:

"Yoksa onu (Muhammed) uydurdu mu diyorlar? Hayır, o senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi korkutman için, Rabbin tarafından gelen bir haktır. Gerek ki, hidayeti kabul ederler." (32 Secde/3)

"Babaları uyarılıp-korkutulmamış, böylece kendileri de gafil kalmış bir kavmi uyarıp korkutman için (gönderildin)." (36 Yasin/6)

Bununla birlikte Zeyd, Efendimiz İbrahim (aleyhisselam)'ın dini üzere olan bir hanifti. Fıtratıyla Tevhid'e ulaşmıştı. O, kavminin tağutlarından uzak durmuş, onlara ibadet etmekten ve yardımcı olmaktan kaçınmıştı. Bu, onun kurtulması için yeterliydi. Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem), onun tek bir ümmet gibi diriltileceğini bildirmiştir. Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) onu görmüştü. Ona putlara ayrılmış bir kurbandan oluşan bir sofra sunuldu. Zeyd, bunu yemekten kaçındı ve "Ortak koştuklarınız için kestiklerinizden yemeyeceğim" dedi. O, Kureyş'in bu fiillerini kınıyor ve "Koyunu Allah yarattı, ona gökyüzünden su indirdi, yeryüzünde onun için bitki çıkardı. Sonra siz, onu Allah'ın ismi dışında bir şeyle, inkâr etmek ve kendisi için kestiğiniz şeyi yüceltmek için kesiyorsunuz" diyordu.Bu kişiye, içinde bulunduğu zamana özel bir peygamber gelmemişti. Buna rağmen Tevhid'i öğrenmiş, onu gerçekleştirmiş ve kurtuluşa ermişti. Risalet hücceti olmadan bilinemeyecek ibadetler ve şeriatın ayrıntıları konusunda ise mazeret sahibiydi. İbn-i İshak'ın rivayetinde geçtiği gibi; "Ey Allah'ım! Eğer ki sana ibadetin hangisinin daha sevimli olduğunu bilseydim, öyle ibadet ederdim. Ancak bunu bilmiyorum" der ve sonra da yeryüzünde dilediği şekilde secde ederdi. Bu kişi ancak bir rasulün daveti ile bilinebilecek olan namaz, oruç ve buna benzer dinin diğer emirleri hakkında mazur kabul edilmişti. Onunla aynı dönemde yaşamış olan diğer insanlar ve bu insanlardan biri olan Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)'in babası mazur görülmemişti. Çünkü bu insanlar Tevhid'i gerçekleştirmemişler, şirk, küfür ve putperestlikten uzaklaşmamışlardı. Bununla beraber onlara, Allahu Teala'nın buyurduğu gibi, bir uyarıcı da gönderilmemişti. Bu mana üzerinde iyi düşünülmesi gerekir. Cehaleti sebebi ile kişinin mazur kabul edilmesi, âlimlerin üzerinde konuştukları ve günümüz âlimlerinin de üzerinde durdukları bir meseledir. Bununla beraber bu mesele, konu ile alakalı bütün delilleri alıp, bu delillerin tamamını aynı anda değerlendirmeden gerçek manada kavranılamayacak bir konudur.

Allah (Subhanehu ve Tealâ), tevhid hakkında önümüze apaçık deliller koymuştur. Kim tevhidin aslını gerçekleştirmez ve onu bozup şirk üzere ölürse, ahirette şüphesiz cezalandırılacaktır. Bu görüşü birçok delil destekler. Ki onlardan birisi İmam Ahmed'in ve Müslim'in, Enes (radıyallahu anh)'dan rivayet ettikleri şu hadistir; "Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem) Beni Neccar Kabilesi'ne ait bir bağın yanından geçerken bir ses işitti ve bunun üzerine:"Bu ne?" dedi. "Cahiliye döneminde defnedilen bir adamın mezarıdır" dediler.

“Şayet defnetmeseydiniz, Allah’a dua eder, bana kabir azabından duyurduğunu size de duyurmasını isterdim” buyurdu.
Buna benzer bir rivayet de Taberani’de geçmektedir. Taberani’nin rivayetine göre: Bedevinin biri Allah Rasûlü’ne gelerek: “Babam sıla-i rahim yapardı, şöyle yapardı, böyle yapardı” diye uzattı ve
“Babam nerededir?” diye sordu. Allah Rasulü: “Ateştedir” buyurdu. Sanki bedevi bu cevaptan rahatsız oldu da:
“Ey Allah’ın Rasulü, ya senin baban nerede?” dedi. Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem) ona cevaben:
“Ne zaman bir kafirin kabrinin yanından geçersen, ona ateşi müjdele!” dedi. Bu cevaptan sonra arabî müslüman olup şöyle dedi: “Allah Rasulü bana bir yük yükledi. Ne zaman bir kafirin kabrinin yanından geçersem, ona ateşi müjdelemem lazım.”

Müslim, Enes (radıyallahu anh)’dan şöyle rivayet eder: “Adamın biri: “Ya Rasûlallah babam nerededir?” diye sordu. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*:”Ateştedir” dedi. Adam gidince onu geri çağırdı ve buyurdu ki: *“Senin baban da, benim babam da ateştedir.” “Onlar Allah’ı bırakıp hahamlarını ve rahiplerini, bir de Meryem oğlu İsa’yı rabler edindiler” (9 Tevbe/31)* ayetinde bahsedilen kişiler, Allah’ın şeriatı dışındaki kanunlara itaat etmenin, bu kanunlara ibadet etme ve dolayısıyla da şirk manasında olduğunu, sahih bir yol ile bize ulaşan Adiy bin Hatem hadisinde de geçtiği gibi, bilmiyorlardı. Ki o hadiste Adiy *(radıyallahu anh)* şöyle demektedir: “Onlara ibadet etmiyorduk.” Onlar, helal ve haram kılmada, kanun koymada itaatin, ibadet olduğunu bilmiyorlardı. Bununla beraber onlara itaat ediyorlardı ve Allah’ı bırakıp, kendilerine bu helal ve haramları belirleyenleri rabler ediniyorlardı. Onların bu konudaki cehaletleri, kendilerinden özür olarak kabul edilmemiştir. Çünkü bu mesele, Allah’ın insanları üzerinde yaratmış olduğu fıtratı yok etmektedir. Yaratan, rızık veren, âlemleri biçimlendiren Allahu Teâlâ’dır ve O’ndan başka birisinin kanun koyma, emretme ve hükmetme yetkisi de yoktur. Şüphesiz Allahu Teâlâ, kendisinin ibadet, hüküm ve kanun koyma konusunda birlenmesi ve kendisi dışındakilere ibadetten kaçınılması için peygamberlerini gönderdi ve kitaplar indirdi.

Günümüzde ise Allah'tan başkasına ibadet, geçmiş dönemlere nazaran daha açık bir şekilde yapılmaktadır. Günümüzdeki subaylara, polislere, casuslara veya tağutların emniyet birimlerinde görevli olan kimselere, dini ve kitabı hakkında sorulduğunda: Dininin İslam, kitabının ise Kur'an olduğunu iddia eder. Hatta bazı vakitlerde Kur'an tilaveti ile meşgul olanları da vardır. Onların Kur'anı okuması, kendisine ikame olunan hüccetin pekiştirilmesi demektir. Daha sonra aynı kişi İslam'ı ve Kuran'ı bir kenara bırakarak, Allah'ın dini ve kitabının hâkim olmasını isteyenleri tutuklar, hapseder ve onlar hakkında tağutun kanunları ile hükmeder. Tevhid'e ve şirkten uzaklaşmaya çağıran herkes ile savaşır. Buna karşılık tağutun hükmüne, sonradan koyduğu kanunlarına, şeriat hükümlerini yok eden şirk anayasasına ve Tevhid düşmanları olan tağut dostlarına yardım eder. Hak ehline karşı onlara destekçi olur.

Allah'ın dinini bozan bütün bu işleri yapmak, sadece dininin İslam olduğunu iddia etmek ile gizlenebilir mi? Bu mesele "Onlara hüccet ikamesi yapılmadı" denilecek kadar kapalı ve şüpheli midir? Allah'a yemin olsun ki bu mesele, güneşin gündüz vaktindeki en parlak anından daha da açıktır." (1)

1. Bu bölüm Şeyh Ebu Muhammed'in değişik kitap ve risalelerinden derlenmiştir. Bu bölümde tevhidin aslında cehaletin mazeret olmadığı izah edildiği gibi Şeyh'in cehaleti mazeret gördüğüne dair bilgisizce söz sarfeden lerin kendisine ne büyük bir iftira attıklarına dair güzel işaretler vardır. (Cehalet Özrü /Murat Gezenler)

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم Ders: 10-

اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلاً كَرِيمًا * Nisa/ 31

“Size yasak edilen büyük günahlardan kaçınırsanız, kusurlarınızı örter ve sizi şerefli bir yere yerleştiririz.” Nisa/ 31

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَآئِرَ الاِثْمِ وَالْفَوَاحِش........ * Sura/37

„ Onlar ki büyük günahlardan, hayasızca davranışlardan uzak dururlar. “ Sura/ 37

AYETI KERIME HAKKINDA:

Büyük Günahların Mahiyeti ve Buna Dair Görüşler:

Yüce Allah bu sûrede, büyük günahları yasakladığından dolayı bunlardan sakınmaya karşılık, küçük günahların yükünü hafifleteceği vaadinde bulunmaktadır. Bu ise günahların, büyük ve küçük günahlar olmak üzere iki kıs ma ayrıldığının delilidir. Tevil ehli (müfessirler) ile fukahâ bu görüştedir .

Şu kadar var ki, büyük günahlardan kaçınmaya bir hususun daha eklenmesi gerekir. O da farzların yerine getirilmesidir. Müslim, Ebû Hureyre’den şöyle dediğini rivayet etmektedir: Rasulullah (sav) buyurdu ki: “Beş vakit namaz, cumadan cumaya (kılınan cuma namazı.) ile ramazandan ramazana (tutulan oruç) kulun büyük günahlardan kaçınması şartıyla, aradaki küçük günahların bağışlanmasına sebep teşkil eder.” Müslim- (İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami’l-Kur’an)

Alimlerin cumhuru, günahların büyükler ve küçükler olmak üzere iki çeşi di olduğu üzerinde icma etmişlerdir.

Büyük günahlar (kebâir) hakkında şiddetli bir vaid (tehdit) olan veya had cezasını gerektiren her masiyet, günah bu türdendir. Bazılarına göre sayısı yedidir. Sahihayn’da Ebu Hureyre (r.a.)’den gelen hadisinde Resulullah (s.a.) şöyle buyurmuştur: “Helak edici yedi şeyden kaçınınız: Ashab-ı Kiram “Nedir onlar ey Allah Rasulü?” diye sorduklarında Peygamberimiz (s.a.) şöyle açıklamıştır: Allaha şirk koşmak, haklı bir sebep dışında Allah’ın öldürülmesini haram kıldığı bir cana kıymak, sihir yapmak, faiz yemek, yetim malı yemek, savaş günü muharebeden kaçmak, evli ve namuslu, hiçbir şeyden haberi olmayan mümin kadınlara zina iftirası atmak.” Ana-babaya isyan etmenin, yalan yere şahitlik et

menin de büyük günahlardan olduğunu belirten rivayetler de naklolunmuştur. Zira Rasul-i Ekrem (s.a.) her makam ve duruma uygun olanları zikretmiştir, sayılanlar hasr (sınırlama) için değildir.

Kimilerine göre kebâirin sayısı dokuz, kimine göre on, kimine göre de daha da fazladır. Abdurrezzâk'in rivayetine göre İbni Abbas (r.a.)'a: "Büyük günahlar yedi tane midir?" diye sorulduğunda, "yetmişe daha yakındır" dedi. (Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

İbn Abbâs'a göre: "Allah'ın yasak ettiği her şey büyük günahtır. Ayrıca büyük ve küçük günah arasındaki fark şudur: Allah'ın Cehennem, gazap, lânet, veya azap gibi ifadelerle sona erdirdiği her günah büyüktür. Diğerleri küçüktür." Hasan Basrî de buna yakın bir ifade kullanmıştır.

Ebû Amr İbn Salâh'a göre: "Büyük ismi verilecek şekilde büyük olan ve mutlak surette büyüklükle vasıflanan her günah büyüktür." Buna göre büyük günahların bazı alâmetleri vardır: "Şer'i cezayı icab ettirmek; Cehennem azabıyla tehdit olunmak; yapana fasık denilmek; lâ'net olunmak.

I mam Zehebi (r.alh), „El-Kebair " adlı eserinde büyük günahları 70 adet saymıştır.(El-Kebair,Zehebi)

يَآايُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا تُوبُوآ اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّات
تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَار........ * Tahrim/8

"Ey İnananlar! Yürekten tevbe ederek Allah'a dönün ki, Rabbiniz kötülüklerinizi örtsün, sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koysun." -Tahrim /8-

AYETI KERIME HAKKINDA :

Allah teala bu âyet-i kerimede müminlere, günahlarını affetmesi ve âhirette cennetlerine koyması için kendisine samimi bir şekilde tevbe etmelerini emretmektedir.

Hz. Ömer, Abdullah b. Mes'ud, Abdullah b. Abbas, Mücahid ve Dehhak'a göre âyet-i kerimede zikredilen "Nasuh tevbe"den maksat, kulun işlediği günah için tevbe etmesi ve bir daha ona dönmemesidir.Katade ve İbn-i Zeyd'e göre ise "Nasuh tevbe"den maksat, samimiyetle yapılan tevbedir.

(bak, Ebu Cafer Muhammed b. Cerir et-Taberi, Taberi Tefsiri)

İbn Ebi Hatim'in Zirr bin Hubeyş'ten naklettiğine göre, o şöyle demiştir: "Ben Ubey bin Ka'ba" Tevbeten Nasuha"nın anlamını sorduğumda, O bana şu şekilde cevap verdi. "Bu soruyu ben de Rasûlullah'a (s.a) sordum ve O bana: "Bir günah işlediğinde, günahından pişmanlık duyup, Allah'tan af dilemen ve bir daha o günahı işlememendir." Aynı anlamda bir söz İbn Mes'ud, Hz. Ömer, İbn Abbas'tan nakledilmiştir. Başka bir rivayette Hz. Ömer nasuh tevbesini şöyle tarif etmiştir: "Kişinin bir günahı tekrar işlemekten sakınması ve bir daha böyle bir günahı aklına bile getirmemesidir."

(Besairul-Kurani)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Nisa 31 de görüldüğü gibi günahlar, büyük ve küçük günahlar olmak üzere iki kısma ayrılmaktadır. Allahu teala biz mümin ve mümine kullarına icmalen;" Siz yasakladığım büyük günahlardan kaçınır, onlara yak aşmazsanız,bende diğer bazı küçük günahlarınızı bağışlarım"buyurmak a'dır.

2- Büyük günahların tarifini şu şekilde özetleye biliriz:" Allahu tealanın;cehennem,gazab,lanet ile tehdit buyurmak suretiyle yasak ettiği,ve yine had ve sopa gibi şer'i cezayı icab'ettiren günahlar'dır."

3- Kitap ve sünnetle sabit olan büyük günahlar içerisinde bazılarının aynı zamanda şirk ve küfür olduklarınada şahit olmaktayız ki,Allaha şirk koşmak ve Allahu tealanın rahmetinden ümidi kesmek gibi.

4- Bu ayeti kerimeler aynı zamanda, küçük veya büyük her günah küfürdür diyen Haricilere ve hiç bir günahın kula zarar vermeyeceğini iddia eden Mürcilere bir reddiye olduğu gibi,büyük günah işleyen kişi ne mümin'dir ve nede kafir'dir diyen Mutezileye'de bir reddiye mahiyetini taşımakta'dır. Imam Zehebi (r.alh)de El-Kebair isimli eserinde söylediği gibi; Büyük günah işleyen bir mümin imandan çıkmaz ancak günahkar,asi ve fasık olur.Tevbe etmeden öldüğü takdirde onun durumu Allahu tealaya kalmıştır,dilerse azab eder, dilerse af'eder.Büyük günah sahibinin cehennemde ebedi kalmayacağı yine kitap ve sünnetle sabit'dir. Bu görüş, Ehli sünnet vel-cemaatın ittifakla görüşüdür.

5- Tahrim 8'de Allahu teala biz mümin kullarını Tevbe'i-nasuha çağırmakta'dır. Ayeti kerimede umumi olarak küçük ve büyük bütün günahlar için tevbeye,istigfara davet vardır.Tevbe'i-nasuhun tarifi hadisi şerifte en güzel bir şekilde;" Işlemiş olduğu günahtan pişmanlık duymak,Allahu tealadan samimi bir şekilde tevbe etmek suretiyle af dilemek,yapmış olduğu günaha tekrar dönme'mek." diye tarifi yapılmakta'dır.Yani kısaca; " Pişman olmak,Allahu tealadan af dilemek,tekrar yapmamak."

Hz.Enes anlatıyor: Resûlullah (s.a.v) buyurdular ki: "İnsanoğlunun herbiri hatakârdır. Ancak hatakârların en hayırlısı tevbekâr olanlarıdır." [Tirmizî, Kıyâmet 50, (2501); İbnu Mâce, Zühd 30, (4251).

بسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم   Ders-11-

اَلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُم ....*   Maide/5

Bugün size bütün temiz ve iyi nimetler helâl kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri, size helâldir, sizin yiyecekleriniz de onlara helâldir. (Maide-5)

Ayeti kerime hakkinda:

Bu Sûre, Hz. Peygamber (sav)'e son nazil olanlar meyanındadır. Ashabdan bir çoğundan rivayete göre son nazil olan sûrelerden olmakla tamamı muhkemdir, içinde mensûh âyet yoktur. Nitekim Damre ibn Habîb ve Atiyye ibn Kays'dan rivayete göre Hz. Peygamber (s.a.v): "Mâide Kur'ân'dan son indirilenlerdendir; binaenaleyh onun helâlini helâl kılın, haramını da haram kılın." buyurmuşlardır.

- Alûsî, Rûhu'l-Ma'ânî -

Müfessirlerin cumhuruna göre, «Kendilerine kitap verilenlerin yiyeceği sizin İçin helaldir.» âyetindeki yiyecekten maksat, kitap ehlinin kestiği hayvanların etleridir.

Kitap ehlinin kestiklerinin helal oluş hükmü, yalnız kitap ehline hastır. Hiçbir semavi kitaba inanmayan, yalnız putlara tapan müşriklerle ateşe tapan mecusilerin kestikleri hayvanların etleri ve onların kadınları haramdır.

(Ahkam Tefsiri-M.Ali es-Sabuni)

İbni Abbas der ki: Yüce Allah: "Üzerinde Allah'ın adı anılmamış olan şeylerden yemeyiniz" (el-En'âm, 6/121) diye buyurduktan sonra: "Kendilerine kitap verilenlerin yiyeceği size helâldir" buyruğu ile bundan istisnada bulunmuştur. Bununla da yahudi ve hıristiyanin kestiğini kastetmektedir.

Diğer taraftan hıristiyan, ancak Mesih adını anarak keser. Yüce Allah da mutlak olarak (kayıtsız ve şartsız bir şekilde) onların kestiklerinin helâl olduğuna hüküm vermiştir .   (Tefsiri,Imami Kurtubi)

Hayvanı boğazlarken kitâbî'nin Mesîh, Azîz gibi Allah'tan başka bir ismi söylediği duyulmazsa; onun kestiği helâldir. Fakat, Allah'tan başkasını andığı duyulursa bazı fıkıh âlimlerine göre onun kestiği hayvanı yemek haramdır. Çünkü o, Allah'tan başkası anılarak kesilenlerdendir.

Bir kısım âlimler de derler ki:Allah, onların yemeklerini bize helâl kılmıştır. Ne dediklerini de O daha iyi bilir. (bak,Tefsiri ibni Kesir)

Kitabilerin kestikleri hususunda islam ulemasının özet olarak görüsleri:

1-Hanefiler;Yahudi olsun Hiristiyan olsun,kitap ehli kimselerin kestiklerinin yenmesi, üzerine Allahın adını anmak,üzeyir veya isa gibi Allahtan başkalarının adını anmamak şartıyla helal olur dediler.Kesim yerinde hazır bulunulmaz,veya söyledikleri işitilmediyse ne söylerse söylesin yenmesi elal olur. Ancak zaruret olmadığı takdirde yenmemesi daha uygun olur."dediler.

2- Safiiler;" Üzerine Allahin adını ansın veya anmasın,kitabi kimsenin kestiği hayvanın eti helaldır. Ama üzerine Mesih,Üzeyir vaya bir başkalarının adını anmamaları şartıyla.Aksi takdirde haram olur.

3- Hanbeliler; „Kitabinin kestigi hayvanın helal olmasi için,üzerine üslümanlar gibi Allahın adını anıp besmele çekmesi şart'tır.Allahtan başkasının adını nar veya kasıtlı olarak besmeleyi çekmezse kestiği hayvanın eti haram olur" ediler.

4- Malikiler;" Hayvanı keserken besmele şart'tır.Yalnız bu şart müslümanları ilgilendirir.Ehli Kitap olan kimselerin besmele çekmeleri şart değildir." dediler.

(Kaynak ;El-Fikhu alel Mezahibil Erba'ati / El-Ceziri)

Kitabilerin kestigi hakkında sözün hulasası,üzerine Allahdan gayrisinin ismi anılsa bile bazı islam alimlerine göre,helal'dir.Ulema ve fukahanın çoğunluğuna göre,Allahtan başkasının adı zikredilirken duyulursa haram,duyulmazsa elal'dir.Üzerine besmele çekilip çekilmediği bilinmezse bilittifak helal'dır. (bak,Islami Arastırmalar, Ser'i fetvalar/Eski Mısır müftüsü Merhum Haseneyn M.Mahluf.)

وَلاَ تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهُ لَفِسْق .... * En'am/ 121

„ Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Çünkü bu; bir fısktır." En'am-121

. Âyetin Nuzûl Sebebi:
Ebû Dâvûd rivayetle der ki: Yahudiler, Peygamber (sav)'a gelip şöyle dediler: Biz kendi öldürdüklerimizden yiyoruz da Allah'ın öldürdüğünden yemiyoruz (neden)? Bunun üzerine aziz ve celil olan Allah: "Üzerine Allah'ın adı anıl ayanlardan yemeyin" âyetini sonuna kadar indirdi.

Nesâî'nin de İbn Abbas'tan rivayetine göre o, yüce Allah'ın: "Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin" buyruğu hakkında şöyle demiştir: Müşrikler, onlarla (yani rnü'minlerle) tartışarak şöyle dediler: „Allah'ın kestiğini yemiyorsunuz, fakat kendinizin kestiklerini yiyorsunuz." Bunun üzerine yüce Allah teala bu ayeti kerimeyi inzal buyurdu. (İmam Kurtubi, el-Câmiu li-Ahkâmil'l-Kur'ani)

Kesim sırasında müslümanın besmeleyi söylemesinin hükmü:

1-Kimisi; Allah'ın adı ister bilerek, ister unutularak terkedilmiş olsun bu şekilde kesilen bir hayvanın helâl olmayacağını kabul etmiştir İbn-i Ömer'den, kölesi Nafi'den, Amir eş-Şa'bî'den ve Muhammed b. Sirin'den bu şekilde rivayet edilmiştir İmam Malik'den, Ahmed b. Hanbel'den de aynı rivayet vardır. İbn-i Hanbel'in ilk kuşak ve son kuşak bazı arkadaşları bu rivayeti desteklemiştir. Ebu Sevr ve Davud ez-Zahirî'nin tercihi de budur. Bu kuşak Şafiî fıkıhçılarından olan Ebul Futûh Muhammed b. Muhammed b. Ali et-Taî "el-Erbain" adlı kitabında bu görüşü tercih etmiştir.

2-Bu konudaki ikinci görüşe gelince; bunlara göre Allah'ın adının anılması zorunlu değildir. Sadece hoş karşılanan (müstehap) bir durumdur. Gerek bilerek, gerek unutarak bunun terkedilmesi hiçbir zarar vermez. İmam Şafiî (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ve tüm arkadaşları bu görüşü kabul etmiştir. Hanbel'in İmam Ahmed'den naklettiği bir rivayet de bu doğrultudadır. İmam Malik'den de böyle bir rivayet gelmiştir. Eşheb b. Abdülaziz buna ilişkin bir açıklamayı İmam Malik'in arkadaşlarından nakleder. İbni Abbas, Ebu Hureyre, Ata b. Ebu Rabah'dan da benzer sözler anlatılmıştır. En doğrusunu Allah bilir.

İmam Şafiî, "Allah'ın adı anılarak kesilmeyen hayvanların etlerinden yemeyiniz. Çünkü bu, Allah'ın yolundan sapmaktır" ayetinin Allah'dan başkası için kesilen hayvanlara ilişkin olduğu görüşündedir. Nitekim, Sapıkça Allah'dan başkası adına boğazlanan hayvanlardan..." (En'am Suresi: 145) söz edilmektedir. İbn-i Cureyc Ata'dan şöyle nakleder: "Allah'ın adı anılarak kesilmeyen hayvanların etlerinden yemeyiniz" ayetiyle, Kureyş'in putlar adına kestiği ve Mecusiler'in (ateşe tapanların) kestikleri hayvanların yenmesi yasaklanmıştır. İmam Şafiî'nin benimsediği sağlam görüş budur.

3-Üçüncü görüş: Hayvan kesilirken unutarak besmeleyi terketmek zarar vermez, ancak bilerek terkedildiğinde hayvanın yenmesi helâl değildir. İmam Malik'in ve Ahmed b. Hanbel'in bilinen görüşleri budur. Ebu Hanife ve arkadaşlarının İshak b. Raheveyh'in görüşleri de bu doğrultudadır. Hz. Ali, İbn-i Abbas, Sa'd b. Museyyeb, Ata, Tavûs, Hasan Basrî, Ebu Malik, Abdurrahman b. Ebu Leylâ, Ca'fer b. Muhammed ve Rabia b. Ebu Abdurrahman'dan bu görüş anlatılmıştır.

(bak,Tefsiri ibni Kesir./ Ayrica bak,Fizilalil-Kurani)

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER Ders:11-

1 -Maide 5 ci ayeti kerimede Allahu teala ehli kitabin kestikleri hayvanın etini müminlere helal kılmıştır. Ancak gerek şer'i kesim ve gerekse Enam 121 de zikrolunan besmele meselesi hususunda islam uleması farklı görüşlere ayrılmışlardır.Özetleyecek olursak;

a)„Ehli kitapta olsa,kesim esnasında Allahtan başkasının adını anmamak ve besmele çekmek vacip'dir. Aksi takdirde kestikleri yenmez.Ne dedikleri duyulmaz veya bilinmezse yemesi helal olur." Bu ; Hanefiler,Hanbeliler,Davud ez-Zahiri,Ebu Sevir ve ashab ve tabiinden bazilarinin görüşü'dür.

b) „Allah'ın adının anılması zorunlu değildir. Sadece hoş karşılanan (müstehap) bir durumdur. Gerek bilerek, gerek unutarak bunun terkedilmesi hiçbir zarar vermez.Ancak Allahtan başkasının adını an mamak şart'tır." Bu Imam Şafii ve ashabının,Imam Malik,Ibni Abbas, Ebu Hureyre, Ata b. Ebu Rabah'dan da benzer sözler anlatılmıştır.

2- En'am 121 de Allahu teala üzerine kendi adının anılmadığı hayvanların etini yemeyi yasaklamıştır. Bu husustada islam üleması birkaç farklı görüşler ileri sürmüşlerdir,bunlarıda özetleyecek olursak;

a) Kimisi; Allah'ın adı ister bilerek, ister unutularak terkedilmiş olsun bu şekilde kesilen bir hayvanın helâl olmayacağını kabul etmiştir İbn-i Ömer'den, kölesi Nafi'den, Amir eş-Şa'bî'den ve Muhammed b. Sirin'den bu şekilde rivayet edilmiştir.Ebu Sevr ve Davud ez-Zahirî'nin tercihi de budur.

b) Allah'ın adının anılması zorunlu değildir.Gerek bilerek, gerek unutarak bunun terkedilmesi hiçbir zarar vermez. İmam Şafiî ve tüm arkadaşları bu görüşü kabul etmiştir.İmam Malik'den de böyle bir rivayet gelmiştir. İbni Abbas, Ebu Hureyre, Ata b. Ebu Rabah'dan da benzer sözler anlatılmıştır.

c) Hayvan kesilirken unutarak besmeleyi terketmek zarar vermez, ancak bilerek terkedildiğinde hayvanın yenmesi helâl değildir. İmam Malik'in ve Ahmed b. Hanbel'in bilinen görüşleri budur. Ebu Hanife ve arkadaşlarının İshak b. Raheveyh'in görüşleri de bu doğrultudadır. Hz. Ali, İbn-i Abbas, Sa'd b. Museyyeb, Ata, Tavûs, Hasan Basrî den bu görüş anlatılmıştır.

<u>3- Ehli Kitabın kestikleri hususunda hulasayı kelam olarak bizce tercih edilecek görüş;</u>

Üzerine Allahdan ğayrısının ismi anılsa bile bazı islam alimlerine göre,helal'dır. Ulema ve fukahanın çoğunluğuna göre,Allahtan başkasının adı zikredilirken duyulursa haram,duyulmazsa helal'dir.

Üzerine besmele çekilip çekilmediği bilinmezse bilittifak helal'dır.Ancak zaruret olmadıkca yememek daha uygun'dur.Zira yenmesi helal ve bir kolaylıktır,ancak farz veya vacip olan bir emir değildir.Ayrıca müminlerin birbirlerine destek ve yardımcı olmak durumunda olduklarıda hepimizce malumdur.

<u>4- Müslümanın kesim esnasında besmele çekmesi hususunda bizce tercih edilecek görüş;</u>

Kesme esnasında yüce Allahın (cc) adını zikretmek gerekli ve güzeldir.Hz.Kuranda rabbimiz ;

„ Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Çünkü bu; bir fısktır." En'am-121 buyurur. Hayvan kesilirken unutarak besmeleyi terketmek zarar vermez, ancak bilerek terkedildiğinde hayvanın yenmesi caiz değildir.Zira ayeti kerimenin zahirinden anlasilanda budur.En dogrusunu Allah (cc) bilir.

5- Halki zahiren müslüman olan ancak devlet idaresi Taguti ve Gayri islami olan ülkelerdeki kesilen etlerin durumu hakkında bazı açıklamaları ek ilave olarak sunuyoruz. >> >> >>

بسم الله الرحمن الرحيم Ders: 12-

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ * Hucurat/10

"Şüphesiz mü'minler birbiri ile kardeştirler; öyle ise dargın olan kardeşlerinizin arasını düzeltin; Allahtan sakının ki size acısın." Hucurat-10

Ayeti kerimenin nuzul sebebi:

Tefsir alimleri bu ayetlerin indirilişleri hakkında bir çok rivayetler nakletmişlerdir . Bu rivayetlerden bir kısmını İmam Müslim rivayet etmiştir. Bunlardan biri de Rasulullah'a karşı edepsiz ve terbiyesiz bir tutum takınan Abdullah bin Ubey'in neden olduğu problemlerdir. Münafıkların ileri gelenlerinden olan Abdullah bin Ubey, Evs ve Hazrec kabilelerinden bazı kimseler arasında münakaşalara sebep olmuş ve bu münakaşalar da yerini vuruşmalara ve sopalı saldırılara bırakmıştı. < et-tefsiru'l-hadi s>

Mü'minler sadece birbirlerinin kardeşleridir. İman bağı onları birleştirmiştir. Aralarında düşmanlık, kin, buğz ve savaş olması onlara yakışmaz. Tefsirciler şöyle der: Ayetteki edatı hasr ifade eder. Yüce Allah sanki şöyle buyurmuştur: Kardeşlik sadece mü'minler arasındadır. Bir mü'min ile bir kâfir arasında kardeşlik olmaz. Ayette, İslam kardeşliğinin soy kardeşliğinden daha kuvvetli olduğuna işaret vardır. Öyle ki, İslâm kardeşliği olmayınca, soy kardeşliğine itibar edilmez. O halde, mü'min kardeşlerinizin arasini düzeltin. Aralarında ayrılık çıkmasına ve kinin etkili olmasına fırsat vermeyin. Allah'ın emirlerine sarılarak ve nehiylerinden kaçınarak O'ndan korkun ki, rahmeti sizi kuşatsın cennet ve rızasına nail olmakla mutlu olasınız . (Muhammed Ali Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir)

"İster zâlim isterse mazlum konumunda olsun kardeşine yardım et. Sahâbe-i kiram: Ey Allah'ın Resûlü, mazlumken ona yardımı anladık ama zâlimken ona nasıl yardım edeceğiz? diye sorunca Allah'ın Resûlü buyurdu ki: O zaman onu da zulmetmekten alıkoymak şeklinde" (Buhâri 3/98)

"Ebu Hureyre (r.a) dan, demiştir ki: Rasûlullah Efendimiz şöyle buyurdu: "Birbirinize haset etmeyiniz. Birbirinizin aleyhinde fiyatları kızıştırarak necş yapmayın (alışverişte birbirinizi aldatmayınız)

Birbirinize buğz etmeyiniz. Birbirinize sırt çevirip dargın durmayınız. Birbirinizin pazarlığı bitmiş alışverişini bozmayınız. (Birbirinizin alışverişi üzerine alışveriş yapmayınız) Ey Allah'ın Kulları! Kardeş olunuz, müslüman müslümanın kardeşidir.Ona zulmetmez, sıkıntı anında onu kendi haline terk etmez. Ona yalan söyleyip aldatmaz. Onu küçük görmez. (Üç defa göksüne vurarak) Takva işte buradadır. Bir kimse müs-lüman kardeşine hor baktı mı işte şerrin bu kadarı ona yeter ve artar bile. Müslümanın her şeyi;canı,malı,ırzı müslümana haramdır. (Buhâri, Edep 7/88) (Müslim, Birr 4/1986)

يَآيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَر وَاُنْثَى وَجَعَلْنَاكُم شُعُوبًا وَقَبَآئِل لِتَعَارَفُوآ اِن اَكْرَمَكُم عِنْدَ اللّه
اَتْقَيكُمْ اِنَّ اللّهَ عَلِيمٌ خَبيرٌ * Hucurat/13

Ey İnsanlar! Doğrusu Biz sizleri bir erkekle bir dişiden yarattık. Sizi milletler ve kabileler haline koyduk ki birbirinizi kolayca tanıyasınız. Şüphesiz, Allah katında en değerliniz, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Allah bilendir, haberdardır." Hucurat-13

<u>Ayeti kerimenin nuzul sebebi:</u>
İbn Abbas (r.a) dedi ki: Mekke fethi gününde Peygamber (sav) Bilale emir vermesi üzerine Ka'be'nin damına çıkıp ezan okudu. Attab b. Esid b. Ebi'l-Iys şöyle dedi: Bugünü görmeden önce babamın ruhunu alan Allah'a hamdolsun. el-Haris b. Hişam da: Muhammed ezan okumak üzere şu siyah kargadan başkasını bulamadı mı? dedi, Süheyl b. Amr da: Allah bir şeyi diledi mi onu değiştirir, dedi. Ebu Süfyan ise: Ben hiçbir şey demiyorum. Çünkü semanın Rabbinin söylediğimi haber vereceğinden korkarım. Cebrail, Peygamber (sav)'a gelerek neler söylediklerini ona haber verdi. Onları çağırdı ve neler söylediklerini sordu, onlar da ikrar ettiler. Bunun üzerine yüce Allah bu âyeti kerimeyi indirerek soylarla öğünmeyi, mal çokluğuyla öğünmeyi, fakirleri küçümsemeyi yasakladı. Çünkü asıl gözönünde bulundurulması gereken takvadır. Yani herkes Adem ile Havva'dandır, üstünlük ancak takva iledir.

(İmam Kurtubi, Camiu li-Ahkami'l-Kur'an)

Peygamber buyurdu ki: “Ey insanlar! Şüphesiz ki sizin Rabbiniz birdir. Şüphesiz ki sîzin babanız da birdir. Şunu bilin ki arab olan birisinin arab olmayana, arab olmayan birisinin arab olana, siyahın kırmızıya, kırmızının siyaha, takva ile olması hali müstesna, hiçbir üstünlüğü yoktur. Söyleyin, ben tebliğ ettim mi? Onlar: Evet dediler. Peygamber de: “O halde hazır bulunan burada bulunmayana bildirsin” diye buyurdu. (Müsned, V, 4li, Heysemi, Mecmâ’, III, 266.)

Gerçekten islam bütün kılık ve şekilleri ile bu cahiliyet taassubu ile mücadele etmiştir. İslamın bundan gayesi, tüm dünyayı kucaklayan ve insana yaraşır sistemini bir tek sancak altında kurmaktır. Bu birtek sancak Allah’ın sancağıdır... Yoksa ne milliyetçilik sancağıdır bu, ne de vatan, ne aile ve ne de ırk sancağı... Bütün bu sancaklar islamın tanımadığı sahte sancaklardır.

Nitekim Resulullah -salât ve selâm üzerine olsun- şöyle buyurur: “Hepiniz Hz. Adem’in çocuklarısınız. Hz. Adem de topraktan yaratılmıştır. İnsanlar ataları ile övünmeyi bıraksınlar yoksa, yüce Allah’ın katında pislik böceğinden daha değersiz hale gelirler.” (Fi-Zilalil-Kurani-Seyyid Kutub (r:alh))

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Hiç şüphesiz Allahu teala müminleri biribirlerine kardeşler kılmıştır.Bu kardeşlik bağı soy ve neseb kardeşliğinin fevkinde ve çok özel bir kardeşlik’dir. Yalnızca müslümanlara has olan bir kardeşlik. Islam cemaatının ve birliğinin bel kemiği mesabesinde olup zedelenmesi veya yıkılması haram olan bir bağ .Ümmetin ayakta ve hür kalabilmesi,yok olmaması ve esarete düşmemesini sağlayan bir bağ.

2- Müminler, islam kardeşliğinin gereği olan; biri birlerinin namus,izzet,şeref ve canlarını yine kendi öz can,namus,izzet ve şerefleri gibi aziz ve kıymetli olduğunun şuur ve idrakına varır,yeryüzünün muhtelif yerlerinde ila-i kelimetullah uğrunda canlarıyla ve mallarıyla cihad eden mazlumların dertleriyle dertlenip sahip çıkarlarsa,işte o zaman Allahın nusreti yetişir ve esaret zincirleri bir bir kırılır.

3- Ayeti kerimede kardeşlerinizin arasını düzeltin buyrulmakta,demekki iki müslümanın arasında birküs ve dargınlık vuku bulduğunda hemen onların arasını bulmak ve barıştırmakla sorumluyuz.Ancak hadisi şerifte ifade buyrulduğu gibi,mazluma yardım ederken zulmedenede yapmakta olduğu haksız lık ve zulmune engel olmak suretiyle yardım etmeyi ihmal etmemeliyiz. Aksi taktirde zulüm olur.

4- Hucurat 13 de buyrulduğu gibi,bütün insanlar bir erkek ve birde dişiden yaratılmışlar,daha sonrada muhtelif kabile ve milletlere ayrılmışlardır ki imtihanın gereği ve kendi aralarında tanışma vs.hikmetlere binaen.Binaen aleyh,islam; milliyetciliği,kavmiyetciliği ve ırkcılığı yasaklamış ve haram kılmıştır. Nitekim hadisi şeriflerde“Kavmiyetciliğe çağıran bizden değildir,kavmiyetcilik uğrunda dögüşenler bizden değil’dir,kavmiyetcilik uğrunda ölenler bizden değil’dir“ (Ebu Davud) buyrulmuştur.

5- O halde müslümanlar dili,rengi ve ırkı ne olursa olsun „müminler kardeştir“-sancağına yapışıp,Allah teala indinde en üstün olanlar ancak Allahtan en çok korkanlar’dır bilinç ve idrakı içerisinde haraket etmek durumundadırlar.Milliyetcilik ve kavmiyetcilik putu adına, yüce Allahın kardeş kıldığı kardeşleriyle itişip kakışmayı bir an evvel terkedip,biri birlerini kucaklayıp el ele verip gerçek düşmanlarına karşı gerekli mücadeleye ve mucahedeye girmelidirler.Işte bizlere bugün farzı ayın olanda budur.

Ders-13- بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

لاَ تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ باللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاَخِرِ يوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوآ اٰبَآءَ هُمْ اَوْ اَبْنَآءَ هُمْ اَو

اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيرَتَهُم ....* Mucadele/22

„Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun; babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları da olsa, Allah'a ve Rasulüne düşman olanlarla, dostluk ettiğini göremezsin." Mücadele/22

Âyetin Nüzul Sebebi:
"İsterse bunlar babaları... olsalar bile" buyruğu hakkında es-Süddî dedi ki; Bu Abdullah b. Ubeyy'in oğlu Abdullah hakkında inmiştir. Babasinin Allah resuluna hakarat etmesi üzerine bu işe kızdı ve Peygamber (sav)'a gelerek: Ey Allah'ın Rasûlü dedi, babamı öldürmeye bana izin vermezmisin? Peygamber (sav): "Hayır, ona yumuşak davran ve ona iyilik yap" dedi.

<u>İbn Cüreyc dedi ki:</u> Bana anlatıldığına göre Ebû Kuhafe, Peygamber (sav)'a dil uzattı. Oğlu Ebû Bekir ona öyle bir tokat indirdi ki bunun sebebiyle yüzü üzere yıkıldı. Sonra Peygamber (sav)'a gelip, durumu ona aktardı. Peygamber: "Böyle bir şey yaptın mı? dedi. Bir daha bunu yapma." Ebû Bekir dedi ki: Seni hak ile peygamber gönderen adına yemin ederim ki, eğer kılıcım bana yakın olsaydı, onu öldürecektim,"Yahut oğulları" buyruğu ile kastedilen Ebû Bekir'dir. Oğlu Abdullah'ı Bedir günü teke tek çarpışmaya çağırmıştı. "Yahut kardeşleri" buyruğu ile Mus'ab b. Unıeyr kastedilmektedir.

O Bedir günü kardeşi Ubeyd b. Umeyr'i öldürmüştü."Yahut soydaşları" buyruğu ile de Ömer b. el- Hattab kastedilmektedir. O da dayısı el-Âs b. Hişam b. et-Muğire'yi Bedir günü öldürmüştü.

Ali ve Hamza ise Bedir gününde Utbe, Şeybe ve el-Velid'i öldürdüler.
(İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an)

Razi şöyle demiştir: Alimlerin çoğunluğu bu ayetin Hatıb b. Ebi Bel-tea'nın Rasulullah'ın (a.s) Mekke fethi için yaptığı hazırlıkları onlara haber vermesi üzerine onun hakkında nazil olduğunda ittifak etmişlerdir.

(Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

يَآيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تَتَّخِذُوا اٰبَاءَ كُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَاءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ * Tevbe/23

„Ey iman edenler, eğer küfrü imana tercih etmişlerse babalarınızı, kardeşlerinizi dostlar edinmeyin. Sizden her kim onları dostlar edinirse işte onlar zalimlerin ta kendileridir." Tevbe/23

Ayetin nuzul sebebi:

"Ey iman edenler!... veliler edinmeyin" ayetinin nüzulüyle ilgili olarak Kelbî şöyle demiştir: Resulullah (a.s)'e Medine'ye hicret emri verildiği zaman, bazısı babasına, kardeşine ve hanımına: Biz hicretle emrolunduk diyor, onlardan bazısı bundan hoşnut olarak hemen bu emre uyuyor, bir kısım da hanımına, çoluk çocuğuna takılıyor, onlara acıyor ve onlarla kalarak hicreti terk ediyordu. İşte onları azarlamak üzere: "Ey iman edenler! Babalarınızı, kardeşlerinizi, eğer küfrü sevip onu imana tercih ediyorlarsa veliler edinmeyin." ayeti nazil oldu .

(Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

Müfessirler, bu âyet-i kerime'nin, mekke fethedilmeden önce orayı bırakıp dârülislam olan Medine'ye hicret etmeyen kişileri dost edinmeyi yasakladığını ve bu sebeple nazil olduğunu söylemişlerdir. Zira Abbas b. Abdülmuttalib: "Ben hacılara su dağıtıyorum: "Talha b. Şeybe de; "Ben Kâbenin sahibiyim" demişler ve "Bizim, hicret etmemize gerek yoktur." şeklinde sözler söylemişlerdir. Ayeti kerime de bu gibi insanların dost edinilmemelerini emretmiştir.

(bak; Tefsiri Imami Taberi)

Peygamber (s.a.v)şöyle buyurmuştur: "Sizden iman eden, Allah için sevmedikçe ve Allah için buğz etmedikçe imanın tadını alamaz. Sevdiği kimse insanların kendisine en uzağı da olsa, onu Allah için sever, buğz ettiği kimse, insanların kendisine en yakını da olsa ona, Allah için buğz eder..."

AYETI KERIMELERDEN ALINACAK IBRET VE DERSLER

1-Gerek mucadele 22de ve gerekse Tevbe 23 de müştereken verilen mesaj; müslümana Allaha ve resuluna düşman olan ve yine küfrü ve şirki imana tercih edenleri velevki babaları ve kardesleri gibi en ya kın akrabaları dahi olsa onları dost ve veli edinmesi yasak ve haram kılınmıştır.Ve bu aynı zamanda imanın bir gereği'dir.Zira Allaha ve resulune düşman olanları sevmek, küfre ve şirke razı olmak'tır.

2- Dost ve veli edinme anlamında yasak olan sevgi ve muhabbete bir kaç misal verecek olursak:

a) Genel manada dost ve veli edinmek,yani ipleri onların eline vermek,emirler ve reisler edinmek gibi;
„ Müminler müminleri bırakıp kâfirleri veli (dost) edinmesin. Kim bunu yaparsa Allah'a dostluğu kalmaz. „ A.Imran/28

b) Küfür ve şirklerine rağmen sevgi ve muhabbet beslemek suretiyle dost ve yardımcılar edinmek;
„Ey iman edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkâr etmişken, onlara sevgi gösteriyorsunuz. Halbuki onlar Rabbiniz olan Allah'a inandığınızdan dolayı, Peygamber'i ve sizi yurdunuzdan çıkarıyorlar." Mümtehine/ 1

c) Kafir ve münafıklara güvenmek ve onları sırdaş edinmek suretiyle dost ve veliler edinmek;
„Ey iman edenler! Sizden olmayan kişileri dost veya sırdaş edinmeyin. Onlar sizi yoldan çıkarmak ve size
kötülük etmekten asla geri durmazlar ve sizi sıkıntıda görmekten hoşlanırlar." A.Imran/118

d)Laiklik ile ilgili kuruluşlara,Demokrasi ve partilere üye olmak,dinle alakası olmayan kavmiyetcilik, sosyalizim,komunizim vs.gibi kurum ve teşkilatlara katılıp ,meclislerinde fikir ve görüşlerini dinlemek ve dolayısıyla onlarla aynı meclisleri paylaşıp birlikde haşır ve neşir olmak,destek olmak ;

"O, size kitapta "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve alaya alındığını işittiğinizde, başka bir söze geçmedikçe, onlarla bir arada oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah münâfıkları ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır." Nisa/140

3- Binaen aleyh,yasaklanan dostluk ve veliler edinmeyi özetleyecek olursak;İnkarcı,mürted ve münafıkları, cidden sevip onlara karşı kalbten muhabbet ve sevgi beslemek.Onları dost,arkadaş, sırdaşlar, reisler ve emirler edinmek,onlara güvenip küfür ve şirklerinden rahatsız olmamak dolayısıyla tebliği, hakka ve şeriata daveti ihmal etmek veya terketmek.

Muvahhid müminlere düşen, onlara Allah için buğz etmenin, dost ve sırdaş edinmemenin yanı sıra, hakka davet etmek,islamın hakikatlarını tebliğ etmek'tir. Hele hele yakın akrabayla alakayı kesmemek ,daima iyilik ve güzellikle islama,hakka davet etmek şartiyle onlarla irtibat halinde olmaktır.

Ders=14- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

وَقَضَى رَبُّكَ اَلاَّ تَعْبُدُوا اِلاَّ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَا اَوْ كِلاَهُمَا فَلا تَقُلْ لَهُمَا اُفٍّ وَلاَ تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلاً كَرِيمًا * İsra/23

''Rabbin şunları hükmetti: Kendisinden başkasına ibadet etmeyin. Anne ve babaya iyi davranın. Eğer onlardan biri veya ikisi yanında ihtiyarlığa ererse sakın onlara öf deme. Onları azarlama, onlara tatlı ve güzel söz söyle.'' İsra/23

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِى عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِى وَلِوَالِدَيْكَ اِلَى الْمَصِير * Lokman/14

"Biz insana, ana ve babasına karşı iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Annesi onu, güçsüzlükten güçsüzlüğe uğrayarak karnında taşımıştı. Çocuğun sütten kesilmesi iki yıl içinde olur. Bana ve ana babana şükret diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş Banadır." Lokman/14

AYETİ KERİMELER HAKKINDA

Şanı yüce Allah kullarına, kendisine ibadet edip kendisini tevhid etmelerini emretmiş, anne ve babaya İyilikte bulunmayı da bununla birlikte zikretmiştir. Tıpkı onlara şükretmeyi kendi yüce zatına şükretmekle birlikte zikrettiği gibi. O hem: "Rabbin şunları hükmetti: Kendisinden başkasına ibadet etmeyin, anne ve babaya iyi davranın" diye, hem de: "Bana ve ana-babana şükret. Dönüş yalnız Banadır" (Lukman, 31/14) diye buyurmaktadır.

(İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an)

Sahih'-i Buhârî'de, Abdullah b. Mes'ud'dan şöyle dediği nakledilmektedir Peygamber (sav)'a: Aziz ve celil olan Allah'ın en sevdiği amel hangisidir, diye sordum, o: "Vaktinde kılınan namazdır" diye buyurdu. Sonra hangisidir, diye sordum, "Anne-babaya iyilik yapmaktır" diye buyurdu. Ben: Sonra hangisidir diye sordum, o da: "Allah yolunda cihaddır" dedi.

Böylelikle Peygamber (sav), anne-babaya iyilik yapmanın, İslâm'ın en büyük direklerinden birisi olan namazdan sonra amellerin en faziletlisi olduğunu haber vermekte ve bunu tertip ve mühlet anlamını veren "sümme; sonra" ile sıralamış bulunmaktadır. (Tefsirul-Münir/Vehbe Zuhayli)

İbn Abbas da şöyle demektedir: Peygamber (sav) şöyle buyurdu: “Kim anne-babasını razı ederek akşam» eder ve öylece sabahı ederse o, cennette açılmış iki kapısı bulunduğu halde akşamı ve sabahı etmiş olur. Eğer onlardan birisini razı etmişse bir kapısı bulunur. Kim de anne-babasını kızdırarak akşam ve sabah edecek olursa o da, cehennem ateşine giden açık iki kapısı bulunarak akşam ve sabahı eder. Onlardan birisini kızdırmışsa bir kapısı bulunur.” Bir adam: Ey Allah’ın Rasûlü! Anne-babası ona zulmederse de mi? diye sorunca, Hz. Peygamber şöyle buyurdu: “Anne,babası ona zulmetse dahi, anne,babası ona zulmetse dahi, anne,babası ona zulmetse dahi” diye buyurdu .

(Suyutî, ed-Durru’i-Mansûr, V, 268.)

Abdullah ibni Ömer’den<r.a> şöyle bir hadisi şerif rivayet etmektedir:”Rabbin razı olması babanın razı olmasına bağlıdır. Rabbin gazap etmesi babanın gazap etmesine bağlıdır.” Tirmizî

وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلى اَنْ تُشْرِكَ بى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلاَ تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِى الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ اَنَابَ اِلَىَّ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ* Lokman /15

‘’Anne babana saygılı ol, eğer onlar hakkında hiçbir delil ve bilgi bulunmayan bir şeyi, körü körüne bana ortak koşman için uğraşırlar ve ağırlıklarını koyarlarsa, onlara bu hususta itaat etme, dünyada onlara iyilik et ve bana yönelen kimsenin yoluna uy. Sonunda hepiniz bana döneceksiniz ve o zaman hayatta iken, yapmış olduğunuz herşeyi gerçek şekliyle size haber vereceğim.’’ Lokman/15

Ayetı kerimenin nuzul sebebi:Bu âyet-i kerimelerin nüzul sebebinde meşhur olan, Sa’d ibn Ebî Vakkâs hakkında ve annesi Hamne bint Ebî Süfyân ibn Ümeyye onu dininden döndürmeye çalıştığı zaman nazil olduğudur. Şöyle ki:

Ebu Davud ibn Ebî Hind’in Sa’d ibn Ebî Vakkâs’tan rivayetinde o şöyle anlatıyor: “Eğer seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşmaya zorlayacak olurlarsa onlara itaat etme ve onlarla dünyada ma’rûf üzere birlikte ol...” âyet-i kerimesi benim hakkımda indi. Ben, anneme karşı iyi davranan birisiydim. Müslüman olunca annem bana: “Ey Sa’d, bu sonradan ihdas ettiğin din de nedir? Ya bu dini bırakacaksın ya da ölünceye kadar yemiyeceğim, içmeyeceğim de insanlar “Annesinin ölümüne sebep oldu.” diye seni ayıplıyacaklar.” dedi.

Ben: "Ey anneciğim, yapma; çünkü ben asla dinimi bırakacak değilim." dedimse de yemeden içmeden bir gün ve gece geçirdi. Sabaha çıktığında açlıktan iyice bunalmıştı. Ben: "Allah'a yemin olsun; bin tane canın olsa, hepsi de birer birer çıksa ben yine bu dinimi hiçbir şey için bırakacak değilim." dedim. Benim bu kesin tavrımı görünce yedi, içti ve işte Allah Tealâ bu âyet-i kerimeyi indirdi.

(Ibnu'i-Esîr, Usdu'i-Ğâbe, n,368. Ayrıca/ Tefsiri İbni Kesir)

Eğer hakkında bilgin olmayan bir konuda anan ve baban seni Bana şirk koşmaya zorlarlarsa, senden bana karşı şirk isterlerse, seni bana ortak koşmaya mecbur ederlerse sakın o ikisine itaat etme. Ama dünya konusunda onlarla iyi geçin. Onlara güzel muamelede bulun. Evet ana ve baba Allah'tan sonra itaat edilecek, iyi davranılacak, Allah'tan sonra teşekkür edilecek sahiplerimizdir. Bizim üzerimizde Allah'tan sonra en çok hak sahibi olanlardır onlar. Onlarla iyi geçinmek, onlara itaat etmek zorundayız. Ama eğer babamız anamız Allah'la bir çatışma içine girerler, bizden Allah'ın istemediği bir şeyi yapmamızı isterlerse, bizi Rabbimize isyana teşvik ederlerse, bizi Rabbimize kulluktan uzaklaştırmaya, Rabbimizle aramızı açmaya çalışırlarsa işte o zaman onların istediklerine itaat hakları bitiyor.

(Besâirul-kuran,)

AYETİ KERİMELERDEN ALINACAK IBRET VE DERSLER

1-Ayetı kerimede de açıkca ifade buyrulduğu gibi,Allahu teala sadece ve sadece kendisine ibadet edilmesini, Anne ve Babaya itaatkâr (marufta) olmayı,onlara iyi davranmayı hükmetmiş ve farz kılmıştır. Kişinin Anne ve babasına karşı gelmesini,onları azarlamasını ve dinlemeyip itaatsızlık etmesinide haram ve yasak kılmıştır.Ayeti kerimede Allahu tealanın kensine ibadetten hemen sonra Anne ve Babaya itaatı ve onlara öf bile dememeyi zikretmesi meselenin önem ve ehemmiyetini gösteremekte'dir.

2-Lokman /14 de yine Anne ve Babaya güzel ve iyi davranmak tavsiyye edilmekte.Ayrıca Anaların çek miş oldukları zahmet ve külfetlerinden bahsedilmektedir.Hadisi şerifte Allahın rızası Babanın rızasında buyrulmasına rağmen Annelerin emek ve haklarının daha büyük ve çok olduğuna işaret buyrulmaktadır. Dolayısıyla,bedenini,sıhhatini,gecesini ve gündüzünü evlatlarının uğrunda feda eden cefakâr ve vefakâr annelerimizin kadru kıymetlerini iyi bilmek suretiyle Anne ve Babalarımıza sonderece saygılı ve ıtaatkâr olmak durumundayız.Ki onlara müteşekkir olan birer salih evlatlar olabilelim.

3- Lokman /15 de, Allahu teala bizlere Anne ve Babalara farz olan itaatın hatsiz ve sınırsız olmadığını, onların marufun dışındakı emirlerine,kendisine isyana sürükleyici emir ve isteklerine itaatı yasak ve haram kılmıştır. Özellikle yaşadığımız bu asırda böylesi sorunlarla karşı,karşıya kalan birçok muvah hid kardeşlerin bu zor durumlarını maalesefin görmekte ve muşahade etmekteyiz.Anne ve Babalarının islamı,şeriatı ve Şer'i ahkamları reddettiklerinden ve dolayısıyla evlatlarınında sıratı-müstakımde yürümelerine karşı çıkıp engel olmağa çalışmalarından dolayı sıkıntılara düşüp muzdarip olmaktadır lar.Bu muvahhıd kardeşlerimize düşen, Allaha isyan veya bir haramı işleme noktasındaki emir ve arzularına asla uymamak,itaat etmemek'tir.Ancak yine ayeti kerimede buyrulduğu gibi kafir ve inkar cı olan Anne-Baba ile dünyada iyi geçinmek,onların kalblerini kırmamak,Allaha ısyan dışındaki maruf olan emir ve taleblerini yerine getirmek suretiyle gönüllerinı hoş ve hoşnut etmelidir.Sabırla ve tat lı dille onları hakka davet etmeli,Allahu tealadan kendileri için hidayet dilemelidir.Allahu teala bizleri hidayetden,sıratı-müstekımden,rızasından,kuran ve sünnetten ayırmasın.Allahümme Âmin.

بسم الله الرحمن الرحيم Ders-15-

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبيلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُم يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ * Enfal/ 36

"Doğrusu inkâr edenler mallarını Allah'ın yolundan insanları alıkoymak için sarf ederler ve daha da sarf edeceklerdir; ama sonra içleri yanacak, hem de mağlup olacaklardır." Enfal/36

Ayeti kerimenin nuzul sebebi:İbni Abbas, Mücahid ve daha başkalarından rivayete göre, ayet Ebû Süfyan'n Bedir'de müşriklere yaptığı harcama ve Uhud'da Resulullah'la savaşmak için ettiği yardım üzerine nazil oldu.Mukâtil, ve Kelbi ise şöyle demişlerdir: Bedir savaşında Kureyş ordusunu yediren, Kureyş'in önde gelenlerinden 12 kişi hakkında nazil oldu. (Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِى سَبيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰوَوْا وَنَصَرُوا اُولٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيم * Enfal /74

''İman edip de Allah yolunda hicret ve cihad edenler ve barındırıp yardım edenler: İşte gerçek mümin olanlar bunlardır. Onlar için mağfiret ve (cennette) bitmez tükenmez bir rızık vardır.'' Enfal /74

Ayeti kerime hakkında:

Ayetlerin nüzul tertibine göre, iman edip hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler, Mekke'den Medine'ye hicret eden Muhacirlerdir. Himaye edip yardım edenler ise Medineli müslümanlardır. Onlar birbirlerinin dostlarıdırlar. Aralarındaki kardeşlik bağı pekişmiştir. Bütün koşullarda yardımlaşir ve birbirlerine destek olurlar . (İzzet Derveze, et-tefsiru'l-hadis)

Gerçek mü'minler bunlardır işte... İmanın somutlaştığı gerçek tablo budur. Bu dinin ortaya çıkışının ve varoluşunun gerçek tablosudur bu. Çünkü bu din, sadece teorik temelini duyurmakla, sırf inanmakla, hatta sırf ibadet adı taşıyan davranışları yerinè getirmekle gerçek anlamda varolmaz. Bu din hareketli bir toplumun şahsında somutlaşmadığı sürece fiilen varolmuş sayılmayan bir hayat

sistemidir. Bu dinin inanç düzeyindeki varlığına gelince, bu teorik bir varlıktı. İşaret ettiğimiz gibi, hareketli ve realist bir şekilde temsil edilmediği sürèce gerçekleşmiş olamaz.

İşte bu gerçek mü'minler için bağışlanma ve bol rızık vardır. Burada rızık cihad, Allah yolunda malı hârcama, barınak sağlama, yardım ve bütün dayanışmalar münasebetiyle yeralmaktadır. Bunun da ötesinde, bağışlanma vardır.. İşte bol rızık budur. Daha doğrusu bol rızıktan daha üstündür bu bağışlanma...

(Fi' Zilalil- Kurani/ Şehid Seyyid Kutub (r.alh)

قُلْ لِعِبَادِىَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلاَنِيَةً مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِىَ يَوْمٌ لاَ بَيْعٌ فِيهِ وَلاَ خِلاَلٌ *İbrahim/31

"Ey Muhammed! İnanan kullarıma söyle, namazı kılsınlar; alış veriş ve dostluğun olmayacağı günün gelmesinden önce, kendilerine verdiğimiz rızıktan açık ve gizli sarf etsinler." İbrahim/ 31

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلاَ تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا -, اِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا اِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا * İsra/ 26-27

"Yakınına, düşkününe ve yolcuya hakkını ver; elindekileri saçıp savurma. Saçıp savuranlar, şüphesiz şeytanla kardeş olmuş olurlar; şeytan ise Rabbine karşı pek nankördür."İsra/ 26-27

Ayeti kerime hakkında:

Evet yalnız Allah'a kulluk etmenin, sadece Onu dinlemenin gereklerinden birisi de işte burada anlatılıyor. Neymiş o? Akrabalara, miskinlere, düşkünlere ve yolcuya hakkını ver. Elindekileri, sahip olduklarını Allah'ın bu dünyada imtihan için sana verdiklerini sakın saçıp savurma. Sakın israf etme. Yâni onları sakın kulluğun ve Allah'ın rızasının dışında kullanma.

İşte böyle yapmanız da Bana kulluktur buyuruyor. Değilse, eğer benim istediğim gibi yapmazsanız, varlığınızı benim gösterdiğin yerlerde değil de boş yerlerde harcarsanız, saçıp savurursanız bilesiniz ki şeytanın dostları oldunuz demektir. Şeytan Rabbine karşı çok nankördür.

Şeytan Rabbinin verdiklerini Onun yolunda kullanmayan, Rabbinin verdikleriyle Rabbine isyan içinde olan bir nankördür. Bu haliyle şeytan kâfirlerin, nankörlerin en büyüğüdür. Allah'ın verdiklerini Allah'ın istemediği yerlerde kullanmak, Allah'ın razı olmadığı yerlerde harcamak israftır ve şeytanlıktır. (Besairul-Kuran/A.Küçük)

AYETİ KERİMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Ayeti kerimede'de ifade buyrulduğu gibi,islam düşmanları ,ellerinde bulunan mal varlıklarını ve imkanlarını daima islamın aleyhine kullanmakta,seferber etmektedirler.Bu, tarihler boyunca böyle olmuş ve bugünde hâlâ aynı şekilde devam etmektedir.İslam topraklarını gasb'eden kafir ve müşriklerin, yapmış oldukları ve hâlâ yapmakta oldukları gasıb ve katliamları uğrunda harcadıkları milyarlarca dolara maal'esefin günbe gün şahid olmaktayız.

2- Küfür ordusu batıl davaları uğruna harcarlarken,Enfal/74 de Allahu teala gerçek müminlerden bahis buyurmaktadır.Ki,iman edenler,cihad edenler,hicret edenler ve birde Allah yolunda hicret eden ve cihad edenlere yardım edip maddi ve manevi sahip çıkıp destek olanlardan.O halde gerçek müminlere düşen,Allahın dini uğrunda mucadele ve mucahede eden muvahhidlere sahip çıkıp maddi ve ma nevi tüm imkanlarını seferber etmektir. Ve böylelikle malını Allahın dini uğrunda harcamak'tır.

3- Müminler olarak ,akrabalığın,dostluğun,makam ve mevkiin fayda vermediği o gün gelmeden önce o gün için hazırlık yapmak ve yine kendimizi o güne hazırlamak durumundayız.Rabbimizin emaneten bizlere vermiş olduğu maddi ve manevi imkanları,o nun dini uğrunda ve yine nafakalarından sorumlu ve yükümlü bulunduğumuz aile'i-efradımızın zaruri ihtiyaçlarına harcamak,fakru-zaruret içerisinde bulunan yakın akrabalara,ihtiyac sahibi müminlere ve mücahidlere harcamak suretiyle bu sorumluluğumuzu yerine getirmek ve bunun bilinci içerisinde olmak durumundayız.

4- Binaen aleyhi, bütün bunları yaparken cenabı hakkın emanet verdiği malı mülkü dikkatli ve hesaplı harcamak,rastgele,lüzumsuz yerlere ve yerlerde saçıp savurmamaya sonderece gayret etmeliyiz. Zıra ayeti kerimede görüldüğü gibi hesap ve kitapsız,rastgele saçıp savuranlar şeytanın işini yapmış ve dolayısıyla şeytana yoldaş ve kardeş olmuştur.Hadisi şerifte buyrulduğu gibi ''Nafakasıyla yüklü olduğu çoluk ve çocuğun,kişilerin hakkını ziyan ve zây etmek,kişiye günah olarak yeter.'' Allahu teala bizleri kendi yolunda ve rızasına uygun harcayıp infak edenlerden eylesin...Amin.....

بسم الله الرحمن الرحيم Ders; 16-

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ اَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدِينَ عَلَى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ اُولٰئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ

وَفِى النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ - اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى

الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰى اُولٰئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ * Tevbe/17-18

17. Allah'a ortak koşanlar, kâfirliklerine bizzat kendileri şahidlik ederlerken, Allah'ın mescidlerini i'mar etme selahiyetleri yoktur. Onların bütün işleri boşa gitmiştir. Ve onlar ateşte ebedî kalacaklardır.

18. Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler i'mâr eder. İşte doğru yola ermişlerden olmaları umulanlar bunlardır.

Âyetlerin Nüzul Sebebleri

Bedir savaşında Kureyş ulularından bir toplulukla birlikte o tarihte henüz iman etmeyen Abbas bin Abdulmuttalip (ra) de esir alınmıştı. Ashabtan birkaç kişi bunları ayıplıyor. Hz. Ali de, Hz. Abbası Resulullah (sav)'tan ayrı düşmek ve onunla savaşmaktan dolayı kınıyordu. Bu ayıplama ve kınamalar üzerine Abbas (ra). «Siz bizim iyiliklerimizi ketmederek hep fenaklarımızı konuşuyorsunuz.» dedi. Sahabiler. «Sizin de mi iyiliğiniz var?» dediler. Abbas-(ra) ve diğer esirler. «Evet. bizim de iyiliğimiz vardır. Çünkü biz Mescidül Haramı onarır, her sene Kabe-i muazzamanın örtülerini değiştirir, hac için gelenlere su dağıtırız» cevabını verdiler. İşte bunun üzerine, «Allaha eş koşanların, kendi küfürlerine...» âyeti nazil oldu. (Vahidi. Esbab-ı nüzul. S. 138. Ebu Hayyan. Bahrül-Muhid. C. S. S. 18.)

Ayetlerin Açıklanması;

''Âyetteki ibarenin hem maddi, hem de manevi imarı ihata ettiğini söylemeye hiçbir mani yoktur. Alimlerin cumhurunun tercihi de böyledir. Âyetteki ibare buna delalet ettiği gibi bu cümlenin âyetin akışında aldığı yer de bunu iktiza eder.

Ebu Bekr el-Cessas şöyle der: «Mescidlerin imarı iki kasıtla olur. Birincisi onda ibadet yapmak ve' durmak, ikincisi ise inşası ve tamiridir. (bak;Tefsiru-ayat-il-ahkam / M.Ali es-Sabuni)

"Allah'ın mescidlerini imar etmeleri": Lügat manasıyla mescidi imar etmek; ona devam etmek, orada kalmak ve Allah'a ibadet etmek, onu inşa ve tamir etmektir. Mescidlerin imarı, maddî ve manevî olmak üzere iki çeşittir. Maddî imar; inşa ve yapımı, temizlenmesi, tefrişi, lambalarla aydınlatılması, mescidlere girmek ve mescidleri doldurmaktır. Manevî imarı ise, namazla, Allah'ı zikirle, itikaf ve ibadet için ziyaretle olur. Camide ilim okumak da, zikirden sayılır. Hatta o, zikrin en büyüğü ve en yücesidir. (bak;Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

'' O mescidlerde Allah'tan başka herkesin adının yüceltilmesine izin verdikleri halde Allah'ın adının yüceltilmesine izin vermeyen, Allah'a hayat hakkı tanımayan bu müşriklerin bu işle ne ilgileri olabilir ki? Namaz kılmak için mü'minleri o mescide sokmayan kimselerin o mescidin imarıyla ne ilgileri olabilir ki? Mescidlerde Allah'ın âyetlerinin açıkça duyurulmasına izin vermeyen, ancak kendilerinin izin verdikleri kadar duyurulmasına müsaade edenlerin bu mescidlerle ne ilgileri olabilir ki? Mescidleri aslî fonksiyonlarının dışına çıkaran, orada sadece kendi kanunlarını, kendi talimatlarını yüceltmeye çalışan, uyguladıkları şirk programlarıyla insanlarla o mescidler arasına barikatlar koyarak oraları cemaatsiz bırakanların o mescidlerle ne ilgileri olabilir ki? (bak; Basair-ul-kuran/A.Küçük)

Sahih bir senetle Selman'ı Farisî'den rivayet olunduğuna göre Hz. Peygamber (s.a), «Evinde abdest aldıktan sonra mescide gelen kimse Allah Teâlâ'nın misafiri olur. Ziyaret edilenin hakkı misafirine hizmet etmektir» diye buyurmuştur. (Tabaranî)

Ebu Said el-Hudrî'den rivayet olunduğuna göre Hz. Peygamber (s.a) şöyle buyurmuştur: «Mescide gelmeyi adet edinen bir kimseyi gördüğünüzde, o kimsenin mümin olduğuna şahitlik edin,» Hz. Peygamber (s.a) bunları söyledikten sonra mezkûr ayeti okumuştur. (İmam Ahmed, Tirmizi, İbn Mâce, Hakim)

AYETİ KERİMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Ayeti kerimede Hakimi mutlak olan rabbimizinde buyurduğu gibi,gerek putlara,taşa toprağa tapmak suretiyle ve gerekse Allahın nizamının dışında nizamlar edinmek,Allahu tealanın hakimiyyet sıfatını inkar etmek suretiyle Şirke düşen müşriklerin mescidleri maddi veya manevi olarak imar etmeğe asla hakları yoktur ve olamazda.Bunların kendi nefislerini ve kendilerine tabi olan ğafilleri kandırmak, hayırlı amellerde bulundukları ve mescidlere sahip çıkma mesajını verme gayretleri hakkında alimi mutlak olan rabbimiz şöyle buyurmaktadır;*"İnkâr edenlerin işleri engin çöldeki serap gibidir. Susayan kimse onu su zanneder, fakat oraya geldiğinde hiçbir şey bulamaz." Nur/ 39*

2- Allahın mescidlerini imar etmeğe hakkı olmayan Tağut ve müşrikler,dün nasıl Mescidi Harama sahiplenip imar ve bakımını ellerinden bırakmak istemedikleri,muvahhid müminlerin Mescidi Harama girmelerine engel olma adına her türlü eziyyet ve hileye başvurdukları gibi, bu görevi onlardan devir alan günümüz Tağut ve Müşrikleride aynı yolu takip ettiklerini müşahade etmekteyiz.O gün mescidi taş ve tahtadan yontulmuş putlarla doldurup onları yücelten atalarını adım adım takip eden zamanımız müşrikleride Deccal Atalarını ve onun getirmiş olduğu siyasi put ve şirk kanunlarını mescidlere taşıyıp onları methu sana etmekle yüceltmektedirler.Mescidlerin imar,idare vs.gibi icraat ve karar ile sorumlu bakanlığını ellerinde bulundurmaları sayasinde mescidlerin yanısıra mihrab ve kürsülerinide ellerine geçirmişlerdir.İşte bu yönüyle mecidler esir durumunda ve esaret altında'dırlar.

3- Allahu teala ,hazreti Kuranda ''Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler i'mâr eder." buyurmakta'dır.Dolayısıyla burada alacağımız mesaj Allahın mescidlerine madden ve manen sahip çıkmak,küfrün ve kafirlerin tasallutundan kurtarma adına gereken gayret ve cehdi göstermektir.

4- Ayeti kerimeden alacağımız diğer büyük mesaj,Allahın evleri olan mescidlere gereği gibi sahip çık mak ve oraların hakkını vermek'tir.Zira hem maddi ve hemde manevi imar bizim görevimiz'dir. Nitekim islam uleması tefsirlerde ''mescidlerin imarı iki yönlü" demektedirler.

Mescidleri bina etmek,onarıp tamiratını üstlenmek,temiz tutmak ve gözetmek suretiyle maddi imar. Sonrada oralarda cemaat halinde namazları eda etmek,rabbimizin adını yüceltmek ve onu sabah,akşam anmak ve zikretmek suretiyle manevi olarak sahip çıkmakla olur.

5- Ancak bugün maalesef mescidler ihmal edilmektedirler.Bir çok mescid ve camilerde sabah ve yatsı namazlarında birkaç kişi ancak bulunmakta ve hatta bazı yerlerde birkişi dahi olmamakta'tır.Ramazanda dolup taşan cemaatı vakit namazlarında görmek mümkün değil.Oysaki sahabe'i-ikram hazarat larının vakit namazlarında bir arkadaşını göremediğinde acaba ne oldu yoksa(haşa) nifakmı var diye telaşası hepimizce malumdur.Rabbimizin buyurduğu gibi mescidlerin kadru kıymetlerini bilip,orala ra maddi ve manevi sahip çıkmak ve yine o mübarek yerleri şenlendirmek hiç şüphesiz muvahhidlerin başlıca vasıfları ve imanlarımızın gereğidir.Rahman ve rahim olan rabbimiz bizleri mescidlere gereği gibi sahip çıkmak suretiyle hakkını eda eden,tağutların ellerinde esir olan mescidleri esaretden kurtarma adına gereken çaba ve gayretini gösteren salih kullarından eylesin. Allahümme Amin.

بسم الله الرحمن الرحيم   Ders; 17-

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ
اِنَّ اللّهَ لاَ يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ * Maide/51

“Ey İnananlar! Yahudi ve hıristiyanları dost olarak benimsemeyin, onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onlara dost olursa o da onlardandır. Allah zulmeden kimseleri doğru yola eriştirmez.”

Ayeti kerimenin nuzul sebebi;

İbni İshâk, İbni Ebi Şeybe, İbni Cerîr, İbni Ebi Hatim ve Beyhakî, Ubâde b. es-Sâmit’in şöyle dediğini rivayet etmektedirler: Kaynuka oğulları savaşınca Abdullah b. Ubeyy b. Selûl onların işleriyle ilgilendi ve onları savunmaya koyuldu. Ubâde b. es-Samit de Resulullah (s.a.)’m huzuruna vardı ve onlarla antlaşmasından Allah’a ve rasulüne karşı beri olduğunu bildirdi. Ubâde b. es-Sâ-mit, Hazrec kabilesinden bir kişi îdi. Onun da Kaynuka oğullarıyla tıpkı Abdullah b. Ubeyy gibi antlaşması vardı. Ubâde, Resulullah (s.a.v)’ın huzurunda onlarla olan antlaşmasını bozdu ve kâfirlerle antlaşmasından ve onları veli edinmekten beri olduğunu ifade etti. İşte bu sebeple onun ve Abdullah b. Ubeyy’in hakkında Maide suresinde yer alan: “Ey iman edenler! Yahudi ve Hıristiyanları veli edinmeyin...”buyrukları nazil olmuştur. (Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü’l-Münir)Ayrıca bak;< Et-Taberi,Taberi Tefsiri/Vahidî, Esbâbu’n-Nüzûl>

Açıklama

‘’Yani kim müminleri bırakıp Yahudi ve Hiristiyanları veli edinirse, şüphesiz ki, o da onlardandır. Her kim de bu Yahudi ve Hiristiyanları sever, müminlere karşı onlara yardımcı olursa, o da onların dinine mensup ve onların dininden bir kimse olur. Hiç bir kimse bir başkasını onun durumuna, onun dinine, üzerinde bulunduğu hale razı olmadığı sürece veli edinmez. Onu ve dinini beğenecek, ona razı olacak olursa bu sefer ona muhalefet eden ve onu kızdıran şeye de düşmanlık eder, böylelikle onun hükmü veli edindiği kimsenin hükmüyle aynı olur.” (bak; Tefsiri İmamı Taberi <r.alh>)

Şanı Yüce Allah kâfirleri veli edinen kimselerin, müminler cemaatinden ayrılmış olacağını ilân etmekte ve şöyle buyurmaktadır: "Sizden her kim onları veli edinirse o da onlardandır." Çünkü o veli edindiği kimseler, Allah'a ve rasulüne nasıl muhalefet ettiyse, o da onlara öylece muhalefet etmiştir. Onlara düşmanlık etmek vacip olduğu gibi,böyle birisine de düşmanlık etmek vaciptir.Onlara cehenneme atılmak vacip olduğu gibi, onları veli edinenlere de bu vacip olmuştur. Böylelikle o da onlardan, yani onların arkadaşlarından demektir." (Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ * وَمَن
يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ * Maide/55-56

''Sizin veliniz yalnız Allah, onun rasulü ve namaz kılan, zekât veren, rükû eden müminlerdir.Her kim Allah'ı, peygamberi, müminleri veli edinirse muhakkak ki, galip gelecek olanlar Allah'ın Hizbidir.''

Ayeti kerime Hakkında;
''Her kim işini Allah'a havale eder, rasulünün emirlerine bağlanır, Müslümanları veli edinirse işte o Allah'ın hizbindendir. Allah'ın hizbi ise Allah'ın askeri, dininin yardımcıları, onun emirlerinin uygulayıcıları, yasaklarından da kaçınan kimselerdir. İşte bu niteliklere sahip olanlar galip gelecek olanlardır: "Şüphesiz ki bizim askerlerimiz, elbette onlar galip gelenlerdir." (Sâffât 37/173)
(Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir / bak;İmam Kurtubi, el-Câmiu li-Ahkâmil'l-Kur'an)

Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Kişi dostunun dini üzeredir. Bu yüzden kişi kimi dost edineceğine iyi baksın."
(Ebû Dâvûd, Edeb: 16-Tirmizi)

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلاَ النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُم ....* Bakara/ 120

''Sen, dinlerine uymadıkça Yahudiler de, Hiristiyanlar da, senden asla hoşnûd olmazlar.'' Bakara/120

Âyetin nüzul sebebi: Yahudiler ve hıristiyanlar Peygamber (s.a.v)'dan barış ve ateşkes antlaşmaları yapmasını istiyor, Peygamber (s.a.v)'e İslâm'a girecekleri vaadinde bulunuyorlardı. Allah ona, onların kendisinden dinlerine uymadığı sürece razı olmayacaklarını bildirdi ve onlara karşı cihad etmesi emrini verdi. Aralarında Ebu Hanife, Şafiî, Davud, Ahmed b. Hanbel'in de bulunduğu bir grup ilim adamı bu âyet-i kerimeye dayanarak küfrün tek bir millet olduğunu söylemişlerdir. Çünkü yüce Allah: "Onların milletine (dinine)" diye buyurarak "millet" kelimesini tekil olarak zikretmiştir.

(İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an)

Merhum şehid, Seyyid Kutub (r.alh)de şunları söyler;

"Yahudiler ile hıristiyanlar seninle savaşmaya, sana tuzak kurmaya devam edecekler, seninle barış yapmayacaklar, senden hoşnut olmayacaklardır. Ancak sen bu görevi ihmal ettiğin, bu gerçeği savunmaktan vazgeçtiğin ve bu kesin hidayeti bırakarak onların az önce anlatılan sapıklıklarını, müşrikliklerini ve sakat zihniyetlerini onayladığın takdirde seni severler, senden hoşnut olurlar."

(Fi'zilalil-Kurani/S.Kutub)

Yine bu ayeti kerime hakkında aşağıdaki güzel açıklamalarda bulunulmuştur;

Sen onların milletine girinceye kadar. Hiçbir zaman bir Yahudi, bir hıristiyan müslümandan razı olmaz, müslümanı dost kabul etmez ve etmeyecek de. Ama ne zaman ki müslüman tevhidi, İslâm'ı, imanı, Kur'an'ı, Rasûlü, Allah'ı, kitabı bir tarafa bırakır da yahudi ve hıristiyan inancına girerse, bunu kesinkes ispatlar ve onlar gibi bir hayata, onlar gibi bir imana, onlar gibi bir düşünceye boyun eğerse, işte o zaman onlar kendilerinden razı olabilirler. Yâni o dinini terk eden Müslümandan ancak razı olurlar. Aksi takdirde tarihin hiç bir devrinde, hiç bir toplumunda gerçekleşmeyen bir şeydir bu. Yahudi ve hıristiyanların müslümanlardan razı olması." (Besairul-kuran/ A.Küçük)

AYETİ KERİMELEREDEN ALINACAK DERSLER

1-Şanı yüce olan rabbimiz Ehli kitap olan yahudi ve nasranileri dost ve veliler edinmeği müminlere kesin ifadelerle yasak kılmaktadır.Üzeyir (Haşa) Allahın oğlu diyen,İsa (Haşa) Allahın oğlu diyen,kendilerine gönderilen mukaddes kitaplarına ihanet edip tahrif ve tebdil eden bir topluluğa gönülden sevgi,muhabbet ve dostluk beslemek,tüm noksanlıklardan münezzeh olan rablerini birleyen tevhid ehline asla yakışmaz,imanlarıyla bağdaşmaz.Ancak islamın müsaade ettiği bazı şartlarda ve beşeriy münasebetler icabı konuşmak,görüşmek ,hastalık durumunda ziyaret etmek gibi fiiller müstesna'dır.

< Dost ve veli edinme anlamında yasak olan sevgi ve muhabbete bir kaç misal verecek olursak:>

a) Genel manada dost ve veli edinmek,onlara özenme neticesinde tabi olup arzularına uymak ; „ Müminler müminleri bırakıp kâfirleri veli (dost) edinmesin. Kim bunu yaparsa Allah'a dostluğu kalmaz. „ A.Imran/28

''Ey iman edenler, kendilerine kitap verilenlerin, bir kısmına uyarsanız İman etmenizden sonra sizi kâfirliğe çevirirler'' A.İmran/100

b) Küfür ve şirklerine rağmen sevgi ve muhabbet beslemek suretiyle dost ve yardımcılar edinmek; *„Ey iman edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkâr etmişken, onlara sevgi gösteriyorsunuz. Halbuki onlar Rabbiniz olan Allah'a inandığınızdan dolayı, Peygamber'i ve sizi yurdunuzdan çıkarıyorlar.“ Mümtehine/ 1*

<u>c) Güvenmek ve onları sırdaş edinmek suretiyle dost ve veliler edinmek;</u>
„Ey iman edenler! Sizden olmayan kişileri dost veya sırdaş edinmeyin. Onlar sizi yoldan çıkarmak ve size kötülük etmekten asla geri durmazlar ve sizi sıkıntıda görmekten hoşlanırlar.“ A.Imran/118 '' Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene iman etmiş olsalardı, onları veli edinmezlerdi. Fakat onlardan bir çoğu fasık kimselerdir.'' (Maide/80-)

d) Mudahane (yağcılık ve yaltaklık)yapmak suretiyle onlara yanaşmak dostluk izhar etmek;a

‘’Onlar isterler ki, sen yumuşak davranasın da onlar da sana yumuşak davransınlar.’’ Kalem/9

İbn Cüzeyy şöyle der: Müdâhane lüzumsuz yere yumuşak davranmak ve yağcılık etmektir. Rivayete göre, kâfirler Hz. Peygamber (a.s.)’e, “Sen bizim ilahlarımıza ibadet edersen, elbette biz de senin ilahına ibadet ederiz” dediler ve bunun üzerine bu âyet indi. (bak;Safvetüt-Tefasir/M.Ali es-Sabuni)

2- Bu gün islam ülkelerinin başına tasallut olmuş mürted ve müşrikler,Allahu tealanın ‘’onların dinlerine tabi olmadıkca senden asla razı olmazlar” buyruğuna,resulunun (s.a.v) ‘’Küfür milleti tek millet’- tir ‘’söz ve ikazlarına rağmen,yahudi ve hırıstiyanlardan medet umup onlarla dost ve müttefik olma gayretiyle çırpınmakta’dırlar.Bunların gözleri kör,kulakları sağır,kalpleride dumura uğramıştır.

3- Bu ayeti kerimeler; Bu gün ehli kitapla diplomatik,askeri ve siyasi ilişkilerinin zedelenmemesine son derece titizlikle önem verip gayret gösteren Tağut ve müşriklerin, bu gayret ve sevdaları uğruna ehli-kitabın muhtelif bölgelerde muvahhidlere karşı yapmakta oldukları savaş ve katli’amlarında’da onlara arka çıkıp destek verdiklerinden dolayı onlar gibi müşrik ve kafir olduklarını bildirmektedir. Ayette, kafirleri dost edinenin, kafirlerden olduğunu bildirmektedir. Kurtubi (r.alh) şöyle der: “Allahu Teala’nın “içinizden kim onları veli edinirse” buyruğu, kim onlara müslümanlar aleyhine destek verirse, “muhakkak o da onlardandır” demektir. Allahu Teala bu ayetle, böylesinin hükmünün onların hükmü gibi olacağını beyan etmektedir. (bak; Tefsiri- Kurtubi)

Seyyid Kutub (r.alh) şöyle der: “Müslümanların söylediklerini söylemelerine ve müslümanların düşmanlarına yardımda bulunmak gibi bir davranışın yalanladığı şehadet cümlesini tekrarlamalarına rağmen onlar kâfirdirler.”

(bak; Fi’zilalil-Kurani/Şehid Seyyid Kutub)

Şeyh Abdullatif Alu'ş-Şeyh şöyle der: "İslam'ın aslını bozan en büyük ve en kötü günah, Allah'ın düşmanlarına yardım etmek, onlara destek olmak ve onların dini ve izhar etmiş oldukları şirkleri adına çabalamaktır. (Müşriklerle dostluk kurmak / Şeyh Ebu Basir et-Tartusi)

4- Allahu tealadan dua ve niyazımız,bizlere kendi dost ve velilerini dostlar ve veliler edinmeyi,ve yine kendi düşmanlarını gerçek manada düşmanlar edinip hakka tabi olan salih kullarından eylesin.Amin

بسم الله الرحمن الرحيم Ders; 18-

وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَأُولَـئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ *

''İçinizden hayra çağıran, mârufu emredip münkerden alıkoyan bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir.'' A.İmran/104

Açıklaması;

Yüce Allah, İslâm ümmetine, hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten alıkoymakla görevli bir cemaatin oluşturulmasını emretmektedir. İşte bu mükemmel insanlar dünya ve ahirette kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. Bu cemaatin sözü geçen anlamda uzmanlaşması iyiliği emredip kötülükten sakındırmanın her bir kimseye kendi durumuna göre farz olmasına mani değildir. Nitekim Müslim'in Sahih'inde Ebu Hureyre'den sabit olduğuna göre Resulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Sizden kim bir kötülük (münker) görürse onu eliyle değiştirsin. Buna gücü yetmezse diliyle, buna da gücü yetmezse kalbiyle. İşte bu imanın en zayıf halidir." Bir diğer rivayette de, "Bunun gerisinde imandan bir hardal tanesi kadar dahi eser yoktur." diye buyurulmaktadır. Ahmed, Tirmizî ve İbni Mace Huzeyfe b. el- Yemân (r.a.)'dan Resulullah (s.av.)'ın şöyle buyurduğunu rivayet etmektedirler: "Nefsim elinde olana yemin ederim, ya iyiliği emreder münkerden alıkoyarsınız yahut da fazla zaman geçmeden Allah kendi katından üzerinize bir azap gönderecektir. Sonra ona dua edeceksiniz de O da sizin duanızı kabul etmeyecektir." < Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir >

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّهِ........ *

'' Siz, insanlar için çıkartılmış en hayırlı bir ümmetsiniz. Mârufu emreder, münkerden alıkorsunuz ve Allah'a inanırsınız.'' A.İmran / 110

Ayeti kerimenin nuzul sebebi ; Ayet-i kerimenin nüzulü ile ilgili olarak Ikrime ve Mukatil şöyle demişlerdir: Bu ayet-i kerime İbni Mes'ud, Ubeyy b. Kab), Muaz b. Cebel ve Ebu Huzeyfe'nin azatlı kölesi Salim hakkında nazil olmuştur. Şöyle ki: Yahudilerden Malik b. es-Sayf ile Vehb b. Yahuza kendilerine, "Bizim dinimiz sizin bizi çağırdığınız dinden hayırlıdır. Biz de sizden daha hayırlı ve daha üstünüz" dediler. Bunun üzerine Yüce Allah bu ayet-i kerimeyi indirdi.

Yüce Allah İslâm ümmetinin şu ana kadar var olmuş ümmetlerin en hayırlısı olduğunu haber vermektedir. İyiliği emredip münkerden alıkoymaya devam ettiği, Allah'a doğru, samimî ve eksiksiz şekilde iman ettiği sürece de öyle kalmaya devam edecektir. İyiliği emredip münkerden alıkoymasının imandan önce söz konusu edilmesinin sebebi bunun Müslümanların başkalarına olan üstünlüğünü açıkça ortaya koyan en önemli özellikleri olduğundan dolayıdır.

(Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir)

İbni Kesir (r.alh)Tefsirinde; ''Yani:Onlar ümmetlerin en hayırlısı ve insanların, insanlar için en faydalı olanlarıdır. Bu sebeple Cenâb-ı Hak: «İyiliği emreder, kötülükten alıkorsunuz ve Allah'a inanırsınız.» buyuruyor."

İmâm Ahmed diyor: Bize Ahmed İbn Abdülmelik... Dürre Bint Ebu Leheb'den rivayet etti ki o şöyle dedi: Rasûlullah (s.a.v) minberde iken bir adam kalktı ve: Ey Allah'ın Rasûlü, insanların en hayırlısı hangisidir? diye sordu, Allah'ın Rasûlü :

''İnsanların en hayırlısı Kur'an'ı en güzel okuyan, Allah'dan en çok korkan, en fazla iyiliği emredip kötülükten alıkoyan, en fazla sıla-i rahimde bulunanlardır," buyurdular. (bak,Tefsiri İbni Kesir)

وَاتَّقُواْ فِتْنَةً لاَّ تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنكُمْ خَآصَّةً وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ * Enfal/25

"Aranızdan yalnız zâlimlere erişmekle kalmayacak fitneden sakının, Allah'ın azabının şiddetli olduğunu bilin." Enfal / 25

Ayeti kerime hakkında: Süddî: Özellikle Bedir ehli hakkında nazil olmuştur. Cemel vak'ası günü musibete duçar kaldılar, birbirlerini öldürdüler, der. îbn Abbâs'tan rivayetle Ali İbn Ebu Talha ise «Bir de fitneden sakının ki; içinizden yalnız zulmedenlere erişmekle kalmaz.» âyetinde, özellikle Hz. Peygamber (s.a.) in ashabının kaydedildiğini söylemiştir. Bu âyetin tefsirinde yine İbn Abbâs'tan rivayetle Ali İbn Ebu Talha der ki : Allah Teâlâ mü'minlere, aralarında ona karşı susmak suretiyle münkeri kabullenmemelerini emreder. Eğer münkeri kabullenecek olurlarsa Allah Teâlâ hepsine birden azâb eder. Bu. gerçekten güzel bir açıklamadır. Bu sebepledir ki Mücâhid, «Bir de fitneden sakının ki; içinizden yalnız zulmedenlere erişmekle kalmaz.» âyeti hakkında : Bu dahi sizin içindir, demiştir. < bak,Tefsiri İbni Kesir >

İbni Adil-Berr'in naklettiğine göre değiştirmeye gücü yettiği halde değiştirmekten dolayı eziyet görmeyip kınamadan başka birşey ile karşılaşmayacak kimselerin münkeri değiştirmelerinin farz olduğu üzerinde Müslümanlar icma etmişlerdir. < Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir >

AYETİ KERİMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Gerek yukarıda zikrettiğimiz ve gerekse burada zikredemediğimiz diğer ayeti kerimelerden açıkca anlaşılan ve istenen, müminlerin emri bil maruf ve nehyi anil münker yani; Allah ve resulunun emirlerini insanlara bildirmek,yine Allah ve resulunun yasak ve haram kıldıklarınıda bildirip men etmek durumunda olduklarıdır.Yani bu görev müminlere farz kılınmıştır.

2-Allahu teala marufun emrini,münkerinde nehyini müminlerin en başlıca vasıfları olarak zikir buyurmakta, ve yine aynı görevin aksini yapanlarında münafıklar olduğunu beyan buyurmaktadır;

''Münafık erkeklerle münafık kadınlar da birbirlerindendir. Onlar kötülüğü emreder iyilikten alıkoyarlar.'' (67) 'Mü'min erkeklerle ve mü'mine kadınlar birbirlerinin velileridir. Bunlar iyiliği emreder, kötülüktende vazgeçirmeye çalışırlar...'' Tevbe/67/71

3-Binaen aleyh,yüce rabbimizin muvahhidlere ikram buyurduğu bu güzel vasfı hak'edememiş olan bazı gurup ve teşkilatların,kendilerini izledikleri yanlış ve hatalı ve hatta bir çoğunun tevhidle hiçbir alakası olmayan,aksine kendilerini harama ve şirke düşüren ahval,akval ve gidişatlarından dolayı uyaran muvahhidlere öfke ve gazabla; '' Efendim,niçin müslümanlarla uğraşıyorsunuz.Hatalıda olsa herkez kendine göre doğru bildiği şekilde islama hizmet etmekte'dir.'' demelerine şahid olmaktayız. Ancak, bütün bir insanlığın faydasına ve menfaatına olan bu ulvi görevden asla vaz geçemeyiz.Zira bu bizim imanımızın gereği olan, rabbimizden bizlere gelen mübarek ve mukaddes bir emir'dir.

4- O halde, ''Tevhide evet,Şirke hayır'' diyen muvahhid davetciler olarak yapmamız gereken şey; Kınayıcıların kınamasına,zalimlerin tehditlerine aldırmadan yolumuza devam etmektir.Başta kendi nefislerimize olmak üzre,tevhidi sınırları zorlayan,haram ve münkeratlarla iştiğal eden müslümanlara ve nihayet kendilerinin menfaatlarına bütün insanlara emri bil maruf-nehyi anil münker yapmak.

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم Ders; 19-

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لاَ تَفْعَلُونَ -كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللهِ اَنْ تَقُولُوا مَا لاَ تَفْعَلُون *Saf-2,3

"Ey inananlar! Yapmadığınız, (yapmayacağınız) şeyi niçin söylersiniz? Yapmadığınız şeyi yaptık demeniz, Allah katında büyük gazaba sebep olur." Saf / 2,3

Ayeti kerimenin nuzul sebebi;
Taberî'nin İbn Humeyd kanalıyla Ebu Salih'ten rivayetle zikrettiği bir habere göre Rasûlullah (sa)'ın ashabından bazıları: "Allah'a en sevgili ve en faziletli amelin hangisi olduğunu bilsek (de onu işlesek)." dediler de bunun üzerine "Ey iman edenler, sizi elîm bir azâbdan kurtaracak bir ticareti göstereyim mi size?" (Saff, 61/10) âyet-i kerimesi nazil oldu. Ancak böyle konuşanlardan bazısı bu âyet-i kerimenin nazil olmasından hoşlanmadılar da bunun üzerine "Ey iman etmiş olanlar, yapmıyacağınız şeyleri niçin söylersiniz?" âyet-i kerimesi nazil oldu. (bak,Tefsiri İmam Taberi)

Muhammed b. Ka'b dedi ki: Yüce Allah Peygamberine Bedir şehidlerinin sevabını haber verince, Ashab: Şahid ol, Allah'ım dediler. Andolsun biz bir savaşta bulunacak olursak, şüphesiz o uğurda bütün gücümüzü harcayacağız; fakat Uhud günü kaçtıklarından ötürü Allah bu davranışları sebebiyle onları ayıpladı.

Katade ve ed-Dahhak dediler ki: Bu buyruk -hiç de böyle bir şey yapmadıkları halde-: Biz cihad ettik ve çeşitli belâ ve sıkıntılara maruz kaldık, diyen bir topluluk hakkında inmiştir. (Tefsiri İmam Kurtubi)

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

اَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ اَفَلاَ تَعْقِلُون * Bakara-44

" Siz insanlara iyiliği emredip kendinizi unutur musunuz? Halbuki Kitab'ı da okuyup durursunuz. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?" < Bakara- 44 >

Ayeti kerimenin nuzul sebebi;
İbn Abbâs'tan rivayet edildiğine göre yahudi âlimleri kendilerini takib edenlere ve kendilerine uyanlara Tevrat'a uymayı emrediyor fakat Muhammed (s.a.v)'ın niteliklerini inkâr etmek suretiyle de Tevrat'a aykırı hareket ediyorlardı.

İbn Cureyc der ki: Yahudi âlimleri, Allah'a itaate teşvik ediyor, buna karşılık bizzat kendileri Allah'a isyanı gerektirecek günahları işliyorlardı.

Bir diğer grup da şöyle demiştir: Sadaka vermeye teşvik ettikleri halde kendileri cimrilik gösteriyorlardı. Bu rivayetlerin ifade ettikleri anlam birbirlerine yakındır.
< İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an >

''Allah Teâlâ yahûdîlerin yaptıkları bu davranışı kınamış ve onların kendileri hakkında yanılmalarından dolayı onları uyarmıştır. Onlar hayrı emrediyorlar ve kendileri, yapmıyorlardı. Maksad onların iyiliği emredip kendilerinin yapmamaları değil, yapmadıkları halde emretmeleridir. Çünkü iyiliği emretmek; herkes için bir görevdir. Ancak uygun olan; emredilenle birlikte iyiliği kişinin kendinin de yapması ve onlardan geri kalmamasıdır. < Tefsiri İbni Kesir (r.alh) >

'' Başkalarını iyiliğe çağırıp da bu çağrıya ters düşen davranışlarla ortaya çıkmak, insanların vicdanlarında sadece bu çağrıyı seslendirenlere karşı değil, çağrı konusu olan davaya karşı da şüphe uyandıran büyük bir musibettir. Bu musibet, insanların kalplerinde ve kafalarında kargaşa doğurur. Çünkü bir yandan parlak sözler dinlerken öbür yandan çirkin davranışlar gören insanlar, sözle davranış arasındaki bu çelişki karşısında bocalarlar; inançlarının ruhlarında tutuşturduğu ateşin harareti söner; imanın kalblerinde parıldattığı aydınlık kaybolur; din adamlarına karşı güvenlerini yitirdikten sonra artık bu adamlar tarafından temsil edilen dinin kendisine karşı da güvenlerini kaybederler.
< Fizilalil-Kurani/ Şehid, Seyyid Kutub (r.alh) >
En-Nehaî dedi ki: Üç ayet-i kerime insanlara kıssa yoluyla öğütler vermeme engel oldu: "İnsanlara iyiliği emredip kendinizi unutur musunuz?" (el-Bakara, 2/44); "Size yasakladığım şeylere kendim uymayarak size (emrettiklerime) aykırı davranmak istemiyorum" (Hud, 11/88) buyrukları ile: "Ey İman edenler! Yapmayacağınız şeyi niçin söylersiniz?" buyruğudur. < Tefsiri İmam Kurtubi, el-Cami....>

Rasulullah (s.a) ise şöyle buyurmuştur: "Kıyamet gününde azabı insanlar arasında en çetin olacak kimse yüce Allah'ın kendisini bilgisiyle faydalandırmadığı ilim adamı olacaktır." < Hadisi İbn Mace Sünen'inde rivayet etmiştir >

AYETİ KERİMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- "Yapmayacaklarınızı niçin söylüyorsunuz?" Ayeti kerimesinde kısaca şunlara işaret edilmekte'dir;

a) Kişinin yapamayacağı şeyi söylemesi ve yapamadığı takdirde rezil ve rüsvay olmasına.Nitekim bir hadis'te kişinin yapamayacağı işe girişmesinden ötürü kendi izzet ve şerefini zedeleceğine işaret edilmekete'dir.

b) İbadet,taat vs.gibi her hangi bir hususta bir işi yapmaya taahhüt eden kimsenin bu ahdine vefa göstermesinin üzerine bir vecibe olduğu,aksi takdirde Allahu tealaya asi olacağına işaret edilmekte'dir. "Münafığın üç alameti vardır. Söz verdiğinde sözünden döner, yalan konuşur ve emanete hıyanet eder."
< Buhari ve Müslim >

3- Allahu tealanın ;"Siz insanlara iyiliği emredip kendinizi unutur musunuz?.." ayeti celilesinden alına cak ilahi mesaj; Kişi insanlara marufu ve iyiliği emretmeden önce,evvela kendi nefsinde bunu tatbik etmek ve uygulamak durumunda olduğu'dur.Hasan Basrî şöyle der: "İnsanlara uygulamanla, fiilinle nasihat et; sadece sözlerinle değil." Nitekim israiloğullarının ilim adamları,hahamları insanlara iyiği emrettikleri halde kendi nefislerinde uygulamadıklarından dolayı Allahu tealanın gazabına uğradılar.

4- Davetci müslüman, davet etmekte olduğu şeyleri kendi nefsinde uygulayan ve tatbik eden bir şahsiyet olmak durumunda'dır.Sözüyle özü,fikriyle zikri,iddiasıyla icraatı bir olan bir şahsiyet olmalıdır. Merhum Seyyid Kutubun(r.alh) da dediği gibi;"İnsanın söylediği söze gerçek anlamda inanmış sayılabilmesi için, kendi uygulamaları ile sözlerine tercüman olması, ağzından çıkan sözün davranışlarına yansıması gerekir. O zaman sözleri cazibeli ve etkili olmasa bile insanlar kendisine inanırlar, sözlerine güven duyarlar." Rahman ve Rahim olan yüce rabbimizden duamız,bizleri çağrılarıyla, yaşantı ve icraatları bir olanlardan eylesin.Kendi nefislerini unutanlardan eylemesin.Amin.

Ders; 20- بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ اَزْكَى لَهُمْ اِنَّ اللهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ* وَقُلْ
لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلاَ يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلاَّ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ * Nur/30-31

30-”Mümin erkeklere söyle, gözlerini (harama karşı) yumsunlar, ırzlarını korusunlar. Bu davranış onlar için daha temizdir. Şüphesiz ki Allah onların yaptıklarından haberdardır.”
31-Mümin kadınlara söyle, gözlerini (harama karşı) yumsunlar, ırzlarını korusunlar. Görünmesi zaruri olanlar hariç ziynetlerini göstermesinler. Başörtülerini yakalarının üzerine sarkıtsınlar....” Nur; 30-31

Ayeti kerimenin nuzul sebebi; İbni Merduveyh, Hz. Ali’den (r.a.) rivayet ediyor ki: Rasulullah (s.a.v) zamanında bir adam Medine yollarından birinde bir kadına baktı. Kadın da ona baktı. Şeytan bunlara birbirlerinden hoşlandıkları için birbirlerine baktıkları şeklinde vesvese verdi. Adam o kadına bakarak bir duvarın yanında yürürken önüne başka duvar çıktı. Duvara çarptı, burnu kırıldı. Adam bunun üzerine: - Allah’a yemin olsun ki Rasulullah’a (s.a.) gidip bu durumu haber vermeden kanı yıkamayacağım, dedi. Peygamberimiz’e (s.a.v) gelip olayı anlattı. Peygamberimiz (s. a.v) ; - Bu, senin günahının cezasıdır, dedi. Cenab-ı Hak “Müminlere söyle. (Harama karşı) gözlerini yumsunlar.” ayetini indirdi.
< Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü’l-Münir >

Mukatil ibn Hayyân anlatıyor: Bize ulaştığına göre -En doğrusunu Allah bilir- Câbir ibn Abdullah şöyle nakletmiş: Esma binti Mürşide, Harise oğulları içindeki yerinde (bir rivayette hurmalığında) iken kadınlar onun yanına izâr (üst elbise) giymemiş, ayaklarındaki halhallar, göğüsleri ve saç örgüleri görünür halde girmeye başlamışlar. Esma: “Bu ne kadar çirkin!” demiş ve bu olayın akabinde Allah Tealâ: “Mü’min kadınlara da söyle: Gözlerini haramdan sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar...” âyet-i kerimesini indirdi.” < bak,Tefsiri İbni Kesir (r.alh) >

‘’ Kadınlar o dönemde başlarını örttükleri takdirde, başörtülerini sırtlarının arka tarafına salıverirlerdi. en-Nekkaş der ki: Nabatilerin yaptıkları gibi yaparlardı. Böylelikle boyun ve göğüs kısımları, kulakları da örtülmeksizin açıkta kalırdı. Yüce Allah da başörtülerini yakalarının üzerine bükmelerini emretmektedir. Bunun şekli de kadının başörtüsünü göğsünü örtmek maksadı ile yakasının üzerinden geçirmesidir. < İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami’l-Kur’an >

Buhârî’nin rivayetine göre Âişe (r.anhâ) şöyle demiştir:”Allah, ilk muhacir hanımlara rahmet buyursun. “Başörtülerini de yakalarının üzerine İndirsinler” buyruğu nazil olunca, çarşaflarını yırttılar ve onlarla başlarını örttüler.”
< Buhâri, Tefsir 24. sûre 12; Ebû Davûd, Libâs 30 >

Ümmü Seleme Meymune ile birlikte Rasulullah’ın yanında idi. O sıra İbni Ümmi Mektûm çıkageldi. Peygamberimiz’in (s.a.v) huzuruna girdi. Bu örtünme ile emredildiğimizden sonra idi. Peygamberimiz (s.a.v):- Ondan sakınarak örtünün, buyurdu. Dedim ki:

- Ya Rasulallah! O âmâ değil mi? Bizi görmüyor ve tanımıyor değil mi? Peygamberimiz (s.a.):
- Peki! Siz ikiniz kör müsünüz? Sizler görmüyor musunuz?.

< Ebu Davud ve Tirmizî >

Muvattada. Hz. Aişe’nin (r.a.) yanına gelen âmâ sebebiyle örtündüğü rivayet edilmiştir. Bunun üzerine Hz. Aişe’ye:- Amâ sana bakmaz, denildi. Hz. Aişe (r.a.):- Fakat ben ona bakıyorum, dedi.

Başörtülerini yakalarının üzerine sarkıtsınlar.” Yani saçlarını, boyunlarını ve göğüslerini örtmek için

başörtülerini göğüsleri üzerine bıraksınlar. Burada “Vel yadrıbne” kelimesi bıraksınlar; aşağıya doğru salsınlar, demektir, “humur” kelimesi ise kadının başına örttüğü örtü manasındaki “hımar” kelimesinin çoğuludur.
< bak, Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü’l-Münir >

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاء الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَن
يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَاللَّهُ غَفُوراً رَّحِيما * Ahzab/59

“Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve mü’minlerin kadınlarına, dışarı çıkarken üstlerine örtü almalarını söyle; bu onların hür ve namuslu bilinmelerini ve bundan dolayı incitilmemelerini daha iyi sağlar. Allah bağışlar ve merhamet eder.” Ahzab / 59

<u>Ayeti kerimenin nuzul sebebi;</u>
Bu âyetin nüzulünden önce mü’minlerin hanımlarından herbir kadın ihtiyacını görmek için dışarı çıkar, bazı günahkârlar cariye olduğunu zannederek ona karşı çıkıverirdi. Hanım bunun üzerine sesini yükseltince, o da çeker giderdi. Mü’min erkekler durumdan Peygamber (sav)’a şikâyette bulundular. Âyet-i kerîme de bu sebeble nazil oldu. < İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami’l-Kur’an >

Cilbab;”Cilbablarını...” buyruğunda geçen “el-celâbib; cilbablar” lafzı “cilbâb”ın çoğuludur. Bu ise, başörtüsünden daha büyükçe bir örtüdür. İbn Abbas ve İbn Mes’ud’dan gelen rivayete göre bu, ridâ (elbisenin üstüne giyilen üst elbisedir, bunun kina’ (başörtüsü) olduğu da söylenmiştir. Sahih olan şudur: Cilbab bütün vücudu örten elbise, demektir. Müslim’in Sahihindeki rivayete göre Um Atiyye’den şöyle dediği kaydedilmiştir. Ey Allah’ın Rasûlü dedim: Bizden herhangi birimizin cilbabı yoksa (ne yapsın?) Peygamber: “Kızkardeşi ona kendi cilbabını giyinmek üzere versin.” diye buyurdu.
(Buhari , Müslim, Darimî, İbn Mace, Müsned) < İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami’l-Kur’an >

Ayetin metnindeki «Celabib» kelimesi cilbab kelimesinin çoğuludur. Cilbab, himar denilen baş örtüsünden daha büyük bir elbisedir. İbn Abbas’tan gelen bir rivayete göre kadının abası, yani elbiseleri üzerine giydiği abadır. Bu rivayet aynı zamanda ibni Mesud’dan da gelmiştir. < Büyük Kur’an Tefsiri >

Ey Peygamber, hanımlarına söyle, kızlarına ve mü'minlerin hanımlarına söyle, ilân et ki onlar dış elbiselerini üstlerine giysinler. Giysinler cilbablarını üzerlerine. Öyle bir giyinsinler ki, dışardan bakanlara vücut hatları belli olmasın. Elbiseleriyle üzerlerini tepeden tırnağa kapatsınlar. Böyle yapmaları, böyle giyinmeleri onların özgür, iffetli olduklarının bilinip tanınmaları içindir. Onların eziyet görmemeleri, eziyete maruz kalmamaları içindir. < Besairul-Kuran >

Aişe'den (r.a.) rivayet edilmiştir; "Ebu Bekir'in kızı Esma, üzerinde ince bir elbise olduğu halde Rasulullahın yanına girmişti. Rasulullah (s.a.v.) yüzünü çevirerek şöyle buyurdu: 'Ey Esma, kadın hayız yaşına ulaşınca, onun şurası ve şurası hariç -ellerini ve yüzünü göstermiştir- hiçbir yerini göstermesi doğru olmaz." buyurdu. < Sünen-i Ebu Davud >

Ümmü Seleme Şöyle demiştir: "Örtülerini (cilbablarını) üstlerine salsınlar" âyeti nazil olduğunda, Ensar kadınları, başlarında kara kargalar varmış gibi (siyah) Örtüler içinde çıkmaya başladılar."
< Ebû Davud, Libas 31; Heysemî, "Mecmau'z–Zevaid", V, 137. >

Ebu Hureyre'den rivayet edilmiştir: "Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: Cehennemliklerden (dünyada) görmediğim iki sınıf vardır: (Biri) ellerinde sığır kuyruğu gibi kamçılar bulunan ve bunlarla insanları döven bir kavim! (Diğeri) giyinmiş ama çıplak, salınarak yürüyen, kırıtkan, başları Horasan develerinin eğik hörgüçleri gibi bir takım kadınlar! Bunlar cennete giremeyecekleri gibi, kokusunu da duyamayacaklardır. Halbuki onun kokusu çok uzaklardan duyulacaktır." <Müslim >

AYETİ KERİMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Hakimi mutlak rabbimiz yukarıda (Nur-30,31) ayeti kerimelerde mü'min erkeklerin ve mü'mine hanımların mahremleri olmayan kadın ve erkeklere,gerek bakmaları yasak kısımlarına ve gerekse şehvetle bakmalarını haram kılmıştır. Bakılması yasak olan sınırlarda yine hadislerle belirtilmiş'tir.

2- 31' ci ayeti kerimenin devamında ; ''Başörtülerini yakalarının üzerine sarkıtsınlar'' buyrulmakta ve müslüman hanımların başlarını boyun ve yakalarıyla birlikte örtmeleri emir buyrulmaktadır.Tefsirler de'de görüleceği gibi,''Hımar'' kelimesi başı örten bir örtü demek'tir.Ayeti kerimedeki ''Humur'' ifade side ''Hımarın'' çoğuludur.Dolayısıyla ''Baş örtüsü'',' Örtünün başa gelen kısmı'' manalarınada gelir.

3- Yine Ahzab suresi ayet 59 da;''"Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına, dışarı çıkarken üstlerine örtü almalarını söyle....''buyrulmakta ve yine birkez daha müslüman hanımların tesettür ve örtülerinden bahsedilmekte'dir.Bu ayeti kerimede ifade buyrulan '"cilbab"tan maksadın kadının elbiseleri üzerine giyilen ve bütün vücudu örten bir örtü, bir elbise olduğunda islam üleması ittifak etmişlerdir.

4- Müslüman kadının vücudunu örtmesi muhkem nass ile sabittir. Bu örtü nasıl olursa olsun ,önemli olan vücut hatlarını göstermeyecek şekilde bol ve kalın bir kumaştan olmasıdır. Abâye, ferâce, harmani,burka vb. bol dikimli dış kıyafetler de müslüman kadınların giyebileceği kıyafetlerdir. Çarşaf da bu kıyafetlerden biridir.

5- Burada bir meseleye işaret etmek lazım.Müslüman hanımların tesettürlerini iç ve dış kıyafet olarak algılayamayan ve kabul etmeyenlerde maalesef mevcut. Ancak gerek hazreti kurana ve sahih sünnete ve gerekse tefsirlere samimiyyetle baktığımızda,bunların büyük bir yanılgı içerisinde olduklarını ve sağlam bir tutanak ve dayanaklarının olmadığını müşahade etmekteyiz; Birkaç delil (örnek);

''Sübey'a el-Eslemiyye şöyle demiştir: "Akşam olunca (dış) elbisemi üzerime alıp Rasulullah'a geldim." < Buhari,Müslim >
Fatıma binti kays'da "(Dış) elbisemi giyip bağladım ve Rasulullah'a geldim" de miştir. < Müslim >
Hz. Aişe'den (r.a.) rivayet edilmiştir: Rasulullah'ın ve babamın yattığı (eski) evime girerken "biri kocam, biri babam" diyerek dış elbisemi çıkarıp giderdim. Ömer de onların yanına defnedildikten sonra haya ettiğim için oraya dış elbisem üzerimde bağlı olduğu halde girmeye başladım." < Mecmeu'z-Zevaid >

Cenab-ı Hak şöyle buyurur:
“Evlenme arzusu kalmamış oturan (ihtiyar) kadınların, kasden süs göstermeğe çalışmadan dış Örtülerini bırakmalarında kendileri için bir günah yoktur. Ama sakınmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah işitendir, görendir.”(Nûr, 24/60) Anlamak isteyenler için herhalde bu kadarı kafidir.

6- Binaen aleyh; Kuran,Sünnet,İcma-ümmet ve İmamların görüşleri açık ve net bir biçimde müslüman hanımların örtünmelerinin farz olduğunu ortaya koyduğu halde,”islamda baş örtüsü yoktur” diye iddia ve inkarda bulunan siyasetci ve ilahiyatcı Bel’am ve Münafıklar,Araf ve Cuma surelerinin tarifi ile birer ‘’Köpek ve Eşek” vasfını hak’etmiş din tahripcileri ve din düşmanları’dırlar.Muvahhid davetci ler, hakka davet ederken ,bu bel’amlara karşıda müslümanları uyarmalı ve uyandırmalı’dırlar

Ders; 21-

بسم الله الرحمن الرحيم

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوآ اِنْ جَآءَ كُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوآ اَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُم نَادِمِين * Hucurat/ 6

“Ey İnananlar! Eğer fasıkın biri size bir haber getirirse, onun içyüzünü araştırın, yoksa bilmeden bir millete fenalık edersiniz de sonra ettiğinize pişman olursunuz.” Hucurat/6

Ayeti kerimenin nuzul sebebi;

Müfessirlerden birçoğu bu âyet-i kerimenin el-Velîd ibn Ukbe ibn Ebî Muayt hakkında nazil olduğunu zikrederler.Taberî bu hadiseyi İbn Abbâs’tan şöyle rivayet ediyor: Rasûlullah (sa), el-Velîd ibn Ukbe ibn Ebî Muayt’ı, zekâtlarını almak üzere Mustalik oğullarına göndermişti. Bu haber Mustalik oğullarına ulaşınca sevindiler ve Rasûlullah (sav)’ın elçisini karşılamak üzere çıktılar. Velîd de zannetti ki Mustalik oğullari kendisini öldürmek üzere çıktılar. Bunun üzerine Velîd geri dönüp Hz. Peygamber (sa)’e: “Ey Allah’ın elçisi, Mustalik oğulları zekâtlarını vermediler.” dedi.

Mücâhid ve Katâde şöyle anlatırlar; Buna göre Hz. Peygamber (sav), Mustalik oğulları’nın zekâtı vermedikleri (hattâ irtidad ettikleri) haberi kendisine gelince Hâlid ibnu’l-Velîd’i üzerlerine göndermiş ve onlarla savaşmada acele etmemesini, teennî ile hareket edip durumu iyice araştırmasını emretmiş. Hâlid de yola çıkıp geceleyin onlara varmış ve gözcüler gönderip durumlarını öğrenmek istemiş. Gönderdiği gözcüler Mustalik oğullarının İslâm’a sarılmış olduklarını, ezan okuyup namaz kıldıkları haberini getirmişler. Sabah olunca Hâlid, Mustalik oğullarına varıp kendi gözüyle onu hayretlere düşüren durumu görüp dönmüş ve Mustalik oğullarının gerçek haberini Hz. Peygamber (sa)’e iletmiş ve işte bunun üzerine bu âyet-i kerime nazil olmuş. < bak, Tefsiri İmamı Taberi >

Vahidî de aynı hadiseyi nakletmekle birlikte el-Velîd ibn Ukbe ile Mustalik oğulları arasında cahiliye devrinde bir düşmanlık olduğu ayrıntısına da yer vermiştir. < Bedreddin Çetiner, Esbab-ı Nüzul >

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْم....... * Hucurat/ 12

'' Ey iman etmiş olanlar, zannın bir çoğundan kaçının, çünkü zannın bazısı günahtır '' Hucurat/12

Ayeti kerime hakkında;
"Ey İman edenler Zannın birçoğundan kaçının" buyruğu denildiğine göre Peygamber (sav)'ın ashabından olup, arkadaşlarının gıybetini yapan iki kişi hakkında inmiştir. < Tefsiri İmamı Kurtubi >

Allah Teâlâ inanan kullarını zannın bir çoğundan; aile, akraba ve insanlar hakkında haksız yere töhmetten ve onların hakkını eksiltmekten men'ediyor. Zîrâ bunun bazısı mahzâ günâhtır. O halde ihtiyaten onun çoğundan da çekinilmelidir. Mü'minlerin emîri Ömer İbn Hattâb (r.a.)dan bize rivayet edildiğine göre; o, şöyle demiştir: Müslüman kardeşinin ağzından çıkan bir kelime hakkında sadece hayır düşün. Sen onun için mutlaka bir hayır tarafı bulabilirsin.
< bak,Tefsiri İbni Kesir >

Ebu Hureyre, Peygamber (sav)'ın şöyle buyurduğunu zikretmektedir: "Zandan sakının, çünkü zan sözün en yalanıdır." < Buhari,Müslim >

Ebu Hureyre (r.a)'tan rivayet edildiğine göre, Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır:
"Kişiye, her işittiğini (başkalarına) söylemesi yalan olarak yeter."
(Müslim-Ebu Davud)

Peygamber (sav) da şöyle buyurmuştur; "Sizden herhangi bir kimse kardeşini öğecek olursa, ben böyle zannediyorum. Bununla birlikte Allah'a rağmen kimseyi tezkiye ediyor değilim, desin" diye buyurmuştur.
< Müslim, IV, 2296; Buharı, II, 946, V, 2252, 2281, İbn Mace, 11, 1232.>

" وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا " Ahzab/58

"Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları yapmadıkları bir işten dolayı suçlayanlara gelince, onlar iftira atma suçu işlemiş ve böylece açık bir günaha girmiş olurlar."
(Ahzab: 33/58)

Ayeti kerime hakkında;

Çirkin söz veya davranışlarda haksız yere mümin erkek ve kadınlara eziyette bulunmak apaçık bir günah ve iftiradır. Bu eziyet çeşitleri arasında kötü bir neseb, kötü bir meslek ya da sahibi duyduğu zaman ağır gelen bir şeyle ayıplama da bulunmaktadır. < Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir >

İşledikleri bir cürüm, irtikâb ettikleri bir günah olmaksızın mü'min erkeklerle mü'min kadınlara eziyet eden kimselere gelince, bunların yaptıkları iş haklı yere değil de haksız yere yapılan bir eziyyettten başka bir şey değildir. Sırf iman vasfına sahip oldukları, yani mü'min oldukları için müslü-manlara eziyette bulunan kimseler büyük bir günah İşlemişlerdir. Bunun cezası da Allah'a karşı bühtan ve İftira atan kimselerin cezası gibidir.

< Prof. Dr. Muhammed Mahmud Hicazi, Furkan Tefsiri >

AYETİ KERİMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Allahu teala (cc) fasıkların getirdiği veya getireceği haberleri tahkik ve tetkik etmeden,araştırma ve bir soruşturma yapmaksızın kabullenmeği, tasdiklemeği yasak kılmıştır.Yapılacak böylesi bir hata, müminler arasında boş ve haksız yere karşılıklı itham ve iftiralara sebebiyyet verebilir, buda vahdeti engeller.Dolayısıyla bu ayeti kerime muhtelif bölgelerde ikamet eden günümüz muvahhid cemaatların kendi aralarında sağlıklı,sıhhatli haber ve irtibatı sağlayacak imkan ve ortamı oluşturmalarının üzerilerine bir vecibe olduğuna işaret buyurmaktadır. Müminler bu hususta titiz ve uyanık olmalıdırlar.

2-Bir müminin, delilsiz,beyyinesiz diğer bir mümin hakkında su'i-zanda bulunmasıda yine rabbimiz tarafından yasak ve haram kılınmıştır.O halde zanlarla,tahminlerle ve şüphelerle hareket etmeği bırakıp, mümin kardeşlerimize samimiyyet ve hüsnü zan ile yaklaşmak durumunda ve zorundayız.

3-Bugün islam alemini kasıp kavuran fitnelerin en büyüklerinden bir taneside maalesef bu haberleşme konusundaki acziyetleri'dir.Hz.Allah (cc) fasıkların dahi getireceği haberleri tahkik ve araştırmayı emir buyurmaktayken,kalkıp tamamıyla küfrün ve kafirin,Allah düşmanlarının elinde ve kontrolünde bulundurdukları basın ve yayınlardan, muvahhid müminler ve mücahidler hakkında verdikleri yalan, iftira ve ithamlardan oluşan haberlerine kulak vermekte,

inanmakta ve ona göre fikirlerini ve tavırlarını oluşturup ortaya koymaktadırlar. Ve farkında bile olmadan,Allahın dini uğrunda mucahede ve muca dele eden müminlere iftira,eziyet ve ihanet etmekte,Tağut ve zalimlerin saflarında yer almaktadırlar.

4-Muvahhid ve muvahhide müslümanlara yapmadıkları veya söylemedikleri şeylerden dolayı,veyahutta ' Rabbim Allahtır,dinin sahibi odur,kanun koyucu ve hakimi mutlak odur,onun göndermiş olduğu kanun ve hükümlerin dışında hiç bir kanun ve hükmü kabul etmiyorum,rettediyorum"demelerinden dolayı onlara eziyet,zulum ve iftira edenlerin Allahın lanet ve gazabına müstehak oldukları gibi,öylesi zihniyetlere destek veren ve alkış tutanlar (müslüman olduklarını iddia etselerde)en az bir o kadar lanet ve azaba müstehaktırlar. Rabbimiz bizleri hakkı görüp tabi olanlardan,batılı tanyıp ondan ictinab edenlerden eylesin.Gafil müslümanlara basiret ve şuurlar ihsan eylesin. Allahümme Amin.

بسم الله الرحمن الرحيم   Ders- 22-

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرا ۠

''Andolsun ki, sizin için, Allah'ı ve âhiret gününü ümid eden ve Allah'ı çokca anan kimseler için, Rasûlullah'ta güzel bir örnek vardır.'' Ahzab/21

Ayeti kerime hakkında;

Yüce Allah önceki âyetlerde Hendek savaşını ve bu savaşta cihada katılmamak ve katılmak isteyenleri köstekleme suretiyle, imanla küfür arasında mütereddit kalan münafıkların tutumlarım anlatmıştı. Bu âyetlerde de, sabır, sebat, fedakârlık ve cihad hususunda Rasulullah (s.a.v.)'a uyulmasını mü'minlere emretti.

< Muhammed Ali Es Sabuni, Safvetü't-Tefasir >

Muhakkak ki Allah'a ve âhiret gününe inananlar için Allah'ın Resûlünde güzel bir örnek vardır.

Evet Rasûlullah efendimizin tüm hayatı bizim için en güzel bir örnektir. Çünkü Allah'ın Resûlü örnek kuldur, form dilekçedir. Allah bizden istediği kulluğu onun şahsında örneklemiştir. Size gönderdiğim bu elçim gibi bir hayat yaşayın buyurmuştur. Tabii Rasûlullah efendimizin örnekliği sadece kendi dönemi ashabını değil, kıyâmete kadar tüm mü'minleri bağlayacaktır. Üsve, arkasından gidilecek, takip edilecek örnek şahıs demektir. Evet Allah'ın Resûlü tüm sözlerinde, tüm fiillerinde, tüm hayatında mü'minler için takip edilmesi gereken bir örnektir.

< Besairul-Kuran/A.Küçük >

..فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِىِّ الْاُمِّىِّ الَّذِى يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ *

''Gelin Allah'a ve O'nun ümmi peygamberi olan elçisine inanın ki, o peygamber de Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır, O'na uyun(tabi olun) ki doğru yolu (Hidayeti) bulasınız!'' Araf / 158

Ayeti kerime hakkında;
Evet Allah'a ve Allah'ın âyetlerine herkesten önce iman etmiş Allah'ın ümmî elçisine siz de inanın. O öyle bir elçi ki Allah'tan gelenlere iman etmiş.O peygambere tâbi olup, tüm hayatınızda onu izleyin. Onun peşini bırakmayın. Onun hayat tarzını, onun yaşam biçimini, onun mücâdele yöntemini, onun sünnetini çok iyi belleyip adım adım onu izleyin ki doğru yolu bulasınız, hidâyete eresiniz. Yolunuzu ona sorun, onun gösterdiği yoldan gidin ki sırat-ı müstakîmi ve cennet yolunu bulasınız, cehennem yollarından da sakınasınız. Çünkü bu yol üzerinde sapak noktaları vardır. Sırat-ı müstakîmden sağa sola sapan yollar vardır. Küfür yolları, şirk yolları nifak yolları gibi şeytanların yolları vardır ki bunların tamamı Rasulullah tarafından açıklanmıştır. Bu sapaklara düşmemek için sürekli Allah'ın kitabı ve Resûlünün sünnetiyle birlikte olmak zorundayız.

< Besairul-Kuran/A.Küçük >

Merhum Seyyid Kutub, bu ayeti kerimenin tefsirinde şunları ifade eder;

''Son olârak Peygamberin benimsemeye çağırdığı imanın gereklerine dikkat çekmektedir. Buna göre imanın gereği, peygamberin emrettiği ve hüküm olarak belirlediği şeylere bağlılık göstermektir. Peygamberin izlediği yolu ve yaptığı işleri sahiplenmek ve O'nu izlemektir. Yüce Allah'ın şu sözü bunu ortaya koymaktadır:

"Ona uyunuz ki, doğru yolu bulasınız" Öyleyse, insanların hidayete kavuşmalarının tek yolu, Peygamberin -salât ve selâm üzerine olsun- kendilerini çağırdığı yola bizzat girmeleri ve bu yolda O'na uymalarıdır."

< Fizilalil-Kurani/Şehid Seyyid Kutub >

AYETİ KERİMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-Rabbimiz; '' Rasûlullah'ta (sizler için)güzel bir örnek vardır." buyurur.Bir diğer ayeti celilede"O'na uyun(tabi olun) ki doğru yolu (Hidayeti) bulasınız!" buyurmak suretiyle ve benzeri ayeti kerimelerde biz müminlere çok açık ve bariz ifadelerle hayatımızın her safhasında göndermiş olduğu şanlı peygamberini kendimize önder ve örnek edinmemizi beyan buyurmakta'dır. Ve ancak böyle yaptığımız takdirde hidayet,felah ve kurtuluşa erişebileceğimizi bildirmekte'dir.

‘’Usve’’ ifadesi; Arkasından gidilecek,adım adım takip edilecek numune örnek ve örnek insan manalarını içermekte’dir.

2-Binaen aleyh müminlere gereken ve elzem olan ,Allahın resulune tabi olmak,o şanlı peygamberin (s.a.v) gösterdiği yolda ve istikametde yürümek,onun hidayete götüren sünneti seniyyelerine dört elle sarılıp temessük etmek’tir.Bu aynı zamanda imanın gereğidir.Zira sünnetleri basite almak,hiçe saymak, hayat proğramı olarak kubullenmemek, dinde ikinci kaynak olarak kabul etmemek küfür ve zındıklık’tır.

3-Hal böyle olunca doğal olarak sünnetin zıddı ve tam aksi olan bidat ve hurafelerinde reddi ve inkarı müminlere farz olmakta, imanlarının gereği olmakta’dır. Hiç şüphesiz dine sonradan sokuşturulmaya çalışılan Bid’at ve Hurafeler,çirkin ve Haram olmanın yanısıra, dini tahrif ve tağyir eden unsurlardır. Bid’atlar vaz edip,bid’at ve hurafeler peşinde koşturan bid’atcılarda birer delalet ve sapıklık tellalları, davetcileri’dirler.Ayeti kerimelerin yanısıra bir çok sahih hadislerde bid’at ve bid’atcılar yerilmiştir ;

: عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : « تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ، لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا
كِتَابَ اللَّهِ، وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ *

Resulu ekrem (s.a.v) buyurduki:” Size iki sey (emir) bırakıyorum,onlara sarıldığınız müddetce asla delalete düşmezsiniz;Allahın kitabı ve benim sünnetlerim.”
(Imam Malik/Muvatta)

إياكم والمحدثات فإن كل محدثة ضلالة

Allah resulu (s.a.v):Sonradan ortaya çıkarılmış bid’atlardan şiddetle kaçınınız. Çünkü her bid’at dalâlettir, sapıklıktır” buyurdular. < Ebû Dâvûd, Tirmizi, İbni Mâce >

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ الله عَنْهَا قَالَت: قَالَ رَسُولُ الله ; مَن عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَد

1- Âişe (r.anha)dan rivâyet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v)şöyle buyurdu:“Kim bizim bu dinimizde ondan olmayan bir şey ortaya çıkarırsa, o şey kabul edilmez.” Buhari ve Müslim

" فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين عضوا عليها بالنواجذ وإياكم ومحدثات

الأمور فإن كل بدعة ضلالة " *

Resulullah (s.a.v) "Sizin üzerinize gerekli olan, benim sünnetime ve doğru yolda olan Hulefâ-yi Râşidîn'in sünnetine sarılmanızdır. Bu sünnetlere sımsıkı sarılınız. Sonradan ortaya çıkarılmış bid'atlardan şiddetle kaçınınız. Çünkü her bid'at dalâlettir, sapıklıktır" buyurdular.
Ebû Dâvûd, Sünnet 5; Tirmizi, İlim 16. Ayrıca bk. İbni Mâce, Mukaddime 6

بسم الله الرحمن الرحيم Ders;22/Ek ilave

BİD'AT NEDİR ? MANA,MAHİYET VE KISIMLARI *< Muhtasar >*

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على عبده ورسوله نبينا محمد وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم باحسان إلى يوم الدين .

Hiç şüphesiz müslümanlar arasında yüz yıllardan beri süregelen,hakkında birçok eser ve makaleler yazılan,munakaşalar ve munazaralar yapılan,hakkında ifrat ve tefrite kaçılan konuların en önemlilerinden biriside Bid'at meselesidir.İnsanların bir kısmı Bid'atları reddetme ve sakındırma adına yaptıkları çalışmalarında;-camilerin minarelerinin bidat olduğunu iddia etmek ve yakıp yıkmak,namazdan sonra elleri açıp Allahu tealaya dua etmenin bid'at ve hatta haram olduğunu iddia etmek gibi tutumlar sergile mek suretiyle ifrata kaçmışlar. Müslümanları asi,ehli dalalet ve hatta müşriklikle itham etmişler'dir. Sonra insanlardan diğer bir kısmıda bunların tam aksi olan tutum ve tavır sergilemek suretiyle; Din adına,iyi niyyet maskesi altında,bid'atı-hasene maskesi altında dinde olmayan,şeriatın ahkamına muhalif bir çok bid'at ve hurafeler uydurmak suretiyle dini tahrif ve tağyire kalkışmakla tefrite kaçmış lardır.Ortada bir hakikat varki; Dinde ifrat ve tefritin her ikiside delalet ve caiz olmayan bir tutumdur.

<u>Bid'atın tarifi;</u>
<u>Lügatda bid'at;</u> '' Geçmişte bir örneği olmaksızın yapılan şey'dir.'' (bak,Lisan-ul-arab)

<u>İbni Hacer Askalani (r.alh);</u>
''Bid'at,kelime anlamı itibariyle önceden bir örneği bulunmayan ve sonradan ortaya çıkarılan şeyler'dir. Şeriatta ise sünnete karşıt anlamda kullanılır.''

<u>İbni Receb Hanbeli (r.alh) ,Cami'ul Ulum vel Hikem'de;</u>
'' Bid'at ile kastedilen,şeriatın temel kaynakları içinde, hakkında delil bulunmayan yenilikler'dir.''der.

<u>Dr.Abdullah Draz;</u>
'' Kitapta,sünnetde ve bu ikisinden çıkarılan delillerde kendisine dayanak bulunmayan yeni uygulamalar'dır.'' (Mizan beyne's Sünne ve'l Bid'a)

Bid'atı-Hasene ve Bid'atı-Seyyie taksimi ?

Bid'atin hasenesi ve seyyi'esi diye bir taksim varmıdır ?Kast'olunan nedir ?.İşte genelde üzerinde kasırgaların kopartıldığı ana meselelerden birisde bu konudur.Allah resulu(s.a.v)nun hadisi malumdur ; ''Sonradan ortaya çıkarılmış bid'atlardan şiddetle kaçınınız. Çünkü her bid'at dalâlettir, sapıklıktır"
< Ebû Dâvûd, Sünnet 5; Tirmizi, İlim 16. Ayrıca bk. İbni Mâce, Mukaddime 6 >

İmamı Nevevi resulu ekremin (s.a.v)" her bid'at delalet'dir" sözü ile alakalı şöyle demekte; '' Bu genel bir ifade'dir.Ancak bununla kastedilen anlam özeldir.O da şeriatda doğruluğuna delalet eden birşey bulunmayan yeniliklerdir.Bu gibi yenilikler bid'atlardan sayılmaktadır."< İma Suyutinin Suneni- Nesai'ye yazmış olduğu haşiye.C.2,sh.234 / El-esas fis-sünne, Said Havva >

Burada ''delalet" kapsamına giren bid'atlar zemmedilen ve yerilen,şeriatın metnine ve ruhuna ters olan bid'atlardır.Yoksa şeriatın güzelliğine şahidlik etdiği ancak lügat itibariyle bid'at olan şeyler makbul' ve mubah olan şeylerdir.Sahabe hayatına baktığımızda ilk defa bid'atı-hasene (ne güzel bir bidat) tabirini Hz.Ömer(r.a)kullanmıştır.İnsanları Teravih namazı kılmak için cemaat halinde bir imam arkasında toplamış ve ''Bu uygulama ne güzel bir bid'atdır"demiştir.
(bak,Buhari/Kitabu Salati't Teravih)

Elbetteki Allah resulunun bizzatihi bir müddet kıldırdığı bu namaz bid'at değildi,ancak Hz.Ömer burada kelimenin lügavi manasını kast ederek bu ifadeyi kullanmıştır.Çünkü bu fiil dinde olmayan ve ilk defa uygulanan bir şey değildi.Ancak sabit olan ve inkar edilemeyen bir şey varki, bu ifadeyi Hz.Ömer kullanmıştır.Buradan anlaşılan o ki;Belki ilk dönemde aynı şekliyle uygulanmasada,şeriatın güzel gördüğü ve varlığına şahidlik yaptığı ancak sonraki zamanlarda uygulandığı (lügavi manada) bid'atlere Bid'ati-hasene tabirini kullanmanın da caiz olduğu'dur.Ancak asıl itibariyle bunlar müstehabtırlar.

<u>İmam Şafii (r.alh)</u> bid'at hakkında şu ifadeleri mevcuttur; Harmele bin Yahyanın şöyle dediği bildirilmiş tir;" Ben İmamı Şafii'nin şöyle dediğini duydum;"Bid'at iki kısımdır,Övülen bid'at ve yerilen bid'at. Sünnete uygun düşeni övülen,aykırı düşenide yerilendir." (Kaynak ve kitap isimleri için bak,El Esas fis Sünne/ Said Havva (r.alh).

<u>Allame İbni Receb Hanbeli (r.alh)</u> şöyle demektedir;"Şeriatın temel kaynaklarında delil bulunan bir yenilik, sözlük anlamı itibariyle bid'at olarak adlandırılsada şer'i anlamda bid'at değildir." Yine şöyle der; '' Selefin bazı bid'atları hasene addetmesi,şer'i anlamıyla değil,lügavi anlamıyladır.Hz.Ömerin ''bu ne güzel bid'attır" sözü bu cümledendir.Onun kasdı her ne kadar bu uygulama bu şekliyle mevcut olmasada, ancak dinde aslının bulunduğunu ifade etmekti."

(bak,Cami'ul Ulum ve'l Hikme)

<u>Merhum Said Havva (r.alh)</u> Şöyle der;" Ortaya çıkarılan yenilik,şeriat ölçüleri ve nasların ışığında değerlendirilmeye tabi tutulur.Şeriatın güzelliğine şahidlik ettiği şey,güzel ve makbul'dur.Şeriatın kendi ölçülerine aykırı olduğuna şahidlik ettiği ise çirkin ve merduttur.Birinci türdeki uygulamaların ,yenilik olması itibariyle dil yönünden bid'atı-hasene olarak adlandırılır.Ancak esasında bu şer'i anlamda bir bid'at değildir....Burada bid'at kelimesinin sözlük anlamı ile kullanılması Hz.Ömerin (ra)teravih namazı ile ilgili olarak '' bu negüzel bir bid'attır" sözüne dayandığından'dır. (El-Esas Fis-Sünne/Said Havva)

O Halde netice olarak şöyle dememiz mümkündür;
''Hadisi şerifte,insanı delalete,sapıklığa sürükleyen bid'atlar;
Şeriatın güzelliğine şahidlik etmediği,bilakis şeriat ilkelerine ters düşen,yada şeriatın gerçekleştirilmesini istediği şeylerden olmayan bid'atlardır.Ancak,Şeriattan olan, genel yada özel delille şeriatın gerçekleştirilmesini istediği uygulamalardan olduğu belirlenen yenilik,hadiste kast edilen ve zemmedilen şer'i anlamdaki bid'atlardan değildir.Belki lügavi manasını kastederek zikredilen bid'ati-hasene'dir. Zira bu tür yenilikler her ne kadar o şekliyle peygamber (s.a.v) zamanında yapılmadıklarından dolayı yenilik ve sonradan yapılması hasebiyle lügavi manada bid'at olsada,asıl itibariyle şer'i bir kaynağa veyahut bir sünnete dayandığında müstahab'tır.İstismar etmemek ve kötüye kullanmamak kaydıyla bu tür yeniliklere lügavi manasını kastederek bid'atı-hasene demekte bir sakınca görülmemiştir.

<u>Hulefa'i Raşidinden Hz.Ömer (r.a) bu ifadeyi kullandığı sabit ve meşhurdur</u>. Ancak yine altını çizerek zikredilmesi gereken bir hakikat varki,Şeriatın şahidlik yapmadığı ve sünnetle asla birbağı bulunmayan bid'atlerin '' hasene ve seyyie '' gibi bir taksimi olamaz hepsi delalet ve sapıklıktır."

<u>Bid'atın K ısımları;</u>

Bir çok muhaddis ve muhakkik alimlerimizinde kabul ettiği gibi, bid'atleri iki kısma ayırmamız mümkün ve hatta zaruridir.Bunlar kısa birkaç misallerle zikredecek olursak;

<u>1- a) Mekruh ve b) Haram olan bid'atlar;</u>
a) Sünnet olan tesbihatların sayılarını değiştirmek ve bozmak, vs.gibi bid'atlar.
b)Sakalı kesmek,kadın erkek karışık zikir,özellikle kadınların şeyhlerin resimlerini ceblerinde taşımaları ve öpmeleri,yine hepbirlikte zikir adı altında raks ederek tepinmeleri,vb.bid'atlar gibi.

<u>2- Küfür veya Şirk olan bid'atlar;</u>
Tağut ve şirk meclislerine girmek, O meclislere ,oy kullanmak suretiyle tağutluğa ve ilahlığa kolları sıvamış (cüce) şahısları taşımak ve göndermek vb.bid'atlar gibi.Kabir ehlinden direk olarak yardım dilemek,çocuğu olmayanların onlardan çocuk talep etmeleri,hastaların, direk şifa talep etmeleri gibi. Geçmiş tarihte yaşamış ve günümüzdede aynı fikre ve zihniyete sahib olan Haricilik,Cehmiyecilik, Mürcilik,Kader inkarcıları, sünnet inkarcıları ve düşmanları, vb,gibi.

Not; Asrımızın en büyük bid'atlarından biriside (Şirk ve Küfür olan), Allahu tealanın indirdiği ve gönderdiği Kitabı mübin ile hükmetmemek'tir.Onu kenara itip,küfrün ve ğayri müslimlerin kanun ve hükümleriyle hükmetmektir.Ayrıca,müslümanların başına çökmüş bulunan Tağut ve Firavunların bu tür amel ve icraatlarının küfür olmadığını savunup, avukatlıklarını yaparken muvahhid müminleride haricilikle itham etmek'tir.

< إياكم والمحدثات فإن كل محدثة ضلالة >

'' Sonradan ortaya çıkarılmış bid'atlardan şiddetle kaçınınız. Çünkü her bid'at dalâlettir, sapıklıktır '' *< Ebû Dâvûd, Tirmizi, İbni Mâce,İbni Hibban >*

Ders; 23- بسم الله الرحمن الرحيم

يَآَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوآ اِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ كَافِرِين*وَكَيْفَ تَكْفُرُون
وَاَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِىَ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيم *
يَآَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلاَ تَمُوتُنَّ اِلاَّ وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ * وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعاً
وَلاَ تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوَانًا وَكُنْتُم
عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ*

Ey iman edenler! Eğer kendilerine kitap verilenlerden bir zümreye itaat ederseniz, imanınızdan sonra sizi kâfirler olarak geri çevirirler.Allah'ın âyetleri size okunur, aranızda da Peygamberi bulunurken, nasıl kâfir olurdunuz? Kim Allah'a sımsıkı sarılırsa muhakkak doğru yola iletilmiştir.

Ey iman edenler! Allah'tan nasıl korkmak gerekiyorsa öylece korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.Topluca Allah'ın ipine sarılın ve ayrılığa düşmeyin, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın: Hani siz düşmanlar idiniz de O, kalplerinizin arasını uzlaştırdı. O'nun nimeti sayesinde kardeşler oluverdiniz. Siz bîr ateş uçurumunun tam kenarındayken, sizi oradan O kurtardı.Doğru yola erişesiniz diye Allah, âyetlerini size işte böylece açıklar." < A.İmran/ 100-103 >

<u>Ayeti kerimelerin nuzul sebebi;</u>

Bu âyet-i kerime, Evs ile Hazrecliler arasında fitneyi -Peygamber (sav) ile ardı arkası kesildikten sonra- yeniden körüklemek isteyen bir yahudi hakkında inmiştir. Bu yahudi aralarında oturmuş ve onlara iki kabileden birisine mensub birisine ait ve aralarındaki savaşa dair söylemiş olduğu bir şiiri okudu. Bu sefer, diğer kabile şöyle demişti. Bizim şairimiz de filan filan gün hakkında şöyle dedi. Bunun sonucunda olaydan bir parça etkilenmiş gibi oldular ve şöyle dediler: Haydi gelin» önceden olduğu gibi savaşı bir daha alevlendirelim- Bunun üzerine onların bir bölümü: Ey Evslîler geliniz. Diğerleri ise, ey Hazrecliler geliniz, diye seslendiler. Bir araya toplandılar, silahlarını aldılar, savaşmak üzere dizildiler. Bunun üzerine bu âyet-i kerime nazil oldu. Peygamber (sav) da geldi. Ve iki saf arasında durarak, yüksek sesle bu âyet-i kerimeyi okudu, Evslilerle, Hazrecliler Hz. Peygamberin sesini işitince ona kulak verip dinlediler. Okumasını bitirince

silahlari bıraktılar, biribirlerinin boyunlarına sarılıp ağlaşmaya başladılar. Bu açıklama, İkrime, İbn Zeyd ve İbn Abbas'tan rivayet edilmiştir. < el-Vahidî, Esbâbu Nuzûli'lKur'ân, s. 120 /İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an >

Merhum Şehid Seyyid Kutub tefsirinde şöyle demektedir;"Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı sarılınız, sakın ayrılığa düşmeyiniz."

Allah'ın ipine sarılmaktan kaynaklanan bu kardeşlik, yüce Allah'ın ilk müslüman cemaate bahşettiği bir nimettir. Yüce Allah, bu ihsanını sevdiği kullarına bahşetmiştir. İşte burada yüce Allah onlara bu nimetini hatırlatarak cahiliyye döneminde nasıl "düşman" olduklarını hatırlatıyor. Çünkü Medine'de Evs ve Hazreç'ten bir tek düşman bile kalmamıştı. Bunlar Medine'de yaşayan iki Arap kabilesiydi. Aralarındaki düşmanlığı teşvik edip bu iki kabilenin bağını koparmak isteyen ve düşmanlık ateşini körükleyen yahudiler de onlara komşuluk ediyordu. Bu yüzden yahudiler, hiçbir zaman yapamadıkları ve hep onunla yaşadıkları özelliklerine uygun bir ortam bulmuşlardı. Ancak İslâm'dan başka hiçbir gücün ve toptan sarıldıkları ve O'nun nimeti sayesinde kardeş oldukları Allah'ın ipinden başkasının biraraya getiremiyeceği, bu kalpleri biraraya getirmek suretiyle yüce Allah, bu iki kabilenin kalplerinin arasını uzlaştırmıştır.

Tarihi kinlerin, kabileci arzuların, şahsi menfaatlerin ve ırkçı bayrakların, yanında çok küçük kaldığı, Allah yolunda kardeşlikten başka hiçbir güç bu kalpleri biraraya getiremezdi. Ve ancak, büyük ve yüce Allah'ın sancağı altında saflar biraraya gelebilir." < Fi'Zilalil-Kurani/Seyyid Kutub >

وَلاَ تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَ هُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيم ,*

Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ihtilâfa düşenler gibi olmayın. İşte onlara büyük bir azap vardır. < A.İmran/105>

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلاَ تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Allah'a ve Rasûlüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Sonra korkuya kapılırsınız da zaafa düşersiniz ve rüzgârınız gider. Sabredin, muhakkak ki Allah, sabredenlerle beraberdir. < Enfal/46 >

Emir ve yasaklan konusunda Allah'a ve de Resulüne itaat edin. Hz. Peygambere itaat eden, Allah'a İtaat etmiştir. Birbirinizle çekişmekten sakının. Çünkü çekişme, bölünüp parçalanmanıza ve dolayısıyla yenilgiye uğramanıza yol açar. Sizden önceki ümmetler, sadece birbirleriyle anlaşmazlığa düştüklerinden ve çokça itirazda bulunmalarından dolayı helak oldular. Zira anlaşmazlık ve itiraz dolayısıyla iktidar, devlet ve güç elden gider. Siz sabretmeye bakın. Zira sabır, mü'minin tutukluk yapmayan silahıdır.

< Prof. Dr. Muhammed Mahmud Hicazi, Furkan Tefsiri >

AYETİ KERİMELERDEN ALINACAK DERSLER

1-A.İmran/100-103' ayeti kerimelerden anlaşılan ve aynı zamanda alınması gereken mesaj hiç şüphesiz müminler için vahdetin yani birliğin ve bereberliğin farz,tefrika ve bölünüp parçalanmaların haram olduğu gerçeği'dir.Muvahhid müminler bunun bilinç ve idrakı içerisinde olup,bu birlik ve bereberliği gerçekleştirmenin korumanın gayret ve çabası içerisinde olmalı.Yine mevcut tefrika,ayrılık ve bölünmelerin derdi,acısı ve ızdırabı içerisinde olmak durumunda'dırlar.Zira tefrika acı ve ızdıraptır.

2- Hz.Kuran, biz müminleri çağırdığı ve davet ettiği birlik ve beraberliğin alternatifsiz, yegane ve tek çaresinide bizlere bildirmiştir ki,Allahın ipi olan kurana ve onun tebliğcisi olan şanlı peygambere sımsıkı sarılıp tabi olmaktır.İşte bu iki şaşmaz kaynağa sarılıp beşikten mezara tüm hayat programımızı bu iki kaynağın gösterdiği yol ve istikamette ayarlayıp yönlendirdiğimizde,Allahu tealanın biz lerden istediği o islami cemaat ve vahdeti-ümmet bi'iznillahi teala gerçekleşecek'tir.

3-Bu gün müslümanların yeryüzünde sayıları iki milyara varmış olmasına rağmen başı boş ve darmada ğınık,düşmana karşı aciz,gayri müslimlerin ellerinde oyuncak hale gelmelerinin yine tek sebebi tek vucut halinde hep birlikte gereği gibi yüce Allahın şaşmaz ve asla kopmaz ipine,hz.kurana sarılmış olmamaları ve başlarında bir Halifenin (Ulul-emir) bulunmayışıdır.Dolayısıyla bunun neticesinde aralarında vuku bulan anlaşmazlıklar,gereksiz ihtilaflar ve nihayet ayrılmalar ve bölünmeler.Ayeti kerimede buyrulduğu gibi çekişme ve itişmelere binaen güç,kuvvet ve cesaretlerinin kaybolması'dır.

4-Peki,cemiyet ve cemaatların hepside kuran ve sünnet demekte, buna rağmen vahdet sağlanamamakta, bunu neyle ve nasıl izah edeceğiz ? El-cevap;Allahın kitabını ve resulunun (s.a.v)sünnetlerini, bazı kalb gözleri kör,hakiki teslimiyetten nasibini alamamış idareci ve cemaat emiri konumunda bulunan kişilerin tamamıyla indi ve heva'i istikamette tevil edip,sonrada insanları bu batıl görüş ve gidişatına çağırmalarının neticeleri'dir.O halde müminlere düşen; şirkin,tevhidin mana ve mahiyetlerini öğrenmek, insanları bu hakikatlara davet etmek.Kuran ve sünnetten her ne pahasına olursa olsun asla taviz vermemek ve bu menhec üzere bulunan muvahhidlerle vahdeti-ümmete doğru yürümek ve çalışmak.

Ders;24- بسم الله الرحمن الرحيم

يَآأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيم* تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُون
فِى سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * , يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ *

“Ey İnananlar! Sizi can yakıcı bir azaptan kurtaracak, kazançlı bir yolu size göstereyim mi? Allah’a ve peygamberine inanır, Allah yolunda canlarınızla, mallarınızla cihad edersiniz; bilseniz, bu sizin için en iyi yoldur.Böyle yaparsanız, Allah günâhlarınızı size bağışlar, sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerinde hoş yerlere koyar. Büyük kurtuluş budur.” < Saf/ 10-11-12 >

Ayeti kerimelerin nuzul sebebi;

“Ey iman edenler! Sizi çok acıklı bir azaptan kurtaracak bir ticareti size göstereyim mi?” buyruğu hakkında Mukatil dedi ki: Âyet Osman b. Maz’un hakkında İnmiştir. Şöyle ki; o Rasûlullah (sav)’a dedi ki: Bana izin versen de Havle’yi boşasam, rahibliğe yönelip kendimi bulsam, et yemeyi kendime haram kılsam, geceleyin hiçbir zaman uyumasam, gündüzün hiçbir zaman oruç açmasam. Bunun üzerine Rasûlullah (sav) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki nikâh benim sünnetimdendir. İslam’da ruhbanlık yoktur. Ümmetimin ruhbanlığı Allah yolunda cihaddır. Ümmetimin burulması oruç tutmaktır. Allah’ın size helal kıldığı hoş şeyleri haram kılmayınız. Benim sünnetimden olmak üzere ben uyurum, namaz kılarım, oruç açarım, oruç tutarım. Kim benim sünnetimden yüz çevirecek olursa, benden değildir.” Bu sefer Osman şöyle dedi: Ey Allah’ın Peygamberi, Allah’a yemin ederim ki Allah’ın en sevdiği ticaretin hangisi olduğunu bilmeyi çok isterdim. Böylelikle ben de o ticareti yapardım. Bunun üzerine bu âyet-i kerime nazil oldu.

Yüce’Allah’in: “Göstereyim mi” buyruğunun göstereceğim anlamında olduğu söylenmiştir.

“Ticaretten kasıt, cihad’dır. Çünkü yüce Allah şöyle buyurmuştur; “Şüphesiz Allah mü’minlerden canlarını ve mallarını... satın almıştır.” (et-Tevbe, 9/111) Bu bütün mü’minlere yönelik bir hitaptır. Kitab ehline yönelik olduğu da söylenmiş tir. <Tefsiri kurtubi- Bedreddin Çetiner, Esbab-ı Nüzul >

el-Kelbî dedi ki: Mü'minler Ey Allah'ın Rasûlü dediler. Şayet bizler Allah'ın hangi ameli daha çok sevdiğini bilseydik, biz de o işi yapmaya daha çok koşardık. Bunun üzerine: "Sizi çok acıklı bir azaptan kurtaracak bir ticareti size göstereyim mi?" (es-Saf,10) buyruğu nazil oldu. Bir süre böylece beklediler ve bu arada şöyle diyorlardı: Bu ticaretin ne olduğunu bilseydik, elbetteki onu mallarımızı, canlarımızı, eşimizi, dostumuzu feda ederek satın alırdık. Yüce Allah bu ticareti onlara: "Allah'a veRasûlüne iman edersiniz, mallarınızla, canlarınızla Allah'ın yolunda cihad edersiniz" âyeti ile gösterdi."

< Bak,İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an >

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى اَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى اَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا
وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ * Bakara/ 216

''Hoşunuza gitmediği halde, cihâd üzerinize farz kılınmıştır. Bir şey hoşunuza gitmediği halde sizin için hayırlı olabilir. Bir şey de hoşunuza gittiği halde sizin için kötü olabilir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.''

Cihâd Farizası

Allah Teâlâ düşmanların şerrini İslâm diyarından defetmek için, müslümanlara cihadı farz kılmıştır. Zührî der ki, cihâd ister savaşsın, ister otursun, herkese vâcibtir. Oturan kendisinden yardım dilendiği zaman yardım etmek, imdat istendiği zaman imdada koşmak; savaşa katılması bildirildiği zaman savaşa gitmek zorundadır. Eğer kendisine ihtiyâç duyulmazsa ancak o zaman oturabilir.

Ben derim ki; (İbn Kesîr) Sahîh hadîste sabit olduğuna göre Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur :
«Kim savaşmadan veya kendini savaşa hazırlamadan ölürse câhiliyyet ölümüyle ölür.» Rasûlullah (s.a.v) Mekke'nin fethi günü de şöyle buyurmuştur: «Fetih gününden sonra hicret yoktur. Yalnızca cihâd ve niyet vardır. Siz savaşa çağırıldığınız zaman savaşa koşun.»

«Hoşunuza gitmez ama» sizin için zor ve meşakkatli bir iş olmakla beraber cihâd üzerinize farz kılınmıştır. Savaş hoşa gitmez. Çünkü savaşta öldürülmek ve yaralanmak olduğu gibi, düşmanlarla didişmek ve yolculuğa katlanmak zarureti vardır.

«Bir şey hoşunuza gitmediği halde sizin için hayırlı olabilir.» Savaş sizin için hayırlı olabilir. Çünkü ardından düşmanlara karşı zafer ve gâlibiyyet gelir. Onların ülkelerini, mallarını, çoluk-çocuklarını elde etmek mümkün olur. «Bir şey de hoşunuza gittiği halde sizin için kötü olabilir.» Bu her konuda böyledir. Dolayısıyla hüküm umûmîdir. Kişi bazan bir şeyi sever; ancak o şey kendisi için faydalı ve hayırlı olmaz. Savaşa gitmeyip oturmakta bu şekildedir. Arkasından düşmanın ülkeyi istilâsı ve idareyi ele geçirmesi mümkün hale gelir. «Allah bilir, siz bilmezsiniz.» O sizin hakkınızdaki her şeyi en iyi bilendir. Sizin dünyanız ve âhiretiniz için neyin daha faydalı olduğunu en iyi o bilir, öyleyse onun buyruğuna uyarak emrine icabet edin ki doğru yolu bulmuş olasınız.

< Tefsiri İbni Kesir (r.lh) >

‘’Bu âyet-i kerime. Allanın dinini yeryüzüne hakim kılmak için müminlerin, her türlü zorluğuna rağmen cihad etmelerinin gerekliliğini beyan etmektedir.’’

< Tefsiri İmam Taberi (r.lh)>

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّهَ بمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ * .

‘’ Hiçbir fitne kalmayıncaya ve din tamamıyle Allah’ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, muhakkak ki Allah onların ne yaptıklarını iyice görür.’’

< Enfal-39 >

Ayeti kerime hakkında;

Ey müminler, kâfirlerle savaşın ki ortada şirk kalmasın, sadece Allah’a kulluk edilsin. Allah’ın kulları fitneye düşmekten kurtulsun. Yeryüzünde sadece Allah’ın dini hakim olsun. Eğer kâfirler, Allaha ortak koşmaktan ve onu inkâr etmekten vaz geçer de hak dine dönerlerse şüphesiz ki Allah,onların yaptıkları nı çok iyi görendir. Kullarının yaptıklarından hiçbir şey ona gizli değildir.Âyeti kerimede zikredilen *“Fitne”den maksat, Allah’a ortak koşmak ve inkarcılığa düşmektir.* Allah Teala âyet-i kerimede müminlerin, dinlerinden çıkarılıp şirke ve inkara düşürülmemeleri ve sadece Allah’a ibadet etmeleri ve onu birlemeleri için savaşmaları emredilmiştir. < Tefsiri İmamı Taberi(r.alh) >

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: “Bana, lâilâhe illallah deyinceye kadar, insanlarla savaşmak emredildi, Eğer inkârdan vazgeçip de müslüman olurlarsa, bilsinler ki Allah, onların kalplerini bilir. Tevbe etmeleri ve müslüman olmalarına karşılık Allah onlara sevap verecektir.” < Buhari >

Bu Ayeti kerime hakkında merhum Şehid tefsirinde;
- Bu önemli hedefin gerçekleşmesi için de iki temel faktör gereklidir:
Birincisi: Bu dini benimseyen, insanın egemenliğinden kurtulduklarını ilan eden, sadece Allah'a kul olmakla her çeşit ve her şekliyle kula kulluktan kurtulanlara yönelik baskı ve işkenceleri bertaraf etmektir. Bu da şu evrensel bildiriye inanan, onu realiteler dünyasında uygulayan, bu dine inananlara işkence ve zulüm uygulamakla ya da bu dini benimsemek isteyenlere çeşitli baskı, zorlama ve propaganda yöntemleriyle engel olmaya çalışmakla azgınlaşan tağutlarla cihad eden mü'min bir önderliğin yönetiminde hareket eden organik bir yapıya sahip mü'min bir kitlenin varlığıyla mümkün olur.

İkincisi: Her ne şekilde olursa olsun, insanın insana kulluğu esasına dayanan tüm güçleri yeryüzünden silmektir. Bu da birinci hedefin yani bütün yeryüzünde yüce Allah'ın tek ve ortaksız ilahlığını ilan etmenin garantisidir. Böylece bütün insanlar sadece Allah'a boyun eğmiş, onun dinini din edinmiş olurlar. Din kelimesi burada Allah'ın otoritesine boyun eğmek anlamındadır, soyut bir inanç değil.

< Fizilalil-Kurani / Seyyid Kutub >

AYETİ KERİMELERDEN ALINACAK DERSLER
CİHADIN SEBEBLERİ VE KISIMLARI

1-Saf/10-12 de, Allahu teala bizlere kazançların en hayırlısını,ticaretin en hayırlısını,elem verici azabtan kurtulmanın ve nihayet mağfiret olunup altlarından ırmaklar akan adn cennetine gire bilmenin en kısa ve en hayırlı yolun; kendisine ve resuluna imandan sonra yine kendi yolunda canla ve malla cihad etmek olduğunu çok açık ve net ifadelerle beyan buyurmaktadır.Tefsirlerde'de ifade edildiği gibi,buradaki ticaretten maksat cihad'tır.Zira ayeti kerimede" Şüphesiz Allah mü'minlerden canlarını . ve mallarını cennet mukabilinde satın almıştır." (et-Tevbe,111) buyurmaktadır. Allahın resulu (s.a.v) şöyle buyurur:"Şüphesiz Allah yolundaki birinizin (yaptığı cihad) fazileti, evindeki yetmiş yıl namazından daha ef-daldir. Allah'ın sizi bağışlamasını ve Cennetine koymasını istemez misiniz? Allah yolunda cihad ediniz. Devenin iki süt arası müddeti kadar Allah yolunda savaşanlara Cennet vacip olmuştur.

< Tirmizi Cihad: 17. Sahih hadis. >

2- Cihad, güç ve meşakkat manasına gelen «cehd»den türemiştir.Yani güc ve kuvvet sarf etmek,meşekkatlere katlanmak,didinip yorulmak manalarına gelmektedir.Ayeti kerimede;'"Hoşunuza gitmediği halde, cihâd üzerinize farz kılınmıştır." ifade buyrulurken savaşın beraberinde getireceği meşakkatler lerden dolayı insanın bundan hoşlanmadığına işaret edilmektedir.Ancak İmamı Taberi'ninde ifade ettiği gibi,bu âyet-i kerime, Allanın dinini yeryüzüne hakim kılmak için müminlerin, her türlü zorluğuna rağmen cihad etmelerinin gerekliliğini beyan etmektedir. Daha sonra bilinmesi gereken şeylerden biriside cihadın kısımları ve çeşitleri'dir.Başlıca üç kısıma ayrılır: Hadisi şerifte şöyle buyrulur;

''Enes b. Malik'den rivayet olunduğuna göre Peygamber (s.a.) şöyle buyurmuştur: "Müşriklere karşı mallarınızla canlarınızla ve dillerinizle savaşınız." - Ebu Davud- Diğer bir hadistede şöyle buyrulur

"Kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin. Şayet eliyle değiştirmeye gücü yetmezse, diliyle değiştirsin. Diliyle değiştirmeye de gücü yetmezse, kalbiyle düzeltme cihetine gitsin ki, bu imanın en zayıf derecesidir." ....
(Müslim, Îmân 78. Ayrıca bk. Tirmizî, Fiten 11; Nesâî, Îmân 17)

3- Enfal/39 da rabbimiz adeta cihad hakkında varid olan tüm ayet ve hadislerin hulasasını bir ayeti keri mede ifade buyurmaktadır:" Hiçbir fitne kalmayıncaya ve din tamamıyle Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın."Dolayısıyla Allahın dinini yeryüzüne hakim kılmak,şirki tamamıyla ortadan kaldırmak için yapılacak cihadın,en büyük cihad olduğu beyan buyrulmaktadır.Rasulullah şöyle buyurur:

" Kıyametin kopmasına yakın kılıçla gönderildim. Ta ki sadece Allah'a ibadet edilsin ve O'na ortak oşulmasın." < Ahmed ibni Hanbel>

Yine resulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Bana, lâilâhe illallah deyinceye kadar, insanlarla savaşmak emredildi, Eğer inkârdan vazgeçip de müslüman olurlarsa, bilsinler ki Allah, onların kalplerini bilir. Tevbe etmeleri ve müslüman olmalarına karşılık Allah onlara sevap verecektir." < Buhari >

4- Dünyanın her hangi bir ülkesinde,saldırıya, gasb ve zulume uğramış müminlerin cihadlarına ,diğer müminlerin imkanları nisbetinde (bizzatihi,madden,-manen)katılmaları destek olmaları farzı-ayındır.
‘’ Size ne oluyor da; “Rabbimiz! Bizi halkı zalim olan bu şehirden çıkar, katından bir sahib çıkan gönder, katından bize bir yardımcı lütfet.” diyen erkekler, zavallı çocuklar ve kadınlar uğrunda ve Allah yolunda savaşmıyorsunuz?” < Nisa/75 >

5-Bu gibi durumların yanısıra ,müslümanlara yapacakları davete ve tebliğe en-yakınlarından başlanması ayeti kerimede buyrulduğu gibi,yine şerri,şirk ve zulmü bertaraf etmeğe ortadan kaldırmayada en yakınından, yaşadığı ve ikamet ettiği beldeden başlaması gerekmektedir.Yani Tağutlardan,mürtedlerden.

‘’Ey İman edenler Kâfirlerden size yakın olanlarla savaşın.Sizi kendilerine karşı sert bulsunlar.’’Tev.123

Allah, mü’minlere ne şekilde cihad edeceklerini göstermekte ve düşmanlarından yakınlık sırasına göre başlamaları gerektiğini bildirmektedir. ez-Zevahiri şöyle der: “Allahu Teala, fitne kalmayınca ya ve din tamamen kendisinin oluncaya kadar, kafirlerle savaşılmasını mü’minlere farz kılmıştır. Fitne ise, şirktir.Şirkin, günümüzde ortaya çıkmış olan en belirgin biçimi, bazı insanların kendilerini Allahu Teala dışında ilahlar ilan etmeleri,insanlar için kanunlar belirlemeleri ve bu kanunlar ile Allah’ın Kitabı’na ve Rasulü’nün sünnetine karşı çıkmalarıdır. Bu nedenle güç yetire bilen her Müslümanın, bu yöneticileri ortadan kaldırmak için eliyle, diliyle ve malıyla cihad etmesi gerekir. Cihada, Müslümanlara en fazla eziyet veren tağutlardan başlanır ve bu sıra takip edilir.”.

6- Günümüzde islam adına ortada dolaşan;İnsanları nefis tezkiyesine davet ettiklerini iddia etmek maskesi altında şirk,bidat ve hurafelerle dolu devrişlik morfiniyle adeta uyuşturup cihad ruhundan yetmişyıl uzaklara taşıyan ve yetmezmiş gibi birde zalim ve tağutlara itaata davet eden bazı ekmekci sofilerin,yine ellerine geçirdikleri Prof’luk ve Doçentlik vs.diplomalarının gölgesinde meydanlarda, basın ve medyalarda kuranı ve sünnetleri inkar veya tahrifi eylem ve çalışmalarını sergileyen ancak zenin şirkinden veTağutluğundan asla bahsetmedikleri gibi tam aksine itaata ve desteğe davet eden Bel’amların,veyine üç kuruşluk dünya menfaatına mukabil din ve imanlarını satan,mürtedlerin,müşrik

lerin avukat ve tellallığını yapan,mescidlere gelen insanlara kuranı ve tevhidi hakikatları anlatmak yerine onları şirkin ve küfrün kucağına itmekle zulum ve ihanet eden sistemin sahte hocalarının, ve niha yet kendilerini selefi müslümanlar olarak isimlendiren ve takdim eden,bid'at,hurafe ve şirkle mucadele eden !! fakat enbüyük bid'at ve şirk olan;Allahın (cc) indirdiği kitabıyla hükmetmeyip,kendi kafalarından çıkardıkları ve uydurdukları kanunlarla hükmeden tağutların bu yaptıklarının kafirlik olmadığını, sadece günah olduğunu iddia edenler ve dolayısıyla henüz kendileri şirk ve tevhidi anlayamamış olan,bundan dolayıdırki cihad'tan asla bahsedemeyen, işte bu ve yukarıdan aşağıya doğru zikretmekte olduğumuz gurupların şerlerinden Allahu tealaya sığınırız.Muvahhid müminleri buhusususta uyanık ve dikkatli olmağa davet ederiz.Kendileri içinde Allahtan hidayetler dileriz.

Hakimi ve Kadiri mutlak olan rabbimizden dua ve niyazımız,bizleri dini uğrunda,kendi yolunda cihad eden ve bu yolda şehadet şerbetini içen salih ve bahtiyar kullarından eylesin. Allahümme Amin.

Allahın resulu (s.a.v) buyurduki;
" Kıyametin kopmasına yakın kılıçla gönderildim. Ta ki sadece Allah'a ibadet edilsin ve O'na ortak koşulmasın." *< Ahmed ibni Hanbel >*

بسم الله الرحمن الرحيم Ders:25-

....اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ الْاِسْلاَمَ دِينًا ......* Maide/3

''Bugün dininizi kemale erdirdim, üzerinize olan nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm 'dan razı oldum...'' < Maide/3 >

Ayeti kerimenin nuzul sebebi:

Bu âyet-i kerimenin nüzulü vakti olarak zikredilenler arasında meşhur olanı "Hicretin onuncu senesi Veda haccında Hz. Peygamber Arafat'ta bir cuma günü olan Arafe günü ikindiden sonra Adbâ' adlı devesi üzerinde vakfe yaparken nazil oldu." rivayetidir. < bak.Razi-Tefsiri Kurtubi-Tefsiri Taberi >

«Bu gün dininizi kemâle erdirdim, üzerinizde olan nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâmiyeti beğendim.» Bu, Azîz ve Celîl olan Allah'ın bu ümmete lütfettiği en büyük nimettir. Evet, Allah bu ümmetin dinini kemâle erdirmiştir. Artık dinlerinden başka bir dine ihtiyâç ve peygamberlerinden başka bir peygambere gerek duymayacaklardır. Zâten bunun için Allah peygamberini, peygamberlerin hâtemi kılmış, insanlara ve cinlere elçi olarak göndermiştir. O'nun helâl kıldığından başka bir helâl yoktur. O'nun haram kıldığından başka haram bir şey yoktur. O'nun getirdiği dinden başka din yoktur. O'nun bildirdiği her şey haktır, yanlışı olmayan doğrudur, yanılması olmayan hakîkattır. Yani siz de kendiniz için İslâm'ı seçin. Çünkü Allah'ın beğenip hoşlandığı din odur. O dini peygamberlerin en faziletlisi ile gönderdim ve beraberinde de kitapların en şereflisini indirdim." < bak, Tefsiri İbni Kesir >

'' Bugün size dininizi bütünledim. Bugün sizin dininizi kemale erdirdim. Dininizin helâllerini, haramlarını açıklayarak sizin için onu olgunluğa ulaştırdım. Dininizi tüm dinlere, sisteminizi tüm sistemlere üstün gelecek özelliklerle donattım. Böylece üzerinize olan nîmetimi tamamladım, din olarak sizin için İslâmiyet'i seçip beğendim. İslâm'ı, teslimiyet dinini sizin için hayat programı yaptım. Teslimiyet dini olan İslâm'ı sizin için yaşam tarzı olarak belirledim ve sizin için sadece bundan razı oldum. Âl-i İmrân sûresinin beyanıyla söyleyecek olursak, kim teslimiyet dini olan İslâm'dan başka bir din, İslâm'dan başka bir hayat

tarzıyla Bana gelirse asla ondan razı olmayacağım. Sizin Bana karşı konumunuz kayıtsız şartsız teslimiyettir.” < Besairul-kuran >

اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ .....* A.İmran/83 "Şimdi onlar Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? "

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ * A.İmran/85

‘’Kim İslâm’dan başka bir din ararsa ondan asla kabul olunmaz ve o âhirette hüsrana uğrayanlardandır.’’

<u>Ayeti kerimenin nuzul sebebi:</u>

Ayetin nüzul sebebi ile ilgili olarak Mücahid ve es-Süddî der ki: Bu ayet-i kerime el-Hulâs b. Suveyd’in kardeşi el-Hâris b. Suveyd hakkında nazil olmuştur. Bu kişi Ensardandı. Kendisi on iki kişi ile birlikte İslâm’dan döndü ve Mekke’ye kâfir olarak vardılar. Bunun üzerine bu ayet-i kerime nazil oldu.Daha sonra kardeşine haber gönderip tevbe etmek istediğini belirtti. İbni Abbas der ki:Ve bu ayetlerin nüzulünden sonra İslâm’a girdi. < et-Tefsirul-Münir/ Vehbe Zuhayli >

Kim İslamdan başka bir din ararsa Allah onun aradığı o dini asla kabul etmeyecektir. Ayrıca o kişi âhirette Allahın rahmetini kaybedip hüsrana düşenlerden olacaktır.Âyet-i kerimeden anlaşıldığı gibi, îslamın dışındaki Yahudilik ve Hıristiyanık gibi bütün dinlerin hükmü kaldırılmıştır. Bundan sonra kıyamete kadar bütün insanların tek dînî İslamdır. Ondan başka din arayan kimse sapıklık içindedir. < Tefsiri İmam Taberi >

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا * Nisa/115

-Kim kendisine doğru yol besbelli olduktan sonra, peygamberle bağını koparıp, mü’minlerin yolundan başka bir yola saparsa, onu tercih ettiği o yolda bırakır ve cehenneme sokarız. O ne kötü bir yerdir.” < Nisa/115 >

Ayeti kerimenin nuzul sebebi:
Bu ayetler Tu'me b. Übeyrık ailesinin bozgunculuk ve şer üzerine işbirliği, hırsızlık suçunun Yahudinin üzerine atılması hususunda kendi aralarında geceleyin gizlice konuşmaları hakkında nazil olmuştur. Rivayete göre Peygamberimiz (s.a.) elinin kesilmesi şeklinde hüküm verince Tu'me Mekke'ye kaçmış, dininden dönmüş ve müşrik olarak ölmüştü. Bunun üzerine "Kim Rasul'e karşı gelirse..." (Nisa, 4/115) ayeti nazil oldu. Rasul'e düşmanlık etmek, o'na muhalefet etmek, İslâm'ı terk etmek veya İslâm'dan dönmek, müslümanların yoluna aykırı davranmak bunu işleyen kimseyi Allah'ın yardımından ve gözetiminden mahrum kılar, o kimsenin karanlık ve dalâlet bataklığında bocalamasına, kendi nefsî ve beşerî arzularının güdümüne girmesine sebep olur. O kimsenin cehennem ateşine girmesini gerekli kılar. Bu haktan sapan kimsenin varacağı yer ne kötüdür. < Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir >

AYETİ KERİMELERDEN ALINACAK DERSLER

1- Rabbimizin Maide/3'de ifade buyurduğu gibi;Artık din kemale ermiş,asla bir eksiği veya noksanı kalmamıştır.Yanlıştan,hatadan ve ihmalden münezzeh olan rabbimizin kelamında helaller ve haramlar belirtilmiş,tahriften,tebdil ve tağyirden'de korunmak üzre ilahi koruma,muhafaza altına alınmıştır (Hicir,9). Binaen aleyh bundan sonra kim kalkarda Allahu tealanın, yegane razı olduğu islam dininde noksanlık,fazlalık,yanlışlık,hata veya ihmallık bulunduğunu iddia ve iftirasında bulunursa, bu dine kendi heva ve hevesinden birşeyler sokuşturmağa çalışırsa,veyahutta bu dinin emri olan bir hükmü beğenmeyip onu çıkarmağa ve yok saymağa kalkışırsa,işte bunları yapan ve iddia edenler birer mürted ve zındıktırlar.İslam dini ile uzaktan ve yakından hiçbir alakaları yoktur ve kalmamış'tır. Allahın rahmetini kaybedip hüsrana düşenlerden olacaklardır.

2- Daha sonra Allahu subhanehu ve teala; ''Kim İslâm'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul olun maz ve o âhirette hüsrana uğrayanlardandır." ayeti kerimesi ile hak ve tek din olan islamdan başka hiçbir dinin kabul edilmeyeceğini ve etmeyeceğini çok açık ve bariz bir şekilde ifade buyurmaktadır. Hal böyleyken,gözleri kör,kulakları sağır ve kalbleri dumura uğramış bazı munafık bel'amlar daha hala kalkıp islam dinine,gönderilen kelamullaha inanıp iman etmeyen ehli kitabın cennete gireceklerini iddia etmekte'dirler.Ve dolayısıyla Hz.kurana ve dine iftira etmekte,Allahu tealanın bu ve benzeri ayetlerini inkar

etmekte ve netice itibariyle birer inkarcı mürted olmaktadırlar. Mürted ve münafıklar istemesede kahhar olan,kâdiri mutlak olan rabbimiz nurunu tamamlayacak'tır.Yine mürted ve münafık lar istemesede Allah subhanehu ve teala; İslamdan başka kendilerine din edinen yahudi ve nasranileri, onları illada cennete sokmağa,cennet ehli göstermeğe çalışan avukatlarıyla beraber oldukları halde < Tevbe edip müslaman olmadan öldükleri taktirde > cehennemde toplayacaktır ,(bak,Nisa/140).

3-Yüce rabbimizin kemale erdirdiği,insar için seçtiği ve razı olduğu islam dini bir tevhid ve teslimiyet dini'dir.Tevhidi ve Teslimiyeti ''Dini sadece Allaha haskılarak ona ibadetle emrolundum''(Zümer/11) ayeti kerimesiyle örtüşmeyen,bağdaşmayıp çelişen bir kişi islamla alakası olmayan ve netice itibariyle yukarıda üçüncü ayeti kerimenin-Nisa/115- ifadesiyle ;''Kim kendisine doğru yol besbelli olduktan sonra, peygamberle bağını koparıp, mü'minlerin yolundan başka bir yola saparsa, onu tercih ettiği o yolda bırakır ve cehenneme sokarız. O ne kötü bir yerdir.'' peygamber ve müminlerin yolu olan islamdan sapmış ve cehenneme doğru yola çıkmıştır.

Şimdi aşağıda vereceğimiz misallerde Allahu tealanın kabul buyurup razı olduğu islamla alakası olmayan islam anlayışını ve sözde müslümanlığı özetlemeğe, anlatmağa çalışacağız:

* Kuran ve sünnete tam bir teslimiyyetle teslim olmayan,anlaşmazlığa düştüklerinde kuranı ve sünneti kendilerine hakem kabul etmeyen,cahiliye hükümlerini isteyen ve savunan bir islam anlayışı.

* '' Dini sadece Allaha haskılarak ona ibadetle emrolundum''(Zümer/11) ayeti kerimesine muhalif olarak, dini Allahın istediği ve emrettiği şekilde kabul etmeyip,kendi heva ve heveslerine göre,bir kısmını alıp,bir kısmını atan,bir kısmına inanıp,bir kısmını inkâr eden bir din ve islam anlayışı.

''Kim İslâm'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul olunmaz ve o âhirette hüsrana uğrayanlardandır.'' ayeti kerimesindeki açık ifadelere rağmen,islamı kabul etmemiş olan ehli-kitabı cennet ehli olarak vasıflandıran,şeriatı ve hilafeti devletin temelinden ve icraatından kaldırmış olan islam düşmanlarının ve onların

yollarını takip eden mürted ve müşriklerin cenaze namazlarını kılıp,onlar hakkında istiğfarda bulunup rahmetle yad'eden,Allahın düşmanlarını dost edinen bir islam anlayışı.

*" Hüküm vermek ancak Allah'a aittir; kendisinden başkasına değil, O'na tapmanızı emretmiştir. Bu, dosdoğru dindir, fakat insanların çoğu bilmezler."<Yusuf/40 > Yani Hüküm ancak Allah'a aittir. Hâkimiyet Allah'a aittir. Allah'tan başka hiç kimsenin hüküm koyma hakkı, hâkimiyet yetkisi yoktur. İşte bu ilahi emre ve ikaza rağmen,yaratanın ahkamına ve emirlerine kulak tıkayan,kendi kafasına göre hükümler,kanunlar vaz eden ve dolayısıyla ilahlığa kolları sıvayan müşriklere alkış tutan,onları o mevki ve meclislere gönderen,reyi'ile,parasıyla ve say'u gayretiyle destekleyen bir islam anlayışı.

* Ve nihayet;" Kim Allahın indirdikleriyle hükmetmezse işte onlar kafirlerin ta kendileridir." (Maide/ 44-45-47) ve benzeri ayetleri hiçe sayarak,batıdan taşıma insan kafasının mahsulu kanunlarla hükmet melerine rağman kendilerini müslüman kabul edenlerle,yine Allahın şeriatını anayasa olarak kabul etmeyen şeriat düşmanlarını hâlâ müslüman kabul eden ve alkışlayan,sahib çıkan bir islam anlayışı.

--" Ya rabbi, sen şahid olki biz bütün bunları,benzeri şirk ve küfürlerini rettedip inkar ediyoruz." ‘‘ Allah'ım! Bize imanı sevdir ve onu kalplerimizde süsle. Bize küfrü, fasıklığı ve isyanı çirkin göster ve bizi doğruyu bulanlardan kıl. ‘‘Allah'ım! Bizim müslüman olarak ruhumuzu kabzet, müslüman olarak dirilt. Bizi bedbahtlara değil de salihlere ilhak eyle." - Allahümme Amin -

Bu derslerimizde istifade ve alıntı yaptığımız eserlerin bir kısmının listesi:

1- Kuranı kerim
2- İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an, Buruç Yayınları
3-Bedreddin Çetiner, Esbab-ı Nüzul, Çağrı Yayınları
4- İzzet Derveze, et-tefsiru'l-hadis, Ekin Yayınları
5- Ebu Bekir Cabir el-Cezâiri, En Kolay Tefsir, Mektup Yayınları
6- Prof. Dr. Muhammed Mahmud Hicazi, Furkan Tefsiri, İlim Yayınları

7- Vehbe Zuhayli, et-Tefsirü'l-Münir, Risale Yayınları
8- İmam Nesefi, Nesefi Tefsiri, Ravza Yayınları
9- Muhammed Ali Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir, Ensar Neşriyat
10-Muhtasar-ı İbni Kesir / Muhammed Ali Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir, Ensar Neşriyat
11-Ebu Cafer Muhammed b. Cerir et-Taberi, Taberi Tefsiri, Hisar Yayınevi
12-Tefhimul-kuran / Mevdudi
13-Fizilalil-kurani / S.Kutub,Merve yayınları
14-Muhammed Ali Sabuni, Ahkâm Tefsiri, Şamil Yayınları
15-Besairul-kuran / A.Küçük
16-Ebu'l-Fida İsmail İbn Kesir, Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri, Çağrı Yayınları
17-Fahruddin Er-Râzi, Tefsir-i Kebir Mefâtihu'l-Gayb,Akçağ yayınları
18- Kütübi-Sitte / Akçağ yayınları / Ayrıca diğer malum ve maruf Hadis kitabları

< Arabca eserler >

İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an,Beyrut bask.
Muhammed Ali Es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir, Beyrut bask.
Muhtasar-ı İbni Kesir / Muhammed Ali Es-Sabuni,Dersaadet
Medarikut-tenzil ve Haka'ikut-tevil,en-Nesefi / Beyrut bask.
Teysirul-Vusul İla Cami'ul-usuli,İbnu Deybe,Darul-Fikir/Beyrut bask.
Sahihi-Buhari / Pamuk yayınları
Muhtasar Sahihi Buhari / Beyrut bask.
Muhtasar Sahihi Müslim / Darus-Safa.Kahire bask.

Not: Bu listedeki terceme tefsir kitaplarının büyük bir kısmını,ayrıca arabca metinleri bilgisayar ortamında yazdırmak hususunda '' Darul Kitap- İslam Ansiklopedisinin 2 v.''dan ve '' Arabca Darul Kitap İslam Ansiklopedisi v.1 '' den çok istifade ettik. Allahu teala islama samimi olarak hizmet edenlerin emeklerini boşa çıkarmasın ve kendilerini engüzel bir şekilde mukafatlandırsın.Allahümme Amin.

كتب الفقير

م ٠هارون ابوانصار العينتابي

9 Safer 1432 h./ 14 Ocak 2011 m
Almanya

بسم الله الرحمن الرحيم

DERS-1- HZ.KUR'AN EN BÜYÜK MUCİZE / İLAHİ KORUMA ALTINDA

اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُون * Hicir/9

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لاَ يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُم لِبَعْضٍ ظَهِيرًا * Isra/88

HADİSLER

عن أبي هريرة أن رسول صلى الله عليه وسلم قال: زينوا القرآن بأصواتكم * ابن حبان

Ebu Hureyreden rivayeten,resulullah (s.a.v)buyurduki:"Kur'ani seslerinizle süsleyin."
(Ibni Hibban)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

إن القرآن أنزل على سبعة أحرف، فاقرؤوا منه ما تيسر " ابن حبان "

Abdurrahman bin Abdulkari (r.a) dediki;Allah resulu (s.a.v)buyurduki:"Muhakkakki kur'an yedi harf üzere nazil olmuştur.Hangisi kolayınıza gelirse öylece okuyun."
(Ibni Hibban) (Buhârî,Müslim)

DERS -2- ALLAHIN ŞERİATINA TABI OLMAK CAHİLİYYE HÜKÜMLERİNİ REDDETMEK

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْامْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلاَ تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِينَ لاَ يَعْلَمُون * Casiye/18

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلَهَهُ هَوَيهُ وَاَضَلَّهُ اللهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِه غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللهِ اَفَلاَ تَذَكَّرُون * Casiye/ 23

„Gördün mü o kimseyi ki hevâ ve hevesini kendine ilah edinmiş, bilgisi olduğu halde Allah onu şaşırtmış, kulağını, kalbini mühürlemiş ve gözüne perde koymuştur. Allah'tan sonra onu kim hidayete eriştirebilir? Halâ ibret almayacakmısınız?“ Casiye / 23

اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ *' Maide/50

“Cahiliye devri hükmünü mü istiyorlar? Yakinen bilen bir millet için Allah'tan daha iyi hüküm veren kim vardır?” -Maide/ 50 -

HADİSLER

عن أبي هريرة؛ قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

بدأ الإسلام غريبا وسيعود كما بدأ غريبا. فطوبى للغرباء". رواه مسلم"

Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: Hz. Peygamber (s.a.v) şöyle buyurdu: (İslâm garib olarak başladı, tekrar başladığı gibi garîb hâle dönecektir. Gariblere ne mutlu!”[Müslim”

عَنْ أبي هُرَيْرَةَ أنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إلاَّ مَنْ أبَى قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَن يَأبَى قَالَ مَنْ أطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أبَى * رواه البخاري

Ebû Hüreyre(r.a)den rivâyet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v) :
“İstemeyenler dışında, ümmetimin tamamı cennete girer” buyurdu. Bunun üzerine:

– Ey Allah'ın elçisi, cennete girmeyi kim istemez ki? denildi. Peygamber Efendimiz:“-Bana itaat edenler cennete girer, bana karşı gelenler cenneti istememiş demektir” buyurdu. (Buhari)

DERS -3- ALLAHIN AYETLERİNİ KETMEDENLER VE HAKKI BATILA KARIŞTIRANLAR

وَلاَ تَلْبسُوا الْحَقَّ بالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُون * Bakara/42

اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِى الْكِتَابِ اُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰه وَيَلْعَنُهُمُ اللاَّعِنُونَ - , اِلاَّ الَّذِينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولَئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيم*

Bakara /159-160

HADİSLER

وَعَنْ أبي هُرَيرَةَ، رَضِيَ الله عَنْهُ، قَال: قَالَ رَسُولُ الله : مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْم فَكَتَمَهُ، أُلجِم يَوْمَ القِيَامَةِ بِلِجَامِ مِنْ نَار " (الترمذي)

Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Her kime öğrendiği dini ilim sorulursa o da çeşitli sebeblerden dolayı o bilgisini gizlerse kıyamet günü o kimseye ateşten bir gem vurulacaktır." (İbn Mâce, Tirmizi:ilim; Ebû Dâvûd: İlim: 17)

148-

وَعَنْ عبدِ الله بن عَمرو بن العاص رَضِيَ الله عَنهُمَا قالَ: سَمِعْتُ رسولَ الله يَقُولُ: إنَّ الله لاَ يَقْبضُ العِلْمَ انْتِزاعاً يَنْتَزِعُهُ مِنَ النَّاس، وَلكِنْ يَقْبضُ العِلْمَ بقَبْضِ العُلَمَاءِ، حَتَّى إذا لَمْ يُبْق - عالماً، اتَّخَذَ النَّاسُ رُؤُوساً جُهَّالاً، فَسُئِلُوا، فَأَفْتَوا بغَيْرِ عِلْم، فَضَلُّوا وَأَضلُّوا *

Abdullah b. Amr b. Âs şöyle dedi: Resûlullah (s.a.v) buyurduki:
«Şüphesiz Allah ilmi insanlardan çekip alıvermez. Lâkin ilmi, ulemâyı almakla kaldırır. Nihayet hiç bir âlim bırakmadığı vakit, İnsanlar bir takım cahilleri baş edinirler. Onlara sual sorulur, ilimsiz fetva verirler; bu suretle hem saparlar, hem saptırırlar.» buyururken İşittim. (Muttefakun Aleyh)

DERS – 4- GAYBI ANCAK VE ANCAK HZ.ALLAH (CC) BİLİR, MAHLUKAT İSE BİLEMEZ.

قُلْ لاَ اَقُولُ لَكُمْ عِنْدِى خَزَائِنُ اللّٰهِ وَلاَ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلاَ اَقُولُ لَكُمْ اِنِّى مَلَكٌ اِنْ اَتَّبِعُ اِلاَّ مَا يُوحَى اِلَىَّ..

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لاَ يَعْلَمُهَا اِلاَّ هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ....* En'am/ 59

قُلْ لاَ يَعْلَمُ مَنْ فِى السَّمَوَاتِ وَالاَرْضِ الْغَيْبَ اِلاَّ اللّٰهُ وَمَا يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ* Neml/ 65

HADİSLER

عن عائشة قالت: من زعم أن رسول الله صلى الله عليه وسلم يخبر بما يكون في غد فقد أعظم على الله الفرية؛ والله تعالى يقول: "قل لا يعلم من في السماوات والأرض الغيب إلا الله" [النمل: 65].

Aişe (r.nha) dedi ki: Kim Muhammed'in yarın ne olacağını bildiğini iddia ediyor ise hiç şüphesiz yüce Allah'a karşı büyük bîr iftirada bulunmuş olur. Çünkü yüce Allah: "De ki; Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez." diye buyurmaktadır. (Sahihi-Müslim)

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من أتى عرافا أو كاهنا فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد * ابن ماجه

رواه أبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه وفي أسانيدهم كلام ذكرته في مختصر السنن والحاكم

Ebu Hureyreden rivayeten,resullah (s.a.v) buyurduki:" Her kim Arrafa veya bir kahine gider ve onun söylediklerini tasdiklerse,o kimse Muhammede (s.a.v)inen kitabi inkar etmiştir." (Sahih / Ibni Mace,Ebu Davud,Hakim,Tirmizi ve Nese'i)

DERS -5- EMVAL VE EVLADIN DÜNYA HAYATINDA KİŞİ İÇİN BİR FİTNE (İMTİHAN) OLDUĞU

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلآ اَوْلاَدُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوآ اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلاَدِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَاِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - , اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلاَدُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ اَجْرٌ عَظِيمٌ * Teğabun/14-15

HADİSLER

عَنْ أبي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ إنَّ الدُّنْيَا حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ وَإِنَّ اللّٰهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النِّسَاءَ فَإِنَّ أوَّلَ فِتْنَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ .رواه مسلم

Ebu Saîd el-Hudri'den (r.a) Nebi'nin (s.a.v) şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Dünya tatlı ve renklidir. Allah sizi dünyada hükümran bırakacakda nasıl hareket edeceğinize bakacaktır. Bu sebeple dünyadan sakınınız. Kadından sakınınız. Israiloğullari ilk önce kadınlar konusunda denenmiş ve sapıklığa yönelmişlerdir".

(Müslim rivayet etmiştir).

عَنْ اُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِىِّ قَالَ: مَا تَرَكْتُ بَعْدِى فِتْنَةً هِىَ اَضَرُّ عَلَى الرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ " مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

Üsâme b. Zeyd (r.a.)'dan. Hz. Peygamber (s.a.v.): "Benden sonra geride, erkekler üzerinde kadınlardan daha zararlı bir fitne bırakmadım " buyurmuştur .

(Muttefakun aleyh)

DERS- 6- ALLAHU TEALAYI (CC) TESBİH VE ZİKRETMENİN ÖNEM VE MAHİYETİ

- {وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا} Ahzab/ 35
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا* وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلا * Ahzab/41-42

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِى نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالاَصَالِ وَلاَ تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ*

Araf /205

HADİSLER

وعَنْ أبي مُوسَى الأشْعَرِيِّ، رَضِيَ الله عَنْهُ، عَنِ النَّبيِّ ، صلى الله عليه وسلم "
قالَ: مَثَلُ الَّذِي يَذكُرُ ربَّهُ وَالَّذِي لا يَذْكُرُه، مَثَلُ الحيِّ وَالميِّت "

Resulu ekrem (s.a.v)"Rabbini zikreden İle Rabbini zikretmeyenin misâli, diri ile ölü gibidir."buyurdu. *(Buhari ve Müslim)*

وعنْ عبدِ الله بن بُسْرٍ، رضيَ الله عَنْهُ، أنَّ رَجُلاً قال: يا رَسُولَ الله، إنَ شَرَائعَ الإسْلامِ قَدْ كَثُرت عَلَيَّ، فَأخبرْني بشَيءٍ أتَشَبَّثُ بهِ قال: لا يَزالُ لِسَانُكَ رَطْباً مِنْ ذِكْرِ الله.

Abdullah ibni Büsr (Allah Ondan razı olsun) şöyle dedi: Bir adam Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem)'a hitaben, "Ya Rasulallah, İslami hükümler çoğaldı, bana sıkıca sarılacağım birşey söyle" dedi. Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) de, "Dilin hep Allah'ı zikretsin" buyurdu. *(Tirmizi, Deavat, 4)*

DERS – 7- (VESİLE – TEVESSÜL -İSTİGASE - RABITA) ; MANA ,MAHİYET VE HÜKÜMLERİ

يَآَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوا اِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِى سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ * Maide/35

يَآَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ* Tevbe/119

HADİSLER

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

" فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين عضوا عليها بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل بدعة ضلالة * " .

رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وابن حبان في صحيحه وقال الترمذي حديث حسن صحيح

Resulullah (s.a.v) "Sizin üzerinize gerekli olan, benim sünnetime ve doğru yolda olan Hulefâ-yi Râşidîn'in sünnetine sarılmanızdır. Bu sünnetlere sımsıkı sarılınız. Sonradan ortaya çıkarılmış bid'atlardan şiddetle kaçınınız. Çünkü her bid'at dalâlettir, sapıklıktır" buyurdular.

- Ebû Dâvûd, Sünnet 5; Tirmizi, İlim 16. Ayrıca bk. İbni Mâce, Mukaddime 6 -

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ؛ قَالَ :

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صلى الله عليه وسلم، ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ! إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَن كَانَ قَبْلَكُمُ الْغُلُوَّ فِي الدِّينِ * وابن ماجه

İbn-i Abbâs (r.a)'dan; Şöyle demiştir:
Resûlullah (s.a.v):Ey insanlar!Dinde haddi aşmaktan teşdîd'den sakınınız.Çünkü sizden öncekileri dinde aşırılık ve teşdid helak etti. (Ibni Mace-Nese'i-Ahmed ibni Hanbel

DERS- 8- MESCİDLERDE ALLAHIN ZİKRİNE ENGEL OLANLAR VE MESCİDİ-DIRARLAR

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِى خَرَابِهَا اُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَن يَدْخُلُوهَآ اِلاَّ خَائِفِينَ لَهُمْ فِى الدُّنْيَا خِزْىٌ وَلَهُمْ فِى اْلاَخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيم * Bakara/114

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَاِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْل وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَا اِلاَّ الْحُسْنَى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ * لاَ تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ .... * Tevbe/107-108

HADİSLER

،عَن أبي سعيد :
عَن رَسُول اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسلَّمْ قَال: (إذا رأيتم الرجل يعتاد المساجد، فاشهدوا له بالإيمان. قَالَ اللَّه تعالى: إنما يعمر مساجد اللَّه من آمن باللّه... الآية)

Ebû Said el Hudri (r.a) den:
Şöyle demiştir : Resülullah (s.a.v) buyurdu ki :
«Sİz, adamın mescidlere gidip gelmeyi itiyat(aliskanlik)hâline getirdiğini bildiğiniz (veya) gördüğünüz zaman, onun imanlı olduğuna şahitlik ediniz.Allah Teâlâ;Şüphesiz Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a... inananlar imaret ederler.buyurmuştur.Tevbe/18 (Tirmizi,Ibni Mace) "

عَن عثمان بن عفان, فقال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول "من بنى مسجدا لله تعالى بنى الله له بيتا في الجنة "

Hz. Osman (r.a)'tan rivayet edilmiştir: Ben, Peygamber (s.a.v.)'i:
"Kim Allah'ın rızasını isteyerek bir mescit yaparsa Allah da o kimseye cennette bir ev yapar" diye buyururken işittim" dedi. (Buhari-Müslim-Tirmizi-Ibni Mace)

DERS – 9- KÜFÜR VE ŞİRK HUSUSUNDA CEHALET BİR MAZERETMİDİR ? ? ?

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِى النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَآءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوآ اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ - قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوآ اِنَّا كُلٌّ فِيهَآ اِنَّ اللّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ * Mümin/47-48

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَالَيْتَنِى اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلاً - يَاوَيْلَتَى لَيْتَنِى لَمْ اَتَّخِذْ فُلاَنًا خَلِيلاً - لَقَدْ اَضَلَّنِى عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذ جَاءَ نِى وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلاِنْسَانِ خَذُولا * Furkan/27-29

HADİSLER

(إنَّ أُمَّتِي لاَ تَجْتَمِعُ عَلَى ضَلاَلَةٍ. فَإِذَا رَأَيْتُمُ اخْتِلاَفاً، فَعَلَيْكُمْ بالسَّوَادِ الأَعْظَمِ)   (الترمذي)

Enes bin Malik (r.a)dediki “Ben resulallahı (s.a.v);“ Benim ümmetim delalet üzere birleşmez, şayet ihtilaflarla karşı karşıya kalırsanız,büyük karanlığa (cemaata) tabi olun.“ buyurdu. (Tirmizi,Ibni Mace)

عن أبي سعيد الخدري أنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

يوشك أن يكون خير مال المسلم غنم يتبع بها شغف الجبال ومواقع القطر، يفر بدينه من الفتن *

-.......Ebû Sâîd (R) şöyle demiştir: Rasûlullah (S) şöyle buyurdu:
“Yakında (öyle fanâlıklar meydana gelecek ki) bir müslümânın, kendi dînini fitnelerden selâmete kaçırmak için, dağ başlarında gezdirip, yağmur sularının düştüğü yerlerde (yânî vâdîler ve sahralarda) güdeceği davarları, en hayırlı malı olacaktır.” (Buhari-Nesai-Ibni Mace)

DERS - 10 - KEBAİR (BÜYÜK) GÜNAHLARIN MAHİYETLERİ VE TEVBE'İ-NASUHA

اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلاً كَرِيمًا * Nisa/ 31

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَآئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِش........ * Sura/37

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا تُوبُوآ اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّات تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَار........ * Tahrim/8

HADİSLER

عَنْ جَابِرٍ ؛ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللّٰهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ :

(إِنَّ شَفَاعَتِي يوءمَ الْقِيَامَةِ لأَهْلِ الْكَبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي) ابن ماجه

Hz.Cabir (r.a) dan rivayeten,dediki,ben resulu ekremi (s.a.v):" Muhakkakki kıyamet günü şefaatım ümmetimden büyük günah işleyenler içindir." derken işittim.
(Ibni Mace)

عن أبي سعيد الخدري أن النبي صلى الله عليه وسلم قال يخرج من النار من كان في قلبه مثقال ذرة من الإيمان مُتَّفَقٌ عَلَيْه

Ebu Said el Hudri (r.a) dediki:Resulullah (s.a.v);" Kalbinde zerre'i-miskal kadarda olsa imani olan mutlaka cehennemden çıkarılacaktır." buyurdu. (Muttafakun aleyh)

قَالَ رَسُولُ الله صلى الله عليه وسلم : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا، لَذَهَبَ الله تَعَالى بِكُمْ وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ الله تَعَالى فَيَغْفِر لَهُمْ * رواه مسلم

Ebû Hüreyre (r.a)den rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v)şöyle buyurdu:

"Canımı kudretiyle elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, siz hiç günah işlemeseydiniz, Allah sizi yok eder, yerinize, günah işledikten sonra Allah'tan af dileyecek bir millet getirir ve onları af'ederdi." - Müslim, Tevbe 11. Ayrıca bk. Ahmed İbni Hanbel, Müsned, III, 238 -

DERS-11- EHLİ KITABIN KESTİKLERİ VE BESMELENİN HÜKMÜ

اَلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُم ....* Maide/5

وَلاَ تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهُ لَفِسْقٌ .... * En'am/ 121

HADİSLER

عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :

" لعن الله من ذبح لغير الله " البخاري -ومسلم- أحمد

Hz.Ali ibni ebi Talib(r.a)dediki,Allah resulu (s.a.v):
„Allah'tan başkası için hayvan kesene Allah lanet etsin."buyurdu. (Müslim,Buhari,Ahmet bin Hanbel)

حَدَّثَنِي يَحْيَى عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ فَقِيلَ لَهُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ نَاساً مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ يَأْتُونَنَا بِلُحْمَانٍ وَلاَ نَدْرِي هَلْ سَمَّوُا اللَّهَ عَلَيْهَا أَمْ لاَ ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ : « سَمُّوا اللَّهَ عَلَيْهَا، ثُمَّ كُلُوهَا » مُتَّفَقٌ عَلَيْه

Hz.Aise (r.anh),söyle demistir;Bâzı kimseler;Yâ Resûlallah! Bir takım insanlar bize (kesilmiş) et getirirler. (Hayvan boğazlanırken) üzerine Allah'ın isminin anılıp anılmadığını bilmeyiz. (Bu duruma ne buyurulur)? Dediler. Resûlu ekrem (s.a.v) :«Bismillah deyiniz ve (eti) yeyiniz» buyurdu.Et getirenler yeni müslüman olmuşlardı (yâni şer'i hükümleri pek bilmiyorlardı)." (Buhari,Nese'i ve...)

DERS- 12- MÜ'MİNLER KARDEŞ'TİR / MİLLİYETCİLİK VE KAVMİYETCİLİK HARAM'DIR

* اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ Hucurat/10

يَاۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَاۤئِلَ لِتَعَارَفُواۤ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ

اَتْقَيكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ * Hucurat/13

HADİSLER

عَنِ بْنَ عُمَرَ رَضِيَ اللّٰه عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللّٰهِ قَالَ: الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لاَ يَظْلِمُهُ وَلاَ يُسْلِمُهُ
وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللّٰهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللّٰهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِن
كُرُبَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُتَّفَقٌ عَلَيْه

4-İbni Ömer (r.a.)'dan. Rasûlüllah (s.a.v.): "Müslüman Müslümanın kardeşidir, ona haksızlık etmez, onu haksızlığa da bırakmaz. Kim kardeşinin bir ihtiyacında bulunursa Allah da onun ihtiyacında bulunur.Kim Müslumanı bir üzüntü ve sıkıntıdan kurtarırsa Allah da onu kıyamet gününün üzüntü ve sıkıntılarından bir üzüntü ve sıkıntıdan kurtarir.Kim Müslumanı örterse Allah da onun ayıbını kıyamet günü örter, "buyurmuştur. (Muttafakun aleyh)

عن أبي هريرة؛ قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

"لا تدخلون الجنة حتى تؤمنوا. ولا تؤمنوا حتى تحابوا. أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه

تحاببتم؟ أفشوا السلام بينكم". مُتَّفَقٌ عَلَيْه

2-Ebû Hüreyre radıyallahu anh'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:"Siz, iman etmedikçe cennete giremezsiniz; birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olamazsınız.Yaptığınız zaman birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi? Aranızda selâmı yayınız. - Muttefakun aleyh-

DERS-13- KAFİR VE MUNAFIKLARI DOST VE VELİLER EDİNMENİN HÜKMÜ/(MAHİYETİ)

لاَ تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاَخِرِ يُوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ اللهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوآ اٰبَآءَ هُمْ اَوْ اَبْنَآءَ هُمْ اَو

اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيرَتَهُم ....* Mucadele/22

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تَتَّخِذُوا اٰبَاءَ كُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَاءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُم

مِنْكُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ * Tevbe/23

HADİSLER

عن أسامة بن زيد أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لا يرث المسلم الكافر ولا الكافر

المسلم * الترمذي

Usame b. Zeyd (r.a.)'den rivâyet edildiğine göre Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Müslüman, kafire; kafir de Müslüman'a mirasçı olamaz." (Dârimî, Feraiz: 29; Buhârî, Feraiz: 25)

عَنْ اَبى هُرَيْرَةَ اَنَّ النَّبىَّ قَال: اَلرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ اَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِل الترمذي

Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Kişi dostunun dini üzeredir. Bu yüzden kişi kimi dost edineceğine iyi baksın.."
(Ebû Dâvûd, Edeb: 16-Tirmizi)

DERS: 14- ANNE VE BABAYA İTAATIN FARZ OLDUĞU VE İTAATIN SINIRLARI

وَقَضَى رَبُّكَ اَلاَّ تَعْبُدُوا اِلاَّ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَا اَوْ كِلاَهُمَا فَلا تَقُلْ لَهُمَا اُفٍّ وَلاَ تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلاً كَرِيمًا * İsra/23

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِى عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِى وَلِوَالِدَيْكَ اِلَى الْمَصِير * Lokman/14

وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلى اَنْ تُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلاَ تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِى الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ اَنَابَ اِلَىَّ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ* Lokman /15

HADİSLER

وعنْ أبي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ عَنِ النَّبيّ قَال: لا تَرْغَبُوا عَنْ آبَائِكُمْ، فَمن رَغِبَ عَنْ أبيهِ، فَهُوَ .كُفْر

-Ebû Hüreyre radıyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "Babalarınızdan yüz çevirip onları inkâr etmeyiniz. Kim babasından yüzçevirirse(inkar veya terk ederse) küfretmiş(nankörlük)tir.
(Buhârî, Ferâiz 29, Hudûd 31; Müslim,)

وَعَنْهُ عَنِ النَّبىِّ قَالَ: رَغِمَ اَنْفُ، ثُمَّ رَغِمَ اَنْفُ، ثُمَّ رَغِمَ اَنْفُ مَنْ اَدْرَكَ اَبَوَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ: اَحَدَهُمَا اَوْ كِلَيْهِمَا فَلَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ * .

Ebu Hüreyre'den (ra) Rasûlullah'ın (s.a) şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Ana-Babasının veya onlardan birinin ihtiyarlık zamanlarına yetişip de (bunlara gereken hürmette bulunmaması sebebiyle) cennete giremeyen kimsenin burnu yerde sürünsün" Rasûlullah bu sözü üç kez tekrarlamıştır. (Müslim)

عَنْ عَبْدِاللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِىَ اللهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبيِّ قَالَ الْكَبَائِرُ الإِشْرَاكُ باللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَقَتْلُ النَّفْسِ وَالْيَمِينُ الْغَمُوسُ * .

Abdullah b. Amr b. Âs'dan (r.a) Rasülullah'ın (s.a) şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Büyük günahlar şunlardır: Allah'a şirk koşmak, ana-babaya karşı gelmek, insan öldürmek ve yalan yere bile bile yemin etmek". (Buhârî rivayet etmiştir)

DERS-15- ALLAHU TEALANIN VERDİĞİ MALI ONUN YOLUNDA HARCAMAK,HARAM OLAN İSRAFTAN KAÇINMAK.HESABA ÇEKİLECEĞİMİZİN IDRAKİ İÇERİSİNDE OLMAK.

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُم يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ * Enfal/ 36

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰوَوْا وَنَصَرُوا اُولٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيم * Enfal /74

قُلْ لِعِبَادِىَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلاَنِيَةً مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِىَ يَوْمٌ لاَ بَيْعٌ فِيهِ وَلاَ خِلاَلٌ *İbrahim/31

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلاَ تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا -, اِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا اِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا * İsra/ 26-27

HADİSLER

وعَنْ أبي يحيى خُرَيْم بن فاتِكٍ، رَضِيَ الله عَنْه، قالَ رَسُولُ الله : مَنْ أنْفَقَ نَفَقَةً في سَبيلِ الله كُتِبَ لَه سَبْعمِائةِ ضِعْف *

• *Ebu Yahya Hureym b. Fâtik'ten (r.a) Rasûlullah'ın (s.a) şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Kim Allah yolunda bir şey infak ederse, onun hesabına yedi yüz kat olarak yazılır. "(Tirmizî/Hasen)*

عَنْ عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ عَمْرِ بْنِ الْعَاصِ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللّٰه : كَفَى بِالْمَرْءِ اِثْمًا اَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَقُوتُ *

Abdullah ibni Ömer bin AS (r.anhuma),dan rivayeten,resulullah (s.a.v);“ Kisiye günah olarak nafakasindan sorumlu oldugu kisilerin haklarini zayi etmesi (vermemesi,kismasi vs) yeterlidir.“buyurdu.“ (Muslim)

.وعن كَعْبِ بنِ عِيَاضٍ ، قالَ سمعتُ رسولَ الله، يقول: إنَّ لكلِّ أمَّةٍ فِتْنَةً، وَفِتْنَةُ أُمَّتي المَالُ ·

Ka’b b. Iyaz (r.a.)’den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.)’den şöyle derken işitmiştir: “Her ümmetin bir fitnesi vardır, benim ümmetimin fitnesi ise maldır.” (İbn Mâce, Fiten: 18/ Tirmizi)

DERS -16- ALLAHIN MESCİDLERİNE MADDİ VE MANEVİ SAHİB ÇIKMAK

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ اَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدِينَ عَلَى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ اُولَئِك حَبطَتْ اَعْمَالُهُم وَفِى النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ - اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلاَّ اللّٰهَ فَعَسَى اُولٰئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِين .> Tevbe/17-18

HADİSLER

عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من غدا إلى المسجد أو راح أعد الله له نزلا في الجنة كلما غدا أو راح

Kim Sabahleyin ve akşamleyin mescide gidip gelirse;her gidip gelişinde,Allah,o kimseye cennetden konaklayacağı yerini hazırlar.

(Buhari,Müslim.Ahmet ibni Hanbel,ıbnı Hibban)

،عَن أبي سعيد :

عَن رَسُول اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسلَّمْ قَال: (إذا رأيتم الرجل يعتاد المساجد، فاشهدوا له بالإيمان. قَالَ اللَّه تعالى: إنما يعمر مساجد اللَّه من آمن باللّه... الآية)

Ebû Said el Hudri (r.a) den: Şöyle demiştir : Resülullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyurdu ki : «Siz, adamın mescidlere gidip gelmeyi itiyat(aliskanlik)hâline getirdiğini bildiğiniz (veya) gördüğünüz zaman, onun imanlı olduğuna şahitlik ediniz. Allah Teâlâ;''Şüphesiz Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a... inananlar imar ederler.buyurmuştur.Tevbe/18 „ (Tirmizi,Ibni Mace)

عَنْ أبي هُرَيْرَةَ ; قالَ رسُولُ الله ;

سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ الله في ظِلِّهِ يَوْمَ لاَ ظِلَ إلاَّ ظِلُّه:..... وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّق في المَسَاجد...(مُتَّفقٌ عَلَيْه)

Ebû Hüreyre ve Ebû Saîd (r.anhüma)'dan rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Allah kendi gölgesinden başka gölge bulunmadığı bir günde yedi kişiyi kendi gölgesinde gölgelendirecektir; ...Mescidden çıktığında tekrar döneceği saate kadar kalbi mescide bağlı olan kişi,.. (Buhari/Müslim)

DERS-17- YAHUDİ VE NASRANİLERİ DOST VE VELİLER EDİNMENİN KÜFÜR OLDUĞU

يَاۤاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰى اَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ

اِنَّ اللّٰهَ لاَ يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِين * Maide/51

اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ * وَمَن

يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ * Maide/55-56

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلاَ النَّصَارٰى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُم ....* Bakara/ 120

HADİSLER

عن أبي سعيد الخدري، قال :

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم "لتتبعن سنن الذين من قبلكم. شبرا بشبر، وذراعا بذراع.

"حتى لو دخلوا في جحر ضب لاتبعتموهم" قلنا: يا رسول الله! آليهود والنصارى؟ قال "فمن؟ "

Ebu Saîd el-Hudrî (r.a)'tan rivayet edilmiştir: "Resulullah (s.a.v.):
"Sizden öncekilerin yollarına karış karış ve arşın arşın mutlaka tabi olacaksınız. O derece ki, onlar eğer küçücük bir keler deliğine girecek olsalar, siz de onların arkasından gideceksiniz" buyurdu. Biz: "Ey Allah'ın resulü! Onlar, Yahudiler ile Hıristiyanlar mı?" diye sorduk. Resulullah (s.a.v.): "Onlardan başka kimler olacak!" buyurdu.
< Buhari ve Müslim>

DERS-18- EMRİ BİL MARUF-NEHYİ ANİL MÜNKER YAPMANIN HÜKMÜ VE MAHİYETİ

وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَأُوْلَـئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ *

A.İmran/104

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّهِ........ *

A.İmran / 110

وَاتَّقُواْ فِتْنَةً لاَّ تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنكُمْ خَآصَّةً وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ * Enfal/25

HADİSLER

عن حذيفة بن اليمان عن النبي صلى الله عليه وسلم قال والذي نفسي بيده لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر أو ليوشكن الله أن يبعث عليكم عقابا منه ثم تدعونه فلا يستجاب لكم * (رواه الترمذي و قال : حديثٌ حسنٌ)

Huzeyfe b. el Yemân (r.a.)'den rivâyete göre, Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Canım, kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki: Mutlaka iyilikleri emredecek ve kötülüklerden insanları sakındıracaksınız. Böyle yapmaz iseniz Allah size bir ceza gönderiverir de ona dua edersiniz duanız abul olunmaz."

(Tirmizî rivâyet etmiştir./Hasen)

عن أبي بكر الصديق أنه قال وإني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ;
" إن الناس إذا رأوا الظالم فلم يأخذوا على يديه أوشك أن يعمهم الله بعقاب منه "

Ebû Bekir es SıddÎk (r.a.)'den rivâyete göre, şöyle demiştir:Ben Rasûlullah (s.a.v.)'in şöyle buyurduğunu işittim: "İnsanlar zâlimi ve zulmünü görüp de onu zulümden el çektirmezlerse Allah'ın onların hepsinin başına bir ceza indirmesi çok yakındır."

(Ebû Dâvûd,Tirmizi)

عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ رَضِىَ اللهُ عَنْهُ أنَّ النَّبيَّ قَال; الدِّينُ النَّصِيحَةُ قُلْنَا لِمَنْ قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابهِ وَلِرَسُولِه
وَلِاَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِم *

Ebu Rukayye Temîm b. Evs ed-Dârî'den (r.a) Nebî'nin (s.a.v) şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: Hz. Peygamber: "Din nasihattır" buyurdu. Biz "Kime?" dedik. Rasûlüllah (s.a) "Allah'a, O'nun Kitabı'na, O'nun Resuluna, müslümanların önderlerine ve bütün müslümanlara karşı" buyurdu. (Müslim,Tirmizi,Ahmed)

DERS-19- MARUFU EMRETMEK,MÜNKERDEN NEHYETMEK MÜMİNİN BİR VASFIDIR.

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لاَ تَفْعَلُونَ -كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُولُوا مَا لاَ تَفْعَلُون *Saf-2,3

اَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ اَفَلاَ تَعْقِلُون * Bakara-44

HADİSLER

عن أسامة بن زيد، قال;

.سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول "يؤتى بالرجل يوم القيامة. فيلقى في النار

!فتندلق أقتاب بطنه. فيدور بها كما يدور الحمار بالرحى. فيجتمع إليه أهل النار. فيقولون: يا فلان

،مالك؟ ألم تكن تأمر بالمعروف وتنهى عن المنكر؟ فيقول: بلى. قد كنت آمر بالمعروف ولا آتيه

وأنهى عن المنكر وآتيه رواه مسلم

Ebu Zeyd Usâme b. Zeyd b. Harise'den (r.a) Rasülüllah'ı (s.a.v) şöyle buyururken işittim dedi; "Kıyamet günü bir adam getirilir ve cehennem ateşine atılır. Bağırsakları karnından dışarı çıkar ve onlarla birlikte değirmen döndüren merkeb gibi döner durur. Cehennem halkı onun yanına toplanırlar ve derler ki:" Ey filân! Sana ne oldu? Sen iyiliği emredip kötülükten nehyetmez miydin?" O kişi de:
– Evet, iyiliği emrederdim, fakat kendim yapmazdım, münkerden nehyederdim, fakat kendim yapardım, der." (Buhârî ve Müslim rivayet etmişlerdir)

DERS- 20- KURAN VE SÜNNETTE TESETTÜR (HİCAB) FARZDIR,İNKARI KÜFÜR'DÜR.

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ اَزْكَى لَهُمْ اِنَّ اللهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ* وَقُلْ

لِلْمُؤْمِنَات يَغْضُضْن مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُن وَلاَ يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلاَّ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْن

بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهن * Nur/30-31

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاء الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَن

يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَاللَّهُ غَفُوراً رَّحِيما * Ahzab/59

HADİSLER

وَعَنْ أبي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ، أنَ رَسُول الله، قَالَ ;

صِنْفَانِ مِنْ أهْلِ النَارِ لَمْ أرَهُمَا: قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ،وَنِسَاء كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ، مُمِيلاَتٌ مَائِلاَتٌ، رُؤُوسُهُنَّ كَأسْنِمَةِ الْبُخْتِ المَائِلَةِ لاَ يَدْخُلْنَا لجَنَّةَ،وَلاَ يَجِدْن رِيحَهَا، وَإنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا . رواه مسلم

Ebu Hureyre'den rivayet edilmiştir: "Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: Cehennemliklerden (dünyada) görmediğim iki sınıf vardır: (Biri) ellerinde sığır kuyruğu gibi kamçılar bulunan ve bunlarla insanları döven bir kavim! (Diğeri) giyinmiş ama çıplak, salınarak yürüyen, kırıtkan, başları Horasan develerinin eğik hörgüçleri gibi bir takım kadınlar! Bunlar cennete giremeyecekleri gibi, kokusunu da duyamayacaklardır. Halbuki onun kokusu çok uzaklardan duyulacaktır." < Müslim >

DERS-21- GELEN HABERLERİ TAHKİK ETMEK,SU'İ-ZAN VE İFTİRADAN SAKINMAK

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوآ اِنْ جَآءَ كُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوآ اَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِين * Hucurat/ 6

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنّ اِنَّ بَعْضَ الظَّنّ اِثْم....... * Hucurat/ 12

" وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَاناً وَإِثْماً مُّبِينا " Ahzab/58

HADİSLER

عن أبي هريرة؛ قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ;

" كفى بالمرء كذبا أن يحدث بكل ما سمع "

Ebu Hureyre (r.a)'tan rivayet edildiğine göre, Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır: "Kişiye, her işittiğini (başkalarına) söylemesi yalan olarak yeter."
(Müslim-Ebu Davud)

وعنْ أبي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ أنَّ رَسُولَ الله قَال: " إيّاكُمْ وَالظَّنَّ، فإنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الحَدِيث "

Ebû Hüreyre (r.a)'den rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: "Zandan sakınınız. Çünkü zan (yersiz itham), sözlerin en yalan olanıdır."
(Buhari- Müslim)

DERS-22- BİD'ATLARI VE BİD'ATCILIĞI REDDETMEK,SÜNNETLERE SARILMAK

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرا ٠

Ahzab/21

.......فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِىِّ الْأُمِّىِّ الَّذِى يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ *

HADİSLER

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم;

" فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين عضوا عليها بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل بدعة ضلالة " رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وابن حبان في صحيحه

Resulullah (s.a.v) "Sizin üzerinize gerekli olan, benim sünnetime ve doğru yolda olan Hulefâ-yi Râşidîn'in sünnetine sarılmanızdır. Bu sünnetlere sımsıkı sarılınız. Sonradan ortaya çıkarılmış .bid'atlardan şiddetle kaçınınız. Çünkü her bid'at dalâlettir, sapıklıktır" buyurdular
-Ebû Dâvûd, Sünnet 5; Tirmizi, İlim 16. Ayrıca bk. İbni Mâce, Mukaddime 6 -

وعن العرباض بن سارية رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ;

< إياكم والمحدثات فإن كل محدثة ضلالة >

رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وابن حبان في صحيحه

Allah resulu (s.a.v):Sonradan ortaya çıkarılmış bid'atlardan şiddetle kaçınınız. Çünkü her bid'at dalâlettir, sapıklıktır"buyurdular.

< Ebû Dâvûd, Tirmizi, İbni Mâce,İbni Hibban >

عن أبي عبد الرحمن قال قال عبد الله; (اتبعوا ولا تبتدعوا فقد كفيتم)

Abdullah ibni Mesud (r.a) şöyle dedi;" Size bildirilenlere uyun,yeni birşey (bid'at) çıkarmayın.Size yetecek kadar verilmiştir." Tebarani ve Darimi

DERS-23- TEFRİKANIN (BÖLÜNMENİN) HARAM, İTTİHADI-İSLAMIN FARZ OLDUĞU

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوآ اِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ*وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِىَ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ * يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلاَ تَمُوتُنَّ اِلاَّ وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ * وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلاَ تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ* A.İmran/100-103

وَلاَ تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ,*

< A.İmran/105>

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلاَ تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ *

< Enfal/46 >

HADİSLER

عن بن عمر قال خطبنا عمر بالجابية فقال;

يا أيها الناس إني قمت فيكم كمقام رسول الله صلى الله عليه وسلم فينا فقال ; .

<.....عليكم بالجماعة وإياكم والفرقة فإن الشيطان مع الواحد ... >

İbn Ömer (r.a.)'den rivâyete göre, şöyle demiştir: Ömer, Şam'ın bir bölgesi olan Cabiye' de bize bir hutbe vererek şöyle konuştu: Rasûlullah (s.a.v.)'in bize söylediği bazı şeyleri size söylemek üzere aranızdayım. O bize şöyle demişti: " .... İslam cemaatinden ayrılmayın, ayrılıklardan sakının çünkü şeytan cemaate katılmayıp tek kalanlarla beraberdir..." < Tirmizi,İbni Mace/Hasen >

عن بن عباس قال ,قال رسول الله صلى الله عليه وسلم; " يد الله مع الجماعة "

İbn Abbâs (r.a.)'den rivâyete göre rasûlullah (s.a.v.), şöyle buyurmuştur: "Allah'ın yardımı cemaatle beraberdir." (Tirmizî/Hasen)

DERS-24- ALLAH (cc) YOLUNDA CİHADIN SEBEBİ,MANA VE MAHİYETİ (HÜKMÜ)

يَآَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيم* تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
فِى سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * , يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ *

< Saf/ 10-11-12 >

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى اَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى اَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا
وهو شرٌّ لكُم واللّٰه يعلم واَنتم لاَ تعلَمون * Bakara/ 216

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّه لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ * Enfal/39

يَآَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ .
< Tevbe/123 >

،وَعَن أبي ذَر، رضِيَ الله عنهُ، قَال: قُلْتُ : يا رَسُولَ الله أيّ العَمَل أفضَلُ ؟ قَالَ: الإيمَانُ بالله وَالجِهَادُ في سَبيلِه.* مُتَّفَقٌ عَلَيْه

Ebu Zer (r.a) dediki:“ Ben Allahın resulundan (s.a.v) amellerin en efdalini sordumda bana cevaben; “ Allaha iman etmek ve onun yolunda cihad etmektir“buyurdu.
(Muttefakun aleyh)

وعَنْ أنس، رَضِيَ الله عَنْهُ، أنَّ النَّبيَّ، قال:" جَاهِدُوا المُشْرِكِينَ بأمْوَالِكُم وَأَنْفُسِكُمْ وَألسِنَتِكُم "

Enes b. Malik’den rivayet olunduğuna göre Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: “Müşriklere karşı mallarınızla,canlarınızla ve dillerinizle cihad edin.” < Ebu Davud >

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إن أبواب الجنة تحت ظلال السيوف "

Rasûlullah (s.a.v.)şöyle buyurdu:“Cennet’in kapıları kılıçların gölgeleri altındadır.”
< Buhari/ Tirmizi >

DERS-25-ALLAHIN(cc)RAZI OLDUĞU YEGANE DİN, TESLİMİYYET DİNİ OLAN İSLAM’DIR

....الْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ الْاِسْلاَمَ دِينًا ......* Maide/3

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلاَمِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى الْاَخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِين * A.İmran/85

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِه جَهَنَّمَ وَسَاءَ تْ مَصِيرا * Nisa/115

HADİSLER

عَنْ اَبى عَبْدِ اللهِ طَارِقِ بْنِ اَشْيَمَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ مَنْ قَالَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَكَفَرَ بمَا
يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَرُمَ مَالُهُ وَدَمُهُ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ * مسلم

- Târik el-Eşca'î (r.a) Resûlullah (s.a.v)'ın şöyle söylediğini haber verdi:"Kim Lailâhe illallah der ve
– Allah'tan başka mâbudları reddederse, Allah onun malını ve kanını haram kılar. (Samimî olup olmadığı) meselesi Allah'a aittir. *(Müslim)*

بسم الله الرحمن الرحيم

KÜFRÜN ÇEŞİTLER

1- Cuhud Küfrü 2- Tahkim ve Teşri Küfrü 3- Istihlal ve Istihram Küfrü
4- Istihsa Küfrü
5- Ameli Küfür 6- Itaat ve rıza Küfrü 7- Şek Küfrü

بسم الله الرحمن الرحيم

انَّ الَّذين كفروا وماتوا وهم كفَّار اولٰئك عليهم لعنة الله والْملئكة والنّاس اجْمعين , خالدين فيها لا يُخفَّف عنهم ولا هم ينظرون * Bakara/161-162

-" Muhakkak inkâr edip de kâfir olarak ölenler var ya, işte Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti onların üzerinedir.İçinde ebedî kalıcıdırlar. Ne üzerlerinden azap hafifletilir ne de onlara mühlet verilir. " Bakara/ 161-162

1- Cuhud Küfrü (Inkar Küfrü) - Inadi ve Cehli - :

يآايُّها الَّذين امنوا امنوا بالله ورسوله والْكتاب الَّذى نزَّل على رسوله والْكتاب الَّذى انْزل من قبل ومن يكْفر بالله وملٰئكته وكتبه ورسله والْيوم الاخر فقد ضلَّ ضلالا بعيدا * Nisa/136

Ey iman edenler! Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin. Zira Allah'ı, meleklerini, kitaplarını ve peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr eden, gerçekten şiddetli ve derin bir sapıklığa düşmüştür."
Nisa / 136

الَّذين اتيناهم الْكتاب يعرفونه كما يعرفون ابنآء هم وانَّ فريقا منهم ليكْتمون الْحقَّ وهم يعلمون *

Kendilerine kitap verdiklerimiz onu öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Bununla birlikte içlerinden bir grup bilip durdukları halde yine de mutlaka hakkı gizlerler."
Bakara-146

2- Tahkim ve Teşri Küfrü (Allahin hükmünün gayriysiyle hükmetme ve Kanun yapma Küfrü)

Maide/50 * اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ *

"Cahiliye devri hükmünü mü istiyorlar? Yakinen bilen bir millet için Allah'tan daha iyi hüküm veren kim vardır?" Maide-50

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ اَنْ يَتَحَاكَمُوا اِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ اُمِرُوا اَنْ
يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا * Nisa / 60

"Ey Muhammed! Sana indirilen Kuran'a ve senden önce indirilenlere inandıklarını iddia edenleri görmüyor musun? Putların (Tagutlarin) önünde muhakeme olunmalarını isterler. Oysa, onları tanımamakla emrolunmuşlardı. Şeytan onları derin bir sapıklığa saptırmak ister." Nisa-60

... فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيَاتِى ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ *

O halde insanlardan korkmayın, benden korkun, âyetlerimi hiçbir değerle değiştirmeyin: Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, işte onlar kâfirlerin ta kendileri'dir." Maide-44

... وَلَا يُشْرِكُ فِى حُكْمِهِ اَحَدًا * Kehf /26

Ve O, kendi hükümünde kimseyi ortak kabul etmez." Kehf-26

..... اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوا اِلَّا اِيَّاهُ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * Yusuf-40

Hüküm vermek ancak Allah'a aittir; kendisinden başkasına değil, O'na tapmanızı emretmiştir. Bu,dosdoğru dindir, fakat insanların çoğu bilmezler."

3- Istihlal ve Istihram Küfrü (Haramı Helal kabut etme veya Helalı Haram kabul etme Küfrü):

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلَالٌ وَهٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ *

Kendi dillerinizin uydurmasıyla Allah'a iftira ederek, "Bu helaldir, şu haramdır" demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan düzenler asla kurtuluşa erişemezler."
-Nahl / 116-

اِتَّخَذُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا اُمِرُوا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اِلٰهًا وَاحِدًا لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ * Tevbe- 31

"Onlar Allah'ı bırakıp hahamlarını, papazlarını ve Meryem oğlu Mesih'i Rab'leri olarak kabul ettiler. Oysa tek ilâh'tan başkasına kulluk etmemekle emrolunmuşlardı. Ondan başka ilâh yoktur. Allah, koştukları eşlerden münezzehtir." Tevbe -31

4- Istihsa Küfrü (Alay,Şaka ve Hafife alma Küfrü):

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُنَ - لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ *

"Onlara soracak olursan, "Biz andolsun ki, eğlenip oynuyorduk" diyecekler; De ki: "Allah'la, âyetleriyle, peygamberiyle mi alay ediyorsunuz?Özür beyan etmeyin, inandıktan sonra inkâr ettiniz. Tevbe/ 65-66

..... وَاتَّخَذُوا اٰيَاتِى وَمَا اُنْذِرُوا هُزُوًا * Kehf-56

Ayetlerimizi ve kendilerine yapılan uyarıyı alay konusu edinirler.

5-Ameli Küfür <u>(Ikrah olmaksızın;</u> fiili ve kavli küfür, misal: Putlara secde etmek,papaz kıyafeti giymek vs.. Kişinin,ğayri müslim veya müşrik olduğunu ikrar veya ilan etmesi gibi.)

مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اِيمَانِهِ اِلاَّ مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ *

"Gönlü imanla dolu olduğu halde, ikrah altında olan kimse müstesna, inandıktan sonra Allah'ı inkâr edip, gönlünü kâfirliğe açanlara Allah katından bir gazap vardır; büyük azab da onlar içindir." Nahl-106

...اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلاَّ خِزْىٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلَى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ * Bakara-85

Yoksa siz, kitabın bir kısmına inanıp,bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden böyle yapanların cezası, dünya hayatında rezillik ve kepazelik, ahirette de acıklı azaptan başkası değildir. Allah yaptıklarınızı bilmez değil ki.“ Bakara-85

6- Itaat ve rıza Küfrü (Kafirlere itaat etmek,işlenen küfre ve şirke ses çıkarmamak, rıza gösterme):

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلاَ تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِينَ لاَ يَعْلَمُونَ * Casiye /18

"Sonra ey Muhammed! Seni de din konusunda bir şeriat sahibi kıldık, ona uy; bilmeyenlerin heveslerine uyma." Casiye-18

.... وَاِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ اِلَى اَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ * En'am/ 121

Doğrusu şeytanlar sizinle tartışmaları için dostlarına fısıldarlar, eğer onlara itaat ederseniz şüphesiz siz müşrik olursunuz." En'am / 121

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلاَ تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا * Nisa / 140

"O, size kitapta "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve alaya alındığını işittiğinizde, başka bir söze gecmedikçe, onlarla bir arada oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah münâfıkları ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır." < Nisa-140 >

فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا * Furkan-52

"Sen, inkârcılara asla itaat etme, onlara karşı olanca gücünle cihad et."

7- Şek Küfrü (Şüphe etme suretiyle küfür):

اِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِى رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ * Tevbe-45

Ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri kuşkuya düşmüş, şüpheleri içinde bocalayanlar (geri kalmak için) senden izin İsterler

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ اُولٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ *

Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve Rasülü'ne iman ettik-ten sonra, hiçbir şüpheye sapmayıp, imanlarında sarsıntı geçirmeyen ve böylece Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla savaşan kimselerdir. İşte iman iddia'sında doğru olanlar onlardır."
Hucurat-15

اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ * Bakara-147

"Hak Rabbindendir. (Hak Rabbinden gelendir.) Sakın ha, sakın bu konuda şüpheye düşenlerden olma."

الم- ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ * Bakara-1,2

"İşte bu kendisinde şüphe olmayan kitaptır."

وَبِاللّٰهِ التَّوْفِيقِ

سم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على عبده ورسوله نبينا محمد وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم باحسان إلى يوم الدين *

Biz, Allah'tan başka ilah olmadığına, O'nun ortağı ve şerikinin bulunmadığına şahidlik ederiz. Yine sıdk ve ihlasla şehadet ederizki ki Hz.Muhammed (s.a.v) Allahin kulu ve resuludur. Allah'ı, Rasulünü ve inananları dost edinir ve sever, Allah'tan başka ibadet edilenlerden, tağutlardan ve onların şirklerinden uzak durur, yalnızca Allah (cc)'ya ibadet ederiz.

<u>Günümüzde islam adına ortada dolaşan;</u>

1-İnsanları nefis tezkiyesine davet ettiklerini iddia maskesi altında şirk,bidat ve hurafelerle dolu devrişlik morfiniyle adeta uyuşturup cihad ruhundan yetmişyıl uzaklara taşıyan ve yetmezmiş gibi birde zalim ve tağutlara itaata davet eden, TagutlarIn gözbebegi ekmekci sofilerin,

2- Ellerine geçirdikleri Prof'luk ve Doçentlik vs.diplomalarının gölgesinde; meydanlarda,basın ve medyalarda kuranı ve sünnetleri inkar veya tahrifi eylem ve çalışmalarını sergileyen ancak düzenin şirkinden veTağutluğundan asla bahsetmedikleri gibi tam aksine itaata ve desteğe sürükleyen, sandık başına davet eden Bel'amların,

3- Üç kuruşluk dünya menfaatına mukabil din ve imanlarını satan,mürtedlerin,müşriklerin avukat ve tellallığını yapan,mescidlere gelen insanlara kuranı ve tevhidi hakikatları anlatmak yerine onları şirkin ve küfrün kucağına itmekle zulum ve ihanet eden sistemin sahte ve bel`am hocalarının,

4-Nihayet, kendilerini selefi müslümanlar olarak isimlendiren ve takdim eden,-bid'at,hurafe ve şirkle mucadele eden (!!) fakat enbüyük Bid'at ve Şirk olan; Allahın (cc) indirdiği kitabıyla hükmetmeyip, kendi kafalarından çıkardıkları ve uydurdukları kanunlarla hükmeden tağutların bu yaptıklarının **kafirlik olmadığını,sadece günah ve haram olduğunu iddia edenler ve dolayısıyla henüz kendileri şirk ve tevhidi anlayamamış olan,bundan dolayıdırki cihad'tan asla bahsedemeyen Telefilerin,**

<u>Işte bu</u> yukarıdan aşağıya doğru zikretmekte olduğumuz gurupların şerlerinden Allahu tealaya sığınır, muvahhid müminleri bu ve benzeri sapkınlara karşı uyanık ve dikkatli olmağa davet ederiz. Kendileri içinde Allahtan hidayetler dileriz.

'' Allah'ım! Bize imanı sevdir ve onu kalplerimizde süsle. Bize küfrü, fasıklığı ve isyanı çirkin göster ve bizi doğruyu bulanlardan kıl.

"Allah'ım! Bizim müslüman olarak ruhumuzu kabzet, müslüman olarak dirilt. Bizi bedbahtlara degil,Muvahhid ve mucahid salih kullarınla beraber haşr eyle."

-Allahümme Amin-

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين
كتب الفقير
م ٠هارون ابوانصار العينتابي
9 Safer 1432 h./ 14 Ocak 2011 m
Almanya

سم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على عبده ورسوله نبينا محمد وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم باحسان إلى يوم الدين *

Biz, Allah'tan başka ilah olmadığına, O'nun ortağı ve şerikinin bulunmadığına şahidlik ederiz. Yine sıdk ve ihlasla şehadet ederizki ki Hz.Muhammed (s.a.v) Allahin kulu ve resuludur. Allah'ı, Rasulünü ve inananları dost edinir ve sever, Allah'tan başka ibadet edilenlerden, tağutlardan ve onların şirklerinden uzak durur, yalnızca Allah (cc)'ya ibadet ederiz.

Günümüzde islam adına ortada dolaşan;

1-İnsanları nefis tezkiyesine davet ettiklerini iddia maskesi altında şirk,bidat ve hurafelerle dolu devrişlik morfiniyle adeta uyuşturup cihad ruhundan yetmişyıl uzaklara taşıyan ve yetmezmiş gibi birde zalim ve tağutlara itaata davet eden, TagutlarIn gözbebegi ekmekci sofilerin,

2- Ellerine geçirdikleri Prof'luk ve Doçentlik vs.diplomalarının gölgesinde; meydanlarda,basın ve medyalarda kuranı ve sünnetleri inkar veya tahrifi eylem ve çalışmalarını sergileyen ancak düzenin şirkinden veTağutluğundan asla bahsetmedikleri gibi tam aksine itaata ve desteğe sürükleyen, sandık başına davet eden Bel'amların,

3- Üç kuruşluk dünya menfaatına mukabil din ve imanlarını satan,mürtedlerin,müşriklerin avukat ve tellallığını yapan,mescidlere gelen insanlara kuranı ve tevhidi hakikatları anlatmak yerine onları şirkin ve küfrün kucağına itmekle zulum ve ihanet eden sistemin sahte ve bel`am hocalarının,

4-Nihayet, kendilerini selefi müslümanlar olarak isimlendiren ve takdim eden,-bid'at,hurafe ve şirkle mucadele eden (!!) fakat enbüyük Bid'at ve Şirk olan; Allahın (cc) indirdiği kitabıyla hükmetmeyip, kendi kafalarından çıkardıkları ve uydurdukları kanunlarla hükmeden tağutların bu yaptıklarının **kafirlik olmadığını,sadece günah ve haram olduğunu iddia edenler ve dolayısıyla henüz kendileri şirk ve tevhidi anlayamamış olan,bundan dolayıdırki cihad'tan asla bahsedemeyen Telefilerin,**